

G. IV. 9
n. 1028

THE WALTERS ART MUSEUM
WHAT WILL YOU DISCOVER?

A digital facsimile of Walters Ms. W.522, Gospel Book

Published by: The Walters Art Museum
600 N. Charles Street Baltimore, MD 21201
http://www.thewalters.org/

Released under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 3.0 Unported license
http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/3.0/legalcode
Published 2013

This document is a digital facsimile of a manuscript belonging to the Walters Art Museum, in Baltimore, Maryland, in the United States. It is one of a number of manuscripts that have been digitized as part of a project generously funded by the National Endowment for the Humanities, and by an anonymous donor to the Walters Art Museum. More details about the manuscripts at the Walters can be found by visiting The Walters Art Museum's website www.thewalters.org. For further information about this book, and online resources for Walters manuscripts, please contact us through the Walters Website by email, and ask for your message to be directed to the Department of Manuscripts.

Shelf mark	Walters Art Museum Ms. W.522
Descriptive Title	Gospel Book
Text title	Gospel Book
Author	*Authority name:* Eusebius, of Caesarea, Bishop of Caesarea, approximately 260-approximately 340.
Abstract	This Gospel book was likely created in the capital of the Byzantine Empire, Constantinople, in the eleventh century. The manuscript is remarkable on account of its exceptionally small size, as well as the high quality of its script and miniatures. Its extensive image cycle includes six full-page miniatures, four half-page miniatures, four historiated initials, and marginalia.
Date	Late 11th century CE
Origin	Constantinople (Istanbul)
Form	Book
Genre	Scriptural
Language	The primary language in this manuscript is Greek, Ancient (to 1453).
Support material	Parchment Lightweight, smooth, high quality parchment; fols. 247-261 slightly lighter in weight and color
Extent	Foliation: i+291+i Two sets of pencil foliation: incorrect earlier foliation in lower right corners of rectos; modern pencil foliation in upper right corners of rectos (followed here)
Collation	Formula: 1(2,-2), 2(8), 3(2), 4-10(10), 11(8), 12-16(10), 17(2), 18-25(10), 26(10,-2), 27-28(10), 29(8), 30-32(2,-2), 33-35(10) Catchwords: None Signatures: Some traces remain, but mostly trimmed away Comments: Quires begin on fols. 1(1), 2(2), 10(3), 12(4), 22(5), 32(6), 42(7), 52(8), 62(9), 72(10), 82(11), 90(12),

100(13), 110(14), 120(15), 130(16), 140(17), 142(18), 152(19), 162(20), 172(21), 182(22), 192(23), 202(24), 212(25), 222(26), 231(27), 241(28), 251(29), 259(30), 260(31), 261(32), 262(33), 272(34), 282(35); quires 1, 30, 31, and 32 are singletons

Dimensions 6.7 cm wide by 9.9 cm high

Written surface 3.8 cm wide by 7.0 cm high

Layout
Columns: 1
Ruled lines: 25

Contents

fols. 1r - 291v:
Title: Gospel Book
Hand note: One hand throughout
Decoration note: Six full-page miniatures; four half-page miniatures; four historiated initials; marginalia

fols. 2r - 3v:
Title: Letter from Eusebius to Carpianus
Author: Eusebius, of Caesarea, Bishop of Caesarea, approximately 260-approximately 340.

fols. 4v - 9r:
Title: Canon tables

fols. 9v - 291v:
Title: Gospels
Contents: Fols. 9v-10r: Preface to the Gospel of Matthew; fols. 10r-11r: Chapters list for the Gospel of Matthew; fols. 12r-87v: Gospel of Matthew; fols. 87r-88r: Preface to the Gospel of Mark; fols. 88r-89r: Chapters list for the Gospel of Mark; fols. 90r-138r: Gospel of Mark; fols. 138r-139r: Preface to the Gospel of Luke; fols. 139r-140v: Chapters list for the Gospel of Luke; fols. 142r-228r: Gospel of Luke; fols. 228r-229r: Preface to the Gospel of John; fols. 229v-230r: Chapters list for the Gospel of John; fol. 230r: Verses in praise of the Evangelist John; fols. 231r-291v: Gospel of John incomplete, ends with John 21:3

Decoration note: Full-page miniatures on fols. 11v, 89v, 141v, and 230v; half-page miniatures accompanied by marginalia and historiated initials on fols. 12r, 90r, 142r, and 231r

Decoration

fol. 1r:

Title: Christ blessing the Apostles
Form: Full-page miniature
Label: Christ blessing the Apostles
Comment: The inscription reads "Χ(ριστὸ)ς εὐλογ(ῶν) [τοὺς ἀπο]στόλ[ους]." The scene known as "Mission of the Apostles" corresponds to John 21:12-19 and is seldom found in Byzantine Gospel illustration. It is not certain that this leaf now occupies its original position: it might have once faced the first page of Acts in a now lost companion volume to W.522.

fol. 1v:

Title: Cross
Form: Full-page miniature
Comment: The inscription "XXXX" stands for "Χ(ριστὸς) χ(άριν) χ(ριστιανοῖς) χ(αρίζει)" (Christ gives grace to [all] Christians). A cross placed at the beginning of a book was believed to protect its contents and it owner. This particular form, with two horizontal arms, is known as a patriarchal cross.

fol. 11v:

Title: The Evangelist Matthew writing
Form: Full-page miniature
Comment: The inscription is illegible. As usual, the Evangelist is shown in the process of writing his Gospel. The curtain, held by a decorative lion's mask above his head, conventionally suggests that he is situated inside a building.

fol. 12r:

Title: The Nativity; Abraham, David, and Jesus Christ; the Evangelist Matthew
Form: Half-page miniature; marginal miniatures; historiated initial "B," 9 lines

Text: Matthew 1:1-3

Comment: The inscription in the upper margin reads "Κυ(ριακὴ) πρὸ τῆς Χ(ριστο)ῦ Γεννή(σεως) τ(ῶν) ἁγίων Π(ατέ)ρων" (Sunday of the Holy Fathers, [the Sunday] before Christ's Nativity). (This is the feast day on which the text found on this page is read in church). Next to the figures in the right-hand margin: "῾Ο προπάτωρ ᾽Αβραάμ, ῾Ο πρ(ο)φ(ήτης) Δα(υί)δ, ᾽Ι(ησοὺ)ς Χ(ριστό)ς" (The forefather Abraham, The prophet David, Jesus Christ). An image of the Nativity (as seen here) sometimes serves as a headpiece for the Gospel of Matthew because the first important liturgical reading in the Gospel of Matthew is the one for Christmas. The image is very worn: most of the paint has flaked, laying bare the preliminary ink drawing. However, the three angels in the upper left corner are still visible, raising their hands in veneration toward the star of Bethlehem (Luke 2:13). In the upper right corner, an angel talks to the shepherds (Luke 2:8-12). On the lower left, Joseph sits deep in thought at the mystery of the Incarnation. Next to him, the newborn Jesus is being washed by his two midwives (the tub resembles a baptismal font). In the center, the Virgin lies on a red bedsheet next to her infant son. The vertical stroke of the initial letter "B" in Matthew 1:1 ("Book of the generation...") is formed by a figure of the Evangelist, pen in hand. He is actually writing the text that we read on the page. This is the very beginning of the Gospel, where Christ's genealogy is recounted. Correspondingly, the three standing figures in the side margin form a sort of abbreviated family tree of the Savior: Abraham above, David in the middle, and Christ at the bottom.

fol. 89v:

Title: The Evangelist Mark

Form: Full-page miniature

Comment: The inscription reads "῾Ο ἅγιος Μάρκος" (Saint Mark).

fol. 90r:

Title: Jesus Christ; St. John the Baptist; the Evangelist Mark

Form: Half-page miniature; marginal miniature; historiated initial "A," 6 lines

Text: Mark 1:1-3

Comment: The inscription in the upper margin reads "Κυριακὴ πρὸ τῶν Φώτων" (Sunday before Epiphany [the feast of Christ's Baptism), the day on which the text on this page is read in church. In the side margin: "῾Ο ἅ(γιος) ᾽Ιω(άννης) ὁ Πρ(ό)δ(ρομος)" (Saint John the Forerunner [of Christ]). Next to the initial "A:" "῾Ο ἅ(γιος) Μάρκος" (Saint Mark). The large miniature portrays "Jesus Christ, the Son of God" (Mark 1:1), while the smaller image in the margin corresponds to Mark 1:4.

fol. 141v:

Title: The Evangelist Luke

Form: Full-page miniature

fol. 142r:

Title: The birth of St. John the Baptist; the Annunciation to Zechariah; the Evangelist Luke

Form: Half-page miniature; marginal miniatures; historiated initial "E," 8 lines

Text: Luke 1:1-3

Comment: The inscription in the upper margin reads "Εὐ(αγγέλιον) εἰς τὸ γενέ(σιον) τοῦ Προδρόμου τῆς λειτουργίας" (Gospel [reading] for the liturgy on the [feast day of] the birth of the Forerunner [John]). In the side margin, "Ζαχαρί(ας) ὁ Πρ(ο)φ(ήτης), ῾Ο [...]" (Zechariah the Prophet, The [angel of the Lord]). Next to the initial "E," "῾Ο ἅ(γιος) Λουκᾶς" (Saint Luke). The scene of John's birth is generally comparable to Christ's Nativity on fol. 12r. Here the infant is being washed in a font-like tub (notice also the golden pitcher from which water is being poured into it). Two women are bringing gifts to Elizabeth on the occasion of her delivery.

fol. 230v:

Title: The Evangelist John and his disciple Prochorus
Form: Full-page miniature
Comment: The inscription reads "[῾Ο ἅ(γιος) ᾽Ιω(άννης) ὁ] Θεολόγος" ([Saint John the] Theologian). The elderly John is dictating his Gospel to Prochorus, who is seated in a cave on the desert island of Patmos (this scene is more appropriate for the Book of Revelation, but is also used as an author potrait for the Gospel of John). Next to Prochorus is a basket with (probably blank) scrolls of parchment.

fol. 231r:

Title: Jesus Christ; the Evangelist John
Form: Half-page miniature; historiated initial "I," 10 lines
Text: John 1:1-5
Comment: The inscription in the upper margin reads "Τῇ ἁγίᾳ κ(αὶ) μ(ε)γ(άλῃ) Κυρι(ακῇ) τοῦ Πάσχ(α)" ([Reading] on the holy and great Sunday of Easter). Next to the initial "I," "῾Ο ἅ(γιος) ᾽Ιω(άννης) ὁ Θεολόγος" (Saint John the Theologian). The Gospel here is preceded by an image of Jesus Christ, the incarnate Word of God, thus illustrating John 1:1.

Binding

The binding is not original.

Early twentieth-century; green velvet over wooden boards, bronze clasp; modern parchment flyleaves

Provenance

Likely created in Constantinople, ca. 1080-1100

Henry Walters, Baltimore, acquired before 1931

Acquisition

Walters Art Museum, 1931, by Henry Walters' bequest

Bibliography

Clark, Kenneth. A Descriptive Catalogue of Greek New Testament Manuscripts in America. Chicago: University of Chicago Press, 1937, pp. 348–350, pl. liv.

Cutler, Anthony. “The Dumbarton Oaks Psalter and New Testament: The Iconography of the Moscow Leaf.” Dumbarton Oaks Papers 37 (1983): 35-45; reproduced in

idem. Imagery and Ideology in Byzantine Art. Hampshire: Variorum, 1992, no. viii.

Parpulov, Georgi. “A Catalogue of Greek Manuscripts at the Walters Art Museum.” Journal of the Walters Art Museum 62 (2004): 71-189.

Weyl Carr, Annemarie. “Diminutive Byzantine Manuscripts.” Codices Manuscripti 6 (1980): 130-161, figs. 15-16; reproduced in eadem. Cyprus and the Devotional Arts of Byzantium in the Era of the Crusades. Hampshire: Variorum, 2005, no. v.

Weyl Carr, Annemarie. "Gospel Frontispieces from the Comnenian Period." Gesta 21 (1982): 3-20; reproduced in eadem. Cyprus and the Devotional Arts of Byzantium in the Era of the Crusades. Hampshire: Variorum, 2005, no. iii.

Kavrus-Hoffmann, Nadezhda. "Cataloguing Greek Manuscripts in the Collections of the USA: New Findings and Identifications." In Atsalos, B. and N. Tsironis, eds. Actes du VIe Colloque International de Paléographie Grecque (Drama 21-27 Sept. 2003). Vol. 2. Athens: 2008, pp. 809-814.

Contributors

Principal cataloger: Parpulov, Georgi R.
Cataloger: Walters Art Museum curatorial staff and researchers since 1934
Editors: Herbert, Lynley; Noel, William
Copy editor: Joyal, Stephanie
Conservators: Owen, Linda; Quandt, Abigail
Contributors: Bockrath, Diane; Emery, Doug; Izer, Emily; Noel, William; Tabritha, Ariel; Toth, Michael B.

The Walters Art Museum
600 N. Charles Street
Baltimore, Maryland
21201
http://www.thewalters.org/

Released under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 3.0 Unported license
http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/3.0/legalcode
Published 2013

G. IV. 9
n. 1028

μήματος τοῦ πρὸ ἐρημένου
ἀνδρὸς ἐλληφὼς ἀφορμὰς
καθὼς ἑτέραν μέθοδον· καμό-
νας δὲ καὶ τὸν ἀριθμόν· δι-
ὰ ἀρα ὡσοιτοῦ ὑποτεταμέ-
νου· ὧν ὁμὸν πρῶτος πε-
ρὶ ἔχει ἀριθμὸς ἐν οἷς τὰ πα-
ραπλήσια ἐρήκασιν οἱ δ·
τε ἐν λ ἰω· ὁ β· ἐν ὠ οἱ γ· τε
ἐν λ· ὁ γ· ἐν ὠ οἱ γ· τε λ ἰω·
ὁ δ· ἐν ὠ οἱ γ· τε ἐν ἰω· ὁ ε·
ἐν ὠ οἱ β· τε λ· ὁ ϛ· ἐν ὠ οἱ β·
ὁ η ἐν ὠ οἱ β· λ ἐν ὁ θ· ἐν ὠ
οἱ β λ ἰω· ὁ ι· ἐν ὠ ἑκατὸς
αὐτῶν περὶ τίμων ἰδίως ἀνέ-
γραψεν· αὐτῆς μὲν οὖν ἡ τῶν
ὑποτεταμένων καμόνων
ὑπόθεσις· ἡ δὲ σαφηνὰ αὐτῶν
διήγησις ἐστιν ἡδὲ· ἐφ' ἑκά-
τω τῶν τεσσάρων

ἐκγγελιστῶν, ἀριθμός τις
πρόκειται κατὰ μέρος· ἀρ
Ϫ όμενος ἀπὸ πρώτου· ἔτα
δευτέρου καὶ τρίτου· καὶ κα
θεξῆς, προϊὼν διόλου· μέ
χρι τοῦ τέλους τοῦ κιμμοῦ·
καὶ δέκατον δὲ ἀριθμὸν, ὑ
ποσημείωσις πρόκειται
διακιμμαμάρεως δηλοῦσα,
ἐν ποίῳ τῶν δέκα καμόμων κεί
μενος ὁ ἀριθμὸς τυγχάνει· οἷ
ον ἐν μεμάμφαι δηλον ὡς ἐν τῷ
πρώτῳ· εἰ 78 ἦτα, ὡς ἐν τῷ
δευτέρῳ· καὶ οὕτως μέχρι τῶν δέκα·
Ε ιοὺν ἀναπύξ ἐν τι τῶν τε
σάρων ἐκγγελίων ὁ ποῖον δή
ποτε μου λη θείη σε σπιστῆναι ἀ
μοῦ μετὰ κεφαλαίω· καὶ γνῶναι τι
νες τὰ παραπλήσια ἐρήκα
σι· καὶ τοῖς οἰκείοις ἐν ἑκάστῳ
τόποις ἐρ· ἐν οἷς κατὰ τῶν αὐτῶν

ἠμεχθήσαμ· ἢ σ' ἐπέχεις περι
κοπῆς ἀναγαμὼν τὸν προ
κείμενον ἀριθμὸν· ἐπιζη
τήσας τε αὐτὸν ἐν δόμ' ἐν τῷ
κανόνι· ὃν ἡδιὰ τοῦ κιννα
μάρεως ὑποσημείωσις ὑπο
μεμνήκεν· ἐστιμένου ὧν εὐθὺς
ἐκ τῶν ἐπιμετώπου τοῦ κα
νόνος προγράφων ὁπόσοι
τὲ κ' τίμεν τὰ παραπλή
σια περὶ οὗ ζητεῖς ἐρήκα
σιν· ἐπιτήσας δὲ· κ' τοῖς
τῶν λοιπῶν εὐαγγελιτῶν
ἀριθμοῖς τοῖς ἐν τῷ κανόνι·
ὃ ἐπέχεις ἀριθμῷ παρακει
μένοις· ἐπιζητήσας τὲ αὐ
τοὺς ἐν δόμ' ἐν τοῖς οἰκείοις
ἑκάστου εὐαγγελίου τόποις·
τὰ παραπλήσια λέγοντ'
αὐτοὺς εὑρήσεις: ἔρρω
σο ἐν κυρίῳ ⁘

Καμόμεσ δὲ
πρόσκυ
ρεύθησαι.
διὰ τὸ ἐκ
αὐτῆς ἀμρι
μέσ· ὥσπερ
γὰρ ἐθυτε
μέσι τισὶ
γραμμαῖς
ταῖς ἰδίαις εὐθύτησι χρώμενοι.
ὑκεῶσι τὴν μοιῶν περιπλαμάσεις
τοῦ ἀμροατοῦ· ἀλλὰ πρὸ τοῦ ὁμο
φωμίαν αἱ
γουσιν αὐτὴ
τῶν ἐνε
χθεισῶν
φωνῶν τῆς
ἐναγέλι
σταῖς.

: κανων ā : ἠχος ā :

ΚΑΝΩΝ. Β̅ ΕΝΩΟΙΓ̅:

ροθ	ϛθ	ρϛζ	ϲμα	ρμϛ	ϲμε
ρϛ	ρε	ρϛε	ϲμγ	ρμη	ϲλ
ρϛβ	ρϛ	ϲιϛ	ϲμη	ρμ	ϲμθ
ρϛγ	ρζ	ρκα	ϲμθ	ρμα	ϲμη
ρϛγ	ρζ	ϲιη	ϲξλ	ρμε	ϲμϛ
ρϛλ	ρη	ρμβ	ϲξθ	ρμλ	ϲκη
ρϛλ	ρη	ϲιθ	ϲοα	μβ	ϲλ
ρϛε	ρθ	ϲκ	ϲοη	ρξ	ϲξγ
ρϛη	ρι	ϲκα	ϲπα	ρξγ	ϲξη
ρϛθ	ρια	ρογ	ϲπε	ρξϛ	ϲξε
ϲα	ριβ	ϲκβ	ϲπε	ρξϛ	ϲξζ
ϲγ	ριλ	ϲο	ϲϛϛ	ροζ	ϲπ
ϲε	ριϛ	ϲκλ	ϲϛϛ	ροζ	ϲπλ
ϲϛ	ριζ	ϲλβ	τα	ρπβ	ϲπϛ
ϲη	ριη	ϲλγ	τη	ρπθ	τε
ϲιζ	ρκζ	ϲμ	τιβ	ρϛγ	ϲϛθ
ϲιθ	ρκη	ϲμα	τιϛ	ρϛζ	[illegible]
ϲκγ	ρλ	ϲμγ	τιζ	[illegible]	[illegible]
ϲκε	ρλλ	ϲμε	τκβ	ϲβ	[illegible]
ϲκϛ	ρλγ	ϲμλ	τλη	ϲιη	τκβ
ϲκθ	ρλε	ϲμϛ	τλθ	ϲιθ	τκ[illegible]
ϲκθ	ρλε	ϲμζ	τμ	ϲκ	τκ[illegible]
ϲμβ	ρλζ	ϲμζ	τμα	ϲκβ	τκ[illegible]
ϲμβ	ρλζ	ϲμη	τμδ	ϲκλ	τμ[illegible]
ϲμγ	ρλη	ϲμθ	τμϛ	ϲκε	τ[illegible]
ϲμη	ρμγ	ϲθ	τμγ	ϲλβ	τλ[illegible]
ϲμθ	ρμλ	ϲμγ	τμλ	ϲλγ	τλ[illegible]
ϲμθ	ρμδ	ϲμλ			

ΙΚΑΝΩΝ. Ε				ΕΝΩ. ΟΙΒ			
τ μ	λ	τ μ	λ	τ μ	λ	τ μ	λ
Γ	Β	ρΗ	ρΙΕ	μΔ	μΔ	cΚ	ρΛΘ
Ι	Η	ρΙ	ρΙΗ	μΕ	ρΟ	cΛΔ	ΟΘ
ΙΒ	Ια	ρΙΘ	ρΚS	μΖ	ξα	cΛ	cΙΕ
ΙS	ΙS	ρΚΕ	ξΒ	μΗ	ξ	cΛΒ	ρμΒ
ΚΕ	μS	ρΚΖ	ρΚΗ	ξ	ρΟα	cΛΔ	ρΛS
ΚΗ	μΗ	ρΚΗ	ρΛΒ	ξα	ξΔ	cΛS	ρΛΕ
ΚS	μΖ	ρΚΘ	ρΛ	ξΕ	ρΟΒ	cΛΖ	ρΛΗ
Λ	μΘ	ρΛΒ	πα	ξS	ξS	cΛΗ	ρμ
ΛΔ	ρϛΗ	ρΛΗ	ρΚ	ξΗ	ρΕ	cμ	ρμα
ΛS	ρξΒ		ρξΗ	ξΗ	ρμ	cμα	ρΟΕ
ΛΗ	μΓ	ρϛS	μΖ	πΔ	ρΙα	cμΕ	cΒ
μ	μΒ	ρΝΗ	cΚS	πS	ρΘ	cμS	cΕ
μα	μΕ	ρξΒ	ρξα	ϛΓ	ρμΕ	cμΖ	cΙΓ
μΓ	ρΚΓ	ρΟΕ	c	ϛΕ	ρξ	cξα	cΖ
μS	ρμΓ	ρπΒ	ρπΖ	ϛS	ρπΒ	cξΒ	cΙΒ
μΖ	ρΛΔ	ρπΒ	ρπΘ	ϛS	ρπΔ	cξΕ	ρμΖ
μΗ	ρϛα	ρπΓ	ρϛΗ	ρΒ	ξΘ	cξS	ρμΕ
μΘ	ρμ	ρπΖ	ρϛΘ	ρΔ	οα	cξΖ	ρμΗ
μα	μΘ	ρϛΖ	cοΒ	ρΕ	ρϛΓ	cο	cΚΘ
μΓ	ρΚΘ	ρΙΓ	cΛΕ	ρΖ	οΓ	cοΒ	cΛΔ
		cΚα	ρπα				

ΠΕΛΙC ΤΟΥ ΠΕΜΠΟΥ ΚΑΝΟΝΟC

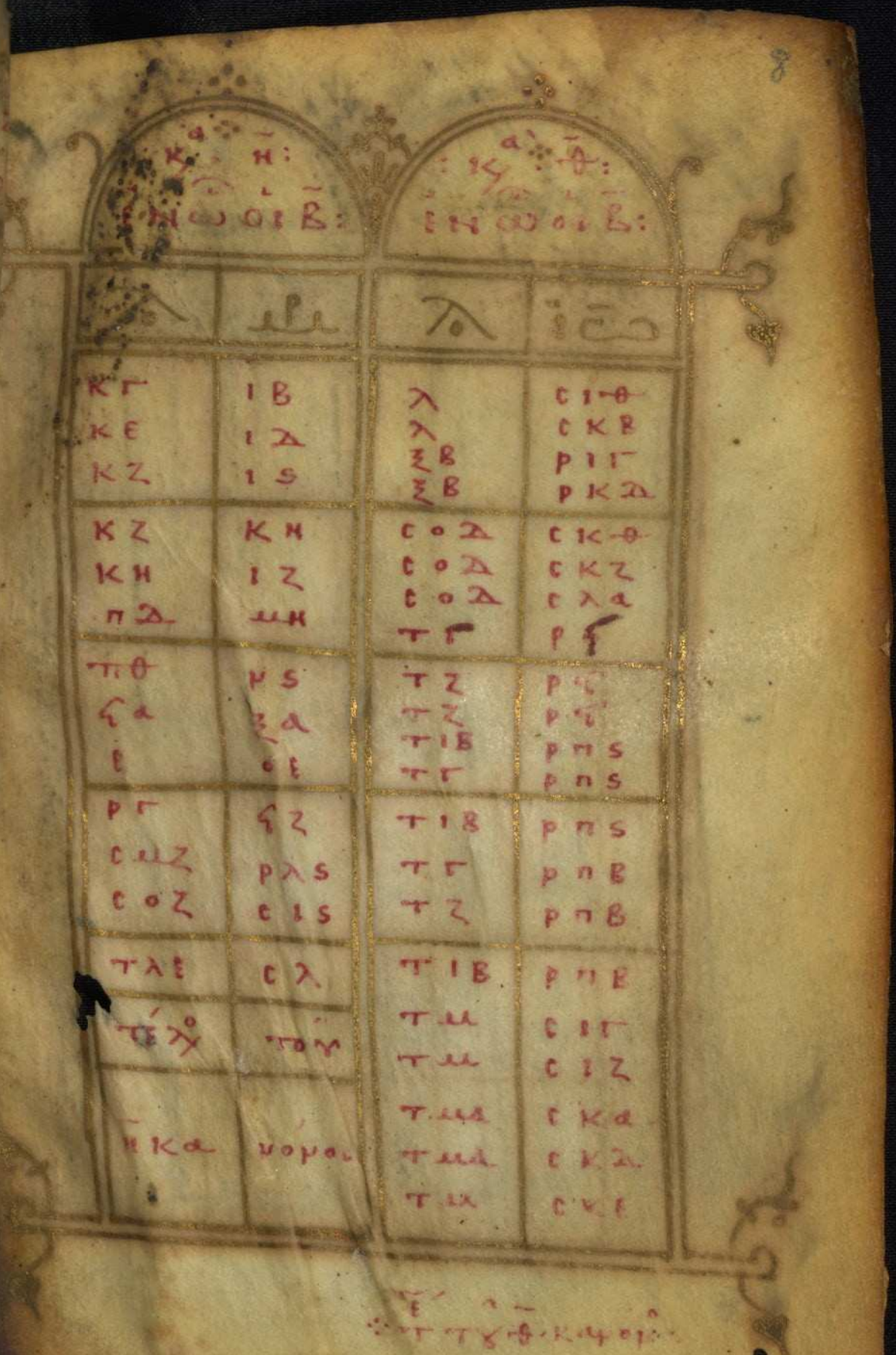

ⲕⲁ ⲏ̄ ⲓⲛⲱⲟⲓ ⲃ̄		ⲕⲁ ⲑ̄ ⲓⲛⲱⲟⲓ ⲃ̄	
ⲗ	ⲙ	ⲗ	ⲓ̄ⲥ̄
ⲕⲅ	ⲓⲃ	ⲗ	ⲥⲓⲑ
ⲕⲉ	ⲓⲇ	ⲗ	ⲥⲕⲃ
ⲕⲍ	ⲓⲋ	ⲝⲃ	ⲣⲓⲅ
		ⲝⲃ	ⲣⲕⲇ
ⲕⲍ	ⲕⲏ	ⲥⲟⲇ	ⲥⲕⲑ
ⲕⲏ	ⲓⲍ	ⲥⲟⲇ	ⲥⲕⲍ
ⲡⲇ	ⲙⲏ	ⲥⲟⲇ	ⲥⲗⲁ
		ⲧⲅ	ⲣⲋ
ⲧⲑ	ⲛⲋ	ⲧⲍ	ⲣⲋ
ⲋⲁ	ⲝⲁ	ⲧⲍ	ⲣⲋ
		ⲧⲓⲃ	ⲣⲡⲋ
ⲉ	ⲟⲉ	ⲧⲅ	ⲣⲡⲋ
ⲣⲅ	ⲋⲍ	ⲧⲓⲃ	ⲣⲡⲋ
ⲥⲙⲍ	ⲣⲗⲋ	ⲧⲅ	ⲣⲡⲃ
ⲥⲟⲍ	ⲥⲓⲋ	ⲧⲍ	ⲣⲡⲃ
ⲧⲗⲉ	ⲥⲗ	ⲧⲓⲃ	ⲣⲡⲃ
ⲧⲉ̀ⲗⲟ	ⲧⲟⲩ	ⲧⲙ	ⲥⲓⲅ
		ⲧⲙ	ⲥⲓⲍ
		ⲧⲙⲁ	ⲥⲕⲁ
ⲛ̄ⲕⲁ	ⲛⲟⲙⲟⲓ	ⲧⲙⲁ	ⲥⲕⲇ
		ⲧⲙ	ⲥⲕⲉ

ⲧⲉ̀ ⲁ̄
ⲧⲧⲩⲑ ⲕⲁⲣⲟⲣ

ποὶ εἰς κ[illegible] ἀθαίον εὐαγγέλιον

Ἰστέον ὅτι τὸ κατὰ ματθαῖον ἐσχέμον·
ἐπιραϊδιδιαμέκτωγραφὲν ὑπ' αὐτοῦ
ἐμιλήμ ἐξεδόθη· ἑρμηνεύθη δὲ ὑπο
ἰωάμμου· ἐξηγεῖται δὲ τὰ κατὰ ἀμ
θρώπον τοῦ χυ̅ γέμμησιν· καὶ ἐστιν
ἀμθρωπόμορφον τοῦτο τὸ ἐσχέμο·
τέσσαρα δὲ ἐστι τὰ ἐσχέμα· καὶ οὔτε
πλέονα, οὔτε ἐλάττονα· ἐπεὶ περ
τέσσαρα καθολικὰ πνᾶτα· καὶ τέσ
σαρα τὰ ἐσχέμα· πάνταχόθεν
πνέοντα τὴν ἀφθαρσίαν καὶ ἀμα
ζωπυροῦντα τοὺς ἀμοῖς· ἐξῶν φα
μερόν· ὅτι ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χε
ρουμὶμ φαμεν[illegible]θεὶς τοῖς ἀμοῖς· ἐ
δωκεν ἡμῖν τετράμορφον ἐσχέμο·
Καθὼς ὁ δᾶ δ' αἰτούμενος τὴν παρ
σίαν αὐτοῦ φ̅ή· ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν
χερουμὶμ ἐμφάνηθι· καὶ ἀρτὰ χε
ρουμὶμ τετραπρόσωπα· καὶ τὰ
πρόσωπα αὐτ' εἰκόνες τῆς πρα
ματείας τοῦ υἱοῦ τοῦ θυ̅· τὸ ἀρ' ὁ
μοιόν λέον τι, τὸ ἐμπρακτὸν καὶ
μασιλικὸν καὶ ἡγεμονικὸν χαρακτη
ρίζει· τὸ ζ' ὁμοιόν μόσχω· τὴν ἱερουρ

γικὴν καὶ ἱερατικὴν ἐμφαίνει·
τὸ δὲ ἀμθρωποσίδεσ, τὴν σάρ
κωσιν διαγράφει· τὸ ζ ὁμοιο
ἀστῶ, τὴν ἐπιφοίτησιν τοῦ
ἁγίου πνς ἐμφανίζει ⁘

[illegible]

τοῦ κατὰ [illegible]

περὶ τῶν μάγων:
περὶ τῶν ἀναιρεθέντων παιδίων:
πρῶτο ἰω ἐκήρυξε βασιλ οὐ νῶν:
περὶ τῆς διδασκαλίας τοῦ χρ:
περὶ τῶν μακαρισμῶν:
περὶ τοῦ λεπροῦ
περὶ τοῦ ἑκατοντάρχου:
περὶ τῆς πενθερᾶς πέτρου:
περὶ τῶν ἰαθέντων ἀπὸ τοικίλ νόσων:
περὶ τοῦ μὴ ἐπιτρεπομένου ἀκολουθ:
περὶ τῆς ἐπιτιμήσεως τῶν ὑδάτων:
περὶ τῶν δαιμονιζομένων:
περὶ τοῦ παραλυτικοῦ:
περὶ τοῦ ματθαίου:
περὶ τῆς θυγατρὸς τοῦ ἀρχισυναγω:
περὶ τῆς αἱμορροούσης:
περὶ τῶν δύο τυφλῶν:
περὶ τοῦ δαιμονιζομένου κωφοῦ:
περὶ τῆς τῶν ἀπο διαταγ:
περὶ τῶν ἀποταλέντων παραιγω:
περὶ τοῦ ξηρὰν ἔχοντος χεῖρα:

ι̅ κ̅β̅ ἐπ τ̅ δαιμονιζομ̅ ἐ κωφοῦ κ̅ τυφλ̅ :
κ̅γ̅ περὶ τ̅ αἰτούντων ἐμείον :
κ̅δ̅ περὶ τῶν παραβολῶν :
κ̅ε̅ περὶ ἰω̅ καὶ ἡρώδου :
κ̅ϛ̅ περὶ τ̅ ἐ ἀρ τ̅ κ̅ τῶν δύο ἰχθύων
κ̅ζ̅ περὶ τοῦ ἐν θαλάσσῃ περιπάτου :
κ̅η̅ ἐπ τῆς παραβάσεως τ̅ ἐν τολ̅ τοῦ θ̅ν̅
κ̅θ̅ περὶ τῆς χανανάιας :
λ̅ περὶ τ̅ θεραπευθέντων ὄχλων
λ̅α̅ περὶ τῶν ἐπιὰ ἄρτων :
λ̅β̅ περὶ τ̅ ζύμης τῶν φαρισαίων :
λ̅γ̅ περὶ τ̅ ἐν καισαρείᾳ ἐπερωτήσεω
λ̅δ̅ περὶ τῆς μεταμορφώσεως :
λ̅ε̅ περὶ τοῦ σελήνιαζομένου
λ̅ϛ̅ περὶ τ̅ αἰτούντων τὸ δίδραχ
λ̅ζ̅ περὶ τ̅ διαλογιζομέν τίς μείζω
λ̅η̅ ἐπ τῶν ἑκατ̅ προβατ̅ παραβολη
λ̅θ̅ ἐπ τοῦ ὀφείλοντο τὰ μυρία τάλα
μ̅ ἐπ τ̅ ἐπερωτήσαντ̅ εἰ ἔξεστι ἀπ
σαι τὴν γυναῖκα :
ι̅ μ̅α̅ ἐπ τοῦ ἐπερωτήσαντο πλουσίτον
μ̅β̅ περὶ τ̅ μισθουμένων ἐργατῶ
μ̅γ̅ περὶ τῶν υἱῶν ζεβεδαίου :
μ̅δ̅ περὶ τῶν δύο τυφλῶν ;
μ̅ε̅ περὶ τῆς ὄνου καὶ τοῦ πώλου
μ̅ϛ̅ περὶ τυφλῶν καὶ χωλῶν :
μ̅ζ̅ περὶ τῆς ξηρανθείσης συκῆς :
μ̅η̅ περὶ τ̅ ἐπερωτήσαντ̅ τ̅ κ̅ν̅ ἀ

ρέων κ̀ πρεσβυτέρων:
τ̅ δύο υἱῶν παραβολή:
περὶ τοῦ ἀμπελῶνο παραβολή:
περὶ τ̅ καλουμένη εἰς τ̅ γάμον:
τ̅ ἐπερωτησάν τ̅ διὰ τ̅ κῆνσο̅:
περὶ τῶν σαλδουκαίων:
περὶ τοῦ νομικοῦ:
περὶ τ̅ τοῦ κ̅υ̅ ἐπερωτήσεις πρὸ τ̅ φαρισαί:
περὶ τοῦ ταλαντισμοῦ τ̅ γραμμα
τέων καὶ φαρισαίων:
περὶ τῆς συντελείας:
περὶ τῆς ἡμέρας ἐκείνης κ̀ ὥρας:
περὶ τῶν δέκα παρθένων:
περὶ τ̅ τὰ τάλαντα λαβόντων:
περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ χ̅υ̅:
περὶ τ̅ ἀλειψάσης τ̅ κ̅ν̅ μύρω:
περὶ τῆς ἑτοιμασίας τοῦ πάσχα:
περὶ τύπου μυστικοῦ:
περὶ τ̅ παραδόσεως τοῦ ἰ̅υ̅:
περὶ τῆς ἀρνήσεως πέτρου:
περὶ τ̅ ἰούδα μετὰ μελείας:
περὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ κυρία
κοῦ σώματος:

καὶ τὸν Ζαρὰ ἐκ τῆς Θάμαρ· Φα
ρὲς δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐσρώμ· Ἐσ
σρὼμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀράμ·
Ἀρὰμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμιναδάμ·
Ἀμιναδὰμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ναασ
σών· Ναασσὼν δὲ ἐγέννησε τὸν
Σαλμών· Σαλμὼν δὲ ἐγέννησε
τὸν Βοὸζ ἐκ τῆς Ῥαχάβ· Βοὸζ
δὲ ἐγέννησε τὸν Ὠβὴδ ἐκ τῆς
Ῥούθ· Ὠβὴδ δὲ ἐγέννησε τὸν
Ἰεσσαί· Ἰεσσαὶ δὲ ἐγέννησε τὸν
Δαδὶ τὸν βασιλέα· Δαδὶ δὲ ὁ βα
Σιλεὺς ἐγέννησε τὸν Σολομῶνα ἐκ
τῆς τοῦ Οὐρίου· Σολομὼν δὲ ἐ
γέννησε τὸν Ῥοβοάμ· Ῥοβοὰμ
δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀβιά· Ἀβιὰ δὲ
ἐγέννησε τὸν Ἀσά· Ἀσὰ δὲ ἐγέν
νησε τὸν Ἰωσαφάτ· Ἰωσαφὰτ
δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωράμ· Ἰωρὰμ
δὲ ἐγέννησε τὸν Ὀζίαν· Ὀζίας
δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωάθαμ· Ἰω
άθαμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἄχαζ·
Ἄχαζ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐζεκίαν·
Ἐζεκίας δὲ ἐγέννησε τὸν Μανασ
σῆ· Μανασσῆς δὲ ἐγέννησε

τὸν ἀμών· ἀμὼν δὲ ἐγέννησε
τὸν ἰωσίαν· ἰωσίας δὲ ἐγέννη
σε τὸν ἰεχονίαν καὶ τοὺς ἀδελ
φοὺς αὐτοῦ, ἐπὶ τῆς μετοικεσί
ας βαβυλῶνος· μετὰ δὲ τὴν μετ
οικεσίαν βαβυλῶνος· ἰεχονί
ἐγέννησε τὸν σαλαθιήλ· σαλαθι
ὴλ δὲ ἐγέννησε τὸν ζοροβάβελ·
ζοροβάβελ δὲ ἐγέννησε τὸν ἀ
βιούδ· ἀβιοὺδ δὲ ἐγέννησε
τὸν ἐλιακείμ· ἐλιακείμ δὲ
ἐγέννησε τὸν ἀζώρ· ἀζὼρ δὲ ἐ
γέννησε τὸν σαδώκ· σαδὼκ δὲ
ἐγέννησε τὸν ἀχείμ· ἀχείμ δὲ
ἐγέννησε τὸν ἐλιούδ· ἐλιοὺδ
δὲ ἐγέννησε τὸν ἐλεάζαρ· ἐλεά
ζαρ δὲ ἐγέννησε τὸν ματθάν·
ματθὰν δὲ ἐγέννησε τὸν ἰακώβ·
ἰακὼβ δὲ ἐγέννησε τὸν ἰωσὴφ
τὸν ἄνδρα μαρίας· ἐξ ἧς ἐγέν
νήθη ἰς ὁ λεγόμενος χς·
Πᾶσαι οὖν αἱ γενεαὶ ἀπὸ ἀβραὰ
μὲν ἑως δαδ· γενεαὶ δεκατέσ
σαρες· καὶ ἀπὸ δαδ ἑως τῆς
μετοικεσίας βαβυλῶνος· γε

τοῦ λαοῦ, ἐπιμθάμετο παρ' αὐ
τῶν ποῦ ὁ χ̅ς̅ τεμμᾶται· οἱ δὲ εἰ
Πομ αὐτ̅· ἐν μηθλεὲμ τῆς ἰου
δαίας· οὕτως γὰρ γέγραπται διὰ
τοῦ προφήτου· ὡς σὺ μηθλε
ὲμ, γῆ ἰούδα· οὐδαμῶς ἐλαχί
στη εἰ ἐν τοῖς ἡγεμόσιν ἰούδα·
ἐκ σοῦ γὰρ ἐξελεύσεται ἡγού
μενος· ὅστις ποιμαν εἰ τὸν λα
όμου τ̅ ἰηλ· τότε ἡρώδης
Λάθρα καλέσας τοὺς μάγους·
ἠκρίβωσε παρ' αὐτ̅ τὸν χρόνον
τοῦ φαινομένου ἀστέρος· καὶ
πέμψας αὐτοὺς εἰς μηθλεὲμ
ἔφη· πορευθέντες ἀκριβῶς
ἐξετάσατε περὶ τοῦ παιδίου·
ἐπὰν δὲ εὕρητε ἀπαγγέλατέ μοι·
ὅπως κἀμὲ ἐλθὼν προσκυνή
σω αὐτ̅· οἱ δὲ ἀκούσαντες τοῦ
Βασιλέως, ἐπορεύθησαν· ὡς ἰδὸν
ὁ ἀστὴρ ὃν εἶδον ἐν τῇ ἀνατολῇ
προῆγεν αὐτοὺς, ἕως ἐλθὼν
ἐστὴ ἐπάνω οὗ ἦν τὸ παιδίον·
ἰδόντες δὲ τὸν ἀστέρα· ἐχάρησαν
χαρὰν μεγάλην σφόδρα· καὶ

ἐλθόντες εἰς τὸ οἰκίαν. εἶδον
τὸ παιδίον μετὰ μαρίας τῆς
μρ̄ς αὐτοῦ· ὑπεσόντες προσε
κύνησαν αὐτῷ· καὶ ἀνοίξαν
τες τοὺς θησαυροὺς αὐτ̄. πρόση
νεγκαν αὐτῷ δώρα· χρυσόν·
καὶ λίβανον καὶ σμίρναν· καὶ χρη
ματισθέντες κατ' ὄναρ μὴ ἀ
νακάμψαι πρὸς ἡρώδην· δι' ἄλ
λης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν
χώραν αὐτῶν· ε̄ ἀναχωρησα — χ ἀρ
τῶν δὲ αὐτ̄. ἰδοὺ ἄγγελος κῡ φαί
νεται κατ' ὄναρ τῷ ἰωσὴφ λέγ̄
ἐγέρθεις παράλαβε τὸ παιδίον
καὶ τὴν μρ̄ᾶ αὐτοῦ· καὶ φεῦγε εἰς
αἴγυπτον· ὑπεσθι ἐκεῖ ἕως ἂν
εἴπωσοι· μέλλει γὰρ ἡρώδης
ζητεῖν τὸ παιδίον τοῦ ἀπο
λέσαι αὐτό· ὁ δὲ ἐγέρθεις παρέ
λαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μρ̄ᾶ αὐ
τοῦ νυκτ̄ ὑπεχώρησεν εἰς αἴ
γυπτον· ὑπ' ἐκεῖ· ἕως τῆς τε
λευτῆς ἡρώδου· ἵνα πληρω
θῇ τὸ ῥηθέν· ὑπὸ τοῦ κῡ διὰ
τοῦ προφήτου λέγοντ̄· ἐξαι

Γ IIII

πρῶτ᾽ ἰωάννης ἐκήρυξε βασιλεῖ
οὐρανῶν:

Ἀκούσῃ ὅτι ἀρχέλαος βασιλεύει
ἐπὶ τῆς ἰουδαίας· ἀντὶ ἡρώδου
τοῦ πρ̄ς αὐτοῦ, ἐφοβήθη ἐκεῖ
ἀπελθεῖν· χρηματισθεὶς δὲ
κατόναρ· ἀνεχώρησεν εἰς τὰ
μέρη τῆς γαλιλαίας· ὡς ἐλθὼν
κατώκησεν εἰς πόλιν λεγομέ-
νην ναζαρέτ· ὅπως πληρω-
θῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τῶν προφητῶν,
ὅτι ναζωραῖος κληθήσεται.
Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, πα-
ραγίνεται ἰωάννης ὁ βαπτιστ̄ς,
κηρύσσων ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς ἰου-
δαίας κ̄λεγών· μετανοεῖτε ἤγ-
γικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν·
οὗτ᾽ γάρ ἐστιν ὁ ῥηθ̄ς ὑπὸ ἡσαΐου
τοῦ προφήτου λεγόντ᾽· φωνὴ
βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἑτοιμά-
σατε τὴν ὁδὸν κ̄υ· εὐθείας ποιεῖ-
τε τὰς τρίβους αὐτοῦ· αὐτὸς
ἐ ὁ ἰωάννης εἶχε τὸ ἔνδυμα αὐ-
τοῦ ἀπὸ τριχῶν καμήλου· ὡς
ζώνην δερματίνην περὶ τὴν
ὀσφῦν αὐτοῦ· ἡ τροφὴ αὐτοῦ
ἦν ἀκρίδες καὶ μέλι ἄγριον·

ΠΕΡΙΤΩΝ ΜΑΚΑΡΙΣΜΩΝ:

τὸ πλοῖον καὶ τὴν πρᾶν αὐτῶν, ἠκο
λούθησαν αὐτῷ· ὡς περιήγεν
Ὅλην τὴν Γαμμαίαν ὁ Ἰσ. διδά
σκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν·
καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς
βασιλείας· καὶ θεραπεύων πᾶ
σαν νόσον ὡς πᾶσαν μαλαμίαν
ἐν τῷ λαῷ· καὶ ἀπῆλθεν ἡ
ἀκοὴ αὐτοῦ εἰς ὅλην τὴν συρίαν·
καὶ προσήνεγμαν αὐτῷ πάντ
τοὺς καμῶς ἔχοντ ποικίλαις
νόσοις καὶ βασάνοις συνεχομέ
νους· καὶ δαιμονιζομένους·
καὶ σεληνιαζομένους· ὡς πα
ραλυτικοὺς· ὡς ἐθεράπευσεν
αὐτοὺς· καὶ ἠκολούθησαν αὐ
τῷ ὄχλοι πολλοὶ ἀπὸ τῆς
Γαμλαίας· ὡς δεκαπόλεως·
καὶ ἱεροσολύμων· ὡς ἰουδαίας·
καὶ πέραν τοῦ ἰορδάνου·
Ἰδὼν τοὺς ὄχλους· ἀνέβη εἰς
τὸ ὄρος· ὡς καθίσαντος αὐτοῦ·
προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ· καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα
αὐτοῦ· ἐδίδασκεν αὐτοὺς
λέγων·

κτ α

χ αρ

κδ ε ι

μίαν τ̅ ἐν τολ̅ τούτ̅ τ̅ ἐλαχί
ϛων· κ̀ διδάξη οὕτως τοὺς
ἀνοῦς· ἐλάχιϛ° μὴ θήσεται
ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐ νῶν·
ὃς δ' ἂν ποιήσῃ κ̀ διδάξῃ· οὗ
τος μέγας μὴ θήσεται ἐν τῇ
βασιλείᾳ τῶν οὐ νῶν· ε̅ τ̅
Λέγω γὰρ ὑμῖν· ὅτι ἐὰν μὴ πε
ρισσεύσῃ ὑμῶν ἡ δικαιοσύνη
πλεῖον τῶν γραμματέων
καὶ φαρισαίων· οὐ μὴ εἰς ἐλ
θητε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν
ἐν τ̅ ο̅ α οὐ νῶν· ἠκούσατε ὅτι ἐρ
ρέθη τοῖς ἀρχαίοις· οὐ φονεύ
σεις· ὃς δ' ἂν φονεύσῃ· ἔνοχος
ἔσται τῇ κρίσει· ἐγὼ δὲ λέγω ὑ
μῖν· ὅτι πᾶς ὁ ὀργιζόμενος
τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ εἰκῇ· ἔνο
χος ἔσται τῇ κρίσει· ὃς δ' ἂν
εἴπῃ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ῥα
κᾶ· ἔνοχος ἔσται τῷ συνεδρί·
ὃς δ' ἂν εἴπῃ μωρέ· ἔνοχος
ἔσται εἰς τὴν γέεν ναν τοῦ πυ
ρός· ἐὰν οὖν προσφέρῃς τὸ
δῶρόν σου ἐπὶ τὸ θυσιαστή

ριον· καὶ ἐκεῖ μνησθῆς ὅτι ὁ
ἀδελφός σου ἔχει τί κατὰ σοῦ·
ἄφες ἐκεῖ τὸ δῶρόν σου ἔμ
πρόσθεν τοῦ θυσιαστηρίου·
καὶ ὕπαγε πρῶτον διαλλάγηθι
τῷ ἀδελφῷ σου· καὶ τότε ἐλ
θὼν πρόσφερε τὸ δῶρόν σου·
Ἴ σθι εὐνοῶν τῷ ἀντιδίκῳ σου λ̄ς
ταχὺ· ἕως ὅτου εἶ ἐν τῇ ὁδῷ ε
μετ' αὐτοῦ· μή ποτε σε παρα
δῷ ὁ ἀντίδικος τῷ κριτῇ· τὸ
ὀκριτὴς σε παραδῷ τῷ ὑ
πηρέτῃ· κρεῖς φυλακὴν μνη
θήσῃ· ἀμὴν λέγω σοι· οὐ μὴ
ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν ἕως ἂν
ἀποδῷς τὸν ἔσχατον κοδράντ'·
Η κούσατε ὅτι ἐρρέθη· οὐ μοιχεύ λ̄ζ ἐκ τ
σεις· ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν· ὅτι πᾶς ε
ὁ μέπων γυναῖκα πρὸς τὸ ἐ
πιθυμῆσαι αὐτὴν· ἤδη ἐμοί
χευσεν αὐτὴν ἐν τῇ καρδίᾳ
αὐτοῦ· εἰ δὲ ὀφθαλμός σου ὁ
δεξιὸς σκανδαλίζει σε· ἐξέ
λε αὐτὸν καὶ ἀπὸ σοῦ· σὲ μ
φέρει γὰρ σοι ἵνα ἀπόλητα

ἐν τῇ μελῇ σου· καὶ μὴ ὅλον τὸ
σῶμα σου μνηθῇ εἰς γέεννα·
Καὶ εἰ ἡ δεξιά σου χεὶρ σκαν δα
λίζει σε· ἐκκοψον αὐτὴν καὶ
μάλε ἀπὸ σοῦ· συμφέρει γὰρ
σοι ἵνα ἀπόληται ἐν τῶν με
λῶν σου· καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμα
ἐν τ̄ σου μνηθῇ εἰς γέεννα· ἐρ
ῥέθη γὰρ ὅτι ὃς ἂν ἀπολύσῃ τὴν
γυναῖκα αὐτοῦ· δότω αὐτῇ
ἀποστάσιον· ἐγὼ γὰρ ἐγὼ ὑμῖν·
ὅτι ὃς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖ
κα αὐτοῦ παρεκτὸς λόγου πορ
νείας· ποιεῖ αὐτὴν μοιχάσθαι·
καὶ ὁ ἀπολελυμένην γαμῆ
ἐν τ̄ σας μοιχαται· πάλιν ἀκ
Ἅπε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις·
οὐκ ἐπιορκήσεις· ἀποδώσεις
δὲ τῷ κῶ τοὺς ὅρκους σου· ἐγὼ
γὰρ ἐγὼ ὑμῖν· μὴ ὀμόσαι ὅλως·
μήτε ἐν τῷ οὐρῷ· ὅτι θρόνος
ἐστὶ τοῦ θῦ· μήτε ἐν τῇ γῇ· ὅ
τι ὑποπόδιον ἐστὶ τῶν πόδων
αὐτοῦ· μήτε εἰς ἐρεσόλυμα
ὅτι πόλις ἐστὶ τοῦ μεγάλου
μασιλέως·

Ἀφῆτε τοῖς ἀνοῖς τὰ παραπτώ-
ματα αὐτῶν· ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ
πηρ ὑμῶν ὁ οὐρῶνιος· ἐὰν δὲ μὴ
ἀφῆτε τοῖς ἀνοῖς τὰ παρα-
πτώματα αὐτῶν· οὐδὲ ὁ πηρ
ὑμῶν ἀφήσει τὰ παραπτώ-
ματα ὑμῶν· ὅταν δὲ νηστεύ- ιμ
Τε, μὴ γίνεσθε ὡς ὑπεροῖ ὑπο- ι
κριταὶ σκυθρωποί· ἀφανί-
ζουσι γὰρ τὰ πρόσωπα αὐτῶν·
ὅπως ἂν φανῶσι τοῖς ἀνοῖς
νηστεύοντες· ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ὅτι ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν·
σὺ δὲ νηστεύων ἄλλε ἡ ταῖ σου τὴν
κεφαλὴν καὶ τὸ πρόσωπόν
σου νίψαι· ὅπως μὴ φανῆς
τοῖς ἀνοῖς νηστεύων· ἀλλὰ
τῷ πρῖσου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ·
καὶ ὁ πηρ σου ὁ μέπ ἐν τῷ κρυ-
πτῷ· ἀποδώσει σοι· μὴ θη- μς
Σαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ε
ἐπὶ τῆς γῆς· ὅπου σὴς καὶ
μρῶσις ἀφανίζει· καὶ ὅπου
κλέπται διορύσσουσι καὶ κλέ-
πτουσι· θησαυρίζετε δὲ

Ἐ Καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος;
μιμέλεται ἐστὶ τὰ πετεινὰ
τοῦ οὐρανοῦ· ὅτι οὐ σπείρουσι
οὐ θερίζουσιν· οὐ συνάγ-
ουσιν εἰς ἀποθήκας· καὶ
ὁ πὴρ ὑμῶν ὁ οὐρανίος τρέφει
αὐτά· οὐχ ὑμεῖς μᾶλλον διαφέρετε
αὐτῶν; τίς δὲ ἐξ ὑμῶν
μεριμνῶν δύναται προσθεῖν
ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυ-
ν ἕνα· καὶ περὶ ἐνδύματος τί
μεριμνάτε· καταμάθετε
Τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ πῶς αὐξά-
νει· οὐ κοπιᾶ· οὐ νήθει· λέ-
γω δὲ ὑμῖν· ὅτι οὐδὲ σολομῶν
ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιε-
βάλετο ὡς ἐν τούτων· εἰ δὲ
τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ σήμερον
ὄντα καὶ αὔριον εἰς κλίβανον
βαλλόμενον· ὁ θεὸς οὕτως ἀμ-
φιέννυσιν· οὐ πολλῷ μᾶλλον, χ
ὑμᾶς ὀλιγόπιστοι; μὴ οὖν αρ
Μεριμνήσητε λέγοντες· τί
φάγωμεν ἢ τί πίωμεν· ἢ τί
περιβαλώμεθα· πάντα γὰρ
ταῦτα·

τὰ ἔθνη ἐπιζητεῖ· οἱ δὲ γὰρ
ὁ πῆρ ὑμῶν ὁ οὐ ὑνιος· ὅτι χρή
ζετε τούτων ἁπάντ· ζητεῖ
τε δὲ πρῶτον τ̂ βασιλείαν
τοῦ θῦ κ̀ τὴν δικαιοσύνην
αὐτοῦ· ὃ ταῦτα πάντα προ
τεθήσεται ὑμῖν· ε̅ τ̅ μὴ οὖν
Μεριμνήσητε εἰς τ̂ αὔριον· ἡ
γὰρ αὔριον μεριμνήσει τὰ
ἑαυτῆς· ἀρκετὸν τῇ ἡμέρᾳ
ἡ κακία αὐτῆς· χ̅ α̅ρ̅ μὴ κρίνε
τε· ἵνα μὴ κριθῆτε· ἐν ὃ
γὰρ κρίματι κρίνετε, κρι
θήσεσθε· ὃ ἐν ὧ μέτρῳ με
τρεῖτε, μετριθήσεται ὑμῖν·
Τί δὲ βλέπεις τὸ κάρφος τὸ ἐν
τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ
σου· τὴν δὲ ἐν τῷ σῷ ὀφθαλ
μῷ δοκὸν οὐ κατανοεῖς· ἢ
πῶς ἐρεῖς τῷ ἀδελφῷ σου·
ἄφες ἐκβάλω τὸ κάρφος ἀ
πὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου· ὃ ἰδοὺ
ἡ δοκὸς ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου·
ὑποκριτά· ἐκβαλε πρῶ
τον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλ

μοῦσου, ὡς τότε διαμέτρεις
ἐκμαρεῖν τὸ κάρφος ἐκ τοῦ
ὀφθαλμοῦ τοῦ ἀδελφοῦσου.
Μὴ δῶτε τὸ ἅγιον τοῖς κυσί· ΝΒ
μὴ τὰ μάλη τε τοὺς μαργαρί ι
τας ὑμῶν ἐμπροσθεν τῶν
χοίρων· μήποτε καταπα
τήσωσιν αὐτοὺς ἐν τοῖς πο Μ
σὶν αὐτῶν· ὡς τραφέντες ῥήξω
σιν ὑμᾶς· αἰτεῖτε καὶ δοθή ΝΓ
C εται ὑμῖν· ζητεῖτε ὡς εὑρή ε
σετε· κρούετε· ὡς ἀνοιγήσε
ται ὑμῖν· πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν
λαμμάνει· καὶ ὁ ζητῶν εὑρίσκει·
καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται· ε
Ἡ τίς ἐστιν ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος· ὃν ἐὰν Τ
αἰτήσῃ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἄρτον· μὴ
λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ; ὡς ἐὰν
ἰχθῦν αἰτήσῃ· μὴ ὄφιν ἐπι
δώσει αὐτῷ; εἰ οὖν ὑμεῖς
πονηροὶ ὄντες οἴδατε δόμα
τα ἀγαθὰ διδόναι τοῖς τέ
κνοις ὑμῶν, πόσῳ μᾶλλον
ὁ πήρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐ ὑνοῖς·
δώσει ἀγαθὰ τοῖς αἰτοῦσιν
αὐτόν· ε

ιδ' ἀρ'

ιδ' ε' Παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς λέγων· ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν κόκκῳ σινάπεως, ὃν λαβὼν ἄνθρωπος ἔσπειρεν ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ· ὃ μικρότερόν ἐστι μὲν πάντων τῶν σπερμάτων· ὅταν δὲ αὐξηθῇ, μεῖζον τῶν λαχάνων ἐστὶ καὶ γίνεται δένδρον, ὥστε ἐλθεῖν τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατασκηνοῦν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ. Ταύτην τὴν παραβολὴν ἐλάλησεν ὁ κύριος τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἵνα μὴ ἀπιστῶσιν ὅτι ἐκ τῆς ἐλαχίστης ἐκείνης πόας καὶ τῶν ὀλίγων ἰχθύων τοσοῦτον πλῆθος ἐχορτάσθη. Καὶ ἐπειδὴ ἐν τῇ παραβολῇ ταύτῃ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνοῦν ἐν τοῖς κλάδοις τοῦ δένδρου ἔφη, ἐπειδὴ καὶ τὰ πονηρὰ πνεύματα ἐν τοῖς ἀνθρώποις κατασκηνοῦν ἐθέλουσιν, ἐπιφέρει τὴν ἑξῆς παραβολήν.

ιε' ε' Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ζύμῃ, ἣν λαβοῦσα γυνὴ ἐνέκρυψεν εἰς ἀλεύρου σάτα τρία, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον. Ἐπειδὴ ἐν τῇ προτέρᾳ παραβολῇ τὰ πονηρὰ πνεύματα ἐν τοῖς ἀνθρώποις κατασκηνοῦν ἔφη, ἐν τῇ παρούσῃ δὲ τὴν ἐνέργειαν αὐτῶν δείκνυσιν, ὅτι ὡς ζύμη τὸ ὅλον φύραμα ἐκφαυλίζουσιν. Ἐπειδὴ δὲ ἐν τῇ παραβολῇ ταύτῃ τὴν ἐνέργειαν τῶν πονηρῶν πνευμάτων ἔφη, ἐπειδὴ καὶ τὰ ἀγαθὰ πνεύματα ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἐνεργεῖν θέλουσιν, ἐπιφέρει τὴν ἑξῆς παραβολήν.

ιε' ε' Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν θησαυρῷ κεκρυμμένῳ ἐν τῷ ἀγρῷ, ὃν εὑρὼν ἄνθρωπος ἔκρυψε καὶ ἀπὸ τῆς χαρᾶς αὐτοῦ ὑπάγει καὶ πωλεῖ πάντα ὅσα ἔχει καὶ ἀγοράζει τὸν ἀγρὸν ἐκεῖνον. Ἐπειδὴ ἐν τῇ προτέρᾳ παραβολῇ τὰ πονηρὰ πνεύματα ἐν τοῖς ἀνθρώποις κατασκηνοῦν ἔφη, ἐν τῇ παρούσῃ δὲ τὴν ἐνέργειαν αὐτῶν δείκνυσιν, ὅτι ὡς ζύμη τὸ ὅλον φύραμα ἐκφαυλίζουσιν. Ἐπειδὴ δὲ ἐν τῇ παραβολῇ ταύτῃ τὴν ἐνέργειαν τῶν πονηρῶν πνευμάτων ἔφη, ἐπειδὴ καὶ τὰ ἀγαθὰ πνεύματα ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἐνεργεῖν θέλουσιν, ἐπιφέρει τὴν ἑξῆς παραβολήν.

ιε' ε' Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν θησαυρῷ κεκρυμμένῳ ἐν τῷ ἀγρῷ, ὃν εὑρὼν ἄνθρωπος ἔκρυψε καὶ ἀπὸ τῆς χαρᾶς αὐτοῦ ὑπάγει καὶ πωλεῖ πάντα ὅσα ἔχει καὶ ἀγοράζει τὸν ἀγρὸν ἐκεῖνον. Ἐπειδὴ ἐν τῇ προτέρᾳ παραβολῇ τὰ πονηρὰ πνεύματα ἐν τοῖς ἀνθρώποις κατασκηνοῦν ἔφη, ἐν τῇ παρούσῃ δὲ τὴν ἐνέργειαν αὐτῶν δείκνυσιν, ὅτι ὡς ζύμη τὸ ὅλον φύραμα ἐκφαυλίζουσιν. Ἐπειδὴ δὲ ἐν τῇ παραβολῇ ταύτῃ τὴν ἐνέργειαν τῶν πονηρῶν πνευμάτων ἔφη, ἐπειδὴ καὶ τὰ ἀγαθὰ πνεύματα ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἐνεργεῖν θέλουσιν, ἐπιφέρει τὴν ἑξῆς παραβολήν.

οἰκίαι ἐκείνη. καὶ οὐκ ἔπεσε·
τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ τῆς πέτρας·
Καὶ πᾶς ὁ ἀκούων μου τοὺς λόγους
τούτους καὶ μὴ ποιῶν αὐτοὺς, ὁ
μοιωθήσεται ἀνδρὶ μωρῷ· ὅστις
ὠκοδόμησε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐ
πὶ τὴν ἄμμον· καὶ κατέκη ἡ κρο
χὴ· καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ· καὶ ἐ
πνευσαν οἱ ἄνεμοι· καὶ προσέκο
ψαν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ καὶ ἔπεσε·
καὶ ἦν ἡ πτῶσις αὐτῆς μεγάλη·
ξβ Καὶ ἐγένετο ὅτε συνετέλεσεν ὁ ἰσ
τοὺς λόγους τούτους· ἐξεπλήσ
σον τοῦ ὄχλοι ἐπὶ τῇ διδαχῇ
αὐτοῦ· ἦν γὰρ διδάσκων αὐτοὺς
ὡς ἐξουσίαν ἔχων· καὶ οὐχ ὡς οἱ
γραμματεῖς· Καταμάντι δὲ
ς Αὐτῷ ἀπὸ τοῦ ὄρους· ἠκολούθησαν
αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ· καὶ ἰδοὺ λεπρὸς
ἐλθὼν, προσεκύνει αὐτῷ λέγ.
κε· ἐὰν θέλῃς· δύνασαί με κα
θαρίσαι· καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα· ὁ
ἰσ ἥψατο αὐτοῦ λέγων· θέλω κα
θαρίσθητι· καὶ εὐθέως ἐκαθα
ρίσθη αὐτοῦ ἡ λέπρα· καὶ λέγει

περὶ τοῦ ἑκατοντάρχου. ζ 28

αὐτῷ ὁ ἰσ̅ · ὅρα μηδενὶ εἴπ̅ · ἀλ
λ' ὑπαγε σεαυτὸν δεῖξον τῷ ἱερεῖ · καὶ
προσένεγκε τὸ δῶρον ὃ προσέτα
ξεμωσῆς εἰς μαρτύριον αὐτοῖς ·
Εἰσελθόντι δὲ αὐτῷ εἰς καπερ
ναούμ, προσῆλθεν αὐτῷ ἑκα
τόν ταρχος παρακαλῶν αὐτὸν
καὶ λέγων · κε̅ · ὁ παῖς μου κεῖμαι
ταί ἐν τῇ οἰκίᾳ παραλυτικὸς ·
δεινῶς μασανιζόμενος · καὶ λέ
γει αὐτῷ ὁ ἰσ̅ · ἐγὼ ἐλθὼν θερα
πεύσω αὐτόν · καὶ ἀποκριθεὶς
ὁ ἑκατόν ταρχος ἔφη · κε̅ οὐκ εἰ
μὲ ἱκανὸς ἵνα μου ὑπὸ τὴν τε
γὴν εἰσέλθῃς · ἀλλὰ μόνον εἰ
πὲ λέγω, καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς
μου · καὶ γὰρ ἐγὼ ἀνὸς εἰμι ὑπὸ
ἐξουσίαν ἔχων ὑπ' ἐμαυτὸν
τρατιώτας · καὶ λέγω τούτῳ πο
ρεύθητι καὶ πορεύεται · ἄλλῳ
ἔρχου καὶ ἔρχεται · καὶ τῷ δου
λῷ μου ποίησον τοῦτο καὶ ποι
εῖ · ἀκούσας δὲ ὁ ἰσ̅ ἐθαύμα
σε καὶ εἰπὲ τοῖς ἀκολουθοῦσι ·
ἀμὴν λέγω ὑμῖν · οὐδὲ ἐν τ̅ ἰηλ̅

ξ̅ λ̅ ζ̅
Γ

περὶ τῆς πενθερᾶς πέτρου

ξε ε τοσαύτ πίστιν εὗρον· λέγω δὲ ὑ
Μίν· ὅτι πολλοὶ ἀπὸ ἀνατολ κ
δυσμῶν ἥξουσι· κ ἀνακλιθήσον
ται μετὰ ἀμραάμ ὡς ἰσαὰκ καὶ
ἰακὼβ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐ ὦ·
οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλείας ἐκβληθή
σονται εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτε
ρον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ
ὀβρυγμὸς τῶν ὀδόντων· Καὶ
ξς ε Εἰπεν ὁ ἰσ τῷ ἑκατοντάρχῃ·
ὕπαγε ὡς ὡς ἐπίστευσας γενη
θήτω σοι· κ ἰάθη ὁ παῖς αὐτοῦ
τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ· ὡς ὑποστρέψ
ὁ ἑκατοντάρχης εἰς τὸν οἶκον
αὐτοῦ ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ· εὗρε
τὸν παῖδα αὐτοῦ ὑγιαίνοντα·
ξζ κ Καὶ ἐλθὼν ὁ ἰσ εἰς τὴν οἰκίαν
πέτρου· εἶδε τὴν πενθερᾶ
αὐτοῦ βεβλημένην ὡς πυρέ
σουσαν· ὡς ἥψατο τῆς χειρ
αὐτῆς κ ἀφῆκεν αὐτ ὁ πυρετ·
Καὶ ἠγέρθη ὡς διηκόνει αὐτῷ
Ὀψίας δὲ γενομένης· προσήνεγκα
αὐτῷ δαιμονιζομένους πολ
λοὺς· κ ἐξέβαλε τὰ πνᾶτα

πε τ ἰαθέν τῶν ἀπὸ ποικίλ νοσ

Περὶ τοῦ παραλυτικοῦ :

ἀυτοῖς. ὑπάρχει· οἱ δὲ ἐξελθόντες·
ἀπῆλθον εἰς τὴν ἀέλην τῆς χοίρων·
καὶ ἰδοὺ ὥρμησεν ἡ ἀέλη τῆς χοί-
ρων κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν
θάλασσαν· καὶ ἀπέθανον ἐν τοῖς
ὕδασιν· οἱ δὲ νόσκοντες ἔφυγον·
καὶ ἀπελθόντες εἰς τὴν πόλιν ἀ-
πήγγειλαν πάντα καὶ τὰ τῶν
δαιμονιζομένων· καὶ ἰδοὺ πᾶσα
ἡ πόλις ἐξῆλθεν εἰς συνάντησι-
τῶν ἰῦ· καὶ ἰδόντες αὐτὸν παρεκάλε-
σαν ὅπως μεταμὴ ἀπὸ τῶν ὁρίων
αὐτῶν· ἀρκαὶ ἐμπαρ εἰς τὸ πλοῖον
ἐπέρασε καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν
πόλιν· τῆς καὶ ἰδοὺ προσέφερον αὐτῶν
παραλυτικόν· ἐπικλίνης με-
μημένον· καὶ ἰδὼν ὁ ἰς τὴν πίστιν αὐτῶν·
εἶπε τῷ παραλυτικῷ· θάρσει τέ-
κνον· ἀφέων ταῖσοι αἱ ἁμαρτίαι
σου· καὶ ἰδοὺ τινὲς τῶν γραμματέ-
ων ἐν ἑαυτοῖς· οὗτος βλασφημεῖ·
καὶ ἰδὼν ὁ ἰς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν· εἶ-
πεν· ἱνατί ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε πο-
νηρὰ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν· τί
γάρ ἐστι νεῦκο πάντερον· εἰ πεῖν

τὸ πλοῖον μὴ μεταβαίνειν τοῦτο τοῦ κυ
βερνήτου· αὐτὸς γὰρ καθ' ὃν ἂν τρόπον
ὁδηγεῖται τὸ πλοῖον· διὰ χειρὸς
αὐτῷ μένοντος· καὶ σὺν αὐτῷ μένειν
καὶ μὴ ἀποχωρεῖν· καὶ ἐὰν ἀποχωρῇ
ἐκεῖνος· τὸ πλοῖον ἀπόλλυται· καὶ
ἐὰν ἐκεῖνος μένῃ· τὸ πλοῖον σώζεται·
ὁμοίως καὶ ἐν τῷ βίῳ· ὁ μὲν κυβερνήτης
ἐστὶν ὁ θεός· ὁ δὲ πλοῖος ἡ ἐκκλησία·
ὁ δὲ ἐπιβάτης ὁ λαός· ὁ δὲ ἐπὶ τῆς
θαλάσσης ἐστὶν ὁ κόσμος· οἱ δὲ ἄνεμοι
οἱ πειρασμοί· καὶ οἱ διωγμοί· καὶ
αἱ θλίψεις· ὅπερ τὸ πλοῖον τοῖς ἀνέμοις καὶ
τῷ θαλασσίῳ κλύδωνι ταράττεται καὶ
σαλεύεται· οὕτως καὶ ἡ ἐκκλησία
ὑπὸ τῶν πειρασμῶν καὶ διωγμῶν
καὶ θλίψεων· ἀλλ' ὁ κυβερνήτης
αὐτῆς ὁ θεὸς ἐστὶν ὁ μὴ ἐπιτρέπων
αὐτὴν ἀπολέσθαι· ἀλλὰ μᾶλλον
σώζων καὶ διασώζων· καὶ ἐκ πάντων
ῥυόμενος αὐτὴν· καὶ ἐκ τῶν πειρασμῶν
καὶ ἐκ τῶν διωγμῶν καὶ ἐκ τῶν θλίψεων·
καὶ ἐκ τῶν ἀνέμων τῶν πονηρῶν·
καὶ ἐκ τῶν κυμάτων τῆς θαλάσσης·
καὶ ἐκ τῶν ἐπιβατῶν τῶν ἀπολλυμένων·
καὶ ἐκ τῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης·
καὶ ἐκ τῶν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ·
καὶ ἐκ τῶν ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι·
καὶ ἐκ τῶν ἐν τῇ γεέννῃ τοῦ πυρός·
καὶ ἐκ τῶν ἐν τῷ σκότει τῷ ἐξωτέρῳ·
καὶ ἐκ τῶν ἐν τῷ κλαυθμῷ καὶ ἐν τῷ
βρυγμῷ τῶν ὀδόντων· καὶ ἐκ τῶν
ἐν τῷ σκώληκι τῷ ἀτελευτήτῳ·
καὶ ἐκ τῶν ἐν τῷ πυρὶ τῷ αἰωνίῳ·
καὶ ἐκ τῶν ἐν τῷ ἀκοιμήτῳ·
καὶ ἐκ τῶν ἐν τῷ ἀσβέστῳ·
καὶ ἐκ τῶν ἐν τῷ ἐξωτέρῳ·
καὶ ἐκ τῶν ἐν τῷ ἀπωλείᾳ·
καὶ ἐκ τῶν ἐν τῷ ἀπολλυμέν

αὐτοῖς. ὥσπερ οἱ ἐξελθόντες.
ἀπηλθον εἰς τὴν ἀέλην τῶν χοίρων.
καὶ ἰδοὺ ὥρμησεν ἡ ἀέλη τῶν χοί-
ρων κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν
θάλασσαν. καὶ ἀπεθανον ἐν τοῖς
ὕδασιν. οἱ δὲ νόσκοντες ἔφυγον.
καὶ ἀπελθόντες εἰς τὴν πόλιν ἀ-
πήγγειλαν πάντα καὶ τὰ τῶν
δαιμονιζομένων. καὶ ἰδοὺ πᾶσα
ἡ πόλις ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν
τῷ ἰῇ. καὶ ἰδόντες αὐτὸν παρεκάλε-
σαν ὅπως μεταμὴ ἀπὸ τῶν ὁρίων
αὐτῶν. ἀρκαὶ ἐμπὰς εἰς τὸ πλοῖον
ἐπέρας καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν
πόλιν. ἐ τ ἰδοὺ προσέφερον αὐτῷ
παραλυτικόν. ἐπικλίνης με-
μημένον. καὶ ἰδὼν ὁ ἰς τὴν πίστιν αὐτῶν.
εἶπε τῷ παραλυτικῷ. θάρσει τέ-
κνον. ἀφέων ταί σοι αἱ ἁμαρτίαι
σου. καὶ ἰδοὺ τινὲς τῶν γραμματέων.
εἶπον ἐν ἑαυτοῖς. οὗτος βλασφημεῖ.
καὶ ἰδὼν ὁ ἰς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν. εἶ-
πεν. ἱνατί ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε πο-
νηρὰ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν. τί
γάρ ἐστιν εὐκοπώτερον. εἰπεῖν

περὶ τῆς αἱμορροούσης ⁘

Φότεροι συντηρούνται· ε τ ταῦτα
αὐτοῦ μαρούντος αὐτοῖς· ἰδοὺ ἀρχ
ἐσελθὼν προσεκύνει αὐτῷ λέγω·
ὅτι ἡ θυγάτηρ μου ἄρτι ἐτελεύτη
σεν· ἀλλὰ ἐλθὼν ἐπίθες τὴν χεῖ
ρα σου ἐπ' αὐτῆς καὶ ζήσεται· ὁ ἐγερθ
ὁ ἰσ ἠκολούθησεν αὐτῷ· καὶ
Ἰδοὺ γυνὴ αἱμορροοῦσα δώδεκα
ἔτη· προσελθοῦσα ὄπισθεν·
ἥψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱμα
τίου αὐτοῦ· ἔλεγε γὰρ ἐν ἑαυτῇ·
ἐὰν μόνον ἅψωμαι τοῦ ἱματίου
αὐτοῦ σωθήσομαι· ὁ δὲ ἰσ ἐπιστρα
Φεὶς καὶ ἰδὼν αὐτῆς· εἶπε· θάρσει
θύγατερ· ἡ πίστις σου σέσωκέ
σε· καὶ ἐσώθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τῆς
ὥρας ἐκείνης· καὶ ἐλθὼν ὁ ἰσ
Εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἄρχοντος· ὁ ἰδ
τοὺς αὐλητὰς καὶ τὸν ὄχλον θορυ
βούμενον· λέγει αὐτοῖς· ἀναχω
ρεῖτε· οὐ γὰρ ἀπέθανε τὸ κορά
σιον· ἀλλὰ καθεύδει· ὁ κατεγέ
λων αὐτοῦ· ὅτε δὲ ἐξεβλήθη ὁ
Ὄχλος· εἰσελθὼν ἐκράτησε τῆς
χειρὸς αὐτῆς· καὶ ἠγέρθη τὸ κο
ράσιον·

Περὶ τῶν δύο τυφλῶν:

Καὶ ἐξῆλθεν ἐκ ἐφήμη αὐτῆς· ἐς ὁλη
τὴν γῆν ἐκείνη· ε̅ τ̅ ἀρ̅ Καὶ παράγον
Τι ἐκεῖθεν τῷ Ἰῦ· ἠκολούθησαν
αὐτῷ δύο τυφλοὶ κράζοντες καὶ
λέγοντες· ἐλέησον ἡμᾶς· ὑὲ δαδ·
ἐλθόντι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν· προσῆλ
θον αὐτῷ οἱ τυφλοὶ· καὶ λέγει αὐτοῖς·
πιστεύεται ὅτι δύναμαι τοῦτο ποι
ῆσαι; λέγουσι αὐτῷ· ναὶ κε· το
τε ἥψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν λέγ·
κατὰ τὴν πίστιν ὑμῶν γενηθή
τω ὑμῖν· ἐπὶ ἐνοχθησαν αὐτῶν
οἱ ὀφθαλμοί· καὶ ἐμεριμήσαν
τὸ αὐτοῖς οἷς λέγων· ὁρᾶτε μη
δεὶς γινώσκετω· οἱ δὲ ἐξελθόν
τες· διεφήμησαν αὐτὸν ἐν ὁλη
τῇ γῆ ἐκείνῃ· αὐτοῦ δὲ ἐρχομένου
Ἰδοὺ προσήνεγκαν αὐτῷ ἄνομον κα
φὸν δαιμονιζόμενον· ὃ ἐκβλη
θέντος τοῦ δαιμονίου· ἐλάλησε
ὁ κωφός· καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι
λέγοντες· οὐδέποτε ἐφάνη οὕ
τως ἐν τοῖς Ἰσ· οἱ δὲ φαρισαῖοι ἔ
λεγον· ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων
ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια· Καὶ

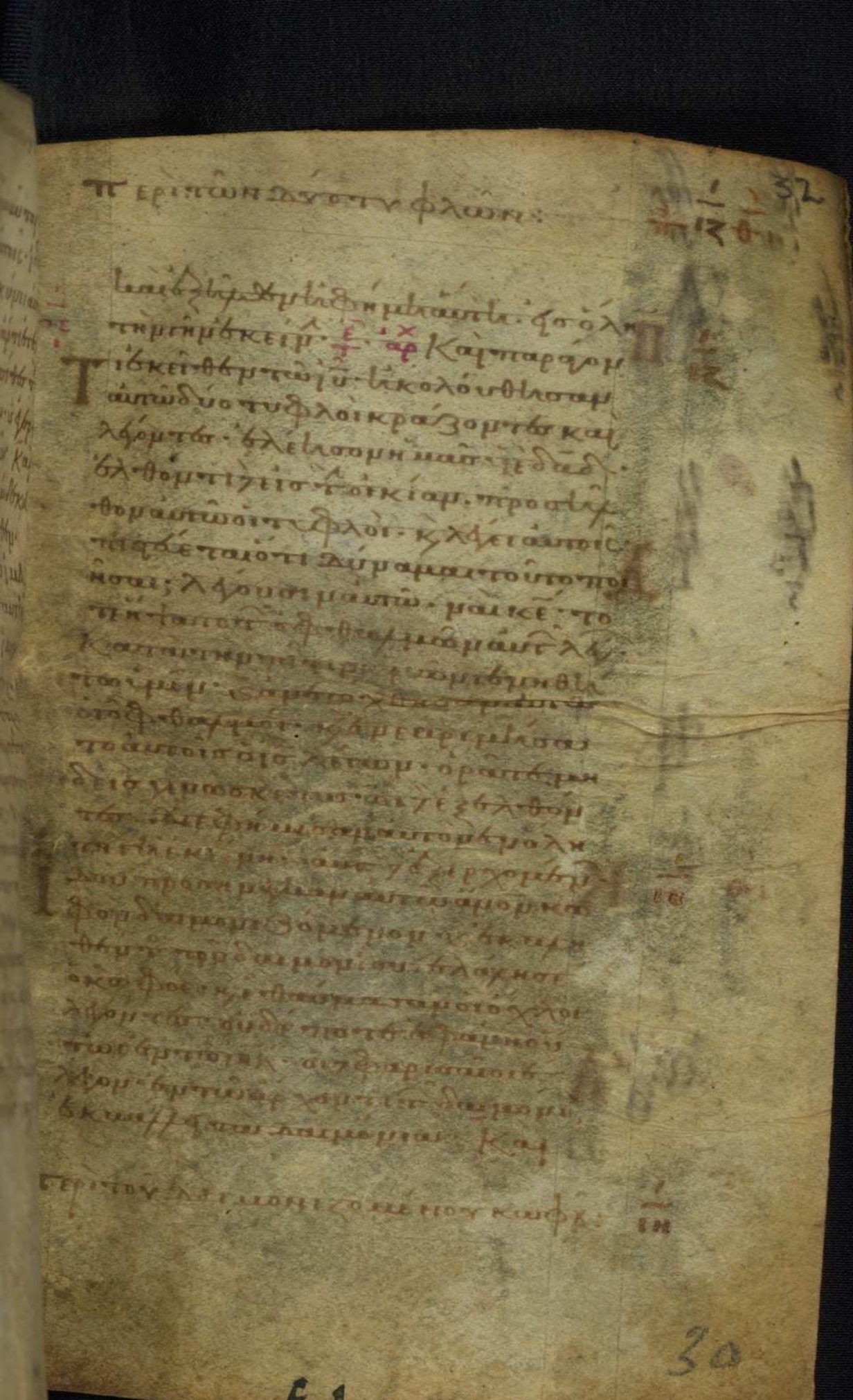

Περὶ τοῦ δαιμονιζομένου κωφοῦ:

αὐτοῦ· ἰάκωμος ὁ τοῦ ζεμε-
δαίου· καὶ ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς
αὐτοῦ· φίλιππος καὶ μαρθολομ-
θωμᾶς καὶ μαθαῖος ὁ τελώ-
νης· ἰάκωμος ὁ τοῦ ἀλφαίου·
καὶ λεμμαῖος ὁ ἐπικληθεὶς
θαδδαῖος· σίμων ὁ καναμί-
της· καὶ ἰούδας ἰσκαριώτης·
ὁ καὶ παραδοὺς αὐτόν· τοῦ-
τοὺς δώδεκα ἀπέστειλεν ὁ ἰσ
παραγείλας αὐτοὶς λέγων· εἰς
ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε·
καὶ εἰς πόλιν σαμαρειτῶν μὴ
εἰσέλθητε· πορεύεσθε δὲ μᾶλ-
λον πρὸς τὰ πρόματα τὰ ἀπ-
ολωλότα οἴκου ἰηλ· πορευό-
μενοι δὲ κηρύσσετε λέγοντες·
ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῶν χνῶν·
τὰς δεμοιῶτας θεραπεύετε·
λεπροὺς καθαρίζετε· δαιμό-
νια ἐκμάλλετε· δωρεὰν ἐλαί-
μετε· δωρεὰν δότε· ε̅ μὴ κτήσ-
ασθε χρυσὸν μὴ δὲ ἀργυρόν·
μὴ δὲ χαλκὸν εἰς τὰς ζῶνας
ἡμῶν· μὴ πήραν εἰς ὁδόν·

περιστεραί· προσέχετε τὰ ἀπὸ
Τῶν ἀνῶν· παραδώσουσι γὰρ
ὑμᾶς εἰς συνέδρια· καὶ ἐν ταῖς
συναγωγαῖς ὑμῶν· μαστιγώ
σουσιν ὑμᾶς· καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας
δὲ καὶ βασιλεῖς ἀχθήσεσθε ἐμε
κεν ἐμοῦ· εἰς μαρτύριον αὐτ
ῆ καὶ τοῖς ἔθνεσιν· Ὅταν τὰ πα
ραδιδῶσιν ὑμᾶς, μὴ μεριμνή
σητε πῶς ἢ τί λαλήσετε· δοθή
σετε γὰρ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ·
τί λαλήσετε· οὐ γὰρ ὑμεῖς ἐστε
οἱ λαλοῦντες· ἀλλὰ τὸ πνᾶ τοῦ
πρ̄ς ὑμῶν τὸ λαλοῦν ἐν ὑμῖν·
παραδώσει τὰ ἀδελφὸς ἀδελ
φὸν εἰς θάνατον· καὶ πῆρ τέ
κνον· καὶ ἐπαναστήσονται τέ
κνα ἐπὶ γονεῖς, καὶ θανατώσου
σιν αὐτούς· καὶ ἔσεσθε μισούμε
νοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά
μου· ὁ τὰ ὑπομείνας εἰς τέλος
οὗτος σωθήσεται· ε̅ ὅταν δὲ ἀρ
Διώκωσιν ὑμᾶς ἐν τῇ πόλει ταύ
τῃ· φεύγετε εἰς τὴν ἄλλην· ἀ
μὴν γὰρ λέγω ὑμῖν· οὐ μὴ τε

ε111

κ περὶ τῶν ἀποστάλεν τῶν παραίων.

κολουθεῖ ὁ πίσω μου· οὐκ ἔστι μου
ἄξιος· ὁ εὑρὼν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὁ ἀπολέσας
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ Η
εὑρήσει αὐτήν· ὁ δεχόμενος
μᾶς, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὁ ἐμὲ δε
χόμενος, δέχεται τὸν ἀποστεί
λαντάμε· ὁ δεχόμενος προ
φήτην εἰς ὄνομα προφήτου,
μισθὸν προφήτου λήψεται·
καὶ ὁ δεχόμενος δίκαιον εἰς ὄνο
μα δικαίου, μισθὸν δικαίου
λήψεται· καὶ ὃς ἐὰν ποτίσῃ
ἕνα τῶν μικρῶν τούτων ποτή Π
ριον ψυχροῦ· μόνον εἰς ὄνομα
μαθητοῦ, ἀμὴν λέγω ὑμῖν· οὐ
μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ· ε τ
Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ ἰσ
διαταί σωντοῖς δύο δεκα
μαθηταῖς αὐτοῦ· μετέβη
ἐκεῖθεν τοῦ διδάσκειν καὶ
κηρύσσειν ἐν ταῖς πόλεσιν
αὐτῶν· ε τ ὁ δὲ ἰσαμμηρᾶ κ ὁ ἀρ
Ε αἱ ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ τῶν
ἔργων τοῦ χυ· πέμψας δύο.

Ὁ τὸ γὰρ ἔστιν περὶ οὗ γέγραπται·
ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου
πρὸ προσώπου σου, ὃς κατα-
σκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπρο-
σθέν σου· ἀμὴν λέγω ὑμῖν· Ἐ-
ξ ἐγείρεται ἐν γεννητοῖς γυναι-
κῶν μείζων ἰωάννου τοῦ βα-
πτιστοῦ· ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ
βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν μείζων
αὐτοῦ ἐστιν· ἀπὸ δὲ τῶν ἡμε-
ρῶν ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ ἕ-
ως ἄρτι ἡ βασιλεία τῶν οὐ-
ρανῶν βιάζεται· ὁ βιαστὰ-
ρπάζουσιν αὐτ· πάντες
γὰρ οἱ προφῆται καὶ ὁ νόμος ἕ-
ως ἰωάννου προεφήτευσαν
καὶ εἰ θέλετε δέξασθαι· αὐτὸ
ἐστιν ἡ λίας ὁ μέλλων ἔρχεσθαι·
ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτ·
Τίνι δὲ ὁμοιώσω τὴν γενεὰν ταύτ·
ὁμοία ἐστὶ παιδίοις ἐν τῇ ἀγορᾷ
καθημένοις· ἃ προσφωνοῦ-
σιν τοῖς ἑτέροις αὐτῶν καὶ λέγο-
σιν· ηὐλίσαμεν ὑμῖν καὶ οὐκ ὠρ-
χήσασθε· ἐθρηνήσαμεν ὑμῖν

κα περὶ τοῦ χειρὰς ἔχοντος ξηράς.

κα ρις β Καὶ μετὰ ταῦτα εἰσῆλθεν πάλιν εἰς τὴν συναγωγήν· καὶ ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος ἐξηραμμένην ἔχων τὴν χεῖρα. καὶ παρετηροῦντο αὐτὸν εἰ τοῖς σάββασιν θεραπεύσει αὐτόν, ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ. καὶ λέγει τῷ ἀνθρώπῳ τῷ τὴν ξηρὰν χεῖρα ἔχοντι· ἔγειρε εἰς τὸ μέσον. καὶ λέγει αὐτοῖς· ἔξεστιν τοῖς σάββασιν ἀγαθοποιῆσαι ἢ κακοποιῆσαι, ψυχὴν σῶσαι ἢ ἀποκτεῖναι; οἱ δὲ ἐσιώπων. καὶ περιβλεψάμενος αὐτοὺς μετ' ὀργῆς, συλλυπούμενος ἐπὶ τῇ πωρώσει τῆς καρδίας αὐτῶν, λέγει τῷ ἀνθρώπῳ· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου. καὶ ἐξέτεινεν, καὶ ἀπεκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑγιὴς ὡς ἡ ἄλλη. καὶ ἐξελθόντες οἱ Φαρισαῖοι εὐθὺς μετὰ τῶν Ἡρῳδιανῶν συμβούλιον ἐδίδουν κατ' αὐτοῦ ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσιν. ὁ δὲ Ἰησοῦς μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἀνεχώρησεν πρὸς τὴν θάλασσαν· καὶ πολὺ πλῆθος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἠκολούθησεν· καὶ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας καὶ ἀπὸ Ἱεροσολύμων καὶ ἀπὸ τῆς Ἰδουμαίας καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου καὶ περὶ Τύρον καὶ Σιδῶνα πλῆθος πολύ, ἀκούοντες ὅσα ἐποίει ἦλθον πρὸς αὐτόν. καὶ εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἵνα πλοιάριον προσκαρτερῇ αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον, ἵνα μὴ θλίβωσιν αὐτόν· πολλοὺς γὰρ ἐθεράπευσεν, ὥστε ἐπιπίπτειν αὐτῷ ἵνα αὐτοῦ ἅψωνται ὅσοι εἶχον μάστιγας. καὶ τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα ὅταν αὐτὸν ἐθεώρουν προσέπιπτεν αὐτῷ καὶ ἔκραζον λέγοντες ὅτι σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ. καὶ πολλὰ ἐπετίμα αὐτοῖς ἵνα μὴ φανερὸν αὐτὸν ποιήσωσιν. καὶ ἀναβαίνει εἰς τὸ ὄρος καὶ προσκαλεῖται οὓς ἤθελεν αὐτός, καὶ ἀπῆλθον πρὸς αὐτόν. καὶ ἐποίησεν δώδεκα ἵνα ὦσιν μετ' αὐτοῦ καὶ ἵνα ἀποστέλλῃ αὐτοὺς κηρύσσειν καὶ ἔχειν ἐξουσίαν ἐκβάλλειν τὰ δαιμόνια· καὶ ἐπέθηκεν ὄνομα τῷ Σίμωνι Πέτρον, καὶ Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἰακώβου, καὶ ἐπέθηκεν αὐτοῖς ὀνόματα Βοανηργές, ὅ ἐστιν υἱοὶ βροντῆς· καὶ Ἀνδρέαν καὶ Φίλιππον καὶ Βαρθολομαῖον καὶ Ματθαῖον καὶ Θωμᾶν καὶ Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ἀλφαίου καὶ Θαδδαῖον καὶ Σίμωνα τὸν Καναναῖον καὶ Ἰούδαν Ἰσκαριώτην, ὃς καὶ παρέδωκεν αὐτόν. καὶ ἔρχεται εἰς οἶκον· καὶ συνέρχεται πάλιν ὄχλος, ὥστε μὴ δύνασθαι αὐτοὺς μηδὲ ἄρτον φαγεῖν. καὶ ἀκούσαντες οἱ παρ' αὐτοῦ ἐξῆλθον κρατῆσαι αὐτόν· ἔλεγον γὰρ ὅτι ἐξέστη.

τοῦ δαιμονίζομ. κωφοῦ καὶ τυφλοῦ:

πρὸς πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ
ἡσαΐου τοῦ προφήτου· λέγον
τος· ἰδοὺ ὁ παῖς μου ὃν ἠρέτι
σα· ὁ ἀγαπητός μου εἰς ὃν εὐ
δόκησεν ἡ ψυχή μου· θήσω τὸ
πνεῦμα μου ἐπ' αὐτόν· ὡς κρίσιν τοῖς
ἔθνεσιν ἀπαγγελεῖ· οὐκ ἐρίσει
οὐδὲ κραυγάσει, οὐδὲ ἀκούσει τίς
ἐν ταῖς πλατείαις τὴν φωνὴν
αὐτοῦ· κάλαμον σαυτετριμμε
νον οὐ κατεάξει· καὶ λίνον τυφό
μενον οὐ σβέσει· ἕως ἂν ἐκβα
λῃ εἰς νῖκος τὴν κρίσιν· καὶ τῷ ὀνό
ματι αὐτοῦ ἔθνη ἐλπιοῦσι·
ὁ τε προσηνέχθη αὐτῷ δαιμο
νιζόμενος τυφλὸς καὶ κωφός·
καὶ ἐθεράπευσεν αὐτόν· ὥστε
τὸν τυφλὸν καὶ κωφὸν· λαλεῖ
καὶ βλέπειν· καὶ ἐξίσταντο πάντες
οἱ ὄχλοι καὶ ἔλεγον· μήτι οὗτός
ἐστιν ὁ υἱὸς δαυΐδ; οἱ δὲ φαρισαῖοι
ἀκούσαντες εἶπον· οὗτος οὐ
κ ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια εἰ μὴ
ἐν τῷ βεελζεβοὺ λάρχοντι τῶν
δαιμονίων· εἰδὼς δὲ ὁ ἰσταὶ

κβ

ρκβ
β

κε περὶ τετραγώνων ἀριθμῶν.

κε ρκζ Τὸ ἀπὸ τοῦ κριθησόμενου φαρισαίου
κ[αὶ] τελώνου ἀπολογισμοῦ λόγου. ὁ
[illegible] ἀπολογισμὸς ἐστὶν ἀριθ[μὸς] ἐν
ρκη [illegible]
[illegible] σημειούμενος. ἐν
[illegible] ὁμοίου θησαυροῦ.
[illegible] ἐν τῷ σημειοῦσθαι
[illegible] ὃς περιέχει μονάδα
[illegible] καὶ ἑκατὸν καὶ ὀκτὼ
[illegible] μονάδος κτλ.

Ἀ[illegible]
[illegible] κριθησόμενος
[illegible] ἐν τῷ σημειοῦσθαι
[illegible] ἐν τῷ σημειοῦσθαι
[illegible] ἐν τῷ σημειοῦσθαι

κδ περὶ τῶν παραβολῶν :

πρ̄ς μου τοῦ ἐν οὐ ὑποῖς. αὐτ̄ μοῦ
ἀδελφὸς καὶ ἀδελφὴ καὶ μήρ ἐστι.
ρλα β Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξελθοῦσ̄
ἀπὸ τῆς οἰκίας. ἐκάθητο παρὰ
τ̄ θάλασσαν. ὡς συνήχθησαν
πρὸς αὐτ̄ ὄχλοι πολλοί. ὥστε
αὐτ̄ ἐς τὸ πλοῖον ἐμβάντα κα
θῆσθαι. καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐπὶ τὸν
αἰγιαλὸν εἰστήκει. ὡς ἐλάλησε ἀν
τοῖς ἐν παραβολαῖς πολλαῖς.
κδ λέων. ἰδοὺ ἐξῆλθεν ὁ σπείρ
ι Τοῦ σπείρας. καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτ̄
αἱ μὲν ἔπεσε παρὰ τ̄ ὁδόν. καὶ
ἦλθε τὰ πετεινὰ καὶ κατέφαγεν
αὐτά. ἀλλὰ δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὰ πε
τρώδη ὁ πολλοὺ κεῖχε τὴν πολλ
καὶ ἐλθὼν ἐξαμετείλεδ τὰ τὸ μὴ
ἔχειν μάθ̄ τῆς. ἡλίου τ̄ ἀνατεί
λαντ̄. ἐκαυματίσθη. καὶ διὰ
τὸ μὴ ἔχειν ῥίζαν ἐξηράνθη. ἀλ
λὰ δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὰς ἀκάνθας.
καὶ ἀνέβησαν αἱ ἄκανθαι καὶ ἀπέ
πνιξαν αὐτά. ἀλλὰ τ̄ ἔπεσεν ἐπὶ
τὴν ἐπὶ τ̄ καλήν. ὡς ἐδίδου
καρπόν. ὁ μὲν ἑκατόν. ὁ δὲ

συμβέξωμεν αὐτά· ὁ τῆς ἐφη· γ·
μήποτε συλλέγοντες τὰ ζιζά-
νια· ἐκριζώσητε ἅμα αὐτοῖς
τὸν σῖτον· ἄφετε συναυξά-
νεσθαι ἀμφότερα μέχρι τοῦ
θερισμοῦ· καὶ ἐν καιρῷ τοῦ θε-
ρισμοῦ· ἐρῶ τοῖς θερισταῖς·
συλλέξατε πρῶτον τὰ ζιζά-
νια· καὶ δήσατε αὐτὰ εἰς δέ-
σμας· πρὸς τὸ κατακαῦσαι
αὐτά· τὸν τῆς σῖτον συνάγετε εἰς
τὴν ἀποθήκην μου· ἄμμη
Παραμολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς
λέγων· ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία
τῶν οὐρανῶν κόκκῳ σινάπεως·
ὃν λαμὼν ἄνθρος, ἔσπειρεν ἐν τῷ
ἀγρῷ αὐτοῦ· ὃ μικρότερον μὲν
ἐστι πάντων τῶν σπερμάτων· ὅ-
ταν δὲ αὐξηθῇ, μεῖζον πάν-
των τῶν λαχάνων ἐστί· καὶ γίνεται
δένδρον· ὥστε ἐλθεῖν τὰ πε-
τεινὰ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ κατασκη-
νοῦν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ·
Ἄλλην παραμολὴν ἐλάλησεν
αὐτοῖς· ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία

ρλζ
β

ρλη
ε

τῶν οὐ ὧν ζύμη· ἣν λαμοῦσα
γυνὴ· ἐκρύπτεν ἐς ἀλεύρου σάτα
τρία ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον·
Ταῦτα πάντα ἐλάλησεν ὁ ἰσ̅ ἐν
παραμολαῖς τοῖς ὄχλοις· καὶ
χωρὶς παραμολῆς οὐκ ἐλάλει
αὐτοῖς· ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥη
θὲν διὰ τοῦ προφήτου λέγοντο·
ἀνοίξω ἐν παραμολαῖς τὸ στό
μαμου· ἐρεύξομαι κεκρυμμέ
να ἀπὸ καταμολῆς κόσμου·
Τότε ἀφεὶς τοὺς ὄχλους· ἦλθε
ἐς τὴν οἰκίαν ὁ ἰσ̅· ἐ̅ ὑ προσῆλ
θον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέ
γοντες· φράσον ἡμῖν τ̅ πα
ραμολὴν τῶν ζιζανίων τοῦ
ἀγροῦ· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν
αὐτοῖς· ὁ σπείρων τὸ καλὸν σπέρ
μα ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθ̅ου· ὁ δὲ ἀγρὸς
ἐστὶν ὁ κόσμος· τὸ δὲ καλὸν σπέρ
μα· οὗτοι εἰσὶν οἱ υἱοὶ τῆς μαστι
λείας· τὰ δὲ ζιζάνια εἰσὶν οἱ
υἱοὶ τοῦ πονηροῦ· ὁ δὲ ἐχθρὸς ὁ
σπείρας αὐτὰ· ἐστὶν ὁ διάμολος·
ὁ δὲ θερισμὸς· σύντελεια τοῦ

αἰῶνος ἐστιν· οἱ τὸ θερισταὶ· ἄγγε-
λοί εἰσιν· ὡς περοῦν συλλέγεται
τὰ ζιζάνια καὶ πυρὶ καίεται·
οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ
αἰῶνος τούτου· ἀποστελεῖ ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνοῦ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ· καὶ
συλλέξουσιν ἐκ τῆς βασιλείας
αὐτοῦ πάντα τὰ σκάνδαλα
καὶ τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν· καὶ
βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον
τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς
καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων· τότε
οἱ δίκαιοι ἐκλάμψουσιν ὡς ὁ ἥλιος
ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πρὸς αὐτῶν·
ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω·

ἀ

Πάλιν ὁμοίαι ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν θησαυρῷ κεκρυμμένῳ
ἐν ἀγρῷ· ὃν εὑρὼν ἄνθρωπος ἔκρυψε
καὶ ἀπὸ τῆς χαρᾶς αὐτοῦ· ὑπάγει
καὶ πάντα ὅσα ἔχει πωλεῖ· καὶ
ἀγοράζει τὸν ἀγρὸν ἐκεῖνον· πά-
λιν ὁμοίαι ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρα-
νῶν ἀνθρώπῳ ἐμπόρῳ ζητοῦντι
καλοὺς μαργαρίτας· ὃς εὑρὼν
ἕνα πολύτιμον μαργαρίτην·

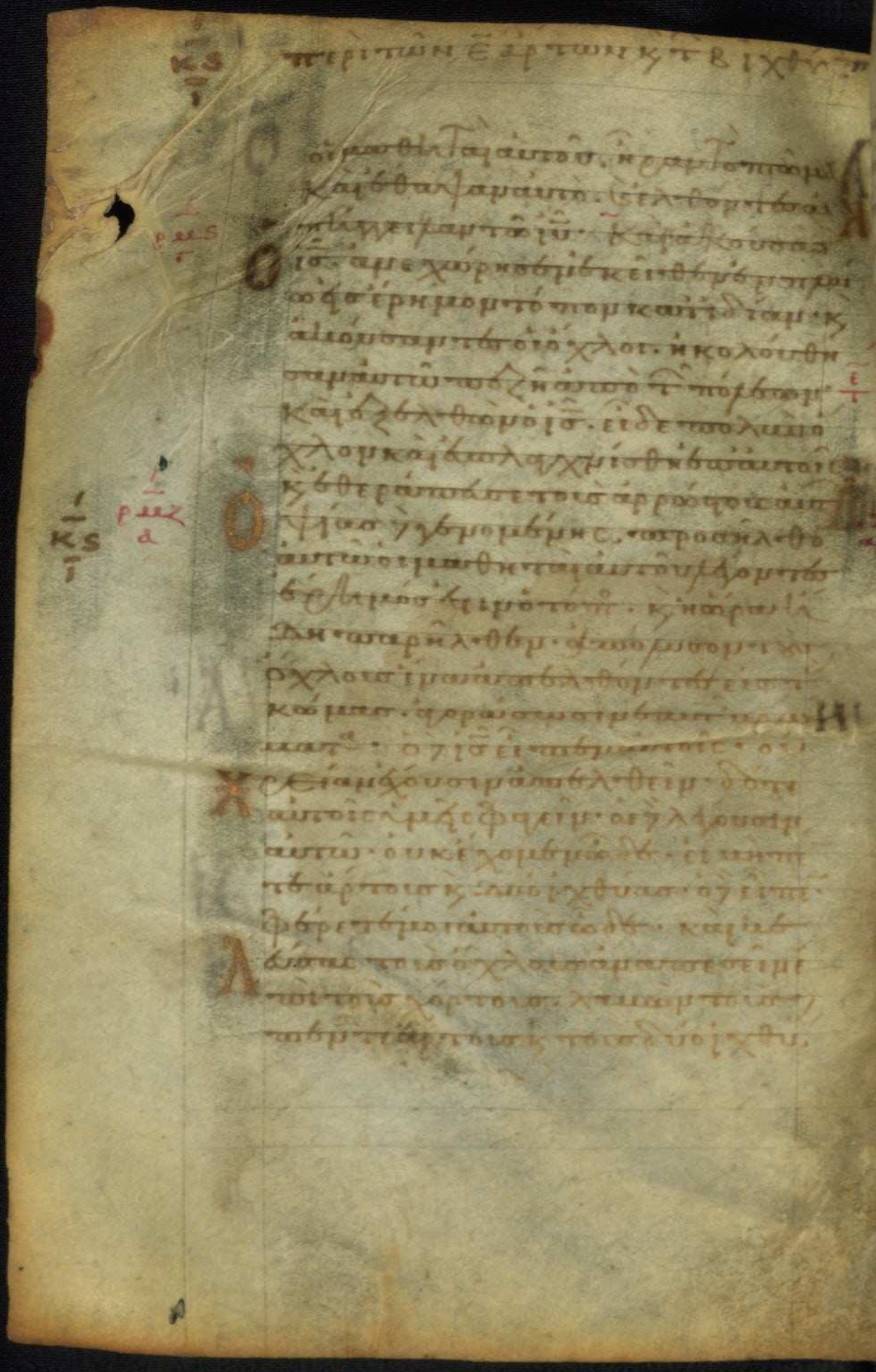

Καὶ ἀπὸ τοῦ φόνου κραξαν· ἐλθὲ
δὲ ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ ἰσ̄ λέγων· θαρ
ρ ν α σεῖτε· ἀνὰ μὲν φοινίσθε· ἀ
Π ο κρεθεὶς ὁ πέτρος εἶπε· κε εἰσὺ εἰ·
κέλευσόν με πρὸς σὲ ἐλθεῖν ἐπὶ
τὰ ὕδατα· ὁ δὲ εἶπεν· ἐλθέ· καὶ
Καταμὰς ἀπὸ τοῦ πλοίου ὁ πε
πρίε πάτησεν ἐπὶ τὰ ὕδατα ἐ
θεῖν πρὸς τὸν ἰν̄· ὑπόπων δὲ τὸν ἄνε
μον ἰσχυρὸν· ἐφοβήθη· καρξάμε
νος καταπόντι ζεῖσθαι· ἐκρα
ξελέγων· κε σῶσόν με· εὐθέως δὲ
ὁ ἰσ̄ ἐκτείνας τὴν χεῖρα· ἐπέλαμε
τὸ αὐτοῦ κλέγει αὐτῷ· ὀλιγόπιστε·
ρ ν β ς εἰς τί ἐδίστασας· καὶ ἐμπάντω
ν τῶν εἰς τὸ πλοῖον ἐκόπασεν ὁ ἄ
νεμος· οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ ἐλθόντες
προσεκύνησαν αὐτῷ λέγοντες·
ρ ν γ ἀληθῶς θῡ ὑιός εἰ· ὑδιαπερά
σαντες ἦλθον εἰς τὴν γεννησα
ρέτ· ε τ̄ καὶ ἐπιγνόντες αὐτὸν ἀρ
ι ἄνδρες τοῦ τόπου ἐκείνου· ἀ
πεστείλαν εἰς ὅλην τὴν περίχωρον
ἐκείνην· καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ
πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας·

π τ παραβασεωε τ. ἐν τολῆς τοῦ θυ̃ :

κη
ι 48

Καὶ παρεκάλουν αὐτ̃. ἱνα μόνον
ἅψωνται τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱμα
τίου αὐτοῦ· καὶ ὅσοι ἥψαντο διεσώ
θησαν· τότε προσέρχονται τ̃
Ι ὑοὶ ἀπὸ ἱεροσολύμων γραμματ̃
καὶ φαρισαῖοι λέγοντες· διατί οἱ μα
θηταί σου παραμαίνουσι τ̃ πα
ράδοσιν τ̃ πρεσβυτέρων· οὐ γὰρ
νίπτονται τὰς χεῖρας αὐτ̃. ὅταν
ἄρτον ἐσθίωσιν· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
Θ ἐν αὐτοῖς· διατί καὶ ὑμεῖς παρα
βαίνετε τ̃ ἐν τολὴν τοῦ θυ̃ διὰ τ̃
παράδοσιν ὑμ̃· ὁ γὰρ θ̃ς ἐνετεί
λατο λέγων· τίμα τ̃ πρ̃α σου καὶ
τ̃ ἡν μρ̃α· καὶ ὁ κακολογῶν πρ̃α
ἡμρ̃α· θανάτω τελευτάτ̃· ὑμεῖς δὲ
λέγετε· ὃς ἐὰν εἴπη τῷ πρ̃ι ἢ τ̃ ἡμρ̃ι
δῶρον ὃ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ ὠφεληθῆς·
καὶ οὐ μὴ τιμήσῃ τ̃ πρ̃α ἢ τ̃ μρ̃α αὐ
τοῦ· καὶ ἠκυρώσατε τ̃ ἐν τολὴν
τοῦ θυ̃· διὰ τ̃ παράδοσιν ὑμ̃ ὑ
ποκριταί· καλῶς προεφήτευ
σε περὶ ὑμῶν ἡσαΐας λέγων· ἐγ
Γ ίζει μοι ὁ λαὸς οὗτος τῷ στόματι
αὐτῶν· καὶ τοῖς χείλεσί με τιμᾶ·

κη
ι

45

ἡ δὲ καρδία αὐτῆς. πόρρω ἀπεχέτω
τοῦ θεοῦ. ἵνα μὴ ὁμοιωθῇ τῷ
ὄχλῳ. εἰ καὶ ἡμῖν ὁμοίως. οὐκοῦν
καὶ συμίστε. οὐ τὸ ἡσθαι χόρτον ἡ
τὸ κόπτειν. καὶ μοῖραι ἅμα. ἀλλὰ τὸ
ὅτι καὶ ὁμοίως ἡμῖν ἅμα. ἐξ οὗ
τοῦτο καὶ μοῖραι ἅμα. πόσα
ἄρτους ἔχετε; οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ.
οἶδας ὅτι οἱ φαρισαῖοι οἱ
κοινωνοῦντες ἡμῖν ἐν τῷ δόγματι
ταῦτα; οὐ γὰρ ἀπεκρίθη εἰ καὶ αὐτοῖς.
ἀφορμὴν οὐκ ἔχουσιν ἐκ τῆς
ἀφορμῆς. ἀλλ' ἵνα μὴ ἐκ τῆς
ἀφορμῆς. ἀλλὰ τὸ ἀφορμὴν
ἔχειν. ἀφορμὴν ἔχουσιν

ναι ἐκ μάλλεται· τὰ δὲ ἐκ πορεύ-
μενα ἐκ τοῦ στόματος ἐκ τῆς καρδίας
ἐξέρχεται· μακεῖνα κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον;
ἐκ γὰρ τῆς καρδίας, ἐξέρχονται
διαλογισμοὶ πονηροί· φόνοι· μοι-
χεῖαι· πορνεῖαι· κλοπαί· ψευδο-
μαρτυρίαι· μαρφημίαι· ταῦτα
[illegible] κοινοῦν τὸν ἄνθρωπον· τὸ δὲ
ἀνίπτοις χερσὶ φαγεῖν· οὐ κοινοῖ
τὸν ἄνθρωπον· καὶ ἐξελθὼν ἐκεῖθε
Ὁ ἰσ. ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τύρου
καὶ σιδῶνος· καὶ ἰδοὺ γυνὴ χαναναί-
α ἀπὸ τῶν ὁρίων ἐκείνων ἐξελθοῦ-
σα· ἐκραύγασεν αὐτῷ λέγουσα· ἐ-
λέησόν με κε χιέδαδ· ἡ θυγά-
τηρ μου κακῶς δαιμονίζεται· ὁ
δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον· καὶ
προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐ-
τοῦ, ἠρώτων αὐτὸν λέγοντες· ἀπο-
λύσον αὐτὴν ὅτι κράζει ὄπισθεν
ἡμῶν· ὁ δὲ ἀποκρίθη εἶπεν·
οὐκ ἀπεστάλην· εἰ μὴ εἰς τὰ πρό-
ματα τὰ ἀπολωλότα οἴκου ἰηλ·
Ἡ δὲ ἐλθοῦσα· προσεκύνησεν
αὐτῷ λέγουσα· κε μοήθει μοι·

ὁ δὲ φασιόλιος ἔχει μ. οὐκ ἀτικὰ
λὸμ λαμὰ μ̄ ἀρτομ̄ τὸκ μ̄. λαὶ
μαμὰ μ̄ τοῖς κυμαρίοις· ἢ δ̄ εἰπὶ
μ̄ αἰ κ̄ε· λαὶ γὰρ τὰ ἰκυμάριον· ε̄
σθίει ἀπὸ τ̄ λιχίομ̄ πιπόμτω
φασὸ τ̄ τραπόζης τ̄ κυρίαὐτοῦμ·

Τὸ τὸ ἀσπροκριθὶ σὸ ἰσ̄ φ̄ τὸ μ̄ αὐτὰ λ̄·
ὧ γύμαι· μαγάρησον ὑπ̄ αὐτῶ· τὸ
μ̄ θὴ τὸ σοὶ ὡς· λόγῳ· ἰσ̄ ἀθλ
ἢ θυγατὴρ αὐτῆς ἀπὸ τ̄ λιὸ ὥρας
ὑκείμησ· ε̄ κ̄ αὶ μ̄ βαίνει ἀπὸ ὑκεῖ
θ ἡμοῖσ· χ̄ ἀφ̄ ἢλ· θε παρὰ τ̄ θάλασσα
τ̄ λιὸ γεμίζειν· ἰσ̄ ἀμαὶ ἀπὸ εἰσ τὸ
ὄροσ· ἐ κ̄ αὶ θὴ τὸ ὑκεῖ· ἰσ̄ τὸ ρὸσ ἢλ
θομ αὐτῶ ὀχλοι πολλοὶ χόμ τὸν
μ̄ θὸν αὐτ̄ χαλοῖσ· τυφλοῖσ· χω
φοῖσ· κυλλοῖσ· ἰ̄ τέροισ πολλοῖσ·
κ̄ ἔρριψαμ̄ αὐτοὺσ παρὰ τοὺσ πό
δασ τοῦ ἰ̄υ· ἰ̄σ̄ ἐθεράπευσεμ̄ αὐτ̄·
ὥστε τὸν ὄχλον θαυμάσαι βλέποντα,
κωφοὺσ λαλοῦντας· κυλλοὺσ
ὑγιεῖσ· χωλοὺσ περιπατοῦντας·
καὶ τυφλοὺσ βλέποντας· καὶ ἐδόξα
σαν τὸ θ̄ν ἰσ̄ ἐ̄ ὁ δὲ ἰ̄σ̄ προσκαλεσάμ

Λ ενοσ μαθητὰσ αὐτοῦ εἶπεν

περὶ τῶν ἐπὶ τὸ ἄρος

ρξβ ε Ὁ ζυγὸς ἐστὶν ἰσοσκελὲς τρίγωνον ὀρθογώνιον ἔχον τὴν μὲν ὀρθὴν γωνίαν πρὸς τῷ στηρίγματι, τὰς δὲ πρὸς τῇ βάσει ἴσας ἀμβλείας. ἐπὶ δὲ τῆς βάσεως ἐστὶν ἡ ζυγοστάθμη, ἐφ' ἧς ἐστὶν ἡ ἀναφορὰ τῶν ἐξαρτημάτων. ἐπὶ δὲ τῶν ἴσων πλευρῶν ἐστὶν ἡ ἀναφορὰ τῶν πλαστίγγων. ἐπὶ δὲ τῆς ὀρθῆς γωνίας ἐστὶν ἡ ἀναφορὰ τοῦ στηρίγματος. ἐπὶ δὲ τῆς ὀρθῆς γωνίας ἐστὶν ἡ ἀναφορὰ τοῦ στηρίγματος. ἐπὶ δὲ τῆς ὀρθῆς γωνίας ἐστὶν ἡ ἀναφορὰ τοῦ στηρίγματος. ἐπὶ δὲ τῆς ὀρθῆς γωνίας ἐστὶν ἡ ἀναφορὰ τοῦ στηρίγματος.

ρξγ ς Ὁ ζυγὸς ἐστὶν ἰσοσκελὲς τρίγωνον ὀρθογώνιον ἔχον τὴν μὲν ὀρθὴν γωνίαν πρὸς τῷ στηρίγματι, τὰς δὲ πρὸς τῇ βάσει ἴσας ἀμβλείας. ἐπὶ δὲ τῆς βάσεως ἐστὶν ἡ ζυγοστάθμη, ἐφ' ἧς ἐστὶν ἡ ἀναφορὰ τῶν ἐξαρτημάτων. ἐπὶ δὲ τῶν ἴσων πλευρῶν ἐστὶν ἡ ἀναφορὰ τῶν πλαστίγγων. ἐπὶ δὲ τῆς ὀρθῆς γωνίας ἐστὶν ἡ ἀναφορὰ τοῦ στηρίγματος. ἐπὶ δὲ τῆς ὀρθῆς γωνίας ἐστὶν ἡ ἀναφορὰ τοῦ στηρίγματος. ἐπὶ δὲ τῆς ὀρθῆς γωνίας ἐστὶν ἡ ἀναφορὰ τοῦ στηρίγματος.

ρξδ ζ Ὁ ζυγὸς ἐστὶν ἰσοσκελὲς τρίγωνον ὀρθογώνιον ἔχον τὴν μὲν ὀρθὴν γωνίαν πρὸς τῷ στηρίγματι, τὰς δὲ πρὸς τῇ βάσει ἴσας ἀμβλείας. ἐπὶ δὲ τῆς βάσεως ἐστὶν ἡ ζυγοστάθμη, ἐφ' ἧς ἐστὶν ἡ ἀναφορὰ τῶν ἐξαρτημάτων. ἐπὶ δὲ τῶν ἴσων πλευρῶν ἐστὶν ἡ ἀναφορὰ τῶν πλαστίγγων. ἐπὶ δὲ τῆς ὀρθῆς γωνίας ἐστὶν ἡ ἀναφορὰ τοῦ στηρίγματος. ἐπὶ δὲ τῆς ὀρθῆς γωνίας ἐστὶν ἡ ἀναφορὰ τοῦ στηρίγματος. ἐπὶ δὲ τῆς ὀρθῆς γωνίας ἐστὶν ἡ ἀναφορὰ τοῦ στηρίγματος.

ρξε η Ὁ ζυγὸς ἐστὶν ἰσοσκελὲς τρίγωνον ὀρθογώνιον ἔχον τὴν μὲν ὀρθὴν γωνίαν πρὸς τῷ στηρίγματι, τὰς δὲ πρὸς τῇ βάσει ἴσας ἀμβλείας. ἐπὶ δὲ τῆς βάσεως ἐστὶν ἡ ζυγοστάθμη, ἐφ' ἧς ἐστὶν ἡ ἀναφορὰ τῶν ἐξαρτημάτων. ἐπὶ δὲ τῶν ἴσων πλευρῶν ἐστὶν ἡ ἀναφορὰ τῶν πλαστίγγων. ἐπὶ δὲ τῆς ὀρθῆς γωνίας ἐστὶν ἡ ἀναφορὰ τοῦ στηρίγματος. ἐπὶ δὲ τῆς ὀρθῆς γωνίας ἐστὶν ἡ ἀναφορὰ τοῦ στηρίγματος. ἐπὶ δὲ τῆς ὀρθῆς γωνίας ἐστὶν ἡ ἀναφορὰ τοῦ στηρίγματος.

5

ϛ̄ πε· σὺ ϛ̄ ὁ χ̄ς̄ ὁ υἱὸς τοῦ θ̄ῦ τοῦ
ρξζ βῶν τ̄ ·· καὶ ἀπολιριθ̄ὺς ὁ ἰς̄ ·
ε ιπεν αὐτῷ· μακάριος ϛ̄ σὶ μ̄
μαρίωνα· ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα
οὐκ ἀπεκάλυψε σοι ἀλλ' ὁ πήρ μ̄
ὁ ἐν τοῖς ὀ ῡν̄ οἷς· κἀγὼ δέ σοι
λέγω· ὅτι σὺ ϛ̄ πέτρος· ὡς ἐπὶ ταύ
τῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου
τὴν ἐκκλησίαν· καὶ πύλαι ἅδου
οὐκ ἀπιοχύσουσιν αὐτῆς· καὶ
δώσω σοι τὰς κλεῖς τῆς βασι
λείας τ̄ ὀ ῡν̄ ὤν· καὶ ὃ ἐὰν δήσ
ῃς ἐπὶ τ̄ γῆς· ἔσται δεδεμένον ἐ
τοῖς ὀ ῡν̄ οἷς· καὶ ὃ ἐὰν λύσῃς ἐ
πὶ τῆς γῆς· ἔσται λελυμένον
ρξη ἐν τοῖς ὀ ῡν̄ οἷς· ε̄ τότε διεστεῖλε
β Α ἀπὸ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· ἵνα
μηδὲν εἰπωσιν ὅτι αὐτὸς ἐστιν
ἰς̄ ὁ χ̄ς̄· ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ ἰς̄
δεικνύειν τοῖς μαθηταῖς αὐ
τοῦ· ὅτι δεῖ αὐτὸν ἀπελθεῖν ϛ̄ τὴν
ἱεροσόλυμα· ὡς πολλὰ παθ̄ν
ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων ὡς ἀρχιε
ρέων ὡς γραμματέων· ὡς ἀπο
κτανθῆναι· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέ
ρᾳ ϛ̄ ἐγερθῆναι·

γενόσωνται θαμάτου, ἕως ἂν ἴδωσι
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν
τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ. ἔτι ὡς μεθ' ἡ
λ̅ϛ̅ Μέρας ἓξ παραλαμβάνει ὁ ἰς τὸν Τ
πέτρον καὶ ἰάκωβον ὡς ἰωάννην
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. καὶ ἀναφέ
ρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰ
δίαν. καὶ μετεμορφώθη ἔμπρο
σθεν αὐτῶν. καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσω
πον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἱμά
τια αὐτοῦ ἐγένετο λευκὰ ὡς τὸ φῶς.
καὶ ἰδοὺ ὤφθησαν αὐτοῖς μωϋσῆ
καὶ ἠλίας μετ' αὐτοῦ συλλαλοῦν τῶν.
ἀποκριθεὶς δὲ ὁ πέτρος. εἶπε τῷ ἰ
Κε̅, καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι. εἰ
θέλεις ποιήσω μεν ὧδε τρεῖς
σκηνάς. σοὶ μίαν. ὡς μωσεῖ μίαν.
καὶ μίαν ἠλίᾳ. ἔτι δὲ αὐτοῦ λαλοῦ
τος. ἰδοὺ νεφέλη φωτεινὴ ἐπε
σκίασεν αὐτοῖς. ὡς ἰδοὺ φωνὴ ἐκ
τῆς νεφέλης λέγουσα. ὁ τῶν ἐστιν
ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς ἐν ᾧ εὐδό
κησα. ἔτι αὐτοῦ ἀκούετε. καὶ ἀ
Κούσαντες οἱ μαθηταὶ. ἔπεσον
ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν καὶ ἐφοβη

περὶ τ αἰτοῦν τὰ δίδραχμα: λ̅ς̅

54

ματίσει ὑμῖν· τοῦτο τὸ γένος
οὐκ ἐκπορεύεται, εἰ μὴ ἐν προ
σευχῇ καὶ νηστείᾳ· ἀναστρεφομέ
ρος β Νων τὰ αὐτῶν ἐν τῇ Γαμμαίᾳ, εἶπε
αὐτοῖς ὁ ἰσ̅· μέλλει ὁ υἱὸς τοῦ ἀν
θρώπου παραδίδοσθαι εἰς χεῖ
ρας ἀνῶν· καὶ ἀποκτενοῦσιν
αὐτ̅, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθή
σεται· ε̅ τ̅ καὶ ἐλυπήθησαν σφόδρα
ρος ζ Ἐλθόντ̅ τὰ αὐτ̅ εἰς καπερναοὺμ,
χ αρ προσῆλθον οἱ τὰ δίδραχμα λαμ λ̅ς̅
μάνοντες τῷ πέτρῳ καὶ εἶπον· ὁ
διδάσκαλος ὑμῶν οὐ τελεῖ τὰ
δίδραχμα; λέγει· ναί· καὶ ὅτε εἰ
σῆλθεν εἰς τ̅ οἰκίαν, προέφθα
σεν αὐτ̅ ὁ ἰσ̅ λέγων· τί σοι δοκεῖ
σίμων· οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς
ἀποτίνων λαμμάνουσι τέλη
ἢ κῆνσον· ἀπὸ τ̅ υἱῶν αὐτ̅, ἢ
ἀπὸ τ̅ ἀλλοτρίων· λέγει αὐτῷ ὁ
πέτρος· ἀπὸ τ̅ ἀλλοτρίων· ἐ
φη αὐτῷ ὁ ἰσ̅· ἄρα ἐλεύθεροι εἰ
σὶν υἱοί· ἵνα δὲ μὴ σκανδαλίσω
μεν αὐτοῖς· πορευθεὶς εἰς τὴν
θάλασσαν βάλε ἄγκιστρον· καὶ

51

τὸ μὲν μεσαίτατον μ ἀπὸ τοῦ ἰχθῦ
ἄρον· καὶ ἀποίησας τὸ ἀπὸ μεσαίτατος
εὑρήσεις σεαυτῷ· ὃ κεῖται μοι λεπτὰ
δὸς αὐτοῖς ἀμηχάνου καὶ σοῦ·

ε΄ ρον β΄ λζ΄ μὲν κεῖται μηνὶ λόρμ· πρὸς μὴν λθον μ΄ κ΄
οἱ μὲν θλιπτὰ τοῖς ὑλόμενα· πλὴν
ἄρα μὲν ζ΄ ὁμοίως μὲν μηνὶ λεπτὰ μ΄
τοῦ μὲν ὠῶν ὁμ· ε΄ κ΄ πρὸς ἰσάρεσον
μὲν μὲν σοῖς πᾶσι ζ΄ ὁμ· ἑξηκοστὰ
τὸ δὲ μὲν ὑποκάτω καὶ εἴπωμεν· ἀφὲς
λόμενα μὲν· ὃ καὶ μὲν ἀφαιρῶν τὸ κ΄
μὲν μὲν θλιπτὰ ὅσα τὰ πᾶσι ζ΄ ὁμ· ἑξηκοστὰ
ἡ ὑπόλοιπα εἰσὶ π΄ πᾶσι μὲν τοῦ
ὠῶν ὁμ· ὅσα τὸ ἀπὸ τοῦ ἰχθῦ ἕως
ὃ καὶ τὸ παιδίον τοῦτο, ἤτοι
ἀπὸ μὲν ζ΄ ὁμοίως μὲν λεπτὰ
ὠῶν ὁμ· καὶ ὅσα δὲ ἔχεται παι-
δίον τοιοῦτον μὲν· ὃ καὶ τὸ ὁμοίως

Δ ρον β΄ ξθ΄ τί μοι· ὃ μὲν ἔχεται· ὅσα δὲ ἀπὸ σκά-
φης ὑπόλοιπα μὲν μὲν ὁμοίως τοῦ
παιδίου ἀφαιρουμένου ἀπὸ τοῦ
ρεῖ αὐτοῦ μὲν καὶ μὲν θλιπτὰ ὅσα
ὁμοίως εἰσὶ π΄ πρὸς ὑπόλοιπα
λ΄ καὶ ταῦτα ὁμοίως θλιπτὰ ὅσα τὸ

Γ ζ΄ πλοῖον θαλάσσης· οὐ γὰρ τοῦ κόσ

λη΄

περὶ τε κατ' προβατ' παραβολήν· λη

55

μου ἀπὸ τῆς σκανδάλων· ἀνάγκη
γὰρ ἐστὶν ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα·
πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνῷ ἐκείνῳ· δι'
οὗ τὸ σκάνδαλον ἔρχεται· εἰ δὲ
Ἡ χείρ σου ἢ ὁ πούς σου σκανδαλίζει σε· ἔκκοψον αὐτὰ καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· καλόν σοι ἐστὶν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν χωλὸν ἢ κυλλὸν ἢ δύο χεῖρας ἢ δύο πόδας ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον·
Καὶ εἰ ὀφθαλμός σου σκανδαλίζει σε· ἔξελε αὐτὸν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· καλόν σοι ἐστὶν μονόφθαλμον εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν· ἢ δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέεννα τοῦ πυρός· ἀρ ὁρᾶτε μὴ καταφρονήσ
Ἡ τε ἑνὸς τῶν μικρῶν τούτων· λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν διὰ παντὸς βλέπουσι τὸ πρόσωπον τοῦ πρ̄ς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς· ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου· σῶσαι τὸ ἀπολωλός·
Τί ὑμῖν δοκεῖ· ἐὰν γένηται τινι ἀνθρώπῳ ἑκατὸν πρόβατα·

52

Καὶ πλανηθῆ ἐν ἐξ αὐτῶν οὐχὶ ἀ
φεὶς τὰ ἐνενήκοντα ἐννέα
ἐπὶ τὰ ὄρη πορευθεὶς ζητεῖ τὸ
πλανώμενον; ὃ ἐὰν γένηται
εὑρεῖν αὐτό. ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅ
τι χαίρει ἐπ' αὐτῷ μᾶλλον. ἢ ἐπὶ
τοῖς ἐνενήκοντα ἐννέα τοῖς
μὴ πεπλανημένοις. οὕτως
οὐκ ἔστι θέλημα ἔμπροσθεν
τοῦ πρ̄ς ὑμῶν τοῦ ἐν τοῖς οὐ̄ν̄ οἷς
ἵνα ἀπόληται εἷς τῶν μικρῶν τ
ρπτ ε τῶν. ἐὰν δὲ ἁμάρτη εἰς σὲ ὁ ἀ
δελφός σου, ὕπαγε ἐλέγξον αὐτὸν
μεταξὺ σοῦ καὶ αὐτοῦ μόνου. ἐὰν
σοῦ ἀκούσῃ, ἐκέρδησας τὸν ἀ
θ̄ λ δελφόν σου. ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσῃ, πα
ράλαμε μετὰ σοῦ ἔτι ἕνα ἢ δύο. ἵ
να ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων ἢ
ρπ ᾱ τριῶν, σταθῇ πᾶν ῥῆμα. ἐὰν δὲ
ι Παρακούσῃ αὐτῶν, εἰ πὲ τῇ ἐκκλησίᾳ.
ἐὰν δὲ καὶ τῆς ἐκκλησίας πα
ρακούσῃ, ἔστω σοι ὡς περὶ ἐθνικὸς
ρπε κ ὁ τελώνης. ἀρ ἀμὴν λέγω ὑμῖν.
ὅσα ἐὰν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται
δεδεμένα ἐν τῷ οὐ̄ν̄ ῷ. καὶ ὅσα

καὶ ἀποδοθήναι· πεπώνοιμι ὁ
δοῦλος, προσεκύνει αὐτῷ λέγω·
κε· μακροθύμησον ἐπ' ἐμοὶ καὶ
πάντα σοι ἀποδώσω· ἀπλαγχνι
σθεὶς δὲ ὁ κς τοῦ δούλου ἐκείνου,
ἀπέλυσεν αὐτ. ὑπὸ δάνειον ἀφή
κεν αὐτῷ· ἐξελθὼν δὲ ὁ δοῦλος ἐ
κείνος, εὗρεν ἕνα τῶν συνδούλων
αὐτοῦ· ὃς ὤφειλεν αὐτῷ ἑκατὸν
δηνάρια· ὑκρατήσας αὐτ. ἔπνι
γε λέγων· ἀπόδος μοι εἴ τι ὀφείλ
πεπώνοιμι ὁ σύνδουλος αὐτοῦ
εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ· πάρεκα
λει αὐτ. λέγων· μακροθύμησον
ἐπ' ἐμοὶ καὶ ἀποδώσω σοι· ὁ δὲ οὐκ ἤ
θελεν· ἀλλὰ ἀπελθὼν ἔβαλεν
αὐτ. εἰς φυλακήν, ἕως οὗ ἀπο
δῶ τὸ ὀφειλόμενον· ἰδόντες δὲ οἱ
σύνδουλοι αὐτοῦ τὰ γενόμενα,
ἐλυπήθησαν σφόδρα· ὑ ἐλθόν
τες διεσάφησαν τῷ κυρίῳ ἑαυτῶν
πάντα τὰ γενόμενα· τότε
ρος καλεσάμενος αὐτ. ὁ κύριος
αὐτοῦ λέγει αὐτῷ· δοῦλε πονηρέ·
πᾶσαν τὴν ὀφειλὴν ἐκείνην ἀ

περὶ τὸ ἐπερωτήσαντ' εἰ ἐξεστίνα
πολῦσαι τὴν γυναῖκα:

57

φῆκα σοι ἐπὶ τῷ παρεκάλεσάς με
οὐκ ἔδει κατὰ ἐλεῆσαι τὸν σὺν δουλὸν
σου ὡς καὶ ἐγώ σε ἠλέησα; καὶ
ὀργισθεὶς ὁ κύριος αὐτοῦ παρέ-
δωκεν αὐτὸν τοῖς βασανισταῖς;
ἕως οὗ ἀποδῶ τὸ ὀφειλόμενον
αὐτῷ· οὕτως καὶ ὁ πατρμοῦ ὁ ἐπου-
ράνιος ποιήσει ὑμῖν· ἐὰν μὴ ἀ-
φῆτε ἕκαστος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ
ἀπὸ τῶν καρδιῶν ὑμῶν τὰ πα-
ραπτώματα αὐτῶν· ὃ ἐγένετο
τι ἐλέσεν ὁ ἰσ τοὺς λόγους τοὺ-
τοὺς, αὐτῆρεν ἀπὸ τῆς γαλλαί-
κας ἦλθεν εἰς τὰ ὅρια τῆς ἰου-
δαίας πέραν τοῦ ἰορδάνου· ὃ
ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολ-
λοί. καὶ ἐθεράπευσεν αὐτοὺς
ἐκεῖ· καὶ προσῆλθον αὐτῷ
φαρισαῖοι· πειράζοντες αὐτὸν
κλέοντες αὐτῷ· εἰ ἐξεστίν ἀνῷ
ἀπολῦσαι τὴν γυναῖκα αὐτοῦ
κατὰ πᾶσαν αἰτίαν· ὁ δὲ ἀπο-
κριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· οὐκ ἀνέ-
γνωτε ὅτι ὁ ποιήσας ἀπ' ἀρχῆς
ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτ';

54

περὶ τε περωτήσαν τὸ πλοῦσιν τὴν ἰν: μα

οἵτινες ἐκ κοιμίας μρς. ἐν μνή
θησαν οὕτως· καὶ εἰσὶν εὐνοῦχοι.
οἵτινες εὐνουχίσθησαν ἀπὸ τῶν
ἀνῶν· καὶ εἰσὶν εὐνοῦχοι. οἵτινες
εὐνούχισαν ἑαυτοὺς διὰ τὴν
μασιλείαν τῶν οὐνῶν· ὁ δυνά
μενος χωρεῖν. χωρείτω· τό
τε προσηνέχθη αὐτῶ παιδία· ἵ
να τὰς χεῖρας ἐπιθῇ αὐτοῖς·
καὶ προσεύξηται· οἱ δὲ μαθηταὶ
ἐπετίμησαν αὐτοῖς· ὁ δὲ ἰσ εἶ
πεν· ἄφετε τὰ παιδία, καὶ μὴ
κωλύετε αὐτὰ ἐσελθεῖν πρός
με· τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ
μασιλεία τῶν οὐνῶν· καὶ ἐπιθεὶς
αὐτοῖς τὰς χεῖρας ἐπορεύθη ἐ
κεῖθεν· ε καὶ ἰδοὺ τίς προσελ
θὼν, εἶπεν αὐτῷ· διδάσκαλε ἀγα
θὲ, τί ἀγαθὸν ποιήσω· ἵνα ἔχω
ζωὴν αἰώνιον· ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ·
τί με λέγεις ἀγαθόν· οὐδεὶς ἀγαθὸ.
εἰ μὴ εἷς ὁ θσ· εἰ δὲ θέλεις εἰς θεῖ
εἰς τὴν ζωὴν, τήρησον τὰς ἐν
τολάς· λέγει αὐτῷ· ποίας· ὁ δὲ
ἰσ εἶπε· τὸ οὐ φονεύσεις· οὐ μοι

τὰ σὰ ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτῆς· παράσχου
θεῷ ποιῆσαι τοῦτο ἀδύνατόν ἐστι.
παρὰ δὲ θεῷ, πάντα δυνατά. ε' ι'

Τὸν ἀπολιμπανόμενον ὑπὸ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ· ἰδοὺ λιμὸς ἐν τῇ καρδίᾳ σου· τὸν δὲ ἀκολουθήσαντα μεθ' ὑπερηφανείας· τί ἀρωτᾶτε λιμόν· ὃς ἐστὶν ἡ ὑπερηφανία· Ἀμμᾶ λέγω ὑμῖν· ὅτι ἐμοὶ τοῦτο ἀκολουθήσαντα μοιχεύσαντα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· ἐστὶν ὁ τοιοῦτος· ὡς ὁ μοιχεύσας τὴν γυναῖκα ἑτέρου· καθὼς καὶ ἐμοὶ ἔδοξε καὶ θρόμου δόξαν αὐτοῦ· καθὼς καὶ ἐμοὶ ἔδοξε καὶ θρόμου δόξαν αὐτοῦ· κρίνομεν τὸν δὲ δόξαν αὐτοῦ· καὶ πᾶσαν τὴν ἡλ· καὶ πᾶσαν τὴν ἀφὴν

Κ ἐν οἰκίαις· ἢ ἐν δδοῖς· ἢ ἐν ἀγροῖς· ἢ ἐν πλοίοις· ἢ ἐν θαλάσσῃ· ἢ πρωΐ· ἢ μεσημβρίας· ἢ ἑσπέρας· ἢ νυκτός· καὶ τοῦτο ἐν ἑκάστῃ ὥρᾳ τοῦ ἡμερονυκτίου· ἐὰν μὴ

πελῶνα αὐτοῦ· καὶ συμφωνήσας
μετὰ τῶν ἐργατῶν ἐκ δηναρίου τὴν ἡμέ-
ραν, ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἀμπε-
λῶνα αὐτοῦ· Καὶ ἐξελθὼν περὶ τρί-
Την ὥραν, εἶδεν ἄλλους ἐστῶτας ἐν τῇ
ἀγορᾷ ἀργοὺς, καὶ κείνοις εἶπεν·
ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα·
Καὶ ὃ ἐὰν ἦ δίκαιον, δώσω ὑμῖν·
οἱ δὲ ἀπῆλθον· πάλιν ἐξελθὼν
Περὶ ἕκτην καὶ ἐνάτην ὥραν, ἐποίησε
ὡσαύτως· περὶ δὲ τὴν ἐνδεκάτην
ὥραν ἐξελθὼν, εὗρεν ἄλλους ἐ-
στῶτας ἀργοὺς, καὶ λέγει αὐτοῖς· τί ὧδε
δὲ ἐστήκατε ὅλην τὴν ἡμέραν ἀργοί·
λέγουσιν αὐτῷ· ὅτι οὐδεὶς ἡμᾶς
ἐμισθώσατο· λέγει αὐτοῖς· ὑπά-
γετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα· καὶ
ὃ ἐὰν ἦ δίκαιον, λήψεσθε· ὀψί-
Γενομένης· λέγει ὁ κύριος τοῦ ἀμ-
πελῶνος· τῷ ἐπιτρόπῳ αὐτοῦ·
Κάλεσον τοὺς ἐργάτας· καὶ ἀπόδ-
ος αὐτοῖς τὸν μισθόν· ἀρξάμενος
ἀπὸ τῶν ἐσχάτων ἕως τῶν πρώτων·
Καὶ ἐλθόντες οἱ περὶ τὴν ἐνδεκά-
την ὥραν, ἔλαβον ἀνὰ δηνά-
ριον·

ἐλθόντες δὲ οἱ πρῶτοι, ἐνόμι
σαν ὅτι πλείονα λήψονται· καὶ
ἔλαμον καὶ αὐτοὶ ἀνὰ δηνάριον·
λαμόντες δὲ ἐγόγγυζον κατὰ τοῦ
οἰκοδεσπότου λέγοντες· ὅτι οὗ
τοι οἱ ἔσχατοι μίαν ὥραν ἐποίη
σαν· καὶ ἴσους ἡμῖν αὐτοὺς ἐποίη
σας· τοῖς βαστάσασι τὸ βάρος
τῆς ἡμέρας καὶ τὴν καύσωνα;
Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς ἔφη ἐνὶ αὐτῶν·
ἑταῖρε, οὐκ ἀδικῶσε· οὐχὶ δη
νάριόν συνεφώνησάς μοι; ἆ
ρον τὸ σὸν καὶ ὕπαγε· θέλω δὲ τοῦ
τῷ ἐσχάτῳ δοῦναι ὡς καὶ σοί·
ἢ οὐκ ἔξεστί μοι ποιῆσαι ὃ θέλω
ἐν τοῖς ἐμοῖς· ἐστὶ ὀφθαλμός σου
πονηρός ἐστιν, ὅτι ἐγὼ ἀγαθός εἰμι·
οὕτω ἔσονται οἱ ἔσχατοι πρῶτοι.
καὶ οἱ πρῶτοι ἔσχατοι· πολλοὶ
γάρ εἰσι κλητοὶ· ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί· ε τ
Καὶ ἀναβαίνων ὁ ἰσ ἐς ἱεροσόλυμα.
παρέλαβε τοὺς δώδεκα μαθη
τὰς κατ' ἰδίαν ἐν τῇ ὁδῷ· καὶ ἔφ
η αὐτοῖς· ἰδοὺ ἀναβαίνομεν
ἐς ἱεροσόλυμα· καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀν

θρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρ-
χιερεῦσι καὶ γραμματεῦσι· καὶ κατα-
κρινοῦσιν αὐτὸν θανάτῳ· καὶ παρα-
δώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν εἰς τὸ
ἐμπαῖξαι καὶ μαστιγῶσαι· καὶ σταρῶ-
σαι· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται·

1 ιμε CR S Τότε προσῆλθεν αὐτῷ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν
ζεβεδαίου μετὰ τῶν υἱῶν αὐτῆς·
προσκυνοῦσα καὶ αἰτοῦσά τι
παρ' αὐτοῦ· ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· τί
θέλεις· λέγει αὐτῷ· εἰπὲ ἵνα καθί-
σωσιν οὗτοι οἱ δύο υἱοί μου· εἷς ἐκ
δεξιῶν σου· καὶ εἷς ἐξ ἀνομύμων σου
ἐν τῇ βασιλείᾳ σου· ἀποκριθεὶς
ὁ ἰσ εἶπεν· οὐκ οἴδατε τί αἰτεῖ-
σθε· δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον
ὃ ἐγὼ μέλλω πίνειν; ἢ τὸ βάπτισμα
ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθῆναι;
λέγουσιν αὐτῷ· δυνάμεθα· καὶ λέ-
γει αὐτοῖς· τὸ μὲν ποτήριόν μου
πίεσθε· καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βα-
πτίζομαι βαπτισθήσεσθε· τὸ δὲ
καθίσαι ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ ἀνο-
μύμων μου· οὐκ ἔστι νεμὸν δοῦ-
ναι· ἀλλοῖς ἡτοίμασται ὑπὸ τοῦ
πρόμου·

περὶ τῶν δυο τυφλῶν :

61

Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα. ἠγανά-
κτησαν περὶ τῶν δύο ἀδελφῶν.
ὁ δὲ ἰσ προσκαλεσάμενος αὐτοὺς
ἔφη. οἴδατε ὅτι οἱ ἄρχοντες τῶν
ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν.
καὶ οἱ μεγάλοι κατεξουσιάζουσι
αὐτῶν. οὐχ οὕτως δὲ ἔσται ἐν ὑμῖν.
ἀλλ' ὃς ἐὰν θέλῃ ἐν ὑμῖν μέγας
γενέσθαι, ἔσται ὑμῶν διάκονος.
καὶ ὃς ἐὰν θέλῃ ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶ-
τος, ἔστω ὑμῶν δοῦλος. ὥσπερ
Ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε διακονη-
θῆναι ἀλλὰ διακονῆσαι. καὶ δοῦ-
ναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ
πολλῶν. ε̅ τ̅ Καὶ ἐκπορευομέ-
Νων αὐτῶν ἀπὸ ἱεριχὼ. ἠκολούθη-
σεν αὐτῷ ὄχλος πολύς. καὶ ἰδοὺ
δύο τυφλοὶ καθήμενοι παρὰ
τὴν ὁδὸν. ἀκούσαντες ὅτι ἰσ
παράγει. ἔκραξαν λέγοντες. ἐλέ-
ησον ἡμᾶς κε υἱὸς δαδ. ὁ δὲ ὄχλος
ἐπετίμησεν αὐτοῖς, ἵνα σιωπή-
σωσιν. οἱ δὲ μεῖζον ἔκραζον λέ-
γοντες. ἐλέησον ἡμᾶς κε υἱὸς
δαδ. καὶ στὰς ὁ ἰσ. ἐφώνησεν

58

καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω αὐτῶν τὰ ἱ
μάτια αὐτῶν· καὶ ἐπεκάθισεν ἐπά
νω αὐτῶν· ὁ δὲ πλεῖστος ὄχλος ἔστρω
σαν ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐν τῇ ὁδῷ·
ἄλλοι δὲ ἔκοπτον κλάδους ἀπὸ
τῶν δένδρων· καὶ ἐστρώννυον ἐ
τῇ ὁδῷ· οἱ δὲ ὄχλοι οἱ προάγοντες
Καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον
λέγοντες· ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαβὶ·
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀ
νόματι κυ· ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑ
ψίστοις· καὶ εἰσελθόντος αὐτοῦ
Εἰς ἱεροσόλυμα· ἐσείσθη πᾶσα
ἡ πόλις λέγουσα· τίς ἐστιν οὗτος·
οἱ δὲ ὄχλοι ἔλεγον· οὗτός ἐστιν ἰσ ὁ
προφήτης ὁ ἀπὸ Ναζαρετ τῆς
Γαλιλαίας· καὶ εἰσῆλθεν ὁ ἰσ εἰς
Τὸ ἱερὸν τοῦ θυ· καὶ ἐξέβαλε πάν
τας τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγορά
ζοντας ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ τὰς τρα
πέζας τῶν κολλυβιστῶν κατέστρεψε·
καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλοῦν
των τὰς περιστερᾶς· καὶ λέγει αὐ
τοῖς· γέγραπται· ὁ οἶκος μου οἶκος
προσευχῆς κληθήσεται· ὑμεῖς

δὲ αὐτὸ ἐποιήσατε, σπήλαιον
ΜΕ ΣΙΒ ΛΗΣΤΩΝ· Καὶ προσῆλθον αὐτῷ
ΙΣ ΣΙΓ Χ ωλοὶ καὶ τυφλοὶ ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ ἐθε
ρά πευσεν αὐτούς· ἰδόντες δὲ
Ε οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς
τὰ θαυμάσια ἃ ἐποίησε· καὶ
τοὺς παῖδας κράζοντας ἐν τῷ
ἱερῷ καὶ λέγοντας· ὡσαννὰ τῷ
υἱῷ δαδ· ἠγανάκτησαν καὶ εἶ
πον αὐτῷ· ἀκούεις τί οὗτοι λέ
ΜΜ γουσιν; ὁ δὲ ἰσ λέγει αὐτοῖς· ναί·
οὐδέποτε ἀνέγνωτε ὅτι ἐκ στό
ματος νηπίων καὶ θηλαζόντων
κατηρτίσω αἶνον; καὶ καταλιπὼν
αὐτοὺς, ἐξῆλθεν ἔξω τῆς πόλεως
εἰς μηθανίαν· καὶ ηὐλίσθη ἐκεῖ·
ΣΙΔ ΜΕ Π ρωΐας δὲ ἐπανάγων εἰς τὴν πόλιν, ΧΑΡ
ἐπείνασε· καὶ ἰδὼν συκῆν μίαν
ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ἦλθεν ἐπ' αὐτήν·
καὶ οὐδὲν εὗρεν ἐν αὐτῇ, εἰ μὴ
φύλλα μόνον· καὶ λέγει αὐτῇ· μη
κέτι ἐκ σοῦ καρπὸς γένηται εἰς
τὸν αἰῶνα· καὶ ἐξηράνθη παρὰ
χρῆμα ἡ συκῆ· καὶ ἰδόντες οἱ
μαθηταὶ· ἐθαύμασαν λέγοντες·

ΜΕ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΞΗΡΑΝΘΕΙΣΗΣ ΣΥΚΗΣ:

ἐρεῖ ἡμῖν· διὰ τί οὐκ ἐπιστεύσατε
αὐτῷ· ἐὰν δὲ εἴπωμεν ἐξ ἀνῶν, φο-
βούμεθα τὸν ὄχλον· πάντες γὰρ
ἔχουσι τὸν ἰωάννην ὡς προφήτην·
καὶ ἀποκριθέντες τῷ ἰῦ εἶπον· Λ
οὐκ οἴδαμεν· ἔφη αὐτοῖς καὶ
αὐτός· οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν· ἐν
ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ· τε
ιδ ὑμῖν δοκεῖ· ἄνος εἶχε τέκνα
δύο· καὶ προσελθὼν τῷ πρώτῳ
εἶπε· τέκνον· ὑπαγε σήμερον
ἐργάζου ἐν τῷ ἀμπελῶνι μου·
ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· οὐ θέ-
λω· ὑστερον δὲ μεταμεληθεὶς
ἀπῆλθε· καὶ προσελθὼν τῷ ἑ-
τέρῳ εἶπεν ὡσαύτως· ὁ δὲ ἀπο-
κριθεὶς εἶπεν· ἐγὼ κε· ὑ οὐκ ἀ-
πῆλθε· τίς ἐκ τῶν δύο ἐποίησε·
τὸ θέλημα τοῦ πρς· λέγουσιν Π
αὐτῷ, ὁ πρῶτος· λέγει αὐτοῖς ὁ ἰσ·
Αμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι οἱ τελῶναι
καὶ αἱ πόρναι προάγουσιν ὑμῖν
εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θυ· ἦλθε
γὰρ πρὸς ὑμᾶς ἰωάννης ἐν ὁ δ
δικαιοσύνης· καὶ οὐκ ἐπιστεύσα

τε αὐτῶ· οἱ γὰρ τελῶναι καὶ πόρναι
ἐπίστευσαν αὐτῶ· ὑμεῖς γὰρ ἰδόντες,
οὐ μετεμελήθητε ὑστερον τοῦ πι
ιθ στεῦσαι αὐτῶ· ε/τ ἄλλην παραμο
B. λὴν ἀκούσατε· ἀρ ἀνὸς τίς ἦν οἰ
κοδεσπότ· ὃς τίς ἐφύτευσεν ἀμ
πελῶνα· καὶ φραγμὸν αὐτῶ πε
ριέθηκε· καὶ ὤρυξεν αὐτῶ λημνόν·
καὶ ὠκοδόμησε πύργον· καὶ ἐξέ
δοτο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδή
μησεν· ὅτε γὰρ ἤγγισεν ὁ καιρὸς
τῶν καρπ, ἀπέστειλε τοὺς δού
λους αὐτοῦ πρὸς τοὺς γεωργοὺς
λαμεῖν τοὺς καρποὺς αὐτοῦ· καὶ
λαμόντες οἱ γεωργοὶ τοὺς δούλ
αὐτοῦ, ὃν μὲν ἔδειραν· ὃν δὲ ἀ
πέκτειναν· ὃν γὰρ ἐλιθοβόλησα·
Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους
πλείονας τῶν πρώτων, καὶ ἐποίη
σαν αὐτοὺς ὡσαύτως· ὑστερον γὰρ,
ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς τὸν υἱὸν αὐ
τοῦ λέγων· ἐντραπήσονται τὸν
υἱόν μου· οἱ γὰρ γεωργοὶ ἰδόντες
τὸν υἱὸν, εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· οὗτ
ός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε ἀ

πρὸς κτείνωμεν αὐτὸν καὶ κατά-
σχωμεν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ·
καὶ λαμόντες αὐτὸν, ἐξεβάλλον ἐ-
ξω τοῦ ἀμπελῶνος· καὶ ἀπέκτει-
ναν· ὅταν οὖν ἐλθῃ ὁ κ̅ς̅ τοῦ
ἀμπελῶνος, τί ποιήσει τοῖς
γεωργοῖς ἐκείνοις· λέγουσιν αὐ-
τῷ· κακοὺς, κακῶς ἀπολέσει
αὐτοὺς· καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδ̅
σεται ἀλλοῖς γεωργοῖς, οἵτινες
ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς καρ-
πούς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν· λέγει
αὐτοῖς ὁ ἰ̅ς̅· οὐδέποτε ἀνέγνω-
τε ἐν ταῖς γραφαῖς· λίθον ὃν
Λ πεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες,
οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας;
παρὰ κυ̅ ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστιθαυ-
μαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμ̅ν̅· ε̅ τ̅:
Διατοῦτο λέγω ὑμῖν· ὅτι ἀρθήσεται
ἀφ' ὑμῶν ἡμασιλεία τοῦ θ̅υ̅· καὶ
δοθήσεται ἔθνει ποιοῦντι τοὺς
καρπούς αὐτῆς· καὶ ὁ πεσὼν ἐπὶ τὸν
λίθον τοῦτον, συνθλασθήσεται·
ἐφ' ὃν δ' ἂν πέσῃ λικμήσει αὐτόν·
ϲκ̅ α̅ Καὶ ἀκούσαντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ

[illegible] καλουμενεις τ̄ γαμον: ΝΑ

65

οἱ φαρισαῖοι τ̄ παραμολ αὐτοῦ,
ἔγνωσαν ὅτι περὶ αὐτ̄ λέγει· ὡς ζη
τοῦντες αὐτ̄ κρατῆσαι· ἐφοβή
θησαν τοὺς ὄχλους· ἐπεὶ δὴ ὡς
προφήτην αὐτὸν εἶχον· ε̄ τ̄ καὶ
Α ποκριθ̄ ὁ ἰσ̄ πάλιν εἶπεν αὐτ̄
ἐν παραμολαῖς λέγων· ὡμοιώ
θη ἡ βασιλεία τ̄ οὐ ὧν ἀνῶ βασι
λεῖ, ὅς τις ἐποίησε γάμους τῷ υἱῷ
αὐτοῦ· ὡς ἀπέστειλε τοὺς δούλους
αὐτοῦ καλέσαι τοὺς κεκλημένους
ἐς τοὺς γάμους, ὡς οὐκ ἤθελον ἐλ
θεῖν· πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους
Δ ούλους λέγων· ἔτι πατε τοῖς κε
κλημένοις· ἰδοὺ τὸ ἄριστόν μου
ἡτοίμασα· οἱ ταύροι μου ὡς τὰ σι
τιστὰ τεθυμένα· καὶ πάντα ἕ
τοιμα, δεῦτε ἐς τοὺς γάμους· οἱ δ̄
ἀμελήσαντες, ἀπῆλθον· ὁ μὲν
ἐς τὸν ἴδιον ἀγρὸν, ὁ δ̄ ἐς τ̄ ἐμ
πορίαν αὐτοῦ· οἱ δὲ λοιποὶ κρα
τήσαντες τοὺς δούλους αὐτοῦ, ὑ
βρίσαν καὶ ἀπέκτειναν· ὡς ἀκού
σας ὁ βασιλεὺς ἐκεῖνος· ὠργίσθη·
καὶ πέμψας τὰ στρατεύματα
αὐτοῦ,

κα ε

χ ἀρ ΝΑ

4.1111

ἐπώρεσε τοὺς φωνεῖς ἐκείνους
κ τ πόλιν αὐτῶν ἐνέπρησε· τότε
λέγει τοῖς δούλοις αὐτοῦ· ὁ μὲν
γάμος ἑτοιμός ἐστιν· οἱ δὲ κεκλη
μένοι οὐκ ἦσαν ἄξιοι· πορεύε
σθε οὖν ἐπὶ τὰς διεξόδους τῶν ὁ δ·
κ ὅσους ἂν εὕρητε καλέσατε εἰς τοὺς
γάμους· ὡς ἐξελθόντες οἱ δοῦλοι
ἐκεῖνοι εἰς τὰς ὁδοὺς, συνήγαγο
πάντας ὅσους εὗρον πονηρούς
τε κ ἀγαθούς· καὶ ἐπλήσθη ὁ
γάμος ἀνακειμένων· εἰσελθὲ
ὲ ὁ βασιλεὺς θεάσασθαι τοὺς
ἀνακειμένους, εἶδεν ἐκεῖ ἄν
θρωπον οὐκ ἐνδεδυμένον ἐν
δυμαγάμου· ὡς λέγει αὐτῷ· ἑταῖ
ρε πῶς εἰσῆλθες ὧδε, μὴ ἔχων
ἐνδυμαγάμου· ὁ δὲ ἐφιμώθη·
τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς διακό
νοις· δήσαντες αὐτοῦ χεῖρας,
κ πόδας, ἄρατε αὐτὸν καὶ ἐμβα
λετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον·
ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς κ ὁ βρυγμὸ
τῶν ὀδόντων· πολλοὶ γάρ εἰσι
κλητοὶ, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί·

περὶ τῆς ἐπερωτήσαντος διὰ τὸ κῆνσον: ΝΒ

66

Τότε πορευθέντες οἱ φαρισαῖοι, ΝΒ
συμμούμον ἐλαμον ὅπως αὐτὸν
παγιδεύσωσιν ἐν λόγῳ· καὶ ἀποστέλ
λουσιν αὐτῷ τοὺς μαθητὰς αὐτῶν
μετὰ τῶν ἡρωδιανῶν λέγοντες· διδά
σκαλε, οἴδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ·
καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ δι
δάσκεις· καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐ
δενός· οὐ γὰρ ἀλέπεις εἰς πρό
σωπον ἀνθρώπων· εἰπὲ οὖν ἡμῖν τί
σοι δοκεῖ· ἔξεστι δοῦναι κῆνσον
καίσαρι, ἢ οὔ· γνοὺς δὲ ὁ ἰσ τὴν
Πονηρίαν αὐτῶν, εἶπε· τί με πειρά
ζετε ὑποκριταί· ἐπιδείξατε
μοι τὸν ὁμισμα τοῦ κήνσου· οἱ
δὲ προσήνεγκαν αὐτῷ δηνάριον·
καὶ λέγει αὐτοῖς· τίνος ἡ εἰκὼν
αὕτη καὶ ἡ ἐπιγραφή· λέγουσιν
αὐτῷ καίσαρος· τότε λέγει αὐτοῖς·
ἀπόδοτε οὖν τὰ καίσαρος καί
σαρι, καὶ τὰ τοῦ θεοῦ τῷ θεῷ· καὶ
ἀκούσαντες ἐθαύμασαν, καὶ
ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθον· ε
Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ προσῆλθον ΝΓ
αὐτῷ σαδδουκαῖοι λέγοντες

περὶ τῶν σαδδουκαίων: ΝΓ

62

9111111

μὴ ἔχωμεν ἀναστάσιν· καὶ ἐπηρώτη-
σαν αὐτὴν λέγοντες· διδάσκαλε
μωσῆς εἶπεν· ἐάν τις ἀποθά-
νῃ μὴ ἔχων τέκνα, ἐπιγαμ-
ρεύσει ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυ-
ναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἀναστήσει σπέρ-
μα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ· ἦσαν δὲ
παρ' ἡμῖν ἑπτὰ ἀδελφοί· καὶ ὁ
πρῶτος γαμήσας ἐτελεύτησε·
καὶ μὴ ἔχων σπέρμα, ἀφῆκε τὴν
γυναῖκα αὐτοῦ τῷ ἀδελφῷ αὐ-
τοῦ· ὁμοίως καὶ ὁ δεύτερος καὶ ὁ
τρίτος, ἕως τῶν ἑπτά· ὑστρο-
δὲ πάντων, ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή·
ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει, τίνος τῶν ἑ-
πτὰ ἔσται γυνή· πάντες γὰρ ἔσχον
αὐτήν· ἀποκριθεὶς ὁ ἰσῦς εἶπε
υτοῖς· πλανᾶσθε μὴ εἰδότες
τὰς γραφὰς· μὴ τὴν δύναμιν
τοῦ θῦ· ἐν γὰρ τῇ ἀναστάσει οὔτε
γαμοῦσιν οὔτε ἐκγαμίζονται·
ἀλλὰ ὡς ἄγελοι τοῦ θῦ ἐν οὐ ὦν εἰ-
σί· περὶ τὴν τῆς ἀναστάσεως τῶν
νεκρῶν· οὐκ ἀνέγνωτε τὸ ῥηθὲ
ὑμῖν ὑπὸ τοῦ θῦ λέγοντος· ἐγώ

ἐγὼ ὁ θ̅ς̅ ἀβραὰμ καὶ ὁ θ̅ς̅ ἰσαὰκ.
καὶ ὁ θ̅ς̅ ἰακώβ; οὐκ ἐστὶν ὁ θ̅ς̅ θ̅ς̅
νεκρῶν· ἀλλὰ ζώντων· καὶ ἀ-
κούσαντες οἱ ὄχλοι· ἐξεπλήσ-
σοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· ε
Οἱ δὲ φαρισαῖοι ἀκούσαντες ὅτι
ἐφίμωσε τοὺς σαδδουκαίους·
συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό· καὶ
ἐπηρώτησεν εἷς ἐξ αὐτῶν νομι-
κὸς· πειράζων αὐτὸν καὶ λέγων·
διδάσκαλε· ποία ἐν τῷ νομῷ
γάλη ἐν τῷ νόμῳ· ὁ δὲ ἰ̅ς̅ ἔφη αὐ-
τῷ· ἀγαπήσεις κ̅ν̅ τὸν θ̅ν̅ σου ἐν
ὅλῃ καρδίᾳ σου· καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ
σου· καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου·
αὕτη ἐστὶ πρώτη καὶ μεγάλη ἐν τῷ νόμῳ·
δευτέρα δὲ ὁμοία αὐτῇ· ἀγαπήσεις
τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν·
ἐν ταύταις ταῖς δυσὶν ἐν τῷ λ̅·
ὅλος ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται κρέ-
μανται· συνηγμένων δὲ τῶν
φαρισαίων· ἐπηρώτησεν αὐτοὺς
ὁ ἰ̅ς̅ λέγων· τί ὑμῖν δοκεῖ περὶ
τοῦ χ̅υ̅· τίνος υἱός ἐστι· λέγουσι
αὐτῷ· τοῦ δ̅α̅δ̅· λέγει αὐτοῖς·

περὶ τῆς τοῦ κ̅ν̅ ἐπερωτήσεως
πρὸς τοὺς φαρισαίους :

πάσσοιωδεδ ὁμπαρτίλεμ αὐτὸμ
λεμ ἁλάμμ· ἔπιβμὸκς τοῦ κῦ
μου καθοὐδὲκδεξιῶμου· ἕως
ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπό
διον τῶν ποδῶν σου· φοὐιωδεδ
ὁμπαρτίλεμ αὐτ κμ· πρὸς τὸς
αὐτοῦ ἐφ· ἐὰν διαθήκην μου
ἀνομήσωσι καὶ τὰ μαρτύριά μου
ἃ διδάξω αὐτούς· καὶ τὰς ἐντολάς
μου οὐ φυλάξωσι· καὶ ἐπισκέψομαι
ἐν ῥάβδῳ τὰς ἀνομίας αὐτῶν·
καὶ ἐν μάστιξι τὰ ἁμαρτήματα
αὐτῶν· τὸν δὲ ἔλεόν μου οὐ μὴ
διασκεδάσω ἀπ' αὐτοῦ· οὐδὲ μὴ
ἀδικήσω ἐν τῇ ἀληθείᾳ μου· οὐδὲ
βεβηλώσω τὴν διαθήκην μου·
καὶ τὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν
χειλέων μου οὐ μὴ ποιήσω· ἅπαξ
ὤμοσα ἐν τῷ ἁγίῳ μου εἰ τῷ
Δαυὶδ οὐ μὴ ψεύσωμαι· τὸ σπέρμα
αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα μενεῖ· καὶ
ὁ θρόνος αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος ἐνώπιόν
μου· καὶ ὡς ἡ σελήνη κατηρτισμένη
εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ὁ μάρτυς ἐν
τῷ οὐρανῷ πιστός· διάψαλμα·
σὺ δὲ ἀπέρριψας καὶ ἐβδελύξω
τὸν χριστόν σου· ἐθυμώθης
τὸν ἐπίσκοπόν σου· κατέστρεψας
τὴν διαθήκην τοῦ δούλου σου·
ἐβεβήλωσας εἰς τὴν γῆν τὸν ἁγιασμὸν
αὐτοῦ· καθεῖλες πάντας τοὺς
φραγμοὺς αὐτοῦ· ἔθηκας ὀχυρώματα
αὐτοῦ φόβον· διήρπασαν αὐτὸν
πάντες οἱ παραπορευόμενοι τὴν
ὁδόν· ἐγένετο ὄνειδος τοῖς γείτοσιν
αὐτοῦ· ὕψωσας τὴν δεξιὰν τῶν
θλιβόντων αὐτόν· εὐφράνας πάντας
τοὺς ἐχθρούς αὐτοῦ· ἀπέστρεψας
δὲ τὴν βοήθειαν τῆς ῥομφαίας
αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἀντέστης αὐτῷ
ἐν τῷ καθαρισμῷ· κατέπαυσας
ἀπὸ καθαρισμοῦ τὸν θρόνον αὐτοῦ·
καὶ τὰς ἡμέρας τοῦ χρόνου αὐτοῦ
ἐσμίκρυνας· ἐπεκάλυψας αὐτὸν
αἰσχύνῃ· ἕως πότε κύριε ἀποστρέψῃ
εἰς τέλος· ἐκκαήσεται ὡς πῦρ ἡ
ὀργή σου· μνήσθητι τίς μου ἡ
ὑπόστασις· μὴ γὰρ ματαίως
ἔκτισας πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν
ἀνθρώπων· τίς ἐστιν ἄνθρωπος
ὃς ζήσεται καὶ οὐκ ὄψεται θάνατον·
ῥύσεται τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ χειρὸς
ᾅδου· ποῦ ἐστιν τὰ ἐλέη σου τὰ
ἀρχαῖα κύριε ἃ ὤμοσας τῷ Δαυὶδ
ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· μνήσθητι
κύριε τοῦ ὀνειδισμοῦ τῶν δούλων
σου· ὃν ὑπέσχον ἐν τοῖς κόλποις
μου πολλῶν ἐθνῶν· ὃν ὠνείδισαν
οἱ ἐχθροί σου κύριε· ὃν ὠνείδισαν
τὴν ἀμοιβὴν τοῦ χριστοῦ σου·

τύμουσι γὰρ τὰ φυλακτήρια αὐτῶν καὶ μεγαλύνουσι τὰ κράσπεδα αὐτῶν· φιλοῦσι δὲ καὶ τὴν πρωτοκλισίαν ἐν τοῖς δείπνοις καὶ τὰς πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς· καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς· καὶ καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ῥαββί ῥαββί· ὑμεῖς δὲ μὴ κληθῆτε ῥαββί· εἷς γάρ ἐστιν ὑμῶν ὁ καθηγητὴς ὁ χς· πάντες δὲ ὑμεῖς ἀδελφοί ἐστε· καὶ πατέρα μὴ καλέσητε ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς· εἷς γάρ ἐστιν ὁ πατὴρ ὑμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· μηδὲ κληθῆτε καθηγηταί· εἷς γάρ ἐστιν ὑμῶν ὁ καθηγητὴς ὁ χς· ὁ δὲ μείζων ὑμῶν ἔσται ὑμῶν διάκονος· ὅστις γὰρ ὑψώσει ἑαυτόν, ταπεινωθήσεται· καὶ ὅστις ταπεινώσει ἑαυτὸν ὑψωθήσεται· οὐαὶ δὲ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταί· ὅτι κατεσθίετε τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν· καὶ προφάσει μακρὰ προσεύχεσθε· διὰ τοῦτο λήψεσθε κρίμα

σόν τε καὶ ἐμὸν μαθητήν. οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί· ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ ἄνηθον καὶ τὸ κύμινον, καὶ ἀφήκατε τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου, τὴν κρίσιν καὶ τὸ ἔλεος καὶ τὴν πίστιν· ταῦτα δὲ ἔδει ποιῆσαι κἀκεῖνα μὴ παρεῖναι. ὁδηγοὶ τυφλοί, οἱ διϋλίζοντες τὸν κώνωπα, τὴν δὲ κάμηλον καταπίνοντες. οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι καθαρίζετε τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τοῦ πίνακος, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ἐξ ἁρπαγῆς καὶ ἀκρασίας. Φαρισαῖε τυφλέ, καθάρισον πρῶτον τὸ ἔσωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τοῦ πίνακος, ἵνα γένηται καὶ τὸ ἐκτὸς αὐτῶν καθαρόν. οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι παρομοιάζετε τάφοις κεκονιαμένοις, οἵτινες ἔξωθεν μὲν φαίνονται ὡραῖοι, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ὀστέων νεκρῶν καὶ πάσης ἀκαθαρσίας. οὕτω καὶ ὑμεῖς ἔξωθεν μὲν φαίνεσθε τοῖς ἀνθρώποις δίκαιοι, ἔσωθεν δὲ μεστοί ἐστε ὑποκρίσεως καὶ ἀνομίας. οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι οἰκοδομεῖτε τοὺς τάφους τῶν προφητῶν καὶ κοσμεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν δικαίων, καὶ λέγετε· εἰ ἦμεν ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων ἡμῶν, οὐκ ἂν ἦμεν αὐτῶν κοινωνοὶ ἐν τοῖς αἵμασι τῶν προφητῶν. ὥστε μαρτυρεῖτε ἑαυτοῖς ὅτι υἱοί ἐστε τῶν φονευσάντων τοὺς προφήτας. καὶ ὑμεῖς πληρώσατε τὸ μέτρον τῶν πατέρων ὑμῶν. ὄφεις, γεννήματα ἐχιδνῶν, πῶς φύγητε ἀπὸ τῆς κρίσεως τῆς γεέννης; διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς προφήτας καὶ σοφοὺς καὶ γραμματεῖς· καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενεῖτε καὶ σταυρώσετε καὶ ἐξ αὐτῶν μαστιγώσετε ἐν ταῖς συναγωγαῖς ὑμῶν καὶ διώξετε ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν, ὅπως ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς πᾶν αἷμα δίκαιον ἐκχυνόμενον ἐπὶ τῆς γῆς, ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἄβελ τοῦ δικαίου ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου υἱοῦ Βαραχίου, ὃν ἐφονεύσατε μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἥξει ταῦτα πάντα ἐπὶ τὴν γενεὰν ταύτην.

κ´ φ´ σλγ´ ι´

ἐν αὐτῷ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἐν πάνω
αὐτοῦ· καὶ ὁ ὀμόσας ἐν τῷ ναῷ
ὀμνύει ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ κατοι
κήσαντι αὐτόν· καὶ ὁ ὀμόσας ἐν
τῷ οὐρανῷ, ὀμνύει ἐν τῷ θρόνῳ
τοῦ θεοῦ καὶ ἐν τῷ καθημένῳ ἐ
πάνω αὐτοῦ· ε̅ τ̅ ἀρ ὀυαὶ ὑμῖν
Γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑπο
κριταί· ὅτι ἀπὸ δὲ κατοῦτε
τὸ ἡδύοσμον, καὶ τὸ ἄνηθον, καὶ
τὸ κύμινον· καὶ ἀφήκατε τὰ
βαρύτερα τοῦ νόμου τὴν κρίσιν
καὶ τὸν ἔλεον καὶ τὴν πίστιν· ταῦ
τα ἔδει ποιῆσαι, κἀμεῖναι μὴ
ἀφιέναι· ὁδηγοὶ τυφλοὶ· οἱ
διϋμίζοντες τὴν κώνωπα, τὴν δὲ
κάμιλον καταπίνοντες·
Ὀυαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φα
ρισαῖοι ὑποκριταί· ὅτι καθα
ρίζετε τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου
καὶ τῆς παροψίδος· ἔσωθεν δὲ
γέμουσιν ἐξ ἁρπαγῆς καὶ ἀδικί·
φαρισαῖε τυφλέ· καθάρισον
πρῶτον τὸ ἐν τὸς τοῦ ποτη
ρίου καὶ τῆς παροψίδος· ἵνα

γένηται καὶ τὸ ἐκ τοῦ αὐτοῦ καθαρόν· Ι
ϲλζ ε Οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖ-
οι ὑποκριταί· ὅτι παρομοιά-
ζετε τάφοις κεκονιαμένοις·
οἵτινες ἔξωθεν μὲν φαίνονται
ὡραῖοι· ἔσωθεν γεμοῦσιν ὀ-
στέων νεκρῶν καὶ πάσης ἀκαθαρ-
σίας· οὕτω καὶ ὑμεῖς· ἔξωθεν
μὲν φαίνεσθε τοῖς ἀνοῖς δίκ-
οι· ἔσωθεν γεμετοί ἐστε ὑποκρί-
ϲλη ε σεως καὶ ἀνομίας· ε οὐαὶ ὑμῖν ἀρ
Γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑπο-
κριταί· ὅτι οἰκοδομεῖτε τοὺς
τάφους τῶν προφητῶν· καὶ κοσμεῖ-
τε τὰ μνημεῖα τῶν δικαίων· καὶ
λέγετε εἰ ἡμεν ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν
πρῶν ἡμῶν, οὐκ ἂν ἡμεν κοι-
νωνοὶ ἐν τῷ αἵματι τῶν προφη-
τῶν· ὥστε μαρτυρεῖτε ἑαυτοῦ·
ὅτι υἱοί ἐστε τῶν φονευσάντων τοὺς
ϲλθ ι προφήτας· καὶ ὑμεῖς πλη-
Ρώσατε τὸ μέτρον τῶν πρῶν ἡμῶν·
ὄφεις· γεννήματα ἐχιδνῶν·
πῶς φύγητε ἀπὸ τῆς κρίσε-
ϲμ ε ως τῆς γεέννης· διὰ τοῦτο

Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς
προφήτας καὶ σοφοὺς. καὶ γραμ
ματεῖς. καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενεῖ
τε καὶ σταυρώσετε. καὶ ἐξ αὐτῶν μαστι
γώσετε ἐν ταῖς συναγωγαῖς
ὑμῶν. καὶ διώξετε ἀπὸ πόλεως
εἰς πόλιν. ὅπως ἐλθὴ ἐφ' ὑμᾶς
πᾶν αἷμα δίκαιον ἐκχυνό
μενον ἐπὶ τῆς γῆς. ἀπὸ τοῦ
αἵματος ἄμελ τοῦ δικαίου. ἕ
ως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου τοῦ
Μαραχίου. ὃν ἐφονεύσατε
μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσι
αστηρίου. ἀμὴν λέγω ὑμῖν. ὅ
τι ἥξει πάντα ταῦτα ἐπὶ τὴν
γενεὰν ταύτην. ἰλῆμ ἰλῆμ
Ἡ ἀποκτέννουσα τοὺς προ
φήτας. καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς
ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν.
ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυνα
γαγεῖν τὰ τέκνα σου. ὃν τρό
πον ἐπισυνάγει ὄρνις τὰ νοσ
σία ἑαυτῆς ὑπὸ τὰς πτέρυγας
καὶ οὐκ ἠθελήσατε. ἰδοὺ ἀφίε
ται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος.

λέγω γὰρ ὑμῖν· οὐ μὴ μείδητε
ἀπάρτι· ἕως ἂν εἴπητε εὐλο
γημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόμα
τι κυ· ε τ καὶ ἐξελθὼν ὁ ἰς ἐπο
ρεύετο ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ· ὡς προσῆλθο
αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπιδεῖ
ξαι αὐτῷ τὰς οἰκοδομὰς τοῦ ἱεροῦ
ὁ τὶ ἰς εἶπεν αὐτοῖς· οὐ μέπετε
πάντα ταῦτα; ἀμὴν λέγω ὑμῖν
οὐ μὴ ἀφεθῇ ὧδε λίθος ἐπὶ λί
θον ὃς οὐ μὴ καταλυθήσεται·
κ αθημένου τὰ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ὀρυσ
τῶν ἐλαιῶν, προσῆλθον αὐτῷ
οἱ μαθηταὶ κατ' ἰδίαν λέγοντες·
εἰπὲ ἡμῖν πότε ταῦτα ἔσται· ὡς
τί τὸ σημεῖον τῆς σῆς παρουσί
κ τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος·
καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰς εἶπεν αὐτῷ·
μέπετε μή τις ὑμᾶς πλανή
σῃ· πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ
τῷ ὀνόματί μου λέγοντες ἐγώ
εἰμι ὁ χς· κ πολλοὺς πλανήσου
σι· μελλήσεται τὰ κούειν πολέ
μους κ ἀκοὰς πολέμων· ὁρᾶ
τε μὴ θρόεισθε· δεῖ γὰρ πάντα

γενέσθαι. ἀλλ' οὐ καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκλ-
λησιῶν διορθωθήσεται; εἰ ἔθνος ἐστὶ καὶ ἔθνος.
καὶ πᾶσι λείψει καὶ πᾶσι λείψει. εἰ
δὲ τοῦτο, καὶ τοῖς λοιποῖς καθήκει
λιπαρὰ τοῦ ποιεῖν. πλὴν ἐγὼ μὲν
ἀρχὴν ὑπέθηκα. τὸ δὲ τέλος
ἐν μέσῳ εἰσηθλίβη. εἰ δὲ μὴ
μοῦσι μὴ χαίρεις. εἰ ἐσφάλην
μὴ ἐνθυμοῦ. ἐπὶ τοῦ ἐναντίου.
ἀλλ' ἡλοῦσι. καὶ πολλοὶ ἐκδοτοῦσι
φήσεται διορθώσομαι. εἰ πλεῖ-
μησοῦσι πολλοί. καὶ διὰ τὸ
πολλοὺς γενέσθαι ἢ ἁμαρτίαν.
τυπτήσεται ἀπαιτήσει πολλά.
ὁ γὰρ πολὺς, ὁ τὸ
σωθήσεται εἰ κηρυχθήσεται
ἐν μέσῳ εἰσηθλίβη. τοῦτο τὸ ἁμάρτημα
ἐν μέσῳ τῶν οἰκουμένων
ἐστὶ τὸ πλῆθος. ἐν μέσῳ τῶν
ἐθνῶν. ἐν μέσῳ τῶν
τυράννων. ἐν μέσῳ τῶν
πονηρῶν. ἐν μέσῳ τῶν
ἀρχόντων. ἐν μέσῳ τῶν
ἐξουσι

ἐπὶ πᾶσιν ὑμῖν· ἰδοὺ ἐν τῇ ἐρήμῳ
ἐστὶ, μὴ ἐξέλθητε· ἰδοὺ ἐν τοῖς
ταμείοις, μὴ πιστεύσητε·
Ὡς περ γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἐξέρχεται
ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ φαίνεται ἕ
ως δυσμῶν, οὕτως ἔσται καὶ ἡ πα
ρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνοῦ· ὅ
που γὰρ ἐὰν ἦ τὸ πῶμα, ἐκεῖ
συναχθήσονται οἱ ἀετοί· εὐθέ
ως μετὰ τὴν θλίψιν τῶν ἡμερῶν ἐκεί
νων· ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται· καὶ
ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς·
καὶ οἱ ἀστέρες πεσοῦνται ἀπὸ τοῦ
οὐ ἐνοῦ· καὶ αἱ δυνάμεις τῶν οὐ ἐνῶν
σαλευθήσονται· καὶ τότε φανεί
σεται τὸ σημεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀν
θρώπου ἐν τῷ οὐ ἐνῷ· καὶ τότε κό
ψονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς·
Καὶ ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνοῦ, ἐρ
χόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐ ἐνοῦ
μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς·
καὶ ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ
μετὰ σάλπιγγος φωνῆς μεγάλης·
καὶ ἐπισυνάξουσι τοὺς ἐκλε
κτοὺς αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσσάρων

ΝΗ περὶ τῆς ἡμέρας ἐκείνης κ̅ ὥρας:

ἀμέν, ἀπὸ ἀκρωμοῦ ὀμῶν. ἕως
ἄκρωμ αὐτῆς· ἀπὸ τῆς συκῆς,
Μάθετε τὴν παραμολήν· ὅταν ἤδη
ὁ κλάδος αὐτῆς ἁπαλὸς γένηται
κ̅ τὰ φύλλα ἐκφύη, γινώσκετε
ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος· οὕτως καὶ ὑμεῖς·
ὅταν ἴδητε ταῦτα πάντα, γι-
νώσκετε ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἐπὶ θύραις·
ἀρ Ἀμὴν λέγω ὑμῖν· οὐ μὴ παρέλθῃ
ἡ γενεὰ αὕτη, ἕως πάντα ταῦ-
τα γένηται· ὁ οὐρὸς καὶ ἡ γῆ πα-
ρελεύσονται, οἱ τὸ λόγοι μου οὐ μὴ
ΝΗ ϛξ παρέλθωσι· ε̅ τ ἀρ περὶ τῆς ἡ-
μέρας ἐκείνης κ̅ ὥρας, οὐδὲ οἱ ἄγ-
ε οὐδὲ οἱ ἄγγελοι τῶν οὐρῶν· εἰ μὴ ὁ
ϛξα πῆρ μου μόνος· ὥσπερ τὰ ἡ-
ε Μέραι τοῦ νῶε, οὕτως ἔσται καὶ ἡ
παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνοῦ·
ὥσπερ γὰρ ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις
ταῖς πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ·
τρώγοντες κ̅ πίνοντες· γα-
μοῦντες καὶ ἐκγαμίζοντες· ἀ-
χρι ἧς ἡμέρας εἰσῆλθε νῶε εἰς
τὴν κιβωτὸν· καὶ οὐκ ἔγνωσαν
ἕως ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς

κ̀ ἦρεν ἅπαντας, οὕτως ἔσται
καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ
ἀνοῦ· τότε ἔσονται δύο ἐν τῷ
Λ τρῷ· ὁ εἷς παραλαμμάνεται,
καὶ ὁ εἷς ἀφίεται· δύο ἀλήθου
σαι ἐν τῷ μύλῳ, μία παρα
λαμμάνεται, ὁ μία ἀφεθήσεται·
γρηγορεῖτε οὖν· ὅτι οὐκ οἴδατε
ποία ὥρα ὁ κ̄ς ὑμῶν ἔρχεται·
Ἐκεῖνο γινώσκετε· ὅτι εἰ ἤδη
ὁ οἰκοδεσπότης ποία φυλακῇ
ὁ κλέπτης ἔρχεται· ἐγρηγόρησε
ἂν κ̀ οὐκ ἂν εἴασε διορυγῆναι τ̄
οἰκίαν αὐτοῦ· διὰ τοῦτο κ̀ ὑμ̄ ss
γίνεσθε ἕτοιμοι· ὅτι ἡ ὥρα οὐδο
κεῖτε ὁ υἱὸς τοῦ ἀνοῦ ἔρχεται·
Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς δοῦλος καὶ
φρόνιμος, ὃν κατέστησεν ὁ κύ
ριος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς θεραπεί
ας αὐτοῦ τοῦ διδόναι αὐτοῖς τὴν
τροφὴν ἐν καιρῷ· μακάριος
Ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, ὃν ἐλθὼν ὁ κύ
ριος αὐτοῦ εὑρήσει ποιοῦντα
οὕτως· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι
ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν

ΝΘ περὶ τῶν δέκα παρθένων:

ϹΞΖ ε ἀντοῦ καταστήσει αὐτὸν ε τ ἐὰν δὲ
Εἰπὴ ὁ κακὸς δοῦλος ἐκεῖνος ἐ
τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· χρονίζει ὁ
κύριός μου ἐλθεῖν· καὶ ἄρξηται
τύπτειν τοὺς συνδούλους· ἐσθίσει
δὲ καὶ πίνει μετὰ τῶν μεθόντων· ἥ Η
ξει ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου
ἐν ἡμέρᾳ ἣ οὐ προσδοκᾷ· καὶ ἐν
ὥρᾳ ἣ οὐ γινώσκει· καὶ διχοτομή
σει αὐτὸν· καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν
ὑποκριτῶν θήσει· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυ
θμὸς καὶ ὁ κρυγμὸς τῶν ὀδόντων· ε τ
ΝΘ ϹΞΗ ι Τότε ὁμοιωθήσεται ἡ βασιλεία
τῶν οὐρανῶν· δέκα παρθένοις·
αἵτινες λαμοῦσαι τὰς λαμπάδας
αὐτῶν· ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν Δ
τοῦ νυμφίου· πέντε δὲ ἦσαν ἐ
ξ αὐτῶν φρόνιμοι· καὶ πέντε
μωραί· αἵτινες μωραὶ λαμοῦ
σαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν· οὐκ ἔ
λαμον μεθ' ἑαυτῶν ἔλαιον· αἱ δὲ
φρόνιμοι· ἔλαμον ἔλαιον ἐν
τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν μετὰ τῶν λαμ
πάδων αὐτῶν· χρονίζοντος Κ
Δὲ τοῦ νυμφίου· ἐνύσταξαν πά

σαι καὶ ἐκάθευδον· μέσης δὲ
νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν· ἰδοὺ
ὁ νυμφίος ἔρχεται· ἐξέρχεσθαι
εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ· τότε
Ἠγέρθησαν πᾶσαι αἱ παρθένοι
ἐκεῖναι, καὶ ἐκόσμησαν τὰς
λαμπάδας αὐτῶν· αἱ δὲ μωραὶ τῶν
φρονίμοις εἶπον· δότε ἡμῖν
ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν· ὅτι αἱ λαμ
πάδες ἡμῶν σβέννυνται· ἀ
πεκρίθησαν δὲ καὶ φρονίμοι
λέγουσαι· μήποτε οὐ μὴ ἀρκέσῃ
ἡμῖν καὶ ὑμῖν· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον
πρὸς τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγο
ράσατε ἑαυταῖς· ἀπερχομένων
Δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι· ἦλθεν ὁ νυμφίος·
καὶ αἱ ἕτοιμοι εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ
εἰς τοὺς γάμους, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύ
ρα· ὕστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοι
παὶ παρθένοι λέγουσαι· κε κε·
ἄνοιξον ἡμῖν· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
εἶπεν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν· οὐκ οἶ
δα ὑμᾶς· γρηγορεῖτε οὖν ὅτι οὐ
Κοίδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥρα
ἐν ᾗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται· ε τ

ξ̄ ἐπ τῶν τὰ τάλαντα λαβόντων:

ξ̄ ϛξ̄θ ϐ ϛ̄ο ε

ὡς περὶ τὰρ ἀνὸς ἀποδημῶν ἐκάλε
σε τοὺς ἰδίους δούλους. ὃς παρέ
δωκεν αὐτοῖς τὰ ὑπάρχοντα
αὐτοῦ· καὶ ὧ μὲν ἔδωκε πέντε
τάλαντα· ὧδε δύο· ὧδε ἕν. ἑ
καστῶ κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμι
καὶ ἀπεδήμησεν εὐθέως· πο
ρευθεὶς ὁ τὰ πέντε τάλαντα
λαμὼν· εἰρτάσατο ἐν αὐτοῖς
καὶ ἐποίησεν ἄλλα πέντε τά
λαντα· ὡσαύτως καὶ ὁ τὰ δύο· ἐ
κέρδησε καὶ αὐτὸ ἄλλα δύο· ὁ τὸ
ἓν λαμὼν, ἀπελθὼν ὄρυξεν ἐν
τῇ γῇ· καὶ ἀπέκρυψε τὸ ἀργύριον
τοῦ κυρίου αὐτοῦ· μετὰ τὸ χρόνο
ν ὁ μὲν· ἔρχεται ὁ κύριος τῶν δούλων
ἐκείνων· καὶ συναίρει μετ' αὐτῶν λό
γον· καὶ προσελθὼν ὁ τὰ πέντε
τάλαντα λαμὼν· προσήνεγκε
ἄλλα πέντε τάλαντα λέγων·
κε· πέντε τάλαντά μοι πα
ρέδωκας· ἰδὲ ἄλλα πέντε τά
λαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς· ἐ
φη ὁ αὐτῶ ὁ κ̄ς αὐτοῦ· εὖ δοῦλε ἀγα
θὲ καὶ πιστέ· ἐπὶ ὀλίγα ἦς πι

στὸ,

ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου·
Προσελθὼν δὲ ὁ τὰ δύο τάλαντα λαμὼν, εἶπεν· κε δύο τάλαντα μοι παρέδωκας· ἰδὲ ἄλλα δύο τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς· ἔφη αὐτῷ ὁ κς αὐτοῦ· εὖ δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ· ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστὸς, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου· προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὸ ἐν τάλαντον εἰληφὼς, εἶπε· κε ἔγνων σε ὅτι σκληρὸς εἰ ἀνος· θερίζων ὅπου οὐκ ἔσπειρας· καὶ συνάγων ὅθεν οὐδιεσκόρπισα· καὶ φοβηθεὶς ἀπελθὼν ἔκρυψα τὸ τάλαντόν σου ἐν τῇ γῇ· ἰδὲ ἔχεις τὸ σόν· ἀποκριθεὶς δὲ ὁ κύριος αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ· πονηρὲ δοῦλε καὶ ὀκνηρέ· ἤδεις θερίζων ὅπου οὐκ ἔσπειρα· καὶ συνάγων ὅθεν οὐδιεσκόρπισα· ἔδει οὖν σε βαλεῖν τὸ ἀργύριόν μου τοῖς τραπεζείταις· καὶ ἐλθὼν ἐγὼ· ἐκομισάμην ἂν τὸ

μασμένη ὑμῖν μασιλείαν ἀπὸ
καταμολῆς κόσμου· ἐπείνα-
σα γὰρ καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν·
ἐδίψησα, καὶ ἐποτίσατέ με· ξέ-
νος ἤμην καὶ συνηγάγετέ με· γυ-
μνὸς, καὶ περιεμάλετέ με· ἠ-
σθένησα, καὶ ἐπεσκέψασθέ με·
ἐν φυλακῇ ἤμην, καὶ ἤλθετε
πρός με· τότε ἀποκριθήσον-
ται αὐτῷ οἱ δίκαιοι λέγοντες· κε,
πότε σε εἴδομεν πεινῶντα καὶ
ἐθρέψαμεν, ἢ διψῶντα καὶ ἐπο-
τίσαμεν· πότε δέ σε εἴδομεν
ξένον καὶ συνηγάγομεν, ἢ γυμνὸν
καὶ περιεμάλομεν· πότε δέ σε εἴ-
δομεν ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ
ἤλθομεν πρὸς σε· καὶ ἀποκρι-
θεὶς ὁ μασιλεὺς ἐρεῖ αὐτοῖς· ἀμὴν
λέγω ὑμῖν· ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε
ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν
ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε·
τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ ἀρῶν ὑμῶν·
πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηρα-
μένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον· τὸ
ἡτοιμασμένον τῷ διαμόλῳ

καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ· ἐπεί
νασα γὰρ καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι Π
φαγεῖν· ἐδίψησα, καὶ οὐκ ἐποτί
σατέ με· ξένος ἤμην, καὶ οὐ συ
νηγάγετέ με· γυμνὸς, καὶ οὐ περ
ιεβάλετέ με· ἀσθενὴς, καὶ ἐν
φυλακῇ, καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθέ
με· τότε ἀποκριθήσονται
ἀ Καὶ αὐτοὶ λέγοντες· κε πότε σε
εἴδομεν πεινῶντα, ἢ διψῶν
τα, ἢ ξένον· ἢ γυμνόν· ἢ ἀσθε Π
νῆ· ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐ διηκο
νήσαμέν σοι· τότε ἀποκρι
θήσεται αὐτοῖς λέγων· ἀμὴν λέ
γω ὑμῖν· ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποιή
σατε ἑνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων,
οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε· καὶ ἀπε
λεύσονται οὗτοι εἰς κόλασιν αἰ
ώνιον· οἱ δίκαιοι εἰς ζωὴν
αἰώνιον· ε τ καὶ ἐγένετο ὡς
ἐτέλεσεν ὁ ἰσ πάντας τοὺς
λόγους τούτους, εἶπε τοῖς μα Δ
ιο δ θηταῖς αὐτοῦ· ἀρ ὀίδατε ὅ
Τι μετὰ δύο ἡμέρας τὸ πασχα
γίνεται, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνου

παραδίδοται εἰς τὸ σταυρωθῆναι· ε τ

Τότε συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς
καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτε
ροι τοῦ λαοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ
ἀρχιερέως τοῦ λεγομένου καϊά
φα· καὶ συνεβουλεύσαντο, ἵ
να τὸν ἰν δόλῳ πρατήσωσι καὶ ἀ
ποκτείνωσιν· ἔλεγον δὲ μὴ ἐν
τῇ ἑορτῇ, ἵνα μὴ θόρυβος γε
νηται ἐν τῷ λαῷ· ἀρ τοῦ δὲ ἰυ ξ β

Γενομένου ἐν Βηθανίᾳ ἐν οἰκίᾳ
σίμωνος τοῦ λεπροῦ· προσῆλ
θεν αὐτῷ γυνὴ ἀλάβαστρον μύ
ρου ἔχουσα πολυτίμου· καὶ κα
τέχεεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ
ἀνακειμένου· ἰδόντες δὲ οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ, ἠγανάκτησα
λέγοντες· εἰς τί ἡ ἀπώλεια
αὕτη· ἠδύνατο γὰρ τοῦτο τὸ
μύρον πραθῆναι πολλοῦ καὶ
δοθῆναι τοῖς πτωχοῖς· γνοὺς
δὲ ὁ ἰς εἶπεν αὐτοῖς· τί κόπους
παρέχετε τῇ γυναικί· ἔργον
γὰρ καλὸν εἰργάσατο εἰς ἐμέ·
ζ τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε

ἔχετε μεθ' ἑαυτ̅ · ἐμὲ δὲ οὐ πάν
τοτε ἔχετε · καλοῦσα γὰρ αὕτη
τὸ μύρον τοῦτο ἐπὶ τοῦ σώμα
τός μου, πρὸς τὸ ἐν ταφιάσῃ
με ἐποίησεν · ἀμὴν λέγω ὑμῖν
ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγε
λιον τοῦτο ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ,
λαλη θήσεται ὃ ἐποίησεν αὕ
τη εἰς μνημόσυνον αὐτῆς ·
ΣΟΗ Τότε πορευθὲς εἷς τ̅ δώδεκα
ὁ λεγόμενος ἰούδας ἰσκαριώτ̅ ·
πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς, εἶπε · τί
θέλετέ μοι δοῦναι, κἀγὼ ὑμῖν
παραδώσω αὐτόν · οἱ δὲ ἔστη
σαν αὐτῷ τριάκοντα ἀργύ
ρια · καὶ ἀπὸ τότε ἐζήτει εὐκαι
ρίαν, ἵνα αὐτὸν παραδῷ · ε̅ τ̅
ξ̅ Τῇ δὲ πρώτῃ τ̅ ἀζύμων, προ
σηλθον οἱ μαθηταὶ τῷ ἰῦλε
γόντες αὐτῷ · ποῦ θέλεις ἑ
τοιμάζομέν σοι φαγεῖν τὸ πάσ
χα · ὁ δὲ εἶπεν · ὑπάγετε εἰς τ̅
πόλιν πρὸς τ̅ δεῖνα · ὃ εἰπά
τε αὐτῷ · ὁ διδάσκαλος λέγει
ὁ καιρός μου ἐγγύς ἐστι · πρὸς

ὁ δὲ ποιῶ τὸ παράγγελμά σου
θήτω μου. καὶ ἐποίησαν οἱ μα-
θηταὶ ὡς συνέταξεν αὐτοῖς
ὁ Ἰ̅ς̅. καὶ ἤνεγκαν τὸν πῶλον
καὶ τὴν ὄνον καὶ ἐπεθηκαν
ἐπὶ αὐτῶν τὰ ἱμάτια αὐτῶν
καὶ ἐκάθισεν ἐπάνω αὐτῶν.
ὁ δὲ πλῆθος πολὺ ἔστρωσαν
ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐν τῇ ὁδῷ.
ἄλλοι δὲ ἔκοπτον κλάδους
ἀπὸ τῶν δένδρων καὶ ἔστρω-
σαν ἐν τῇ ὁδῷ. οἱ δὲ ὄχλοι
οἱ προάγοντες καὶ οἱ ἀκολου-
θοῦντες ἔκραζον λέγοντες
ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαυίδ. εὐλο-
γημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνό-
ματι κυρίου. ὡσαννὰ ἐν τοῖς
ὑψίστοις. καὶ εἰσελθόντος
αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐσείσθη
πᾶσα ἡ πόλις λέγουσα. τίς
ἐστιν οὗτος. οἱ δὲ ὄχλοι ἔλε-
γον. οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ
προφήτης ὁ ἀπὸ Ναζαρὲθ τῆς
Γαλιλαίας. καὶ εἰσῆλθεν ὁ
Ἰ̅ς̅ εἰς τὸ ἱερὸν καὶ ἐξέβαλεν
πάντας τοὺς πωλοῦντας καὶ
ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ. καὶ
τὰς τραπέζας τῶν κολλυβι-
στῶν κατέστρεψε καὶ τὰς
καθέδρας τῶν πωλούντων
τὰς περιστερὰς. καὶ λέγει
αὐτοῖς. γέγραπται ὁ οἶκός
μου οἶκος προσευχῆς κλη-
θήσεται. ὑμεῖς δὲ αὐτὸν
ποιεῖτε σπήλαιον λῃστῶν.
καὶ προσῆλθον αὐτῷ τυφλοὶ
καὶ χωλοὶ ἐν τῷ ἱερῷ. καὶ
ἐθεράπευσεν αὐτούς. ἰδόντες
δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμ-
ματεῖς τὰ θαυμάσια ἃ ἐποί-
ησεν καὶ τοὺς παῖδας κρά-
ζοντας ἐν τῷ ἱερῷ καὶ λέ-
γοντας. ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαυίδ.
ἠγανάκτησαν καὶ εἶπον αὐ-
τῷ. ἀκούεις τί οὗτοι λέγουσιν.
ὁ δὲ Ἰ̅ς̅ λέγει αὐτοῖς. ναί.
οὐδέποτε ἀνέγνωτε ὅτι ἐκ
στόματος νηπίων καὶ θη-
λαζόντων κατηρτίσω αἶνον;
καὶ καταλιπὼν αὐτοὺς ἐξῆλ-
θεν ἔξω τῆς πόλεως εἰς Βη-
θανίαν καὶ ηὐλίσθη ἐκεῖ.
πρωΐ δὲ ἐπανάγων ἐπείνασεν.
καὶ ἰδὼν συκῆν μίαν ἐπὶ τῆς
ὁδοῦ ἦλθεν ἐπ' αὐτὴν καὶ
οὐδὲν εὗρεν ἐν αὐτῇ εἰ μὴ
φύλλα μόνον. καὶ λέγει αὐ-
τῇ. μηκέτι ἐκ σοῦ καρπὸς
γένηται εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ
ἐξηράνθη παραχρῆμα ἡ συκῆ.
καὶ ἰδόντες οἱ μαθηταὶ ἐθαύ-
μασαν λέγοντες. πῶς παρα-
χρῆμα ἐξηράνθη ἡ συκῆ;
ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰ̅ς̅ εἶπεν
αὐτοῖς. ἀμὴν λέγω ὑμῖν. ἐὰν
ἔχητε πίστιν καὶ μὴ διακρι-
θῆτε οὐ μόνον τὸ τῆς συκῆς
ποιήσετε ἀλλὰ καὶ τῷ ὄρει
τούτῳ εἴπητε. ἄρθητι καὶ
βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν.
γενήσεται. καὶ πάντα ὅσα
ἂν αἰτήσητε ἐν τῇ προσευχῇ
πιστεύοντες λήμψεσθε. καὶ
ἐλθόντος αὐτοῦ εἰς τὸ ἱερὸν
προσῆλθον αὐτῷ διδάσκοντι
οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύ-
τεροι τοῦ λαοῦ λέγοντες.
ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς;
καὶ τίς σοι ἔδωκεν τὴν ἐξου-
σίαν ταύτην; ἀποκριθεὶς δὲ
ὁ Ἰ̅ς̅ εἶπεν αὐτοῖς. ἐπερω-
τήσω ὑμᾶς κἀγὼ λόγον ἕνα.
ὃν ἐὰν εἴπητέ μοι κἀγὼ ὑμῖν
ἐρῶ ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα
ποιῶ. τὸ βάπτισμα Ἰωάννου
πόθεν ἦν; ἐξ οὐρανοῦ ἢ ἐξ
ἀνθρώπων; οἱ δὲ ἐλογίζοντο
πρὸς ἑαυτοὺς λέγοντες. ἐὰν
εἴπωμεν ἐξ οὐρανοῦ ἐρεῖ ἡμῖν.
διὰ τί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε
αὐτῷ; ἐὰν δὲ εἴπωμεν ἐξ
ἀνθρώπων φοβούμεθα τὸν
ὄχλον. πάντες γὰρ ὡς προ-
φήτην εἶχον τὸν Ἰωάννην.
καὶ ἀποκριθέντες τῷ Ἰ̅ῳ̅ εἶπον.
οὐκ οἴδαμεν. καὶ αὐτὸς ἀπο-
κριθεὶς αὐτοῖς λέγει. οὐδὲ
ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξου-
σίᾳ ταῦτα ποιῶ. τί δὲ ὑμῖν
δοκεῖ; ἄνθρωπος εἶχεν δύο
υἱούς. καὶ προσελθὼν τῷ
πρώτῳ εἶπεν. τέκνον. ὕπαγε
σήμερον ἐργάζου ἐν τῷ ἀμπε-
ῶνί μου. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν
οὐ θέλω. ὕστερον δὲ μετα-
μεληθεὶς ἀπῆλθεν. καὶ προ-
σελθὼν τῷ δευτέρῳ εἶπεν
ὡσαύτως. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
εἶπεν. ἐγώ κύριε. καὶ οὐκ
ἀπῆλθεν. τίς ἐκ τῶν δύο
ἐποίησεν τὸ θέλημα τοῦ πα-
τρός; λέγουσιν αὐτῷ. ὁ πρῶ-
τος. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰ̅ς̅. ἀμὴν
λέγω ὑμῖν ὅτι οἱ τελῶναι καὶ
αἱ πόρναι προάγουσιν ὑμᾶς
εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ.
ἐλήλυθεν γὰρ πρὸς ὑμᾶς
Ἰωάννης ἐν ὁδῷ δικαιοσύνης
καὶ οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ.
οἱ δὲ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι
ἐπίστευσαν αὐτῷ. ὑμεῖς δὲ
ἰδόντες οὐδὲ μετεμελήθητε
ὕστερον τοῦ πιστεῦσαι αὐτῷ.
ἄλλην παραβολὴν ἀκούσατε.
ἄνθρωπος ἦν οἰκοδεσπότης
ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα
καὶ φραγμὸν αὐτῷ περιέθη-
κεν καὶ ὤρυξεν ἐν αὐτῷ λη-
νὸν καὶ ᾠκοδόμησεν πύργον
καὶ ἐξέδετο αὐτὸν γεωργοῖς
καὶ ἀπεδήμησεν. ὅτε δὲ ἤγγι-
σεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν
ἀπέστειλεν τοὺς δούλους
αὐτοῦ πρὸς τοὺς γεωργοὺς
λαβεῖν τοὺς καρποὺς αὐτοῦ.
καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τοὺς
δούλους αὐτοῦ ὃν μὲν ἔδειραν
ὃν δὲ ἀπέκτειναν ὃν δὲ ἐλι-
θοβόλησαν. πάλιν ἀπέστειλεν
ἄλλους δούλους πλείονας τῶν
πρώτων καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς
ὡσαύτως. ὕστερον δὲ ἀπέ-
στειλεν πρὸς αὐτοὺς τὸν υἱὸν
αὐτοῦ λέγων. ἐντραπήσονται
τὸν υἱόν μου. οἱ δὲ γεωργοὶ
ἰδόντες τὸν υἱὸν εἶπον ἐν ἑαυ-
τοῖς. οὗτός ἐστιν ὁ κληρονό-
μος. δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐ-
τὸν καὶ σχῶμεν τὴν κληρονο-
μίαν αὐτοῦ. καὶ λαβόντες
αὐτὸν ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμ-
πελῶνος καὶ ἀπέκτειναν.
ὅταν οὖν ἔλθῃ ὁ κύριος τοῦ
ἀμπελῶνος τί ποιήσει τοῖς
γεωργοῖς ἐκείνοις; λέγουσιν
αὐτῷ. κακοὺς κακῶς ἀπολέ-
σει αὐτούς. καὶ τὸν ἀμπελῶ-
να ἐκδώσεται ἄλλοις γεωρ-
γοῖς οἵτινες ἀποδώσουσιν
αὐτῷ τοὺς καρποὺς ἐν τοῖς
καιροῖς αὐτῶν. λέγει αὐτοῖς
ὁ Ἰ̅ς̅. οὐδέποτε ἀνέγνωτε
ἐν ταῖς γραφαῖς. λίθον ὃν
ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦν-
τες οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφα-
λὴν γωνίας. παρὰ κυρίου
ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστιν θαυ-
μαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.
διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν ὅτι ἀρ-
θήσεται ἀφ' ὑμῶν ἡ βασιλεία
τοῦ θεοῦ καὶ δοθήσεται ἔθνει
ποιοῦντι τοὺς καρποὺς αὐτῆς.
καὶ ὁ πεσὼν ἐπὶ τὸν λίθον
τοῦτον συνθλασθήσεται. ἐφ'
ὃν δ' ἂν πέσῃ λικμήσει αὐτόν.
καὶ ἀκούσαντες οἱ ἀρχιερεῖς
καὶ οἱ Φαρισαῖοι τὰς παρα-
βολὰς αὐτοῦ ἔγνωσαν ὅτι
περὶ αὐτῶν λέγει. καὶ ζητοῦν-
τες αὐτὸν κρατῆσαι ἐφοβή-
θησαν τοὺς ὄχλους ἐπεὶ ὡς
προφήτην αὐτὸν εἶχον.

τοῖς μαθηταῖς καὶ εἶπε· λάβε
τε φάγετε· τοῦτό ἐστι τὸ σῶμα μου·
ϛπε Καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον καὶ εὐχαρι
στήσας, ἔδωκεν αὐτοῖς λέγων·
πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες· τοῦ
το γάρ ἐστι τὸ αἷμα μου τὸ τῆς
καινῆς διαθήκης, τὸ περὶ πολ
λῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν
ἁμαρτιῶν· λέγω δὲ ὑμῖν· ὅτι οὐ
μὴ πίω ἀπάρτι ἐκ τούτου τοῦ
γενήματος τῆς ἀμπέλου· ἕ
ως τῆς ἡμέρας ἐκείνης· ὅτα
αὐτὸ πίνω μεθ' ὑμῶν καινὸν ἐν
τῇ βασιλείᾳ τοῦ πρ̄ς μου·
ϛπϛ Καὶ ὑμνήσαντες ἐξῆλθον εἰς τὸ
ϛπζ ὄρος τῶν ἐλαιῶν· τότε λέγει αὐ
τοῖς ὁ ἰσ̄· πάντες ὑμεῖς σκαν
ϛπη δαλισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ
ϛ νυκτὶ ταύτῃ· γέγραπται γὰρ·
Πατάξω τὸν ποιμένα· καὶ διασκορ
πισθήσεται τὰ πρόβατα τῆς
ποίμνης· μετὰ δὲ τὸ ἐγερθῆναι
με, προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γαλ
ϛπθ λαίαν· ἀποκριθεὶς δὲ ὁ πέτρ
α Εἶπεν αὐτῷ· εἰ καὶ πάντες σκα

δαμασθήσονται ἐν σοί. ἐγὼ γὰρ οὐδέ
ποτε σε καὶ δαμασθήσομαι. ἔφη
αὐτῷ ὁ ἰσ. ἀμὴν λέγω σοι. ὅτι ἐν
ταύτῃ τῇ νυκτὶ. πρὶν ἀλέκτο
ρα φωνῆσαι. τρὶς ἀπαρνήσῃ
με. λέγει αὐτῷ ὁ πέτρος. κἂν
δέ με σὺν σοὶ ἀποθανεῖν. οὐ μή
σε ἀπαρνήσομαι. ὁμοίως καὶ
πάντες οἱ μαθηταὶ εἶπον. Τό
τε ἔρχεται μετ' αὐτῶν ὁ ἰσ. εἰς χωρίο
λεγόμενον γεθσημανή. καὶ λέγει
τοῖς μαθηταῖς. καθίσατε αὐ
τοῦ ἕως οὗ ἀπελθὼν προσεύξω
μαι ἐκεῖ. καὶ παραλαμὼν τὸν πέ
τρον καὶ τοὺς δύο υἱοὺς ζεβεδαίου
ἤρξατο λυπεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν.
Τότε λέγει αὐτοῖς ὁ ἰσ. περίλυπός
ἐστιν ἡ ψυχήμου ἕως θανάτου.
μείνατε ὧδε καὶ γρηγορεῖτε μετ' ἐ
μοῦ. Καὶ προσελθὼν μικρὸν
ἔπεσε ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ προ
σεύχομενος καὶ λέγων. πέρμου εἰ
υνατόν ἐστι. παρελθέτω ἀπ' ἐ
μοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο. πλὴν
οὐχ ὡς ἐγὼ θέλω. ἀλλ' ὡς σύ.

ϛ ϛ ϛ
B

Καὶ ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς καὶ εὑ-
ρίσκει αὐτοὺς καθεύδοντας, Κ
καὶ λέγει τῷ πέτρῳ· οὕτως; οὐκ ἰ-
σχύσατε μίαν ὥραν γρηγορῆσαι
μετ' ἐμοῦ· γρηγορεῖτε καὶ προσεύ-
χεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πει-
ρασμόν· τὸ μὲν πνᾶ πρόθυμον, Λ
ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής· πάμν ἐκ δεύ-
τερου ἀπελθ. προσηύξατο λέγ.
ϛ ϛ ϛ
Δ
ϛ ϛ ϛ
S

Πέρμου εἰ οὐδύναται τοῦτο τὸ πο- Θ
τήριον παρελθεῖν ἀπ' ἐμοῦ ἐὰ-
μὴ αὐτὸ πίω, γενηθήτω τὸ θέ-
λημά σου· καὶ ἐλθὼν εὑρίσκει
αὐτοὺς πάμν καθεύδοντ. ἦ-
σαν γὰρ αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ με-
μαρημένοι. καὶ ἀφεὶς αὐτοὺς,
ἀπελθὼν πάμν προσηύξα
τὸ ἐκ τρίτου τ' αὐτ' λόγον εἰ πώ· Τ
ϛ ϛ ϛ
Δ

Τότε ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτοῖς· καθεύδε-
τε τὸ λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε Τ
ἰδοὺ ἤγγικεν ἡ ὥρα. καὶ ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνοῦ παραδίδοτε εἰς χεῖ-
ρας ἁμαρτωλ. ἐγείρεσθε ἄγωμε·
ἰδοὺ ἤγγικεν ὁ παραδιδούσ-
με·

περὶ τῆς παραδ. τοῦ ἰῦ: ξε 80

Καὶ ἔτι αὐτοῦ λαλοῦν τ. ἰδοὺ ἰούδας εἷς τῶν δώδεκα ἦλθε· καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλος πολὺς μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων, ἀπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ· ὁ δὲ παραδιδοὺς αὐτὸν ἔδωκεν αὐτοῖς σημεῖον λέγων· ὃν ἐὰν φιλήσω, αὐτός ἐστι, κρατήσατε αὐτόν. Καὶ εὐθέως προσελθὼν τῷ ἰῦ εἶπε· χαῖρε ῥαμμί· καὶ κατεφίλησεν αὐτόν· ὁ δὲ ἰσ εἶπεν αὐτῷ· ἔταιρε· ἐφ' ὃ πάρει· τότε προσελθόντες ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπὶ τὸν ἰῦ· καὶ ἐκρατήσαν αὐτόν. Καὶ ἰδοὺ εἷς τῶν μετὰ ἰῦ ἐκτείνας τὴν χεῖρα· ἀπέσπασε τὴν μάχαιραν αὐτοῦ· καὶ πατάξας τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως· ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον. Τότε λέγει αὐτῷ ὁ ἰσ· ἀπόστρεψον τὴν μάχαιραν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς· πάντες γὰρ οἱ λαμόντες μάχαιραν· ἐν μαχαίρᾳ ἀποθανοῦνται· ἢ δοκεῖς ὅτι οὐ δύναμαι ἄρτι παρακαλέσαι

τοιων ψευδομαρτυρίαν κατὰ τοῦ
ἰυ· ὁ πως θανατώσουσιν αὐτ·
καὶ οὐχ εὗρον· ὡς πολλῶν ψευδο
μαρτύρων προσελθόντ οὐχ εὗρα·
Ὑστερον δὲ προσελθόντες δύο ψευ
δομάρτυρες εἶπον· οὗτος ἔφη
δύναμαι καταλῦσαι τὸν ναὸν
τοῦ θυ· ὡς διὰ τριῶν ἡμερῶν
οἰκοδομῆσαι αὐτόν· ὡς ἀναστ
ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ· οὐδὲ
ἀποκρίνη τί οὗτοι σου κατα
μαρτυροῦσιν; ὁ δὲ ἰσ ἐσιώπα·
Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἀρχιερεὺς εἶ
πεν αὐτῷ· ἐξορκίζω σε κατὰ
τοῦ θυ τοῦ ζῶντος· ἵνα ἡμῖν ἐ
ἰπης εἰ σὺ εἶ ὁ χς ὁ υἱὸς τοῦ θυ· λε
γει αὐτῷ ὁ ἰσ· σὺ εἶπας· πλὴ
Λεγω ὑμῖν· ἀπάρτι ὀψεσθε τὸν
υἱὸν τοῦ ἀνου καθήμενον ἐκ
δεξιῶν τῆς δυνάμεως· ὡς ἐρ
χόμενον ἐπὶ τ νεφελ τοῦ οὐ
ρανοῦ· τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέρ
ρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ λεγων·
ὅτι ἐκλασφήμησε· τί ἔτι χρ
αν ἐχόμεν μαρτύρων· ἰδεν ὑ

Κ αὶ ἐβουλήθησαν τοῦ λιμαν
τοῦ εἰρηκότος αὐτῷ· ὅτι οὐ δύ
νασθε σωθῆναι· πρὶν ἢ ταῦτα
μεῖναι· ὑποζωσάμενοι, ἔ
κλασεν τε καὶ ἔφαγεν· ιε προσ
γ ενόμενος, δὲ καὶ πάντων αὐ
τῶν τὸν ἄρτον καὶ εὐχαρι
στήσας τῷ θεῷ ἐνώπιον πάν
των· καὶ κλάσας ἤρξατο ἐσθί
ειν· εὐθύμως δὲ γενόμενοι
καὶ αὐτοὶ προσελάβοντο τρο
φῆς· ἦμεν δὲ αἱ πᾶσαι ψυχαὶ
ἐν τῷ πλοίῳ ἡμεῖς διακόσαι
ἑβδομήκοντα ἕξ· ιθ κορε
σθέντες δὲ τροφῆς ἐκούφι
ζον τὸ πλοῖον ἐκβαλλόμε
νοι τὸν σῖτον εἰς τὴν θάλασ
σαν· ὅτε δὲ ἡμέρα ἐγένετο
τὴν γῆν οὐκ ἐπεγίνωσκον·
κόλπον δέ τινα κατενόουν
ἔχοντα αἰγιαλὸν εἰς ὃν ἐβου
λεύσαντο εἰ δύναιντο ἐξῶσαι
τὸ πλοῖον· κ καὶ τὰς ἀγκύ
ρας περιελόντες εἴων εἰς τὴν
θάλασσαν· ἅμα ἀνέντες τὰς
ζευκτηρίας τῶν πηδαλίων·
καὶ ἐπάραντες τὸν ἀρτέμω
να τῇ πνεούσῃ κατεῖχον εἰς
τὸν αἰγιαλόν· κβ περιπεσόν
τες δὲ εἰς τόπον διθάλασσον
ἐπώκειλαν τὴν ναῦν· καὶ ἡ μὲν
πρῷρα ἐρείσασα ἔμεινεν ἀσά
λευτος· ἡ δὲ πρύμνα ἐλύετο
ὑπὸ τῆς βίας τῶν κυμάτων·
κγ τῶν δὲ στρατιωτῶν βου
λὴ ἐγένετο ἵνα τοὺς δεσμώ
τας ἀποκτείνωσιν μή τις
ἐκκολυμβήσας διαφύγοι·
κδ ὁ δὲ ἑκατοντάρχης βου
λόμενος διασῶσαι τὸν Παῦ
λον ἐκώλυσεν αὐτοὺς τοῦ
βουλήματος· ἐκέλευσέ τε
τοὺς δυναμένους κολυμβᾶν
πρώτους ἐκβαλεῖν καὶ ἐπὶ
γῆς ἐξιέναι· κε καὶ τοὺς λοι
πούς οὓς μὲν ἐπὶ σανίσιν οὓς
δὲ ἐπί τισιν τῶν ἀπὸ τοῦ πλοί
ου· καὶ οὕτως ἐγένετο πάν
τας διασωθῆναι ἐπὶ τὴν γῆν·

Σιμμούλιον δὲ ἐλαμόντες. ἠγόρη
σαν ἐξ αὐτῶν τὰ ἀγρὸν τοῦ κεραμέ
ως εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις· διὸ
ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος ἀγρὸς
αἵματος. ἕως τῆς σήμερον·
Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ ἱε
ρεμίου τοῦ προφήτου λέγοντος·
καὶ ἔλαμον τὰ τριάκοντα ἀργύ
ρια· τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημέ
νου· ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν
Ἰσ̅ρ̅λ̅· καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὰ ἀ
γρὸν τοῦ κεραμέως, καθὰ
συνέταξέ μοι κ̅ς̅· ὁ τὶ ἐ̅σ̅ ἐτη
τ̅κ̅ α Ἐμπροσθὲν τοῦ ἡγεμόνος· καὶ
ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν λέ
γων· σὺ εἶ ὁ μασιλεὺς τῶν ἰουδαίων
τ̅κ̅α̅ δ ὁ τὶ ἐ̅σ̅ ἔφη αὐτῷ· σὺ λέγεις· καὶ
Ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ
τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν πρεσβυ
τέρων, οὐδὲν ἀπεκρίνατο·
τότε λέγει αὐτῷ ὁ πιλάτος· οὐ
κ ἀκούεις πόσα σου κατα δ
μαρτυροῦσι; καὶ οὐκ ἀπεκρίθη
αὐτῷ πρὸς οὐδὲν ῥῆμα· ὥστε
θαυμάζειν τὸν ἡγεμόνα μίαν·

κβ β Κατὰ δὲ ἑορτὴν· ἐφώθη ὁ ἡγεμὼν
ἀπολύειν ἑνὰ τῷ ὄχλῳ δέσμι
ὃν ἠθέλον· εἶχον δὲ τότε δέσμι
ον ἐπίσημον λεγόμενον Μαραβ
γκγ δ βᾶν· συνηγμένων οὖν αὐτῶν· ἐφ
αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· τίνα θέλετε
ἀπολύσω ὑμῖν· Μαραμμᾶν· ἢ
ἰν τὸν λεγόμενον χν· ἤδει γὰρ ὅ
τι διὰ φθόνον παρέδωκαν αὐτὸν·
γκδ ι Καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βή
ματος, ἀπέστειλεν πρὸς αὐτὸν ἡ
γυνὴ αὐτοῦ λέγουσα· μηδὲν σ
οὶ καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ· πολ
λὰ γὰρ ἔπαθον σήμερον κατ' ὄ
ναρ δι' αὐτόν· οἱ δὲ ἀρχιερεῖς
τκε α Καὶ οἱ πρεσβύτεροι· ἔπεισαν τοὺς
ὄχλους· ἵνα αἰτήσωνται τὸν
Μαραμμᾶν, τὸν δὲ ἰν ἀπολέσωσι·
ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἡγεμὼν εἶπεν αὐ
τοῖς· τίνα θέλετε ἀπὸ τῶν
κς δύο ἀπολύσω ὑμῖν· οἱ δὲ εἶπον
Βαραμμᾶν· λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλά
τος· τί οὖν ποιήσω ἰν τὸν λεγό
μενον χν· λέγουσιν αὐτῷ πά
τες· σταυρωθήτω· ὁ δὲ ἡγεμὼν

K 11

ἔφη· τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν·
οἱ δὲ περισσῶς ἐκραζομένοντες·
τρῶθήτω· ἰδὼν δὲ ὁ πιλάτος
τκζ ι Ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ· ἀλλὰ μᾶλλον
θόρυβος γίνεται· λαβὼν ὕδωρ Θ
ἀπενίψατο τὰς χεῖρας ἀπέναντι
τοῦ ὄχλου λέγων· ἀθῷος εἰμὶ
ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ δικαίου τούτου
τοῦ, ὑμεῖς ὄψεσθε· καὶ ἀποκριθεὶς
πᾶς ὁ λαὸς εἶπε· τὸ αἷμα αὐτοῦ
ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν·
τκη α Τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Μαραβ Κ
μᾶν, τὸν δὲ Ἰμφραγελλώς παρε
τκθ δ δωκεν ἵνα τρῶθῃ· τότε οἱ
στρατιῶται τοῦ ἡγεμόνος παρα
λαμόντες τὸν Ἰμεῖς τὸ πραιτώ
ριον, συνήγαγον ἐπ' αὐτὸν ὅλην τὴν
σπεῖραν· καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν·
περιέθηκαν αὐτῷ χλαμύδα
κοκκίνην· καὶ πλέξαντες στέ
φανον ἐξ ἀκανθῶν· ἐπέθηκαν Η
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· καὶ
κάλαμον ἐπὶ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ·
καὶ γονυπετήσαντες ἐμπρο
σθεν αὐτοῦ· ἐνέπαιζον αὐτῷ λέ

81

Ἀπαγγέλατε τοῖς ἀδελφοῖς
μου ἵνα ἀπέλθωσιν εἰς τὴν
Γαλιλαίαν, κἀκεῖ με ὄψονται.
Πορευομένων δὲ αὐτῶν, ἰδού τι-
νες τῆς κουστωδίας ἐλθόν-
τες εἰς τὴν πόλιν, ἀπήγγειλαν
τοῖς ἀρχιερεῦσι πάντα τὰ
γενόμενα. οἱ δὲ συναχθέν-
τες μετὰ τῶν πρεσβυτέρων,
συμβούλιόν τε λαβόντες, ἀργυ-
ρίαν ἱκανὰν ἔδωκαν τοῖς στρα-
τιώταις λέγοντες· εἴπατε ὅτι
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς
ἐλθόντες ἔκλεψαν αὐτὸν ἡμῶν
κοιμωμένων. καὶ ἐὰν τοῦτο
κατακουσθῇ ἐπὶ τοῦ ἡγεμό-
νος, ἡμεῖς πείσομεν αὐτὸν,
καὶ ὑμᾶς ἀμερίμνους ποιή-
σομεν. οἱ δὲ λαβόντες τὰ ἀρ-
γύρια ἐποίησαν ὡς ἐδιδάχ-
θησαν· καὶ διεφημίσθη ὁ λόγος
οὗτος παρὰ Ἰουδαίοις μέχρι
τῆς σήμερον. Οἱ δὲ ἕνδε-
κα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς
τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος

Διηγεῖται δὲ ἐξ ἀρχῆς λέγ· ἀρ
χὴν εἶναι· τοῦ ἀγγελίου τὸ
τοῦ ἰωάννου κήρυγμα καὶ βα
πτισμα· λαμὼν τὸ μαρτύριον
παρὰ ἡσαΐου τοῦ προφήτου·
σημαίνει δὲ αὐτὸ· ὅτι ἐπειρά
σθη ἐν τῷ ὄρει· οὐ ματαγέγει δὲ
τοὺς πειρασμοὺς· ἀπαγγέλλει
δὲ τὴν ἐκλογὴν τῶν μαθητῶν·
καὶ σημεῖα καὶ τέρατα γενόμενα·
τήν τε τοῦ μυστηρίου παράδοσιν· καὶ τέλος ὅτι παρεδόθη
πιλάτῳ· καὶ ἐστρώθη τῷ σώματι·
Καὶ οἱ μὲν στρατιῶται διεμερίσα
τοτὰ ἱμάτια αὐτοῦ· τὸ δὲ σῶ
μα τεθὲν ἐν μνημείῳ· ἠγέρθη
ἐν τρίτῃ ἡμέρᾳ· καὶ τοῦτο ταῖς
γυναιξὶν ὁ καταμαθὰς ἄγγελος
ὠπηγγείλεν· ἵνα καὶ αὐτὰι
ἀπαγγείλωσι τοῖς μαθηταῖς·
Καὶ ὅτι ἐφάνη πρῶτον μαρία
τῇ μαδαλήνῃ· καὶ ἀνελήφθη
εἰς τὸν οὐνὸν καὶ ἐκάθισεν ἐκ
δεξιῶν τοῦ θυ·

ⲁ̅ περὶ τοῦ δαιμονιζομένου:
ⲃ̅ περὶ τῆς πενθερᾶς πέτρου:
ⲅ̅ περὶ τῶν ἰαθέντων ἀπὸ ποικίλνοι:
ⲇ̅ περὶ τοῦ λεπροῦ:
ⲉ̅ περὶ τοῦ παραλυτικοῦ:
ⲋ̅ περὶ λαϊτοῦ τελώνου:
ⲍ̅ περὶ τοῦ ξηρὰν ἔχοντο τὰ χεῖρα:
ⲏ̅ περὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν δώδεκα:
ⲑ̅ περὶ τοῦ πόρου παραβολή:
ⲓ̅ περὶ τῆς ἐπιτιμήσεως τῶν ὑδάτων:
ⲓⲁ̅ περὶ τοῦ λεγεῶνος:
ⲓⲃ̅ περὶ τῆς θυγατρὸς τοῦ ἀρχισυνάγγου:
ⲓⲅ̅ περὶ τῆς αἱμορροούσης:
ⲓⲇ̅ περὶ τῆς ἀποστολῆς τῶν δώδεκα:
ⲓⲉ̅ περὶ ἰωάννου καὶ ἡρώδου:
ⲓⲋ̅ περὶ τῶν ἑ ἀρτῶν κ τῶν δυοὶ χθύων:
ⲓⲍ̅ περὶ τοῦ ἐνθαλάσσιν περιπάτου:
ⲓⲏ̅ περὶ τῆς παραβάσεως τῆς ἐντολῆς τοῦ θυ:
ⲓⲑ̅ περὶ τῆς φοινικίσσης:
ⲕ̅ περὶ τοῦ μογιλάλου:
ⲕⲁ̅ περὶ τῶν ἑπτὰ ἄρτων:
ⲕⲃ̅ περὶ τῆς ζύμης τῶν φαρισαίων:
ⲕⲅ̅ περὶ τοῦ τυφλοῦ:
ⲕⲇ̅ περὶ τῆς ἐν καισαρείᾳ ἐπερτήσεως:
ⲕⲉ̅ περὶ τῆς μετὰ μορφίσεως τοῦ ἰῦ:
ⲕⲋ̅ περὶ τοῦ σελήνιαζομένου:

ιζ περὶ τ̃ διαλογιζομ̃ τίς μείζων:
ιη περὶ τ̃ ἐπερωτήσε εἰ ἐξεστὶ ἀπολῦ
σαι τὴν γυναῖκα:
ιθ π̃ τοῦ ἐπερωτήσαντο πλουσιτ̃ ἰν̃:
λ περὶ ἡ ὠνζεβεδαίου:
λα περὶ βαρτιμαίου:
λβ περὶ τοῦ πώλου:
λγ περὶ τῆς ζηρανθείσης συκῆς:
λδ περὶ μνησικακίας:
λε π̃ τ̃ ἐπερ̃τήσ τ̃ τ̃ κν̃ ἀρερέ κ̃ πρεσβυτ̃ρ:
λϛ περὶ τοῦ ἀμπελῶνος:
λζ περὶ τ̃ ἐπερωτήσε διὰ τ̃ κῆνσο:
λη περὶ τῶν σαδδουκαίων:
λθ περὶ τοῦ γραμματέως:
μ περὶ τ̃ τοῦ κυ̃ ἐπερωτήσεως:
μα περὶ τ̃ τὰ δύο λεπτὰ βαλούσης:
μβ περὶ τῆς συντελείας:
μγ περὶ τῆς ἡμέρας καὶ ὥρας:
μδ περὶ τ̃ ἀλειψάσης τ̃ κν̃ μύρω:
με περὶ τοῦ πάσχα:
μϛ περὶ παραδόσεως προφητεία:
μζ περὶ τῆς ἀρνήσεως πέτρου:
μη περὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ σώματ̃
τοῦ κυ̃:
∴ τέλ τ̃ κεφαλαι τ̃ κ̃ μάρ ἐυ̃:

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟΤΩΝ ΦΩΤ

ΟΥ ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

ρχη τοῦ ἐυαγελίου ἰυ χυ υἱοῦ
τοῦ θυ, ὡς γέγραπται ἐν τοῖς
προφήταις· ἰδοὺ ἐγὼ ἀπο
ςέλλω τὸν ἀγγελόν μου πρὸ προ
σώπου σου, ὃς κατασκευά
σει τὴν ὁδόν σου ἐμπροσθέ
σου· φωνὴ βοῶν τοῦ ἐν τῇ ἐ
ρήμῳ· ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν κυ

σωμου, κ ποιησουμεν αυτω
κ ελθοντες προσκυνησωμεν
φησιν τω δικτυω αυτου, ηκο
λουθησαν αυτω. κ παραγινο
μενος εκειθεν ολιγον, εἰδεν ιακωβο
ν τον του ζεβεδαιου κ ιωαννην
τον αδελφον αυτου. εν αυτοις
ην τα ολοια καταρτιζοντας
τα δικτυα. κ εκαλεσεν αυτους
και ευθεως αφεντες το πλοι
ον και τον πατερα αυτων εβε
δαιον μισθωτων απηλθον οπι
σω αυτου. κ ησαν περιαγων εν
ολη τη γαλιλαια κατα
συναγωγας αυτων κηρυσσων
το ευαγγελιον της βασιλειας
και θεραπευων πασαν νοσον
και πασαν μαλακιαν εν τω λαω.
και απηλθεν η ακοη αυτου εἰς
ολην την συριαν. κ προσηνεγκαν
αυτω παντας τους κακως εχον
τας ποικιλαις νοσοις και βασα
νοις συνεχομενους δαιμονιζο
μενους σεληνιαζομενους παρα
λυτικους κ εθεραπευσεν αυτους
κ ηκολουθησαν αυτω οχλοι πολ
λοι απο της γαλιλαιας και δε
καπολεως και ιερουσαλημ και
της ιουδαιας και περαν του ιορ
δανου.

ιδ
ιβ
ιε
ιβ
ιγ
ιε
ιδ
ιβ
ιε
ιβ
ιε
ιβ
ιε

δύνασαι με καθαρίσαι· ὁ δὲ ἰσ
πλαγχνισθεὶς ἐκτείνας τὴν
χεῖρα, ἥψατο αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτῷ·
θέλω καθαρίσθητι· καὶ εἰπὼν
τῷ αὐτοῦ· ἐκ δεύτερου ἀπῆλθεν
ἀπ' αὐτοῦ ἡ λέπρα καὶ ἐκαθαρίσθη·
καὶ ἐμβριμησάμενος αὐτῷ ἐκ δεῖ
ἐξέβαλεν αὐτὸν καὶ λέγει αὐτῷ· ὅ
ρα μηδενὶ μηδὲν εἴπῃς· ἀλλὰ ὑ
παγε σεαυτὸν δεῖξον τῷ ἱερεῖ·
καὶ προσένεγκε περὶ τοῦ κα
θαρισμοῦ σου ἃ προσέταξε
μωσῆς· εἰς μαρτύριον αὐτοῖς·
Ο δὲ ἐξελθὼν ἤρξατο κηρύσσειν
πολλὰ· καὶ διαφημίζειν τὸ
λόγον· ὥστε μηκέτι αὐτὸν δύνα
σθαι φανερῶς εἰς πόλιν εἰσελ
θεῖν· ἀλλ' ἔξω ἐν ἐρήμοις τό
ποις ἦν· καὶ ἤρχον τὸ πρὸς αὐτὸν
πανταχόθεν· ἀρ καὶ εἰσῆλθε
Πάλιν εἰς καπερναοὺμ δι' ἡ
μερῶν· καὶ ἠκούσθη ὅτι εἰς οἶκο
ἐστί· καὶ εὐθέως συνήχθησαν πολ
λοί· ὥστε μηκέτι χωρεῖν
μηδὲ τὰ πρὸς τὴν θύραν· καὶ ἐ

περὶ τοῦ παραλυτικοῦ π.

λαλεῖ αὐτοῖς τὸν λόγον. Καὶ
ἔρχονται πρὸς αὐτὸν παραλυτι-
κὸν φέρον τὸν, αἰρόμενον ὑπο-
τῶν σάρων· καὶ μὴ δυνώμενοι
ἐγγίσαι αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον, ἀ-
πεσέγασαν τὴν στέγην ὁ ποῦ ἦν· καὶ
ἐξορύξαν τὴν, χαλῶσι τὸν κρά-
βαντον ἐφ' ὃ ὁ παραλυτικὸς
κατέκειτο· ἰδὼν δὲ ὁ ἰσ τὴν πί-
στιν αὐτῶν. λέγει τῷ παραλυτικῷ·
τέκνον. ἀφέωνται σοι αἱ ἁμα-
τίαι σου· ἦσαν δέ τινες τῶν γραμ-
ματέων ἐκεῖ καθήμενοι καὶ διαλο-
γιζόμενοι ἐν ταῖς καρδίαις
αὐτῶν· τί οὗτος, οὕτως λα-
λεῖ βλασφημίαν· τίς δύναται
ἀφιέναι ἁμαρτίας, εἰ μὴ εἰς
ὁ θσ· καὶ εὐθέως ἐπιγνοὺς ὁ ἰσ
τῷ πνεύματι αὐτοῦ ὁ τί οὗτος αὐτοὶ διαλο-
γίζονται ἐν ἑαυτοῖς, εἰ πεν
αὐτοῖς· τί ταῦτα διαλογίζε-
σθε ἐν τῇ καρδίαις ὑμῶν· τί
ἐστιν εὐκοπώτερον· εἰ πεῖν
τῷ παραλυτικῷ ἀφέωνται σου
αἱ ἁμαρτίαι. ἢ εἰ π. ἐγείρε

Καὶ ἄρον τὸ κράβματ κ πε-
ριπάτει· ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξ-
ουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνοῦ ἐ-
πὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτί, λέ-
γει τῷ παραλυτικῷ· σοὶ λέγω ἐγεί-
ραι καὶ ἄρον τὸ κράμματ σου,
κ ὑπαγε εἰς τὸ οἴκον σου· Καὶ
Ἠ ἐγέρθη εὐθέως· κ ἄρας τὸ κράμ-
ματ, ἐξῆλθεν ἐναντίον πάν-
τ· ὥστε ἐξίστασθαι πάντ ς δο-
ξάζ τὸ θν λέγοντ· ὅτι οὐδέ-
ποτε οὕτ εἴδομ· ε τ κ ἐξῆλ-
θε παρὰ τ θάλασσαν· κ πᾶς ὁ ὄ-
χλος ἤρχετο πρὸ αὐτ, κ ἐδίδα-
κα σκ αὐτ· κ ἀρ παρῴμν εἶδε
Λ ευϊ τὸ τοῦ ἀλφαίου καθήμενο
ἐπὶ τὸ τελώνιον, κ λέγει αὐτῷ·
ἀκολούθει μοι· ς ἀνάστ, ἠκολού-
κβ θησ αὐτ· ς ἐγένετο ἐν τῇ κα-
β τῷ κεῖσθαι αὐτ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ,
κ πολλοὶ τελῶναι κ ἁμαρτ λοὶ
συνανέκειντο τῷ ἰῦ ς τ μαθ
τ αὐτοῦ· ἦσαν γὰρ πολλοὶ, κ
ἠκολούθησ αὐτῷ· ς οἱ γραμμα-
τ κ οἱ φαρισαῖοι ἰδόν τ αὐτὸ·

ἐσθίον τ̄ μετὰ τ̄ τελῶν κ̄ ἁμαρ
τ̄ λῶν, ἔλεγον τ̄ μαθητ̄ αὐτοῦ· Τί
ὅτι μετὰ τ̄ τελῶν κ̄ ἁμαρτ̄ λ̄
κτ̄ ἐσθίει κ̄ πίνει· ϛ ἀκούσ ὁ
β Ἰ σ̄ λέγει αὐτοῖς· οὐ χρείαν ἔχου
σιν οἱ ἰσχύον τ̄ ἰατροῦ, ἀλλ' οἱ
κακῶς ἔχον τ̄· οὐ κ̄ ἠλθ̄ κα
λέσαι δικαίους· ἀλλὰ ἁμαρτ̄
λοὺς ἐς μετάνοιαν· ε̄ τ̄ : αρ̄ κ̄
Η σαν οἱ μαθητ̄ ἰωάννου κ̄ οἱ τῶ
φαρισαίνητ̄ ἔχον τ̄· ϛ ἔρχοντ̄
κ̄ λείουσιν αὐτ̄· διατί οἱ μα
θητ̄ ἰωάννου ϛ οἱ τ̄ φαρισαί
νητ̄ ἔχουσιν· οἱ ζ σοὶ μαθηταὶ
οὐ νητ̄ ἔχουσι· ϛ εἰ π̄ αὐτ̄ οἷς·
Μ ἢ δύνανται οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶ
νος ἐν ὧ ὁ νυμφίος μετ' αὐτῶ
ἐστιν νητ̄ ἔχειν; ὅσον χρόνον
μεθ' ἑαυτ̄ ἔχουσι τ̄ νυμφίον, οὐ
δύνανται νητ̄ ἔχειν· ἐλεύσο
τ̄ δὲ ἡμέραι· ὅταν ἀπαρθῆ ἀ
π' αὐτ̄ ὁ νυμφίος· ϛ τότε νη
τ̄ ἔχουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡ
μέραις· ϛ οὐδεὶς ἐπιβλη
Μ ἀρ ἀκοῦ ἀνάφου ἐπιρρα

περὶ τοῦ ἐχοντος χεῖρα ξηρὰν ζ΄

κε΄ Β΄ Καὶ ἐγένετο ἐν ἑτέρῳ σαββάτῳ εἰσελθεῖν αὐτὸν εἰς τὴν συναγωγὴν καὶ διδάσκειν· καὶ ἦν ἄνθρωπος ἐκεῖ καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἡ δεξιὰ ἦν ξηρά. ζ΄ Λ΄ καὶ παρετηροῦντο αὐτὸν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι εἰ ἐν τῷ σαββάτῳ θεραπεύει, ἵνα εὕρωσιν κατηγορεῖν αὐτοῦ. ὁ δὲ ᾔδει τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν· καὶ εἶπε τῷ ἀνδρὶ τῷ ἔχοντι τὴν χεῖρα τὴν ξηράν· ἔγειρε καὶ στῆθι εἰς τὸ μέσον. καὶ ἐγερθεὶς ἔστη. εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· ἐπερωτῶ ὑμᾶς εἰ ἔξεστιν τοῖς σάββασιν ἀγαθοποιῆσαι ἢ κακοποιῆσαι· ψυχὴν σῶσαι ἢ ἀπολέσαι· οἱ δὲ ἐσιώπων. καὶ περιβλεψάμενος πάντας αὐτοὺς εἶπεν τῷ ἀνθρώπῳ· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου· καὶ ἐποίησεν· καὶ ἀπεκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑγιὴς ὡς ἡ ἄλλη. κε΄ Δ΄ ἐπλήσθησαν δὲ ἄνοιας καὶ διελάλουν πρὸς ἀλλήλους τί ἂν ποιήσαιεν τῷ Ἰησοῦ. ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἐξελθεῖν αὐτὸν εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι, καὶ ἦν διανυκτερεύων ἐν τῇ προσευχῇ τοῦ θεοῦ. καὶ ὅτε ἐγένετο ἡμέρα προσεφώνησε τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ καὶ ἐξελέξατο ἀπ' αὐτῶν δώδεκα οὓς καὶ ἀποστόλους ὠνόμασεν· Σίμωνα ὃν καὶ ὠνόμασε Πέτρον καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην καὶ Φίλιππον καὶ Βαρθολομαῖον καὶ Ματθαῖον καὶ Θωμᾶν καὶ Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ἀλφαίου καὶ Σίμωνα τὸν καλούμενον Ζηλωτὴν καὶ Ἰούδαν Ἰακώβου καὶ Ἰούδαν Ἰσκαριώτην ὃς καὶ ἐγένετο προδότης· καὶ καταβὰς μετ' αὐτῶν ἔστη ἐπὶ τόπου πεδινοῦ καὶ ὄχλος μαθητῶν αὐτοῦ καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ λαοῦ πολὺ ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἰερουσαλὴμ καὶ τῆς παραλίου Τύρου καὶ Σιδῶνος οἳ ἦλθον ἀκοῦσαι αὐτοῦ καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν· καὶ οἱ ἐνοχλούμενοι ἀπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων καὶ ἐθεραπεύοντο. καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτουν ἅπτεσθαι αὐτοῦ, ὅτι δύναμις παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο καὶ ἰᾶτο πάντας. καὶ ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἔλεγεν· μακάριοι οἱ πτωχοί, ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν, ὅτι χορτασθήσεσθε. μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν, ὅτι γελάσετε. μακάριοι ἐστε ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς καὶ ὀνειδίσωσιν καὶ ἐκβάλωσιν τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρὸν ἕνεκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου· χάρητε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ σκιρτήσατε, ἰδοὺ γὰρ ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τῷ οὐρανῷ· κατὰ τὰ αὐτὰ γὰρ ἐποίουν τοῖς προφήταις οἱ πατέρες αὐτῶν. πλὴν οὐαὶ ὑμῖν τοῖς πλουσίοις, ὅτι ἀπέχετε τὴν παράκλησιν ὑμῶν. οὐαὶ ὑμῖν οἱ ἐμπεπλησμένοι νῦν, ὅτι πεινάσετε. οὐαὶ οἱ γελῶντες νῦν, ὅτι πενθήσετε καὶ κλαύσετε. οὐαὶ ὅταν καλῶς ὑμᾶς εἴπωσιν πάντες οἱ ἄνθρωποι· κατὰ τὰ αὐτὰ γὰρ ἐποίουν τοῖς ψευδοπροφήταις οἱ πατέρες αὐτῶν. ἀλλὰ ὑμῖν λέγω τοῖς ἀκούουσιν· ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς, εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμᾶς, προσεύχεσθε περὶ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς. τῷ τύπτοντί σε ἐπὶ τὴν σιαγόνα πάρεχε καὶ τὴν ἄλλην, καὶ ἀπὸ τοῦ αἴροντος σου τὸ ἱμάτιον καὶ τὸν χιτῶνα μὴ κωλύσῃς. παντὶ δὲ αἰτοῦντί σε δίδου, καὶ ἀπὸ τοῦ αἴροντος τὰ σὰ μὴ ἀπαίτει. καὶ καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως. καὶ εἰ ἀγαπᾶτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστίν; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτοὺς ἀγαπῶσιν. καὶ ἐὰν καλῶς ποιῆτε τοῖς καλῶς ποιοῦσιν ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστίν; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦσιν. καὶ ἐὰν δανίσητε παρ' ὧν ἐλπίζετε λαβεῖν, ποία ὑμῖν χάρις ἐστίν; καὶ γὰρ ἁμαρτωλοὶ ἁμαρτωλοῖς δανίζουσιν ἵνα ἀπολάβωσιν τὰ ἴσα. πλὴν ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν καὶ ἀγαθοποιεῖτε καὶ δανίζετε μηδὲν ἀπελπίζοντες, καὶ ἔσται ὁ μισθὸς ὑμῶν πολύς, καὶ ἔσεσθε υἱοὶ ὑψίστου, ὅτι αὐτὸς χρηστός ἐστιν ἐπὶ τοὺς ἀχαρίστους καὶ πονηρούς. γίνεσθε οἰκτίρμονες καθὼς καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστίν. καὶ μὴ κρίνετε, καὶ οὐ μὴ κριθῆτε· καὶ μὴ καταδικάζετε, καὶ οὐ μὴ καταδικασθῆτε· ἀπολύετε, καὶ ἀπολυθήσεσθε· δίδοτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· μέτρον καλὸν πεπιεσμένον σεσαλευμένον ὑπερεκχυνόμενον δώσουσιν εἰς τὸν κόλπον ὑμῶν· ᾧ γὰρ μέτρῳ μετρεῖτε ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν. εἶπεν δὲ παραβολὴν αὐτοῖς· μὴ δύναται τυφλὸς τυφλὸν ὁδηγεῖν; οὐχὶ ἀμφότεροι εἰς βόθυνον πεσοῦνται; οὐκ ἔστιν μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον αὐτοῦ· κατηρτισμένος δὲ πᾶς ἔσται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ. τί δὲ βλέπεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὴν δὲ ἐν τῷ σῷ ὀφθαλμῷ δοκὸν οὐ κατανοεῖς; πῶς δύνασαι λέγειν τῷ ἀδελφῷ σου· ἀδελφέ, ἄφες ἐκβάλω τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου, αὐτὸς τὴν ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου δοκὸν οὐ βλέπων; ὑπόκριτα, ἔκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου.

Κ καὶ τοῦτο ὅσον αὐτὸ ἐγὼ
μόνος ἐποίησα καὶ οὐκ ἐποίησεν
μετ' ἐμοῦ οὐδείς. καὶ ἐθαύμασεν
ἡ καρδία μου ἐπὶ πᾶσιν τοῖς
ἔργοις μου οἷς ἐποίησα καὶ
ἐν τῷ μόχθῳ μου ᾧ ἐμόχθησα
ἐγὼ ποιῆσαι καὶ ἰδοὺ πάντα
ματαιότης καὶ προαίρεσις
πνεύματος καὶ οὐκ ἔστιν
περισσεία ὑπὸ τὸν ἥλιον.

Υ καὶ ἐπέβλεψα ἐγὼ ἐπὶ πάντα
τὰ ἔργα μου ἃ ἐποίησαν αἱ
χεῖρές μου καὶ ἐπὶ τὸν μόχθον
ᾧ ἐμόχθησα ποιῆσαι καὶ ἰδοὺ
πάντα ματαιότης καὶ προαίρεσις
πνεύματος καὶ οὐκ ἔστιν
περισσεία ὑπὸ τὸν ἥλιον.

καὶ ἐπέστρεψα ἐγὼ τοῦ
δοῦναι καρδίαν μου τοῦ γνῶναι
σοφίαν καὶ γνῶσιν καὶ παραδοξασμοὺς
καὶ γνῶναι ὅτι ἓν τὸ συναντῆσαν
πᾶσιν αὐτοῖς καὶ ἓν τὸ συναντῆσαν
πᾶσιν τοῖς ἀνθρώποις καὶ εἶπα
ἐν τῇ καρδίᾳ μου ὅτι καθὼς τὸ
συναντῆσαν τῷ ἀφρονι καὶ
ἐμοὶ συναντήσεται καὶ τί
περισσεύω τότε ἐγὼ τοῦ
σοφισθῆναι καὶ εἶπα ἐν τῇ
καρδίᾳ μου ὅτι καὶ τοῦτο
ματαιότης καὶ προαίρεσις
πνεύματος καὶ οὐκ ἔστιν
μνεία τοῦ σοφοῦ μετὰ τοῦ
ἀφρονος εἰς τὸν αἰῶνα καθότι
καὶ τὰ ἐπερχόμενα ἤδη
ἐπιλελησμένα ἐστὶν καὶ πῶς
ἀποθνήσκει ὁ σοφὸς μετὰ τοῦ
ἄφρονος καὶ ἐμίσησα ἐγὼ τὴν
ζωήν καὶ πονηρὸν ἐπ' ἐμὲ τὸ
ποίημα ὃ ἐποίησεν ὁ θεὸς ὅτι
πάντα ματαιότης καὶ προαίρεσις
πνεύματος καὶ οὐκ ἔστιν
περισσεία ὑπὸ τὸν ἥλιον.

Κ καὶ τοῦτο ὅσον αὐτὸ ἐγὼ
μόνος ἐποίησα καὶ οὐκ ἐποίησεν
μετ' ἐμοῦ οὐδείς. καὶ ἐθαύμασεν
ἡ καρδία μου ἐπὶ πᾶσιν τοῖς
ἔργοις μου οἷς ἐποίησα καὶ
ἐν τῷ μόχθῳ μου ᾧ ἐμόχθησα
ἐγὼ ποιῆσαι καὶ ἰδοὺ πάντα
ματαιότης καὶ προαίρεσις
πνεύματος καὶ οὐκ ἔστιν
περισσεία ὑπὸ τὸν ἥλιον.

ἠθέλεν αὐτὸ· καὶ ἀπῆλθε πρὸ
αὐτόν· καὶ ἐποίησε δώδεκα
ἱμάτια σὶ μετ' αὐτοῦ· καὶ ἱμάτια
ποτέλλη αὐτοὺς κηρύσσειν·
καὶ ἔχειν ἐξουσίαν θεραπεύ-
τ' νόσους· καὶ ἐκβάλλειν τὰ
λ δαιμόνια· καὶ ἐπέθηκε τῶν
Ι Σίμωνι ὄνομα πέτρον· καὶ ἰα-
κώβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου·
καὶ ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν τοῦ
ἰακώβου· καὶ ἐπέθηκε αὐτοῖς
ὀνόματα βοανεργές, ὅ ἐστι
υἱοὶ βροντῆς· καὶ ἀνδρέαν·
καὶ φίλιππον· καὶ βαρθολο-
μαῖον· καὶ ματθαῖον· καὶ θω-
μᾶν· καὶ ἰακώβον τὸν τοῦ
ἀλφαίου· καὶ θαδδαῖον· καὶ σί-
μωνα τὸν καναναίτην· καὶ ἰου-
λα δαν ἰσκαριώτην, ὃς καὶ παρε-
δωκ' αὐτ'· ἀρ καὶ ἐρχόν τρεῖς
Ο ἶκον· καὶ συνέρχετε πολὺ μὴ ὄ-
χλος· ὥστε μὴ λύνασθε
τοὺς μήτε ἄρτον φαῦ· καὶ ἀ-
κούσαντ' οἱ παρ' αὐτοῦ ἐξῆλθε
κρατῆσαι αὐτ'· ἔλεγον γὰρ ὅτι

ἐξέτη· τε κ' οἱ γραμματοῖ ἀ
πὸ ἱεροσολύμων καταμάν τ'
ἔλεγον· ὅτι μεσελζεμοὺλ
ἔχει· κ' ὅτι ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν
δαιμονίων ἐκμάλλει τὰ δαι
μόνια· κ' προσκαλεσάμε
Νοσ αὐτοὺς ἐν παραμολαῖς, ἐ
λεγεν αὐτοῖς· πῶς δύνατε
σαταναῦ σαταναῦ ἐκμάλλει·
κ' ἐὰν μασιλείαν ἐφ' ἑαυτὴν με
ρισθῇ, οὐ δύναται σταθῆναι
ἡ μασιλεία ἐκείνη· κ' ἐὰν οἰ
κία ἐφ' ἑαυτὴν μερισθῇ, οὐ δύνα
ται σταθῆναι ἡ οἰκία ἐκείνη·
κ' εἰ ὁ σαταναῦ ἀνέστη ἐφ' ἑαυτὸν κ'
μεμέρισται, οὐ δύναται σταθῆ
ναι ἀλλὰ τέλος ἔχει· οὐδεὶς
δύναται τὰ σκεύη τοῦ ἰσχυροῦ,
εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ
διαρπάσαι, ἐὰν μὴ πρῶτον
τὸν ἰσχυρὸν δήσῃ· ὁ τότε τὴν
οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσῃ· τε
Αμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἀρ ὅτι
πάντα ἀφεθήσεται τὰ ἁμαρ
τήματα τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνῶν·

Καὶ μία ἀφαιρεθεῖσα ἀπὸ τῶν ἴσων καὶ τὰ λοιπὰ ἴσα ἀλλήλοις ἐστίν· ὅσα ἄρα ἐστὶν ἐν τῷ ΑΒ ἀριθμῷ, τοσαῦτα καὶ ἐν τῷ ΓΔ ἐστίν. ὅσα δὲ ἐν τῷ ΑΒ ἀριθμῷ ἐστιν, τοσαῦτα καὶ ἐν τῷ ΕΖ ἐστίν· καὶ ὅσα ἄρα ἐν τῷ ΓΔ ἐστίν, τοσαῦτα καὶ ἐν τῷ ΕΖ ἐστίν. ὅσα οὖν ἐν τῷ ΓΔ ἐστὶν ἀριθμῷ, τοσαῦτα καὶ ἐν τῷ ΕΖ ἐστίν· καὶ ὅσα ἐν τῷ ΕΖ, τοσαῦτα καὶ ἐν τῷ ΓΔ. ὅσα ἄρα

[illegible] πόρον παραβολή ⁘

Καθήσθαι ἐν τῇ θαλάσσῃ καὶ πᾶς
ὄχλος πρὸς τὴν θάλασσαν ἐπὶ
τῆς γῆν· καὶ ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν
παραβολαῖς πολλά· καὶ ἔλεγεν
αὐτοῖς ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ·
ἀκούετε· ἰδοὺ ἐξῆλθεν ὁ σπεί
ρων τοῦ σπείραι· καὶ ἐγένετο ἐν
τῷ σπείρειν· ὃ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν
ὁδόν· καὶ ἦλθε τὰ πετεινὰ καὶ
κατέφαγεν αὐτό· ἄλλο δὲ ἔπεσε
ἐπὶ τὸ πετρῶδες· ὅπου οὐκ εἶ
χε γῆν πολλήν· καὶ εὐθέως ἐ
ξανέτειλε· διὰ τὸ μὴ ἔχειν βα
θὸ γῆς· ἡλίου δὲ ἀνατείλαντος
ἐκαυματίσθη· καὶ διὰ τὸ μὴ ἔ
χειν ῥίζαν ἐξηράνθη· καὶ ἄλλο
ἔπεσεν εἰς τὰ ἀκάνθας· καὶ ἀνέ
βησαν αἱ ἀκάνθαι καὶ συνέπνι
ξαν αὐτό, καὶ καρπὸν οὐκ ἔδωκε·
Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν
καλήν· καὶ ἐδίδου καρπὸν ἀνα
βαίνοντα καὶ αὐξάνοντα· καὶ
ἐφέρεν ἐν τριάκοντα· καὶ ἐν
ἑξήκοντα· καὶ ἐν ἑκατόν· καὶ
ἔλεγεν· ὁ ἔχων ὦτα, ἀκούειν
ἀκουέτω· ε̅ τ̅:

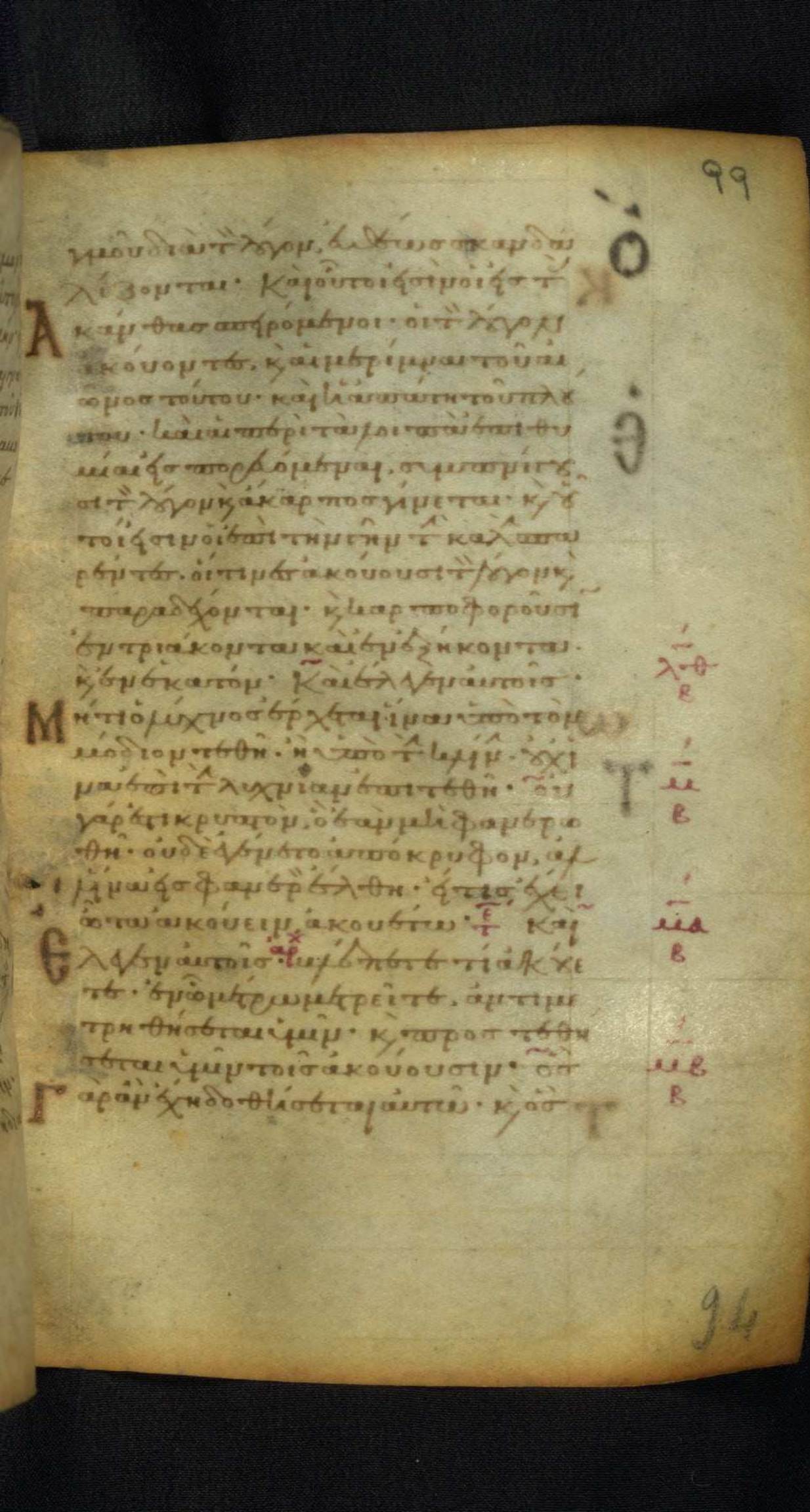

ὀυκ ἔχει, κὸ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.
ιμ̅ β Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· οὕτως ἐστὶν ἡ
βασιλεία τοῦ θῦ· ὡς ἄνος βάλει
τὸν σπόρον ἐπὶ τῆς γῆς· κὴ βαθύσει
κὴ ἐγείρεται νύκτα κὴ ἡμέραν· καὶ
ὁ σπόρος βλαστάνει καὶ μηκύνηται
ὡς οὐκ οἶδεν αὐτός· αὐτομάτη ἡ ἀρ
ἡγῆ καρποφορεῖ· πρῶτον χόρ
τον· εἶτα στάχυν· εἶτα πλήρη
σῖτον ἐν τῷ στάχυϊ· ὅταν δὲ πα
ραδῶ ὁ καρπὸς, εὐθέως ἀποστέλ
λει τὸ δρέπανον ὅτι παρέστηκεν
ιδ̅ β ὁ θερισμός· Καὶ ἔλεγεν τίνι ὁμοι
ωσομεν τῆς βασιλείας τοῦ θῦ, ἢ ἐν
ποίᾳ παραβολῇ παραβαλλω
μεν αὐτῆς· ὡς κόκκον σινάπεως·
ὃς ὅταν σπαρῇ ἐπὶ τῆς γῆς, μικρό
τερος πάντων τῶν σπερμάτων
ἐστὶ τῶν ἐπὶ τῆς γῆς· κὸ ὅταν σπα
ρῇ, ἀναβαίνει κὴ γίνεται πάντων
τῶν λαχάνων μεῖζων κὴ ποιεῖ
κλάδους μεγάλους· ὡς τε δύνασθαι
ὑπὸ τῆς σκιᾶς αὐτοῦ τὰ πετεινὰ
ιε̅ τοῦ οὐ ὑπὸ οὐ κατασκηνοῦν· Καὶ
ς Τοιαύταις παραβολαῖς πολλαῖς

μεγάν, καὶ ἔλεγον πρὸ ἀλλήλους· τίς
ἄρα οὗτός ἐστιν, ὅτι καὶ ὁ ἄνεμος καὶ
ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ·
ια Καὶ ἦλθον εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσ-
ης, εἰς τὴν χώραν τῶν γαδαρηνῶν·
καὶ ἐξελθόντι αὐτῷ ἐκ τοῦ πλοίου,
εὐθέως ἀπήντησεν αὐτῷ ἐκ τῶν
μνημείων ἄνθρωπος· ἐν πνεύματι ἀ-
καθάρτῳ ὃς τὴν οἴκησιν εἶχεν ἐν
τοῖς μνήμασι· καὶ οὔτε ἁλύσεσιν
οὐδεὶς ἐδύνατο αὐτὸν δῆσαι, διὰ
τὸ αὐτὸν πολλάκις πέδαις καὶ ἁλύ-
σεσι δεδέσθαι· καὶ διαπάσθαι ὑπ' αὐ-
τοῦ τὰς ἁλύσεις, καὶ τὰς πέδας
συντετρίφθαι· καὶ οὐδεὶς αὐτὸν
ἰσχεδαμάσαι· καὶ διαπαντὸς
νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ
ἐν τοῖς μνήμασιν ἦν, κράζων
καὶ κατακόπτων ἑαυτὸν λίθοις·
ἰδὼν δὲ τὸν ἰν ἀπὸ μακρόθεν, ἔδρα-
με καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ· καὶ
κράξας φωνῇ μεγάλῃ εἶπε· τί ἐ-
μοὶ καὶ σοὶ ἰν ὑπὲ τοῦ θυ τοῦ ὑψίστου·
ὁρκίζωσε τὸν θν μὴ μεμάσα
μίσης· ἔλεγε γὰρ αὐτῷ· ἐξελ

96

M 11

λαμβάνω· ὅτι τὸ θυγατρίον μου
ἄρτι ἐτελεύτησε· ἀλλὰ ἐλθὼν ἐπίθες
τὴν χεῖρά σου ἐπ' αὐτὸ· καὶ ζήσεται·
καὶ ἀναστὰς ἠκολούθει αὐτῷ ὁ Ἰη̄ς
καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ γυνὴ αἱμορροοῦσα
δώδεκα ἔτη, προσελθοῦσα ὄπισθεν ἥψατο
τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· ἔλεγε
γὰρ ἐν ἑαυτῇ· ἐὰν μόνον ἅψωμαι τοῦ
ἱματίου αὐτοῦ σωθήσομαι· ὁ δὲ Ἰη̄ς
ἐπιστραφεὶς καὶ ἰδὼν αὐτὴν εἶπε·
θάρσει θύγατερ· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε·
καὶ ἐσώθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης·
καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰη̄ς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ
ἄρχοντος καὶ ἰδὼν τοὺς αὐλητὰς καὶ
τὸν ὄχλον θορυβούμενον· ἔλεγεν·
ἀναχωρεῖτε· οὐ γὰρ ἀπέθανε τὸ κοράσιον
ἀλλὰ καθεύδει· καὶ κατεγέλων αὐτοῦ·
ὅτε δὲ ἐξεβλήθη ὁ ὄχλος εἰσελθὼν
ἐκράτησε τῆς χειρὸς αὐτῆς· καὶ ἠγέρθη
τὸ κοράσιον· καὶ ἐξῆλθε φήμη αὕτη
εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐκείνην·
καὶ παράγοντι ἐκεῖθεν τῷ Ἰη̄ῖ
ἠκολούθησαν αὐτῷ δύο τυφλοὶ κράζοντες
καὶ λέγοντες· ἐλέησον ἡμᾶς υἱὸς Δαυίδ·
ὅτε δὲ ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν προσῆλθον
αὐτῷ οἱ τυφλοὶ· καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰη̄ς·
πιστεύετε ὅτι δύναμαι τοῦτο ποιῆσαι
ὑμῖν; λέγουσιν αὐτῷ· ναί κύριε·
τότε ἥψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν
λέγων· κατὰ τὴν πίστιν ὑμῶν γενηθήτω
ὑμῖν· καὶ ἀνεῴχθησαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί·
καὶ ἐνεβριμήσατο αὐτοῖς ὁ Ἰη̄ς λέγων·
ὁρᾶτε μηδεὶς γινωσκέτω· οἱ δὲ ἐξελθόντες
διεφήμισαν αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ γῇ ἐκείνῃ·

μὸ πεῖς τ̅ ὄχλον συνθλίβον
τάσ, κλέεις τίς μου ἥψατο, ϑ
καὶ περιεμβέπετο ἰδεῖν, τὴν
τοῦτο ποιήσασαν· ἡ γυνὴ
φοβηθεῖσα κ̀ τρέμουσα εἰδυῖα
ὃ γέγονεν ἐπ' αὐτῇ· ἦλθε κ̀ προ
σέπεσεν αὐτῷ κ̀ εἶπεν αὐτῷ
πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν· ὁ δὲ εἶ
πεν αὐτῇ· θυγάτερ· ἡ πίστις
σου σέσωκέσ, ὑπάγε εἰς εἰρή
νην· κ̀ ἴσθι ὑγιὴς ἀπὸ τῆς μα
στιγός σου· ϯ ἔτι αὐτοῦ λαλοῦν τ
ἔρχον ται ἀπὸ τοῦ ἀρχισυναγώ
γου λέγον τες· ὅτι ἡ θυγάτηρ σου
ἀπέθανε, τί ἔτι σκύλλεις τὸν
διδάσκαλον· ὁ δὲ ἰσ̅ ἐνθέως ἀ
κούσας τὸν λόγον λαλούμενον,
λέγει τῷ ἀρχισυναγώγῳ· μὴ
φοβοῦ· μόνον πίστευε· καὶ οὐ
κ̀ ἀφῆκεν οὐδένα αὐτῷ συνα
κολουθῆσαι, εἰ μὴ πέτρον κ̀ ϑ
ἰάκωβον· κ̀ ἰωάννην τὸν ἀ
δελφὸν ἰακώβου· κ̀ ἔρχεται
εἰς τ̅ οἶκον τοῦ ἀρχισυναγώγου·
κ̀ θεωρεῖ θόρυβον· κλαίον τ̅·

Καὶ ἀμαμάζοντ πολλά· καὶ
Εἰσελθὼν λέγει αὐτοῖς· τί θορυ
βεῖσθε κ̀ κλαίετε· τὸ παιδίον
οὐκ ἀπέθανεν ἀλλὰ καθεύδει·
κ̀ κατεγέλων αὐτοῦ· ὁ δὲ ἐκβα
λὼν πάντας, παραλαμβα
νει τὸν πρᾶ τοῦ παιδίου κ̀ τὸν μρᾶ
κ̀ τοὺς μετ' αὐτοῦ· κ̀ εἰς πορεύετε
ὅπου ἦν τὸ παιδίον ἀνακεί
μενον· καὶ κρατήσας τῆς χει
ρὸς τοῦ παιδίου, λέγει αὐτὴ· τα
λιθὰ, κοῦμι· ὅ ἐστι μεθερμη
νευόμενον, τὸ κοράσιον· σοὶ
λέγω· ἔγειρε· κ̀ εὐθέως ἀνέστη
τὸ κοράσιον καὶ περιεπάτει·
ἦν γὰρ ἐτῶν δώδεκα· κ̀ ἐξέστη
σαν ἐκστάσει μεγάλη· καὶ διε
στείλατο αὐτοῖς πολλὰ, ἵνα
μηδεὶς γνῷ τοῦτο· κ̀ εἶπε δο
θῆναι αὐτῇ φαγεῖν· ὡς ἐξῆλθε
κεῖθεν, κ̀ ἦλθεν εἰς τὴν πρίδα
αὐτοῦ· καὶ ἀκολουθοῦσιν αὐτῷ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· κ̀ τεμο
μένου σαμμάτου, ἤρξατο ἐν
τῇ συναγωγῇ διδάσκειν· κ̀

Θ τοῖς γενεσίοις αὐτοῦ. δεῖπνον ἐ
ποίει τοῖς μεγιστάσιν αὐτοῦ καὶ
τοῖς χιλιάρχοις. καὶ τοῖς πρώτ
τῆς Γαμμαίας· καὶ εἰσελθούσ
τῆς θυγατρὸς αὐτῆς τῆς Ἡρωδιά
δος καὶ ὀρχησαμένης· καὶ ἀρε
σάσης τῷ Ἡρώδῃ καὶ τοῖς συναμα
κειμένοις. εἶπεν ὁ βασιλεὺς
τῷ κορασίῳ· αἴτησόν με ὃ ἐὰ
θέλῃς, καὶ δώσωσοι· καὶ ὤμοσε
αὐτῇ. ὅτι ὃ ἐὰν με αἰτήσῃς δώ
σωσοι, ἕως ἡμίσους τῆς βασιλεί
ας μου· ἡ δὲ ἐξελθοῦσα εἶπε
τῇ μρῒ αὐτῆς· τί αἰτήσομαι·
Η δὲ εἶπε· τὴν κεφαλὴν ἰωάννου τοῦ
βαπτιστοῦ· καὶ εἰσελθοῦσα εὐθέ
ως μετὰ σπουδῆς πρὸς τὸν βασιλέα,
ἠτήσατο λέγουσα· θέλω ἵνα
μοι δῶς ἐξ αὐτῆς ἐπὶ πίνακι τὴν
κεφαλὴν ἰωάννου τοῦ βαπτι
στοῦ· καὶ περίλυπος γενόμενος
Ο βασιλεὺς· διὰ τοὺς ὅρκους καὶ
τοὺς συναμακειμένους, οὐκ ἠ
θέλεν αὐτὴν ἀθετῆσαι· καὶ εὐ
Κ θέως ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς

Λ

Μ

Θ ὼν ἐξ δὲ μὸ ἰσ̄ πολὺ μὸ ὄχλον καὶ ιϛ
ἐπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοῖς, ὅτι ἦ
σαν ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα
ποιμένα· καὶ ἤρξατο διδάσκ
αὐτοὺς πολλά· καὶ ἤδη ὥρας ξ̄ δ̄ α̅
Π ολλῆς γενομένης, προσελθό
τες αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέ
γουσιν· ὅτι ἔρημός ἐστιν ὁ τόπο·
καὶ ἤδη ὥρα πολλή· ἀπόλυσο
αὐτοὺς, ἵνα ἀπελθόντες ἐσ
τοὺς κύκλω ἀγροὺς καὶ κώμας· Κ
ἀρράσωσιν ἑαυτοῖς ἄρτους·
τί γὰρ φάγωσιν οὐκ ἔχουσιν·
Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς ἐπεν αὐτοῖς· δό
τε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν· καὶ λέγου
σιν αὐτῷ· ἀπελθόντες ἀρρά
σομεν διακοσίων δηναρίων ἄρ
τους· καὶ δῶμεν αὐτοῖς φαγεῖν· ὁ τὰ
λέγει αὐτοῖς· πόσους ἄρτους ἔ Κ
Χ ετε· ὑπάγετε καὶ ἴδετε· καὶ γνόν
τες λέγουσι πέντε καὶ δύο ἰχθύας·
Καὶ ἐπέτα ξεν αὐτοῖς ἀναμμί
ναι πάντας συμπόσια συμ
πόσια, ἐπὶ τῷ χλωρῷ χόρτ̄·
Καὶ ἀνέπεσον πρασιαὶ πρασιαί·

ἐλαύνη· ἦν γὰρ ὁ ἄνεμος αὐτοῖς
ἐναντίος· καὶ περὶ τετάρτ
Φυλακὴν τῆς νυκτὸς ἔρχεται
πρὸς αὐτοὺς περιπατῶν ἐ-
πὶ τῆς θαλάσσης· καὶ ἤθελε
παρελθεῖν αὐτούς· οἱ δὲ ἰδό-
τες αὐτὸν περιπατοῦντα ἐπὶ
τῆς θαλάσσης· ἔδοξαν φάν-
τασμα εἶναι· καὶ ἀνέκραξα·
πάντες γὰρ αὐτὸν εἶδον καὶ ἐτα-
ράχθησαν· καὶ εὐθέως ἐλά-
λησε μετ' αὐτῶν· θαρσεῖτε ἐγώ
Εἰμι μὴ φοβεῖσθε· καὶ ἀνέβη
πρὸς αὐτοὺς εἰς τὸ πλοῖον·
καὶ ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος· ὑλίαν
ἐκ περισσοῦ ἐν ἑαυτοῖς ἐξίστα-
το καὶ ἐθαύμαζον· οὐ γὰρ συ-
νῆκαν ἐπὶ τοῖς ἄρτοις· ἦν γὰρ
αὐτῶν ἡ καρδία πεπωρωμέ-
νη· καὶ διαπεράσαντες ἦλ-
θον ἐπὶ τὴν γῆν γεννησαρετ·
καὶ προσωρμίσθησαν· καὶ
Ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ τοῦ
πλοίου· εὐθέως ἐπιγνόντ'
αὐτὸν οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου· πε-

ρέλαμον μρατ̃ · μαπισμοὺς
ποτηρίων · καὶ ξεστῶν · ὑχαλκεῖ
καὶ μμνῶν · ἔπειτα ἐπέρω αρ ο̅α̅
Τῶσιν αὐτ̃ οἱ φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμ
ματεῖς · διατί οἱ μαθηταί σου
οὐ περιπατοῦσι κατὰ τὴν
παράδοσιν τῶν πρεσμυτέρων ·
ἀλλ' ἀνίπτοις χερσὶν ἐσθίουσι
τὸν ἄρτον · ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
Εἶπεν αὐτοῖς · ὅτι καλῶς προε
φήτευσεν ἡσαΐας περὶ ὑμῶν
τῶν ὑποκριτῶν ὡς γέγραπται ·
οὗτος ὁ λαὸς τοῖς χείλεσίμε τι
μᾶ · ἡ δὲ καρδία αὐτ̃ πόρρω ἀ
πέχει ἀπ' ἐμοῦ · μάτην δὲ σέβο
ταίμε · διδάσκοντες διδασκα
λίας ἐντάλματα ἀνῶν · ἀφέν
τες γὰρ τὴν ἐντολὴν τοῦ θυ̃ · κρα
τεῖτε τὴν παράδοσιν τῶν
ἀνῶν · ε̅ μαπισμοὺς ξεστῶν
καὶ ποτηρίων · καὶ ἄλλα παρό
μοια τοιαῦτα πολλὰ ποιεῖτε ·
Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς · καλῶς ἀθε
τεῖτε τὴν ἐντολὴν τοῦ θυ̃ ·
ἵνα τὴν παράδοσιν ὑμῶν

καὶ ἐξελθ̄ ἐξ οἰκίαν, οὐδέν
ἠθέλειν ὦμαι· καὶ οὐκ ἠδυνή
θη λαθεῖν· ἀμούσασα γὰρ
ψὴ περὶ αὐτοῦ ἧς ἦρε τὸ θυ
γάτριον αὐτῆς πνεῦμα ἀκά
θαρτον, ἐλθοῦσα προσέ
πεσε πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ·
ἦν δὲ ἡγυμὴ ἔλληνις, σύραφοι
νίκισσα τῷ γένει· καὶ ἠρώτα
αὐτῆς, ἵνα τὸ δαιμόνιον ἐκβάλ
λη ἐκ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς·
δεῖ σ̄ εἶπεν αὐτῇ· ἄφες πρῶ
τον χορτασθῆναι τὰ τέκνα·
οὐ γὰρ καλόν ἐστι λαβεῖν τὸν ἄρτο
τῶν τέκνων· καὶ μὰν μὲν τοῖς
κυναρίοις· ἡ δὲ ἀπεκρίθη καὶ
λέγει αὐτῷ· ναὶ κ̄ε· καὶ γὰρ τὰ
κυνάρια ὑποκάτω τῆς τρα
πέζης ἐσθίει· ἀπὸ τῶν ψιχίων
τῶν παιδίων· καὶ εἶπεν αὐτῇ·
διὰ τοῦτον τὸν λόγον, ὕπαγε· ἐ
ξελήλυθε τὸ δαιμόνιον ἐκ τῆς
θυγατρός σου· καὶ ἀπελθοῦσα
ις τὸν οἶκον αὐτῆς, εὗρε τὸ δαιμόνιον
ἐξελήλυθο, ε̄ τ̄ καὶ τὸ θυγατέρα

λιμβάνειν ὁ λίθος ἐν τῷ μέσῳ· καὶ ἐὰν
λίμβάνῃ λίθους ἐν ὁρίοις τύρου καὶ σι-
δῶνος, ἦλθε πρὸς τὰ θαλάσσια
τῆς γαμμαίας· ἐὰν λιμβάνῃ τὸν
ὁρίσαι καὶ πόλεως· καὶ φθόρου
σι μὲ αὐτῶν καὶ φθόμενοι μεγάλα λόμ· καὶ
παραλιαλοῦσι μὲ αὐτ· ἵμα ἐὰν πι-
θῇ αὐτὸν τὴν χεῖρα· ὡς ἀνασπᾶ-
σαι μόμβρος αὐτ ἀπὸ τοῦ ὀχλοῦ καὶ
τὴν διαμ· ἐὰν μὲ τοὺς δακτύλους
αὐτοῦ ὡς τὰ ὀνύχια αὐτοῦ· καὶ πυ-
θῇ, ἢ ταῦτ ἔχει αὐτοῦ· καὶ
ἐὰν λιμβάνῃς τὸ μόνωμ· ἀφέμα
χι καὶ λέγει αὐτῷ· ἀφφαρθῶ· ὁ
δὲ διαμόχθησι· καὶ ἀνθέως δὴ μ
μοί χθησαν αὐτοῦ αἱ ἀκοαί, ὡς ὁ
λύθησόδωσι τὴν ἀσαν αὐτ
καὶ ὁ λαλῆ ὀρθῶς· καὶ διεστέλλατο
αὐτοῖς, ἵμα μηδενὶ εἴπωσι μ·
ὅσον δὲ αὐτὸς αὐτοῖς διεστέλλετο,
μᾶλλον περισσότερον ἐκήρυσ-
σον· καὶ ὑπερπερισσῶς ἐξεπλή-
σσοντο λέγοντες· καλῶς πάν-
τα πεποίηκε· καὶ τοὺς κωφοὺς
ποιεῖ ἀκούειν· καὶ τοὺς ἀλάλους
λαλεῖν·

ιβ
ιε
κ
ιε
ιβ
ιε
ιβ
ιε
ιβ

ΚΑ χ αρ ος ς

Ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, πάμ
πολλοῦ ὄχλου ὄντος· καὶ μὴ ἐχόν
των τί φάγωσι· προσκαλεσάμε
νος οἱ ἐστοὺς μαθητὰς αὐτοῦ,
λέγει αὐτοῖς· σπλαγχνίζομαι
ἐπὶ τὸν ὄχλον, ὅτι ἤδη ἡμέραι
τρεῖς προσμένουσί μοι καὶ οὐκ ἔ
χουσι τί φάγωσι· καὶ ἐὰν ἀπολύ
σω αὐτοὺς νήστις εἰς οἶκον αὐτῶν,
ἐκλυθήσονται ἐν τῇ ὁδῷ· τινὲς
γὰρ αὐτῶν μακρόθεν ἥκουσι· καὶ
ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ· πόθεν τούτους δυνήσε
ταί τις ὧδε χορτάσαι ἄρτον ἐπ
ἐρημίας· καὶ ἐπηρώτα αὐτοὺς,
πόσους ἔχετε ἄρτους· οἱ δὲ εἶπον,
ἑπτά· καὶ παρήγγειλε τῷ ὄχλ
ῳ ἀναπεσεῖν ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ λαμὼν
τοὺς ἑπτὰ ἄρτους· καὶ εὐχαριστήσας,
ἔκλασε καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ ἵνα παραθῶσι· καὶ παρ
ἔθηκαν τῷ ὄχλῳ· καὶ εἶχον ἰχθυ
δία ὀλίγα· καὶ εὐλογήσας, εἶπε
παραθεῖναι καὶ αὐτά· καὶ ἔφαγον
καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ ἦραν πε

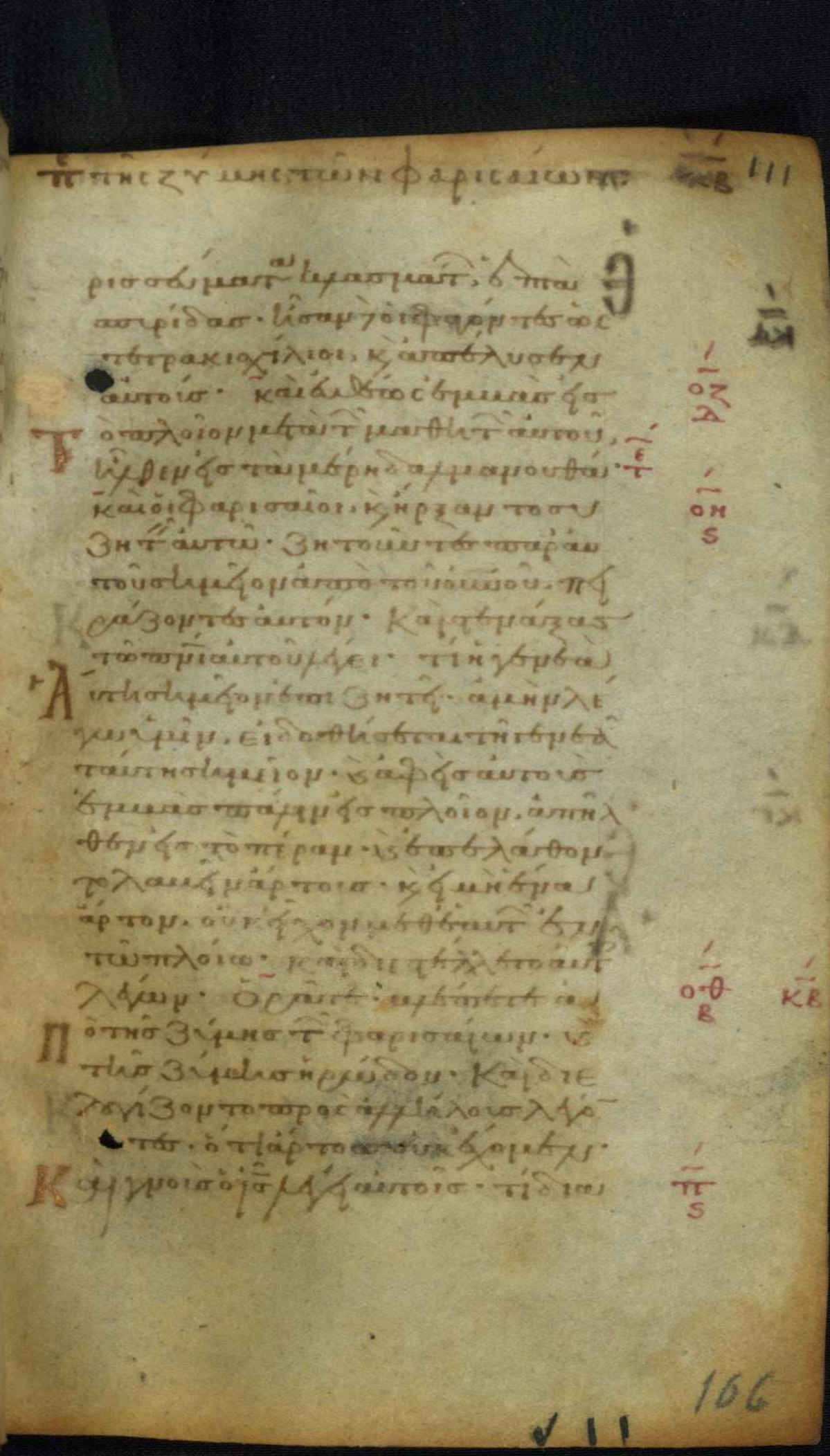

ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν ἀρχιερέων
καὶ τῶν γραμματέων· καὶ ἀπο
κτανθῆναι· καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέ
πδ ρας ἀναστῆναι· ἔτι καὶ παρρησιά
ς τὸν λόγον ἐλάλει· καὶ προσλα
Β όμενος αὐτὸν ὁ πέτρος ἤρξατο ἐ
πιτιμᾶν αὐτῷ· ὁ δὲ ἐπιστρα
φεὶς καὶ ἰδὼν τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ ἐπετίμησε τῷ πετρο
λέγων· ὑπαγε ὀπίσω μου σα
τανᾶ· ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ
πε Θεοῦ· ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων· καὶ
β Π ροσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον σὺν
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ εἶπεν
κ ἀρ αὐτοῖς· ὅστις θέλει ὀπίσω
μου ἐλθεῖν· ἀπαρνησάσθω
σαυτὸν· καὶ ἀρατὼ τὸν σταρὸν αὐτοῦ
καὶ ἀκολουθείτω μοι· ἔτι ὃς γὰρ
Λ ν θέλη τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι ἀ
πολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσει τὴν
ἑαυτοῦ ψυχὴν ἕνεκεν ἐμοῦ
καὶ τοῦ εὐγγελίου· οὗτος σώσει αὐτήν·
τί γὰρ ὠφελήσει ἄνθρωπον ἐὰν κερ
δήσει τὸν κόσμον ὅλον· καὶ ζημιω
θῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· ἢ τί δὲ

σει ἀμοῦ· ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ·
Ὃς γὰρ ἐὰν ἐπαισχυνθῆμε· καὶ
τοὺς ἐμοὺς λόγους· ἐν τῆι ἐν ἐπ
ταύτῃ τῆ μοιχαλίδι καὶ ἁμαρτω
λῷ· καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνοῦ ἐπαισχυν
θήσεται αὐτῆ· ὅταν ἐλθῆ ἐν τῆ
δόξῃ τοῦ πρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγε
λῶν τῶν ἁγίων· καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς·
Ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι εἰσὶ τινες
τῶν ὧδε ἑστηκότων· οἵτινες οὐ
μὴ γεύσωνται θανάτου· ἕως
ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ θυ,
ἐλληλυθυίαν ἐν δυνάμει· τε
Καὶ μεθ' ἡμέρας ἕξ· παραλαμ
βάνει ὁ ἰσ τὸν πέτρον· καὶ τὸν
Θιάκωβον καὶ τὸν ἰωάννην· καὶ ἀνα
φέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰ
δίαν μόνους· καὶ μετεμορφώθη
ἐμπροσθεν αὐτῶν· καὶ τὰ ἱμάτια
αὐτοῦ ἐγένετο στίλβον ταλευκὰ
λίαν ὡς εἰ χιών· οἵαν γνάφεὺς ἐ
πὶ τῆς γῆς, οὐ δύναται λευκᾶ
ναι· καὶ ὤφθη αὐτοῖς ἠλίας σὺν
μωσῆ· καὶ ἦσαν συλλαλοῦν τῶ
Τῶ ἰυ· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ πέτρος

ΠΣ B

ΠΖ B

ΚΕ

λλήλ τοῦ ιῦ ρμνε ιαμοιβαίμ
μαι ὁ με ἡμέραι κ ποιλήσομε
σκημαὶ τρεῖα σοὶ μίαμ ἡ μα
σάμιαμ ιαὶ ιλίλιαμ μίαμ οὐ
λὶδη τιλαμμόσ ιῖσαμ γὰρ ὁ κ
θοῦσι ιαὶ ἡ ὁ μ ὁ μ θ σλε
ποσκιάζουσα αὐτοῖς ὁ ἡ λ
ὁ θ ο μ ὁ κ ἡ τιλᾶ μ θ σλε σλε
γουσα ὁ οὐ ἀ τι μὸ ὁ ἐ ο σ μ ου
ποσ ιαὶ ἡ αὐτοῦ ἀκούσ μαι ὁ ἡ ζ ω
ποι μαι ἀ θ ρι ἡ γ ἡ μ ἡ ι ο ι, οὐκε
τι ὁ υ δ ἡ μαι ἡ ζ χαι ἀ μμ ὁ τ ὸ μ ἡ
μόμ μ ἡ θ ἡ σ ι ιαὶ ἀ π ὸ τοῦ ὁ ρ ε ι σ, ὅ τε
τι ἡ λ ἡ τοὶ ἀ υ τοῖς ἡ μ ἡ ι ιλδ ἡ
δ ἡ τι λ ὁ σ ο μ ι ιαὶ ἀ ὲ ἰ δ ο μ, ἡ ιλ
ὁ ταμὸ ὁ ὁ ὸ ς τοῦ ἀ μ ο ῦ ὁ κ μ ι κ ρ ὸ
λ ἡ ι ἀ ἡ λ ι. ιαὶ τ ὲ λ ὸ μ ὁ κ ρ ά τ ἡ λ
α μ π ρ ὸ ὁ ἀ υ τ ὸ ι ὰ σ ι ζ η τ ο ῦ μ ι.
τ ἡ ἀ τ ὸ ὁ κ μ ι κ ρ ὰ μ ἡ λ ἡ μ ι ιαὶ
ὁ σ ο ι ρ ὲ μ τ ο ι ἀ υ τ ὲ λ φ ὸ μ ι ὸ ν ὁ ὸ ν
λ φ ὸ υ σ ἡ μ ὸ ι ὰ ἡ μ ἡ τ ι ὸ ν ὁ ὸ ν
μ ἡ μ ὰ ἐ ἰ ὰ λ θ ἡ ι μ ὲ ν ὰ ὸ ν ὁ ὸ ν
ὁ ἡ ι ὸ ν ὁ ὸ ν ὁ ὸ ν ὁ ὸ ν
λ ἡ μ ὲ ν ὰ μ ὲ γ ὰ λ θ ὸ μ ὸ ν ὁ ὸ ν

ιε

ἀπομαθητὰ πάντα· καὶ πῶς γέ-
γραπται ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνοῦ· ἵ-
να πολλὰ πάθη καὶ ἐξουδενω-
θῇ· ἀλλὰ λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐν ἡ-
λίᾳ ἐλήλυθε, καὶ ἐποίησαν αὐτῷ
ὅσα ἠθέλησαν καθὼς γέγρα-
πται ἐπ' αὐτόν· ἐν ἐλθὼν πρὸς
Τοὺς μαθητὰς, εἶδε πολὺν ὄχλον
περὶ αὐτοὺς, καὶ γραμματεῖς συ-
ζητοῦντ' αὐτοῖς· ἐν εὐθέως
πᾶς ὁ ὄχλος ἰδὼν αὐτὸν ἐξεθαμ-
βήθη· καὶ προστρέχοντες ἠπά-
ζοντο αὐτόν· καὶ ἐπηρώτησε
τοὺς γραμματεῖς, τί συζητεῖ-
τε πρὸς αὐτούς· ε̅ τ̅ Καὶ ἀποκρι-
Θεὶς εἷς ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπε·
διδάσκαλε· ἤνεγκα τὸν υἱόν μου
πρὸς σε· ἔχοντα πνεῦμα ἄ-
λαλον· καὶ ὅπου ἂν αὐτὸν καταλά-
βῃ, ῥήσσει αὐτὸν καὶ ἀφρίζει· ἐν
τρίζει τοὺς ὀδόντ' αὐτοῦ καὶ ξη-
ραίνεται· καὶ εἶπον τοῖς μαθη-
ταῖς σου ἵνα αὐτὸ ἐκβάλωσι.
Καὶ οὐκ ἴσχυσαν· ὁ δὲ ἀποκριθ[ὲς]
αὐτῶν λέγει· ὦ γενεὰ ἄπιστο·

ξ̅ ι

ι̅ ΚΣ
χ ἀρ
ξ̅ α̅ β

109

ἔσως πότε πρὸ ὑμῶν ἔσομαι· ἔσως
πότε ἀνέξομαι ὑμῶν. φέρετε
αὐτὸν πρός με· καὶ ἤνεγκαν αὐτὸν
πρὸς αὐτόν· καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἐδέ-
ωσε τὸ πνεῦμα, ἐπάραξεν αὐτόν·
καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκυλίε-
το ἀφρίζων· καὶ ἐπηρώτησε
τὸν πρᾶν αὐτοῦ· πόσος χρόνος
ἐγένετο τοῦτο γεγονεν αὐτῷ· ὁ δὲ
εἶπε, παιδιόθεν· καὶ πολλα-
κις αὐτὸν καὶ εἰς τὸ πῦρ ἔβαλλε καὶ
εἰς ὕδατα, ἵνα ἀπολέσῃ αὐτόν·
ἀλλ' εἴ τι δύνασαι μοήθησον ἡ-
μῖν, σπλαγχνισθεὶς ἐφ' ἡμᾶς·
Ὁ δὲ ἰσ̄ εἶπεν αὐτῷ· τὸ εἰ δύνασαι
πιστεῦσαι, πάντα δυνατὰ
τῷ πιστεύοντι· καὶ ἐδέως κρά-
ξας ὁ πῆρ τοῦ παιδίου μετὰ δα-
κρύων, ἔλεγε· πιστεύω κε-
μοήθει μου τῇ ἀπιστίᾳ· ἰδὼν δὲ
ὁ ἰσ̄ ὅτι ἐπισυντρέχει ὄχλος·
ἐπετίμησε τῷ πνι τῷ ἀκα-
θάρτῳ, λέγων αὐτῷ, τὸ πνεῦ-
μα τὸ ἄλαλον καὶ κωφὸν· ἐγώ σοι
ἐπιτάσσω· ἐξελθὶ ἐξ αὐτοῦ.

περὶ τῶν διαλογιζομένων τῶν μείζ: 115

Καὶ μὴ κέτι ἐξ ἀλλ' ἐξ αὐτ·
καὶ ἠράξαν κ' πολλὰ παράξαν
αὐτ· ἐξῆλθε· ὃ ἐγένετο ὡσεὶ νεκρ
ὡς τε πολλοὺς λέγειν· ὅτι ἀπέ
θανεν· ὁ δὲ ἰσκρατήσας αὐτ τῆς
χειρὸς· ἤγειρεν αὐτ καὶ ἀνέστη·
Καὶ εἰσελθόν τα αὐτ ἐς οἶκον· οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπηρώτ αὐτὸ
κατ' ἰδίαν· ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἠδυνή
θημεν ἐκμαλλεῖν αὐτό· κ' ἐπ
αὐτοῖς· τοῦτο τὸ γένος ἐν οὐδε
νὶ δύναται ἐξελθεῖν· ἐν μὴ ἐν
προσευχῇ κ' νηστείᾳ· ὃ ἐκ ἐθεν
ἐξελθόν τε παρεπορεύοντο διὰ
τῆς γαλιλαίας· κ' οὐκ ἤθελεν
ἵνα τίς γνῷ· ἐδίδασκε γὰρ τοὺς
μαθητ αὐτοῦ κ' ἔλεγεν αὐτοῖς·
ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνοῦ παραδίδο
ται ἐς χεῖρας ἀνῶν· καὶ ἀπο
κτενοῦσιν αὐτόν· ὃ ἀναιρεθ
εὶς· τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστή
σεται· ε/τ οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ ῥῆμα·
κ' ἐφοβοῦντο αὐτ ἐπερωτῆσ·
Καὶ ἦλθεν ἐς καπερναούμ·
Καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ γενόμενος.

110

χὺ καὶ κολλῆσαι μὲ· ὅσ γὰρ οὐ
κάτι καθ' ἡμῶν ἐστὶν ἡμῶν ἐστί μ· ι ζ θ
Ο σχὰρ ἀμ πωτί σπ ιμ ἐας πο τηρι ο Ο η
ὕδατ' ὁμοιόμεα πτι μου ὅτι χῦ
ἀφ', ἀμὴ μλῆμι μῶν οὐ μὴ ἀπο
λέσῃ τ' ἡ μισθὸν ἀπ τοῦ· ε ἡ καὶ ὅσ χ αρ ζ θ
Ε αμ σκαμδαμίσῃ ὁμ αὐτ ἡμ μικρὸν μ β
τὸν μ πιφυόμ τον ἀφ σ ὁμεν, καὶ
λομάτιμ αὐτ' μᾶλλον ἡμ φ παν ρικὸ
τ μ λίνθος μ μ λικὸς πανρὶ τὸν μ
τρέχλιλομ αὐτοῦ κ μὲν μ κ τ μ
φ σ τὴν μ θ μ ασ τ μ· κ ὁ μ ὁ σκαμ ι ρ
Δ αμὶ ζ ηοσ τ κ χειρ σου, ἀπὸ κο τομ ς
αὐτ ἡμ· καλ ὁμ σοὶ ἀτ ἰκ υλλ ὸμ
φ σ τὴν ζ οο ἡμ εἰ σ βλ θεῖμ· ἢ τ ας
δ ὸ χεῖρ ας ἔχ ομ τ α ἀπ βλ θεῖμ
φ σ τὴν μ ὑ σ μ μ αμ· φ σ τὸ πανῦρ τὸ
ἀπ υ ἄτ ομ· ὃ τ ι ο ὖ ἀ σ κ ὸ λ ης ἐμ
τ ὼμ ὁ υ τ ὸ λ ὺ τ αι, κ τ ὸ πνῦρ ὸ ὐ
σ υ β ἡμ μ υ τ αι· ὑ π ὸ μ ὸ π ο ι ὰ σ χ ζ
Κ αμδαμί ζ ηοσ τ, ἀπὸ κο τομ ἐ αὐ
τ ὸμ· καλ ὸμ ἀτ ἰ σοὶ φ σ τὴν βλ θεῖμ
φ σ τὴν ζ οο ἡμ χ υλ ὸμ· ἢ τ οι σ
δ ύ ο πα σ χ ὸμ τ α, ἀμ φ θλ
μαί φ σ τὴν μ ὑ σ μ μ αμ· φ σ τὸ πνῦ

ζοντες αὐτόν· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
εἶπεν αὐτοῖς· τί ἡμῖν ἐνετεί-
λατο μωσῆς· οἱ δὲ εἶπον· μω-
σῆς ἐπέτρεψε βιβλίον ἀπο-
στασίου γράψαι καὶ ἀπολῦσαι·
Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰσ εἶπεν αὐτοῖς·
πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἔ-
γραψεν ὑμῶν τὴν ἐντολὴν ταύτην· ἀ-
πὸ δὲ ἀρχῆς κτίσεως, ἄρσεν
καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτοὺς ὁ θς·
ἕνεκεν τούτου καταλείψει
ἄνος τὸν πρᾶ αὐτοῦ καὶ τὴν μρᾶ·
καὶ προσκολληθήσεται πρὸς
τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ ἔσονται
δύο εἰς σάρκα μίαν· ὥστε οὐ-
κέτι εἰσὶ δύο, ἀλλὰ σὰρξ μία·
ὃ οὖν ὁ θς συνέζευξεν ἄνος
μὴ χωρίζετω· καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ ρ̄ᾱ ι
Πάμνοι μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ
τοῦ αὐτοῦ ἐπηρώτησαν αὐτοῦ·
καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ χρὸς ἐὰν ἀπο- ρ̄ε ε
λύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ
γαμήσῃ ἄλλην μοιχᾶται ἐπ' αὐ-
τήν· καὶ ἐὰν γυνὴ ἀπολύσῃ τὸ
ἄνδρα αὐτῆς καὶ γαμηθῇ ἄλλῳ,
μοιχᾶται· τ̄ε

κ̀ τ̂ μρ̄ᾱ· ὁ τ̂ ἀποκριθεὶς εἶ
πεν αὐτῷ· διδάσκαλε, ταῦ
ταν πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ
νεότητός μου· ὁ τ̂ ἰσ̄ ἐμβλέ
ψας αὐτῷ, ἠγάπησεν αὐτ̂ καὶ
εἶπεν αὐτῷ· ἔν σοι ὑστερεῖ·
ὑπαγε ὅσα ἔχεις πώλησον κ̀
δὸς πτωχοῖς· κ̀ ἔξεις θησαυ
ρὸν ἐν οὐ ὦ, ὑδεῦρο ἀκολού
θει μοι ἄρας τ̂ στρόν· ὁ τ̂ συ
γνάσας ἐπὶ τῷ λόγῳ, ἀπῆλθε
λυπούμενος· ἦν γὰρ ἔχων κτή
ματα πολλά· Καὶ περιβλέ
ψάμενος ὁ ἰσ̄· λέγει τοῖς μαθη
ταῖς αὐτοῦ· πῶς δυσκόλως
οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες, εἰς τ̂
βασιλείαν τοῦ θῦ εἰσελεύσονται·
οἱ τ̂ μαθηταὶ ἐθαμβοῦντο ἐπὶ
τοῖς λόγοις αὐτοῦ· ὁ δὲ ἰσ̄ πάλ
ἀποκριθεὶς λέγει αὐτ̂· τέκνα, πῶς
δύσκολόν ἐστι τοὺς πεποιθο
τας ἐπὶ χρήμασιν εἰς τ̂ βασ
ιλείαν τοῦ θῦ εἰσελθεῖν·
Εὐκοπώτερόν ἐστι κάμηλον διὰ
τρυμαλιᾶς ῥαφίδος εἰσελθεῖν

ρ̄η
β

ρ̄θ
β

χ̄
αρ

ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ
Θεοῦ εἰσελθεῖν· οἱ δὲ περισσῶς Α
ἐξεπλήσσοντο λέγοντες πρὸ
ἑαυτοὺς· καὶ τίς δύναται σω
θῆναι· ἐμβλέψας δὲ αὐτοῖς
Ο ἰσ̄ λέγει· παρὰ ἀνοῖς ἀδύνα
τον, ἀλλ' οὐ παρὰ θῶ· πάντα
γὰρ δυνατά ἐστι παρὰ τῷ θῶ·
καὶ ἤρξατο ὁ πέτρος λέγειν αὐ
τῷ· ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφήκαμεν πά
τα, καὶ ἠκολουθήσαμέν σοι·
ρῑ β Α πολιθεὶς δὲ ὁ ἰσ̄ εἶπεν· ἀμὴν
λέγω ὑμῖν· οὐδεὶς ἐστιν ὃς ἀφή
κεν οἰκίαν, ἢ ἀδελφοὺς, ἢ
ἀδελφὰς· ἢ πρᾶ· ἢ μρᾶ· ἢ
γυναῖκα, ἢ τέκνα· ἢ ἀγροὺς·
ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ ἐυγγελίου,
ἐὰν μὴ λάμῃ ἑκατονταπλα
σίονα· νῦν ἐν τῷ καιρῷ τού Π
τῳ· οἰκίας· καὶ ἀδελφοὺς· καὶ
ἀδελφὰς· καὶ πρᾶ· καὶ μρᾶ· καὶ
τέκνα· καὶ ἀγροὺς μετὰ διωγμῶν·
ρια β καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ,
ζωὴν αἰώνιον· πολλοὶ δὲ ἔσον
Τ αι πρῶτοι ἔσχατοι, καὶ ἔσχα

μεγαλυνθήτω, ἵνα γένηται
ἐξουσία ἐν τῷ λαῷ· μὴ
ἄρα ἐν ἐμοὶ ἐστὶν ἡ ἐξουσία
καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ ἐπισκόπου;
καὶ ἐὰν ἐγὼ ἐν ἐμαυτῷ
μὴ ἔχω τὴν ἐξουσίαν
καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἐπισκόπου,
πῶς δύναμαι τοὺς ἐμοὶ
ὁμοδούλους ἐπισκοπεῖν
καὶ ἐξουσιάζειν αὐτῶν;
ἐὰν οὖν ἐγὼ μὴ ἔχω
ἐν ἐμαυτῷ τὴν ἐξουσίαν
τοῦ ἐπισκόπου, οὐκ ἔστιν
ἐν ἐμοὶ ἡ ἐξουσία τοῦ
ἐπισκόπου. ὁ ἐπίσκοπος
οὖν ἐστὶν ὁ ἔχων ἐν
ἑαυτῷ τὴν ἐξουσίαν
τοῦ ἐπισκόπου καὶ
τὴν ἀρχὴν τοῦ ἐπισκόπου
καὶ τὴν λειτουργίαν
τοῦ

Καὶ ὃς ἐὰν θέλῃ ἐν ὑμῖν ἐνεῖσθαι πρῶ-
τος, ἔσται πάντων δοῦλος· καὶ τὰρ ριε
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε διακο-
νηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι· καὶ
δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀν-
χ αρ τὶ πολλῶν· ε τ καὶ ἔρχονται εἰς ρις
Ἰ ἐριχώ· καὶ ἐκ πορευομένου αὐτοῦ λα
ἀπὸ ἱεριχὼ καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ
καὶ ὄχλου ἱκανοῦ υἱὸς τιμαίου
μαρτιμαῖος ὁ τυφλὸς ἐκάθη-
το παρὰ τὴν ὁδὸν προσαιτῶν· καὶ ἀ-
κούσας ὅτι ἰσ ὁ ναζωραῖος ἐστὶν
ἤρξατο κράζειν καὶ λέγειν· ὁ υἱὸς
δαδ ἰυ ἐλέησόν με· καὶ ἐπετίμ-
ων αὐτῷ πολλοὶ ἵνα σιωπήσῃ· ὁ τὸ
πολλῶν μᾶλλον ἔκραζεν υἱὲ
δαδ ἐλέησόν με· καὶ στὰς ὁ ἰσ
Εἰπεν αὐτὸν φωνηθῆναι· καὶ φω-
νοῦσι τὸν τυφλὸν λέγοντες αὐτῶν·
θαρσεῖ ἔγειρε φωνεῖσε· ὁ τὸ ἀπο-
μαλὼν τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, ἀνα-
ἦλθε πρὸς τὸν ἰν· καὶ ἀποκριθεὶς
Ὁ ἰσ λέγει αὐτῷ· τί θέλεις ποιή-
σωσοι· ὁ τὸ τυφλὸς εἰπεν αὐτῶν·
ῥαμμὶ ἵνα ἀναβλέψω· ὁ τὸ ἰσ

λβ

πρ̅ τ̅ ἰ̅ν̅· καὶ ἐπεκαλοῦν αὐτῶ
τὰ ἱμάτια αὐτῶν· καὶ ἐκάθισε
ἐπ' αὐτῶ· πολλοὶ τοὺς χιτῶ
νας αὐτῶν ἔστρωσαν εἰς τ̅ ὁδὸν·
ἄλλοι τὰ στιβάδας ἐκόπτον ἐκ
τῶν δένδρων, καὶ ἐστρώννυον
ἐν τῇ ὁδῷ· ὑ̅ οἱ προάγοντες ρ̅ι̅θ̅ ς
Καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες· ἔκραζο
λέγοντες· ὡσαννὰ εὐλογημέ
νος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
κῦ· εὐλογημένη ἡ ἐρχομένη
βασιλεία ἐν ὀνόματι κῦ τοῦ
πρ̅ ἡμῶν δ̅ α̅ δ̅· ὡσαννὰ ἐν
τοῖς ὑψίστοις· ὑ̅ εἰσῆλθεν ρ̅κ̅ ς
εἰς ἱεροσόλυμα οἰ̅ς̅ καὶ εἰς τὸ ἱερὸ·
καὶ περιβλεψάμενος πάντα· ὁ
ψίας ἤδη οὔσης τ̅ ὥρας· ἐξῆλ
θεν εἰς μηθανίαν μετὰ τ̅ δώ
δεκα· ε̅ τ̅ καὶ τῇ ἐπαύριον ἐ
Ξελθόν· τ̅ αὐτ̅ ἀπὸ μηθανίας· λ̅ⲅ̅
ἐπείνασε· καὶ ἰδὼν συκῆν μα
κρόθεν ἔχουσαν φύλλα, ἦλ
θεν εἰ ἄρα εὑρήσει τί ἐν αὐτῇ·
καὶ ἐλθὼν ἐπ' αὐτ̅· οὐδὲν εὗρεν
εἰ μὴ φύλλα· οὐ γὰρ ἦν καιρὸ
σύκων·

Καὶ ἀποκριθ^ss ὁ ἰσ̅ ἐν τῷ ἀυτ^ῇ·
μηκέτι ἐκ σοῦ ἐς τ̅ ἀιῶνα μηδ^ss
καρπὸν φάγοι· καὶ ἤκουον οἱ μα
ρκα a θηταὶ ἀυτοῦ· καὶ ἔρχονται ἐς
Ἱ ἐροσόλυμα· καὶ εἰσελθὼν ὁ ἰσ̅
ἐς τὸ ἱερὸν, ἤρξατο ἐκβάλλειν
τοὺς πωλοῦν τ̅ καὶ ἀγοράζον
τας ἐν τ̅ ἱερῷ· καὶ τὰς τραπε
ζας τῶν κολλυβιστ̅· καὶ τ̅ κα
θέδρας τ̅ πωλούντων τὰς
περιστερὰς κατέστρεψε· καὶ οὐ
κ ἤφιεν ἵνα τίς διενέγκῃ σκεῦ
διὰ τοῦ ἱεροῦ· καὶ ἐδίδασκε λέγ̅
ἀυτοῖς· οὐ γέγραπται ὅτι ὁ οἶκος
μου οἶκος προσευχῆς κληθήσ
εται πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν; ὑμεῖς
δὲ ἐποιήσατε ἀυτ̅ σπήλαιον λῃστ̅·
ρκβ a Καὶ ἤκουσαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ
ἀρχιερεῖς, καὶ ἐζήτουν πῶς ἀυ
τὸν ἀπολέσωσιν· ἐφοβοῦντο
γὰρ ἀυτὸν, ὅτι π̅ ὁ ὄχλος ἐξεπλήσ
σετο ἐπὶ τῇ διδαχῇ ἀυτοῦ· καὶ
ρκγ s Ὅτε ὀψὲ ἐγένετο, ἐξεπορεύετο ἔ
ξω τῆς πόλεως· καὶ πρωῒ πα
ραπορευόμενοι, ἐξ δόν τ̅ συκ

περὶ ἀμνησικακίας :

ἐξηραμμένην ἐκρίζ. καὶ ἀναμνη
σθεὶς ὁ πέτρος, λέγει αὐτῷ· ῥαββί·
ἰδε ἰσυκὴ ἣν κατηράσω ἐξήρ
ραται· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰσ λέγει
Αὐτοῖς· ἔχετε πίστιν θυ· ἀμὴν γὰρ
λέγω ὑμῖν, ὅτι ὃς ἂν εἴπῃ τῷ ὄ
ρει τούτῳ ἄρθητι καὶ βλήθητι
εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ μὴ διακρι
θῇ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· ἀλλὰ πι
στεύσῃ ὅτι ἃ λέγει γίνεται, ἔσται αὐ
τῷ ὃ ἐὰν εἴπῃ· ε τ διὰ τοῦτο λέγω
ὑμῖν· πάντα ὅσα ἂν προσεύχο
μενοι αἰτεῖσθε· πιστεύετε ὅτι
λαμμάνετε καὶ ἔσται ὑμῖν·
Καὶ ὅταν στήκητε προσεύχόμε
νοι· ἀφίετε εἴ τι ἔχετε κατά τι
νος· ἵνα καὶ ὁ πηρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς
οὐνοῖς· ἀφῇ ὑμῖν τὰ παρα
πτώματα ὑμῶν· εἰ δὲ ὑμεῖς οὐκ ἀ
φίετε· οὐδὲ ὁ πηρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς
οὐνοῖς· ἀφήσει τὰ παρα πτ
ώματα ὑμῶν· ε τ· Καὶ ἔρχονται
Πάλιν εἰς ἱεροσόλυμα· καὶ ἐν τῷ
ἱερῷ περιπατοῦντος αὐτοῦ· ἔρ
χονται πρὸς αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς
ε
πτ ἐπερωτήσαν τὸν κν ἀρχιε
ρέων καὶ πρεσβυτέρων.

ρκδ ς
ρκε δ
ρκς ς
ρκζ β
λε
λε

λς περὶ τοῦ ἀμπελῶνος :

Καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτε
ροι καὶ λέγουσιν αὐτῷ· ἐν ποίᾳ
ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῆς· ἢ τίς
σοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἔδωκε,
ἵνα ταῦτα ποιῆς· ὁ δὲ ἰσ ἀπο
κριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· ἐπερω
τήσω ὑμᾶς καὶ ἐγὼ ἕνα λόγον καὶ
ἀποκρίθητέ μοι· ἢ ἐρῶ ὑμῖν
ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ· ε τ
Τὸ βάπτισμα ἰωάννου ἐξ οὐ ὑ
ἦν, ἢ ἐξ ἀνῶν· ἀπομρίθητέ μοι·
καὶ διελογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς
λέγοντες· ἐὰν εἴπωμεν ἐξ οὐ ὑ·
ἐρεῖ διατί οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ·
ἀλλ' εἴπωμεν ἐξ ἀνῶν; ἐφο
βοῦντο τὸν λαόν· ἅπαντες γὰρ
εἶχον τὸν ἰωάννην, ὅτι ὄντως
προφήτης ἦν· ἢ ἀπομρίθεν
τες λέγουσι τῷ ἰῦ, οὐκ οἴδαμεν
καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰσ λέγει αὐτοῖς·
οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξου
σίᾳ ταῦτα ποιῶ· καὶ ἤρξατο
ρκη β λ υτοῖς ἐν παραβολαῖς λέγειν·
λς χ αρ ἀμπελῶνα ἐφύτευσεν ἄνος
καὶ περιέθηκε φραγμὸν· καὶ ὤ

ρυξεν ὑπολήνιον· καὶ ὠκοδό-
μησε πύργον· καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν
γεωργοῖς· καὶ ἀπεδήμησε·
Καὶ ἀπέστειλε πρὸς τοὺς γεωργ-
τῶν καιρῶ δοῦλον· ἵνα παρὰ
τῶν γεωργῶν λάμη ἀπὸ τοῦ
καρποῦ τοῦ ἀμπελῶνος· οἱ δὲ
λαμόντες αὐτὸν, ἐδειραν καὶ ἀ-
πέστειλαν κενόν· καὶ πάμν ἀ-
Πέστειλε πρὸς αὐτοὺς ἄλλον δοῦ-
λον· κἀκεῖνον λιθοβολήσαν-
τες, ἐκεφαλαίωσαν καὶ ἀπέ-
στειλαν ἠτιμωμένον· καὶ πάμ-
ἄλλον ἀπέστειλε, κἀκεῖνον
ἀπέκτειναν· καὶ πολλοὺς ἄλ-
λους· τοὺς μὲν δαίροντες, τοὺς
δὲ ἀποκτέννοντες· ἔτι οὖν
Ἕνα υἱὸν ἔχων ἀγαπητὸν αὐτοῦ,
ἀπέστειλε καὶ αὐτὸν πρὸς αὐτοὺς ἔσχα-
τον λέγων· ὅτι ἐντραπήσον-
ται τὸν υἱόν μου· ἐκεῖνοι δὲ οἱ γε-
ωργοὶ· εἶπον πρὸς ἑαυτοὺς·
ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος·
δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτὸν·
καὶ ἡμῶν ἔσται ἡ κληρονομία· καὶ

λζ π τ ἐπερωτησάν τ διὰ τ κήνσου

λαμόντες αὐτ ἐπεκτείναν.
κ ἐξεύαμον ἐξω τοῦ ἀμπελῶνος.
τί οὖν ποιήσει ὁ κύριος τοῦ ἀμ
πελῶνος. ἐλεύσεται κ ἀπο
λέσει τοὺς γεωργοὺς. ὃ δώσει
τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις. οὐ τ
Τὴν γραφὴν ταύτ ἀνέγνωτε.
λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ
οἰκοδομοῦντες. οὗτος ἐγενή
θη εἰς κεφαλὴν γωνίας. πα
ρὰ κυ ἐγένετο αὕτη. ὃ ἐστίθαν
μαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.
ρκθ α Καὶ ἐζήτουν αὐτ κρατῆσαι.
καὶ ἐφοβήθησαν τ ὄχλον.
ἔγνωσαν γὰρ ὅτι πρὸς αὐτοὺς Τ
τὴν παραβολὴν εἶπε. καὶ
ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθον. τε χαρ
ρλ β Καὶ ἀποστέλλουσι πρὸς αὐτὸν
τινὰς τῶν φαρισαίων κ τῶν
ἡρωδιανῶν. ἵνα αὐτὸν ἀγρεύ
σωσι λόγῳ. οἱ τ ἐλθόντες λέ
γουσιν αὐτῷ. διδάσκαλε.
οἴδαμεν ὅτι ἀληθ εἶ. καὶ οὐ
μέλεισοι περὶ οὐδενός. οὐ τὸ
βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀν

θρώπ. ἀλλ' ἐπαμφοτέρας τὴν
ὁδὸν τοῦ θῦ διδάσκεις· ἔξεστι
κῆνσον καίσαρι δοῦναι, ἢ οὔ·
δῶμεν, ἢ μὴ δῶμεν· ὁ δὲ εἰδὼς
Αὐτῶν τὴν ὑπόκρισιν, εἶπεν
αὐτοῖς· τί με πειράζετε· φέ
ρετέ μοι δηνάριον ἵνα ἴδω· ὁ
δὲ ἤνεγκαν· καὶ λέγει αὐτοῖς· τίνος
ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἐπιγραφή· οἱ δὲ
εἶπον αὐτῷ, καίσαρος· καὶ ἀπο
κριθεὶς ὁ ἰσ εἶπεν αὐτοῖς· ἀ
πόδοτε τὰ καίσαρος καίσα
ρι, καὶ τὰ τοῦ θῦ τῷ θῷ· καὶ ἐθάν
μασαν ἐπ' αὐτῷ· ε τ καὶ ἔρχον ἀρ
Ταιοῖ σαδδουκαῖοι πρὸς αὐτὸν·
οἵτινες λέγουσιν ἀνάστασιν μὴ
εἶναι· καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν
λέγοντες· διδάσκαλε· μωσ
ἔγραψεν ἡμῖν, ὅτι ἐάν τινος
ἀδελφὸς ἀποθάνῃ καὶ κατα
λίπῃ γυναῖκα· καὶ τέκνα μὴ
ἀφῇ, ἵνα λάμῃ ὁ ἀδελφὸς
αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ
ἐξαναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελ
φῷ αὐτοῦ· ἑπτὰ ἀδελφοὶ ἦ
σαν·

119

Καὶ ὁ πρῶτος ἔλαμε γυναῖκα· καὶ
ἀπεθνήσκ οὐκ ἀφῆκε σπέρ
μα· καὶ ὁ δεύτερος ἔλαμεν αὐτ
καὶ ἀπέθανε· καὶ οὐ καὶ αὐτὸς ἀφῆ
κε σπέρμα· καὶ ὁ τρίτος ὡσαύτως·
καὶ ἔλαμον αὐτὴν οἱ ἑπτὰ· καὶ οὐ
κ ἀφῆκαν σπέρμα· ἔσχατη
πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή· ἐν
τῇ ἀναστάσει ὅταν ἀναστῶσι·
τίνος αὐτῶν ἔσται γυνή· οἱ γὰρ
ἑπτὰ ἔσχον αὐτὴν γυναῖκα·
Καὶ ἀποκρίθεις ὁ ἰσ εἶπεν αὐτ·
οὐδιατοῦτο πλανᾶσθε· μὴ εἰ
δότες τὰς γραφὰς· μὴ τὴν
δύναμιν τοῦ θυ; ὅταν γὰρ ἐκ
νεκρῶν ἀναστῶσιν, οὔτε γα
μοῦσιν οὔτε γαμίσκονται· ἀλ
λ εἰσὶν ὡς ἄγγελοι ἐν τοῖς οὐ νοῖς·
περὶ τῶν νεκρ ὅτι ἐγείρονται· οὐ
κ ἀνέγνωτε ἐν τῇ μίμλῳ μωσέ
ως ἐπὶ τοῦ μάτου· ὡς εἶπεν αὐ
τῷ ὁ θσ λέγων· ἐγὼ ὁ θσ ἀμρὰ
ἀμ καὶ ὁ θσ ἰσαὰκ καὶ ὁ θσ ἰακώμ;
οὐκ ἔστι ὁ θσ θσ νεκρῶν· ἀλλὰ
θσ ζώντ· ἐμεῖς οὖν πολὺ πλα

μάσθε · ε τ Καὶ προσελθὼν εἷς Κ λα ς λθ
Τῶν γραμματέων · ἀκούσας
αὐτῶν συζητούντων · εἰδὼς
ὅτι καλῶς αὐτοῖς ἀπεκρίθη · ἐ
πηρώτησεν αὐτὸν ποία ἐστὶ πρώ
τη πάντων ἐντολή · ὁ γ ἰ σ ἀ
πεκρίθη αὐτῷ · ὅτι πρώτη πά
ντων τῶν ἐντολῶν · ἄκουε ἰ η λ ·
κ σ ὁ θ σ ἡ μ ν · κ σ εἷς ἐστι · καὶ ἀγαπή
σεις κ μ τ θ μ σου · ἐξ ὅλης τῆς
καρδίας σου · καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυ
χῆς σου · καὶ ἐξ ὅλης τῆς διαμοί Κ
ας σου · καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου ·
αὕτη πρώτη ἐντολή · καὶ δεύ
τερα ὁμοία αὐτῇ ἀγαπήσεις
τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν ·
μείζων τούτων · ἄλλη ἐντο
λὴ οὐκ ἔστι · καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ ρλβ
Γραμματεύς · καλῶς διδάσκα
λε ἐπ' ἀληθείας εἶπ' ὅτι εἷς ἐ Λ
στὶ καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος πλὴν αὐ
τοῦ · καὶ τὸ ἀγαπᾶν αὐτὸν ἐξ ὅλης
τῆς καρδίας · καὶ ἐξ ὅλης τῆς
συνέσεως · καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς ·
καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος · καὶ τὸ

Καὶ πρωτοκλισίαν ἐν τοῖς δεῖπν·
οἱ κατεσθίοντες τὰς οἰκίας ρλς
τῶν χηρῶν· ὡς προφάσει μα η
κρᾶ προσευχόμενοι· οὗτοι λή
ψονται περισσότερον κρίμα·
Καὶ καθίσας ὁ ἰσ κατέναντι τοῦ μα
γαζοφυλακίου, ἐθεώρει πῶς
ὁ ὄχλος μάλλει χαλκὸν εἰς τὸ
γαζοφυλάκιον· ὡς πολλοὶ πλου
σιοι ἔμαλον πολλά· ὡς ἐλθοῦ
σα μία χήρα πτωχὴ, ἔμαλε
λεπτὰ δύο, ὅ ἐστι κοδράντης·
Καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς μα
θητὰς αὐτοῦ, λέγει αὐτοῖς· ἀ
μὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἡ χήρα
αὕτη ἡ πτωχὴ, πλεῖον πάντ
ων ἔμαλε τῶν μαλόντων εἰς
τὸ γαζοφυλάκιον· πάντες
γὰρ ἐκ τοῦ περισσεύματος
αὐτοῖς ἔμαλον· αὕτη δὲ ἐκ τῆς
ὑστερήσεως αὐτῆς πάντα ὅ
σα εἶχεν ἔμαλεν ὅλον τὸν βίον
αὐτῆς· ε τ καὶ ἐκπορευομένου ρλζ
Αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἱεροῦ, λέγει αὐτῷ
εἷς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ· διδάσκα
λε;

ἰδεποτα πὸ λίθοι κ ποτα πὰ
οἰκοδομαί· κ ὁ ἰσ ἀποκριθεὶς
εἶπεν αὐτῷ· ὑμεῖς τάυτας
τὰς μεγάλας οἰκοδομάς; οὐ
μὴ ἀφεθῇ λίθος ἐπὶ λίθῳ·
ὃς οὐ μὴ καταλυθῇ· καὶ καθ
ημένου αὐτοῦ εἰς τὸ ὄρος τῶν
ἐλαιῶν κατέναντι τοῦ ἱεροῦ·
ἐπηρώτων αὐτὸν κατ' ἰδίαν,
πέτρος κ ἰάκωμος ὁ ἰωάννης
καὶ ἀνδρέας· εἰπὲ ἡμῖν πότε
ταῦτα ἔσται· ὁ τί τὸ σημεῖον ὅτι
μέλλη πάνται ταῦτα συντελεῖ
σθαι· ὁ δὲ ἰσ ἀποκριθεὶς αὐτοῖς·
Ἠρξατολεγεῖν· ὑμεῖς πετεμήτις
ὑμᾶς πλανήσει· πολλοὶ γὰρ
ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου,
λεγόντες ὅτι ἐγώ εἰμι· ὁ πολλοὺς
πλανήσουσιν· ὅταν δὲ ἀκού
σητε πολέμους κ ἀκοὰς πολέ
μων, μὴ θροεῖσθε· δεῖ γὰρ γε
νέσθαι· ἀλλ' οὔπω τὸ τέλος·
Ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος
κ βασιλεία ἐπιβασιλείαν· ὁ
ἔσονται σεισμοὶ κατὰ τόπους

τῆς ἐρημώσεως τὸ ῥηθὲν ὑπὸ
δανιὴλ τοῦ προφήτου ἐστὼς
ἐν τόπῳ ὅπου οὐ δεῖ, ὁ ἀναγινώ
ρμγ σκων νοείτω· τότε οἱ ἐν τῇ ἰου Θ
β Δαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη· ὁ
ἐπὶ τοῦ δώματος μὴ κατα
βάτω εἰς τὴν οἰκίαν· μὴ ἐξελ
θέτω ἄραι τί ἐκ τῆς οἰκίας
αὐτοῦ· καὶ ὁ εἰς τὰ ἀγρὸν ὢν μὴ
ἐπιστρεψάτω εἰς τὰ ὀπίσω Η
ρμδ ἄραι τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ· οὐαὶ
β Δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις καὶ
ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκεί
ρμε ναις ταῖς ἡμέραις· προσεύ
ς χεσθε δὲ ἵνα μὴ γένηται ἡ φυ
ρμς γὴ ὑμῶν χειμῶνος· ἔσον ται
β Γὰρ αἱ ἡμέραι ἐκείναι θλῖψις Γ
οἵα οὐ γέγονεν αὐτὴ ἀπαρχῆς
κτίσεως ἧς ἔκτισεν ὁ θεὸς
ὡς τοῦ νῦν, καὶ οὐ μὴ γένηται·
ρμζ καὶ εἰ μὴ κατὰ ἐκολόβωσε τὴν ἡ
ς μέρας, οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα
σάρξ· ἀλλὰ διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς
οὓς ἐξελέξατο ἐκολόβωσε τὴν
ρμη ἡμέρας· καὶ τότε ἐάν τις ὑ
β

μὴ ἐν πηιδοὺ ὧδε ὀχσ̄· ἢ ἰδοὺ
ἐκεῖ· μὴ πιστεύσητε· ἐγέρ
Θ ήσονται γὰρ ψευδόχρι· στοι καὶ
ψευδοπροφῆται· ὡς δώσουσι
σημεῖα ὡς τέρατα, πρὸς τὸ ἀ
ποπλανᾶν εἰ δυνατ̄ καὶ τοὺς
ἐκλεκτούς· ὑμεῖς δὲ μέπε
τε· ἰδοὺ προείρηκα ὑμῖν πάν
χ αρ τα· ε̄ ἀλλ' ἐν ἐκείναις ταῖς
Η μέραις μετὰ τὴν θλίψιν ἐκεί
νην· ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται·
καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος
αὐτῆς· καὶ οἱ ἀστέρες ἐκ τοῦ
οὐ ὑ̄ νοῦ ἔσονται ἐκπίπτοντες·
καὶ αἱ δυνάμεις αἱ ἐν τοῖς οὐ
ρανοῖς σαλευθήσονται· καὶ
Τ ότε ὄψονται τ̄ ὑ̄ ὸν τοῦ ἀν̄ου
ἐρχόμενον ἐν νεφέλαις με
τὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλ̄ς·
καὶ τότε ἀποστελλεῖ τοὺς ἀγγέ
λους αὐτοῦ καὶ ἐπισυνάξει τοὺς
ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσ
σάρων ἀνέμων· ἀπ' ἄκρου γ̄ς
ἕως ἄκρου τοῦ οὐ ὑ̄ νοῦ· ἀπὸ δ
Τ ῆς συκῆς μάθετε τ̄ παραμολ̄.

ρμθ ς

ρν ς

ρνα β

περὶ τῆς ἡμέρας καὶ ὥρας :

ὅταν ἤδη ὁ κλάδος αὐτοῦ ἁπαλὸς
γένηται· καὶ ἐκφυλλῶ τὰ φύλλα,
γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος
ἐστίν· οὕτω καὶ ὑμεῖς· ὅταν ταῦ
τα ἴδητε γινόμενα, γινώσκε
τε ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἐπὶ θύραις· Κ
ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ παρέλθη
ἡ γενεὰ αὕτη· μέχρις οὗ πάντα
ταῦτα γένηται· ὁ οὐ ὀνὸς καὶ ἀρ
ἡ γῆ παρελεύσονται· οἱ δὲ λόγοι
μου οὐ μὴ παρέλθωσι· τε Χ
μγ ρ̅ν̅β̅ ς Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ
ὥρας, οὐδεὶς οἶδεν· οὐδὲ οἱ ἄγε
λοι οἱ ἐν τῷ οὐ ὠνῷ· οὐδὲ ὁ υἱὸς, εἰ
ρ̅ν̅γ̅ μὴ ὁ πῆρ· ὑμέπετε ἀγρυπνεῖτε
καὶ προσεύχεσθε· οὐκ οἴδατε γὰρ
ρ̅ν̅δ̅ β πότε ὁ καιρός ἐστιν· ὡς ἄνος
ἀπόδημος· ἀφεὶς τὴν οἰκίαν αὐ
τοῦ· καὶ δοὺς τοῖς δούλοις αὐτοῦ
τὴν ἐξουσίαν· ὡς ἑκάστῳ τὸ ἔρ
γον αὐτοῦ· καὶ τῷ θυρωρῷ ἐνε
ρ̅ν̅ε̅ β τείλατο ἵνα γρηγορῇ· γρηγο
ρεῖτε οὖν· οὐκ οἴδατε γὰρ πότε
ὁ κ̅σ̅ τοῦ οἰκίας ἔρχεται· ὁ τὲ ἡ
μεσονυκτίου· ἢ ἀλεκτοροφω

νίας· ἡ πρωΐ· μὴ ἐλθὼν ἐξαί-
φνης, εὕρῃ ὑμᾶς καθεύδοντας·
ἃ δὲ λέγω ὑμῖν, πᾶσι λέγω, γρη-
γορεῖτε· ἦν δὲ τὸ πάσχα καὶ τὰ
ἄζυμα μετὰ δύο ἡμέρας·

Καὶ ἐζήτουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
γραμματεῖς, πῶς αὐτὸν ἐν δόλῳ
κρατήσαντες ἀποκτείνωσιν·
ἔλεγον δὲ μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, μή-
ποτε θόρυβος ἔσται τοῦ λαοῦ·

Καὶ ὄντος αὐτοῦ ἐν Μηθανίᾳ ἐν
τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ,
κατακειμένου αὐτοῦ, ἦλθε
γυνὴ ἔχουσα ἀλάβαστρον μύρου
νάρδου πιστικῆς πολυτελοῦς·
καὶ συντρίψασα τὸ ἀλάβαστρον,
κατέχεεν αὐτοῦ κατὰ τῆς κε-
φαλῆς· ἦσαν δέ τινες ἀγαναι-
κτοῦντες πρὸς ἑαυτοὺς καὶ λέ-
γοντες· εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη
τοῦ μύρου γέγονεν· ἠδύνατο

Γὰρ τοῦτο πραθῆναι ἐπάνω
τριακοσίων δηναρίων, καὶ δο-
θῆναι τοῖς πτωχοῖς· καὶ ἐνεβρι-
μῶντο αὐτῇ· ὃ δὲ ἰσ εἶπεν·

ἄφετε αὐτ̄· τί αὐτῇ κόποις πα-
ρέχετε· καλ̄ ἔργον ἐργάσατο ἐν
ἐμοί· πάντοτε γὰρ τοὺς πτω-
οὺς ἔχετε μεθ' ἑαυτ̄· καὶ ὅταν θέ-
λητε, δύνασθε αὐτοὺς εὐποιῆσαι·
ρ ΝΘ Δ ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε· ὃ ἔσχε
αὕτη ἐποίησε· προέλαμε μυ-
ρίσαι μου τὸ σῶμα εἰς τ̄ ἐν τα-
φιασμόν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅ-
που ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον
τοῦτο εἰς ὅλον τ̄ κόσμον, καὶ ὃ ἐ-
ποίησεν αὕτη, λαλη θήσεται
εἰς μνημόσυνον αὐτῆς· ε τ
ρξ β Καὶ ὁ ἰούδας ὁ ἰσκαριώτης εἷς τ̄ ἀρ
δώδεκα, ἀπῆλθε πρὸς τοὺς
ἀρχιερεῖς, ἵνα παραδῶ αὐτ̄
αὐτοῖς· οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐχάρη-
σαν· καὶ ἐπηγγείλαντο αὐτῷ ἀρ-
γύριον δοῦναι· καὶ ἐζήτει πῶς
εὐκαίρως αὐτ̄ παραδῶ· καὶ
με Τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῶν ἀζύμων
ὅτε τὸ πάσχα ἔθυον, λέγουσιν
αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· πού-
θελεις ἀπελθόντες ἑτοιμά-
σομεν· ἵνα φάγῃς τὸ πάσχα·

καὶ ἀποστέλλει δύο τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτοῖς· ὑπάγετε
εἰς τὴν πόλιν· καὶ ἀπαντήσει ὑ-
μῖν ἄνθρωπος, κεράμιον ὕδατος ἐ-
κατάζων· ἀκολουθήσατε αὐτῷ
καὶ ὅπου ἐὰν εἰσέλθῃ, εἴπατε τῷ
οἰκοδεσπότῃ ὅτι ὁ διδάσκαλος
λέγει· ποῦ ἐστι τὸ κατάλυμα ὅπου
τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου
φάγω· καὶ αὐτὸς ὑμῖν δείξει ἀνώ-
γεον μέγα ἐστρωμμένον· ἐκεῖ
ἑτοιμάσατε ἡμῖν· καὶ ἐξῆλθον
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ ἦλθον εἰς
τὴν πόλιν· καὶ εὗρον καθὼς εἶπεν
αὐτοῖς, καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα·
Καὶ ὀψίας γενομένης, ἔρχεται με-
τὰ τῶν δώδεκα· καὶ ἀνακειμένων
αὐτῶν καὶ ἐσθιόντων, εἶπεν ὁ ἰσ· ἀμὴν
λέγω ὑμῖν· ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παρα-
δώσει με, ὁ ἐσθίων μετ' ἐμοῦ·
Οἱ δὲ ἤρξαντο λυπεῖσθαι· καὶ λέγει
αὐτῷ εἷς καθεῖς· μήτι ἐγώ; καὶ
ἄλλος· μήτι ἐγώ; ὁ δὲ ἀποκρι-
θεὶς εἶπεν αὐτοῖς· εἷς ἐκ τῶν
δώδεκα, ὁ ἐμμαστόμενος

ρξα
δ
ρξβ
α
ρξγ
β

Πατάξω τ̄ ποιμένα κ̄ διασκορ ρξθ
πισθήσεται τὰ πρόματα· ἀμ ς
λαὶ μετὰ τὸ ἐγερθῆναί με, προ
άξω ὑμᾶς εἰς τὴν Γαμλαίαν·
ὁ τὸ πέτρος ἔφη αὐτῷ· ἐν ἐγ πάν ρο
τες σκανδαμσθήσονται, ἀμ α
μ̄ οὐκ ἐγώ· ἐλέγει αὐτῷ ὁ ἰσ̄·
Ἀμὴν λέγω σοι· ὅτι σήμερον ἐν
τῇ νυκτὶ ταύτῃ, πρὶν ἢ δὶς
ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρὶς
ἀπαρνήσῃ με· ὁ τ̄ ἐκ περισ ροα
σοῦ ἔλεγε μᾶλλον· ἐάν με δέη ς
συναποθανεῖν σοι, οὐ μήσε
ἀπαρνήσομαι· ὡσαύτως τὸ
κ̄ πάντες ἔλεγον· ἐ ἔρχονται ροβ
εἰς χωρίον, οὗ τὸ ὄνομα γεθση α
μανή· κ̄ λέγει τοῖς μαθηταῖς ρογ
αὐτοῦ· καθίσατε ὧδε ἑώς ς
προσεύξομαι· ἐ παραλαμμά
νει τ̄ πέτρον κ̄ ἰάμωμον καὶ
ἰωάννην μεθ' ἑαυτοῦ· ἐ ἤρξα
το ἐκθαμμεῖσθαι ἐ ἀδημονεῖ
κ̄ λέγει ἀυτοῖς· περίλυπός ροδ
ἐστιν ἡ ψυχήμου ἑώς θανάτου· δ
μείνατε ὧδε κ̄ γρηγορεῖτε·

ρο̅ε α Καὶ προελθὼν μικρὸν, ἔπεσεν ἐπὶ
τῆς γῆς καὶ προσηύχετο· ἵνα
εἰ δυνατόν ἐστι, παρέλθῃ ἀπ
αὐτοῦ ἡ ὥρα· ἐ ἔλεγεν· ἀβ Ϡ
βᾶ ὁ πηρ· πάντα δυνατάσοι·
ρο̅ς α παρένεγκε ἀπ ἐμοῦ τὸ ποτή
ριον τοῦτο· ἀλλ οὐ τί ἐγὼ θέλω·
ρο̅ζ β ἀλλὰ τί σύ· ἐ ἔρχεται ἐ εὐ
Ρ ίσκει αὐτοὺς καθεύδοντ· καὶ Ϟ
λέγει τῷ πέτρῳ· σίμων καθεύ
δεις; οὐκ ἴσχυσ μίαν ὥραν γρηγο
ρῆσαι; γρηγορεῖτε καὶ προσεύχε
σθε· ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς
ρο̅η δ πειρασμόν· τὸ μὲν πνᾶ πρό
Θ υμον ἡ ζ σὰρξ ἀσθενής· ἐ πάμ
ρο̅θ ς ἀπελθὼν προσηύξατο τὸν αὐ
τὸν λόγον εἰπών· καὶ ὑποστρέψ Ο
ἐν ἐν αὐτοὺς πάμν καθεύδον
τας· ἦσαν γὰρ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν
βεβαρημένοι· καὶ οὐκ ἤδεισα
τί ἀποκριθῶσιν αὐτῷ· ἐ
Ε ρχεται τὸ τρίτον καὶ λέγει αὐτοῖς· Θ
καθεύδετε λοιπὸν καὶ ἀνα
πάνεσθε· ἀπέχει· ἦλθεν ἡ ὥ
ρ̅π δ ρα· ἰδοὺ παραδίδοτε ὁ υἱὸς

τοῦ ἀμοῦ ἐκ τῆς χειρ τῆς ἁμαρτω
λῶν· ἐξειρεσθεὶ ἐγώμεν· ἰδοὺ ὁ
παραδιδοὺς μεὴ γγικε· ε τ ὃ ἐκ δε ρπα
ἀρ Ἐτι αὐτοῦ λαλοῦντος, παρῃ ἐμε
ται ἰούδας ἐκ τῶν τῆς δώδεκα·
καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλος πολὺς μετὰ
μαχαιρῶν καὶ ξύλων· παρὰ τῶν
ἀρχιερέων καὶ τῶν γραμματέων
καὶ τῶν πρεσβυτέρων· δε ρπβ
Δώκει δὲ ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν σύσ β
σημον αὐτοῖς λέγων· ὃν ἂν φι
λήσω· αὐτός ἐστι· κρατήσατε
αὐτὸν καὶ ἀπαγάγετε ἀσφαλῶς·
καὶ ἐλθὼν εὐθέως προσελθὼν
αὐτῷ, λέγει αὐτῷ· ῥαμμὶ ῥαμ
μί· καὶ κατεφίλησεν αὐτόν·
Οἱ δὲ ἐπέβαλον ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρ
αὐτῶν· καὶ ἐκράτησαν αὐτόν· εἷς ρπγ
δέ τις τῶν παρεστηκότων ἀπασάμε α
νος τὴν μάχαιραν, ἔπαισε τὸν
δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἀφεῖ
λεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον· καὶ ἀποκρι ρπδ
Θεὶς ὁ ἰσ εἶπεν αὐτοῖς· ὡς ἐπὶ α
λῃστὴν ἐξήλθετε μετὰ μαχαι
ρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν με;

καθημέραν ἡμ πρὸ ἡμ ἐν τῷ
ἱερῷ διδάσκων. καὶ οὐκ ἐκρατή
ρπε σατέμε· ἀλλ' ἵνα πληρωθῶ
ς Σιν αἱ γραφαί· καὶ ἀφέντες αὐτὸν
ρπς πάντες ἔφυγον· καὶ εἷς τίς
ι νεανίσκος ἠκολούθησεν αὐτῷ
περιβεβλημένος σινδόνα ἐπὶ
γυμνοῦ· καὶ κρατοῦσιν αὐτὸν οἱ
νεανίσκοι· ὁ δὲ καταμπὲν τὴν
σινδόνα γυμνὸς ἐφύγεν ἀ
ρπζ πὰ αὐτῶν· καὶ ἀπήγαγον τὸν ἰν
α Πρὸς τὸν ἀρχιερέα· καὶ συνέρχο
ται αὐτῷ πάντες οἱ ἀρχιερεῖς·
καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ γραμμα
ρπη τεῖς· καὶ ὁ πέτρος ἀπὸ μακρό
δ θεν ἠκολούθησεν αὐτῷ, ἐπὶ
ἐπὶ ἐς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιε
ρέως· καὶ ἦν συμπαθήμενος
μετὰ τῶν ὑπηρετῶν καὶ θερμαι
ρπθ νόμενος πρὸς τὸ φῶς· οἱ δὲ
β Ἀρχιερεῖς καὶ ὅλον τὸ συνέδριον,
ἐζήτουν κατὰ τοῦ ἰῦ μαρτυ
ρίαν εἰς τὸ θανατῶσαι αὐτὸν
καὶ οὐχ εὑρίσκον· πολλοὶ γὰρ
ἐψευδομαρτύρουν κατ' αὐτοῦ.

κ̀ ἰσαι αἱ μαρτυρίαι οὐκ ἦσαν·
Καί τινες ἀνατάντες, ἔφεσδο ρϛ
μαρτύρουν κατ' αὐτοῦ λέγον s
τες· ὅτι ἡμεῖς ἠκούσαμεν αὐ
τοῦ λέγοντος· ὅτι ἐγὼ καταλύ
σω τὸν ναὸν τοῦτον τὸν χειροποίη
τον, κ̀ διὰ τριῶν ἡμερῶν ἄλλο
ἀχειροποίητον οἰκοδομήσω·
Καὶ οὐ γ' οὕτως ἴση ἦν ἡ μαρτυρία
αὐτῶν· καὶ ἀνατὰς ὁ ἀρχιερεὺς
ἐν μέσον· ἐπηρώτησε τὸν ἰ̅ν̅
λέγων· οὐκ ἀποκρίνη οὐδέν;
τι οὗτοι σου κατα μαρτυροῦσι·
ὁ γ' ἐσιώπα· καὶ οὐδὲν ἀπε
κρίνατο· πάλιν ὁ ἀρχιερεὺς
Ἐπηρώτα αὐτὸν κ̀ λέγει αὐτῷ· σὺ
εἶ ὁ χ̅ς̅ ὁ υἱὸς τοῦ εὐλογητοῦ; ὁ
γ' ἰ̅ς̅ εἶπεν· ἐγώ εἰμι· ὃ ὄψεσθε ρϛα
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνοῦ ἐκ δεξιῶν a
καθήμενον τῆς δυνάμεως
κ̀ ἐρχόμενον μετὰ τῶν νεφελῶν
τοῦ οὐ ὑνοῦ· ὁ γ' ἀρχιερεὺς διαρ ρϛβ
Ρήξας τοὺς χιτῶνας αὐτοῦ λέγει· s
τί ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρτύρων·
ἠκούσατε τῆς κλασφημίας,

ὁ δὲ ἤρξατο ἀναθεματίζ κ ὀμνύ
ναι· ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνον τοῦτο
ὃν λέγετε· κ ἐκ δευτέρου ἀλέκτω
ἐφώνησε· Καὶ ἀνεμνήσθη ὁ
Πέτρος τὸ ῥῆμα ὃ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἰσ· ρ ϛ ζ
ὅτι πρὶν ἀλέκτωρ ἀφωνῆσε β
δὶς, ἀπαρνήσῃ μέτρις· Καὶ
ἐπιμαλὼν, ἔκλαιε· ὡς ἐνδέως ρ ϛ η
ἐπὶ τὸ πρωΐ, συμμούλιον ποι β
ήσαντες οἱ ἀρχιερεῖς μετὰ τῶν
πρεσβυτέρων κ γραμματέων
κ ὅλον τὸ συνέδριον· δήσαν ρ ϛ θ
Τες τὴν ἀπήνεγμαν ὡς παρέδω α
καν τῷ πιλάτῳ· κ ἐπηρώτη
σεν αὐτὸν ὁ πιλάτος· σὺ εἶ ὁ βασι ϛ α
λεὺς τῶν ἰουδαίων; ὁ δὲ ἀποκρίθ
εἶπεν αὐτῷ· σὺ λέγεις· ὡς κατη ϛ α
Γόρουν αὐτοῦ οἱ ἀρχιερεῖς πολλά
ὁ δὲ πιλάτος πάλιν ἐπηρώτησεν
αὐτὸν λέγων· οὐκ ἀποκρίνη οὐ
δέν; ἴδε πόσα σου καταμαρ
τυροῦσιν· ὁ δὲ ἰσ οὐκέτι οὐδὲν
ἀπεκρίθη, ὥστε θαυμάζειν
τὸν πιλάτον· κατὰ δὲ ἑορτὴν, ϛ β
Ἀπέλυεν αὐτοῖς ἕνα δέσμιον, β

ὃν πέρ ἐν τοῦ ὕτο· ἐν δὲ ὁμέγο
Μ ένος μαραμμᾶς μετὰ τῶν συσσι
ατῶν δεδεμένος, οἵτινες ἐν τῇ Τ
στάσει φόνον πεποιήκεισαν· καὶ
ἀναμνήσας ὁ ὄχλος, ἤρξατο αἰ
τεῖσθαι καθὼς ἀεὶ ἐποίει αὐτοῖς Π
ὁ τοῦ πιλάτος ἀπεκρίθη αὐτοῖς
λέγων· θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν
τὸν μασιλέα τῶν ἰουδαίων; ἐγί
νωσκε γὰρ ὅτι διὰ φθόνον πα
ρὰ δεδώκεισαν αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς·
Ο ἱ τὸ ἀρχιερεῖς ἀνέσεισαν τὸν ὄχλον·
ἵνα μᾶλλον τὸν μαραμμᾶν ἀπο Κ
λύσῃ αὐτοῖς· ὁ τοῦ πιλάτος πά
λιν ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς·
τί οὖν θέλετε ποιήσω ὃν λέγετε
μασιλέα τῶν ἰουδαίων· οἱ δὲ
πάλιν ἔκραξαν· σταύρωσον αὐτὸν·
Ο τοῦ πιλάτος ἔλεγεν αὐτοῖς· τί γὰρ
κακὸν ἐποίησεν· οἱ δὲ περισσο
τέρως ἐκραξαν· σταύρωσον αὐ
τόν· ὁ τοῦ πιλάτος μουλόμενος Α
Τ ὦ ὄχλω τὸ ἱκανὸν ποιῆσαι, ἀ
πέλυσεν αὐτοῖς τὸν μαραμμᾶν·
καὶ παρέδωκε τὸν ἰν φραγέλλω

ἀρ

σασ ἵνα σταυρῶθη· ε̅ τ̅ οἱ 7 στρατιῶ
Τ αι ἀπήγαγον αὐτὸν ἐσώ τῆς αὐλῆς Μ
ὅ ἐστι πραιτώριον· καὶ συγκαλοῦ
σιν ὅλην τὴν σπεῖραν· καὶ ἐνδύου
σιν αὐτὸν πορφύραν· καὶ περιτι
θέασιν αὐτῷ πλέξαντες ἀκάν
θινον στέφανον· καὶ ἤρξαντο ἀ
σπάζεσθαι αὐτὸν· χαῖρε ὁ βασι
λεὺς τῶν ἰουδαίων· καὶ ἔτυπτον αὐτοῦ
τὴν κεφαλὴν καλάμῳ· καὶ ἐνέ
πτυον αὐτῷ· καὶ τιθέντες τὰ
γόνατα· προσεκύνουν αὐτῷ· Ο
Καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ· ἐξέδυ
σαν αὐτὸν τὴν πορφύραν· καὶ ἐνέ
δυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια τὰ ἴδια·
ἀρ Καὶ ἐξάγουσιν αὐτὸν ἵνα σταυρῶσω
σιν αὐτόν· καὶ ἀγγαρεύουσι πα
ράγοντα τινὰ σίμωνα κηρυ
ναῖον, ἐρχόμενον ἀπ' ἀγροῦ· τὸν
πρᾶ ἀλεξάνδρου καὶ ῥούφου, ἵνα
ἄρη τὸν σταυρὸν αὐτοῦ· καὶ φέρουσιν
Λ υτὸν ἐπὶ γολγοθᾶν τόπον· ὅ ἐστι
μεθερμηνευόμενον κρανίου
τόπος· καὶ ἐδίδουν αὐτῷ πι
εῖν ἐσμυρνισμένον οἶνον· ὁ δὲ

ΛΙΒ α Α οὐκ ἔγαμε· καὶ τρῶσαντες Κ
αὐτὸν διαμερίζονται τὰ ἱμάτια
αὐτοῦ, κάλλοντες κλῆρον ἐπὶ αὐ
ΛΙΓ τὰ, τίς τί ἄρη· ἦν δὲ ὥρα τρίτη,
ΛΙΔ α καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν· καὶ ἦν
ἡ ἐπιγραφὴ τῆς αἰτίας αὐτοῦ,
ἐπιγεγραμμένη· ὁ βασιλεὺς τῶν
ΛΙΕ α ἰουδαίων· καὶ σὺν αὐτῷ τρῶ
C ιδ ὁλητάς· ἕνα ἐκ δεξιῶν,
ΛΙΣ η καὶ ἕνα ἐξ ἐνωνύμων αὐτοῦ· ὡς
ἐπληρώθη ἡ γραφὴ ἡ λέγουσα·
ΛΙΖ S καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη· ὡς
οἱ παραπορευόμενοι ἐκλαοφη Μ
μουν αὐτὸν· κινοῦντες τὰς κε
φαλὰς αὐτῶν καὶ λέγοντες· οὐά·
ὁ καταλύων τὸν ναὸν ὡς ἐν τρισὶ
ἡμέραις οἰκοδομῶν, σῶσον σε
αὐτὸν καὶ κατάμα ἀπὸ τοῦ τρῶ·
ΛΙΗ Ο μοίως καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζο
B τες πρὸς ἀλλήλους, μετὰ τῶν
γραμματέων ἔλεγον· ἄλλους
ἔσωσεν· ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι·
ὁ χρ̄ὸς ὁ βασιλεὺς τοῦ ἰηλ, κατα
μάτω νῦν ἀπὸ τοῦ τρόου· ἵνα ἴδω
μεν καὶ πιστεύσωμεν αὐτῷ· ε τ Ϡ

Καὶ οἱ σωτερωμένοι αὐτῷ, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς. γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν ἐν ᾗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται. Ὁμοία γάρ ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα παρθένοις αἵτινες λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας ἑαυτῶν ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν τοῦ νυμφίου. Πέντε δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν φρόνιμοι καὶ πέντε μωραί. αἱ μωραὶ λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν οὐκ ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν ἔλαιον· αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν μετὰ τῶν λαμπάδων αὐτῶν. χρονίζοντος δὲ τοῦ νυμφίου ἐνύσταξαν πᾶσαι καὶ ἐκάθευδον. μέσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν· ἰδοὺ ὁ νυμφίος ἔρχεται, ἐξέρχεσθε εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ. τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι αἱ παρθένοι ἐκεῖναι καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας ἑαυτῶν. αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονίμοις εἶπαν· δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται. ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι λέγουσαι· μήποτε οὐ μὴ ἀρκέσῃ ἡμῖν καὶ ὑμῖν, πορεύεσθε μᾶλλον πρὸς τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράσατε ἑαυτοῖς. ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι ἦλθεν ὁ νυμφίος, καὶ αἱ ἕτοιμαι εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα. ὕστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι λέγουσαι· κύριε κύριε, ἄνοιξον ἡμῖν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς. γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν ἐν ᾗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

ΜΗ ΠΤΑΙΤΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ:

Ἀθωροῦσαι, ἐν αἷς ἦν καὶ μαρία
ἡ μαγδαληνὴ· καὶ μαρία ἡ τοῦ ἰα-
κώβου τοῦ μικροῦ· καὶ ἰωσῆ μήρ,
καὶ σαλώμη· αἱ καὶ ὅτε ἦν ἐν τῇ
γαλιλαίᾳ, ἠκολούθουν αὐτῷ καὶ
διηκόνουν αὐτῷ· καὶ ἄλλαι πολ-
λαὶ, αἴ συναναβάσαι αὐτῷ εἰς
ἱεροσόλυμα· ΤΕ καὶ ἤδη ὀψίας
ΜΗ ΣΚΖ Γενομένης, ἐπεὶ ἦν παρασκευὴ.
ὅ ἐστι προσάμματον, ἦλθεν ἰωσὴφ ἀρ
σὴφ ὁ ἀπὸ ἀριμαθαίας, εὐσχή-
μων βουλευτὴς· ὃς καὶ αὐτὸς ἦν
προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ
Θυ· τολμήσας εἰσῆλθε πρὸς πι-
λάτον· καὶ ἠτήσατο τὸ σῶμα τοῦ
ἰυ· ὁ δὲ πιλάτος ἐθαύμασεν· εἰ
ἤδη τέθνηκε· καὶ προσκαλεσά-
Μενος τὸν κεντυρίωνα, ἐπηρώ-
τησεν αὐτὸν εἰ πάλαι ἀπέθανε·
καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ κεντυρίωνος,
ἐδωρήσατο τὸ σῶμα τῷ ἰω-
σὴφ· καὶ ἀγοράσας σινδόνα καὶ
ΣΚΗ Καθελὼν αὐτὸν· ἐνείλησε τῇ σιν-
δόνι· καὶ κατέθεικεν αὐτὸν ἐν
μνημείῳ· ὃ ἦν λελατομημένο

ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ διὰ τοῦ μέσου τοῦ κύκλου καὶ τοῦ πέρατος. ὅτι
προσήκει ἀπὸ τοῦ τυχόντος σημείου
ἐπὶ τὴν περιφέρειαν ἀγαγεῖν εὐθεῖαν
ἐντὸς τοῦ κύκλου καὶ μὴ ἐπὶ τὸ αὐτὸ
μέρος τοῦ διαμέτρου. ἔστω κύκλος ὁ
ΑΒΓΔ διάμετρος δὲ αὐτοῦ ἔστω ἡ ΑΒ
καὶ τὸ κέντρον τὸ Ε. καὶ εἰλήφθω
ἐπὶ τῆς ΑΒ τυχὸν σημεῖον τὸ Ζ. καὶ
μὴ ἔστω τὸ Ζ κέντρον τοῦ κύκλου.
λέγω ὅτι ἀπὸ τοῦ Ζ ἐπὶ τὴν περιφέρειαν
οὐκ ἔστιν ἀγαγεῖν εὐθεῖαν ἐντὸς τοῦ
κύκλου καὶ μὴ ἐπὶ τὸ αὐτὸ μέρος τοῦ
διαμέτρου. εἰ γὰρ δυνατόν, ἔστω
ἡ ΖΗ. καὶ εἰλήφθω τὸ κέντρον
τὸ Ε. καὶ ἐπεζεύχθω ἡ ΕΗ. καὶ
ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ ΕΗ τῇ ΕΒ. ἡ ἄρα
ΕΗ τῇ ΕΒ ἐστὶν ἴση. ἔστω δὲ καὶ
ἡ ΕΖ τῇ ΕΒ ἴση. ἐλάσσων ἄρα
ἡ ΕΖ τῆς ΕΗ. ἀλλὰ καὶ μείζων
ἐστίν. ὅπερ ἀδύνατον. οὐκ ἄρα
ἀπὸ τοῦ Ζ ἐπὶ τὴν περιφέρειαν
ἐντὸς τοῦ κύκλου καὶ μὴ ἐπὶ τὸ αὐτὸ
μέρος τοῦ διαμέτρου εὐθεῖαι πλείους
τῶν δύο ἴσαι ἀχθήσονται. εἰ γὰρ
δυνατόν, ἔστωσαν αἱ ΖΗ, ΖΘ. καὶ
ἐπεὶ ἡ ΖΗ τῇ ΖΘ ἐστὶν ἴση. ἔστω
δὲ καὶ ἡ ΖΗ τῇ ΕΒ ἴση. καὶ ἡ ΖΘ
ἄρα τῇ ΕΒ ἐστὶν ἴση. ἐλάσσων
ἄρα ἡ ΕΖ τῆς ΕΗ. ἀλλὰ καὶ μείζων
ἐστίν. ὅπερ ἀδύνατον. οὐκ ἄρα
ἀπὸ τοῦ Ζ ἐπὶ τὴν περιφέρειαν
ἐντὸς τοῦ κύκλου καὶ μὴ ἐπὶ τὸ αὐτὸ
μέρος τοῦ διαμέτρου εὐθεῖαι πλείους
τῶν δύο ἴσαι ἀχθήσονται. ὅπερ
ἔδει δεῖξαι.

ιε΄ Ἐὰν ἐν κύκλῳ δύο εὐθεῖαι τέμνωσιν
ἀλλήλας μὴ διὰ τοῦ κέντρου, οὐ
δίχα τέμνουσιν ἀλλήλας.

ΚΑΤΑ ΤΟΥΤΟ ΔΕΙΚΤΕΟΝ ΟΤΙ ΟΥΔΕΝΙ ΤΩΝ ΔΙΑ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΔΙΧΑ ΤΕΜΝΕΙ ΑΛΛΗΛΑΣ.

πιστίαν αὐτῶν καὶ σκληροκαρδίαν
ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν
ἐγκεκερμένον οὐκ ἐπίστευσαν·
Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· πορευθέντες
εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα, κηρύ
ξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ
κτίσει· ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς
σωθήσεται· ὁ δὲ ἀπιστήσας, κα
ταμριθήσεται· σημεῖα δὲ τοῖς
πιστεύσασι ταῦτα παραμο
λουθήσει· ἐν τῷ ὀνόματί μου
δαιμόνια ἐκβαλοῦσι· γλώσ
σαις λαλήσουσι καιναῖς· ὄ
φεις ἀροῦσι· κἀν θανάσιμόν
τι πίωσιν, οὐ μὴ αὐτοὺς βλά
ψῃ· ἐπὶ ἀρρώστους χεῖρας ἐ
πιθήσουσι, καλῶς ἐξουσι·
Ὁ μὲν οὖν κ̄ς̄ μετὰ τὸ λαλῆσαι αὐ
τοῖς, ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανόν·
καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ θ̄ῡ·
ἐκεῖνοι δὲ ἐξελθόντες, ἐκήρυ
ξαν πανταχοῦ· τοῦ κ̄ῡ συνερ
γοῦντος· καὶ τὸν λόγον βεβαιοῦν
τος· διὰ τῶν ἐπακολουθούν
των σημείων ἀμήν ∴ ε̄τ̄

∴ πέλ τοῦ κατὰ μάρκον εὐ̄ ∴

ιθ περὶ τοῦ υἱοῦ τῆς χήρας:
κ περὶ τῆς ἀποσταλέντος παρὰ ἰω̄
κα περὶ τῆς ἀλειψάσης τὸν κ̄ν̄ μύρω
κβ περὶ τῆς παραβολῆς τοῦ σπόρου:
κγ περὶ τῆς ἐπιτιμήσεως τῆς ὑδάτης
κδ περὶ τοῦ ἔχοντος τὸν λεγεῶνα:
κε περὶ τῆς θυγατρὸς τοῦ ἀρχισυνάγω
κϛ περὶ τῆς αἱμορροούσης:
κζ περὶ τῆς ἀποσταλῆς τῶν δώδεκα:
κη περὶ τῆς ἐ ἄρτων κ̄ τῆς δύο ἰχθύω:
κθ περὶ τῆς τῆς μαθητῆς ἐπερωτήσεως:
λ περὶ τῆς μεταμορφώσεως τοῦ ἰ̄ν̄:
λα περὶ τοῦ σελήνιαζομένου:
λβ περὶ τῆς διαλογιζομένης τίς μείζω:
λγ περὶ τοῦ μὴ ἐπιτρέπομ ἀκολουθεῖν:
λδ περὶ τῆς ἀναδειχθέντος ἐβδομήκοντ:
λε περὶ τοῦ ἐπερωτήσαντος νομικοῦ:
λϛ περὶ τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς λῃστ:
λζ περὶ μάρθας καὶ μαρίας:
λη περὶ προσευχῆς:
λθ περὶ τοῦ ἔχοντος δαιμόνιον κωφοῦ:
μ περὶ τῆς ἐκ τοῦ ὄχλου ἐπαρούσης φ̄ν̄:
μα περὶ τῆς αἰτούντων σημεῖον:
μβ περὶ τοῦ φαρισαίου καὶ τοῦ καλέσαντος τὸν ἰ̄ν̄:

ΠΕΡΙ τ̃ ΤΑΛΑΝΙϹ ΜΟΥ τ̃ ΝΟΜΙΚ̃:
ΠΕΡΙ τ̃ ΖΥΜΗϹ τ̃ ΦΑΡΙϹΑΙΩΝ:
ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΘΕΛΟΝ τ̃ ΜΕΡΙϹΑϹΘΑΙ τ̃ ΟΥϹΙ:
ΠΕΡΙ ΟΥ ΕΥΦΟΡΗϹΕΝ ΗΧΩΡΑ ΤΟΥ
ΕΠΛΟΥϹΙΟΥ:
ΠΤ̃ ΓΑΛΙΛΑΙ ΚΤ̃ ΕΝ ΤΩϹΙΛΩΑΜ:
ΠΕΡΙ ΤΗϹ ΕΧΟΥϹΗϹ ΠΝ̃Α ΑϹΘΕΝΕΙ:
ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΑΡΑΒΟΛΩΝ:
ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΠΕΡΩΤΗϹΑΝΤΟϹ ΕΙ Ο
ΛΙΓΟΙ ΟΙ ϹΩΖΟΜΕΝΟΙ:
ΠΕΡΙ τ̃ ΕΙΠΟΝ τ̃ τ̃ ΙΥ̃ ΔΙΑ ΗΡΩΔ:
ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΥΔΡΩΠΙΚΟΥ:
ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗ ΑΓΑΠΑΝ ΤΑϹ ΠΡΩΤΟ
ΚΛΗϹΙΑϹ:
ΠΕΡΙ τ̃ ΚΑΛΟΥΜΕΝ ΕΝ ΤΩ ΔΕΙΠΝ̃:
ΠΑΡΑΒΟΛΗ ΠΕΡΙ ΟΙΚΟΔΟΜ̃ ΠΥΡΓΥ:
ΠΕΡΙ τ̃ ΕΚΑ τ̃ ΠΡΟΒΑ τ̃ ΠΑΡΑΒΟΛΗ:
ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΠΟΔΗΜΗϹΑΝΤΟϹ ΕΙϹ
ΕΧΩΡΑΝ ΜΑΚΡΑΝ:
ΠΤΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΤΗϹ ΑΔΙΚΙΑϹ:
ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΛΟΥϹΙΟΥ ΚΤ̃ ΤΥ̃ ΛΑΖΑΡΥ:
ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΔΕΚΑΛΕΠΡΩΝ:
ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΡΙΤΟΥ ΤΗϹ ΑΔΙΚΙΑϹ:
ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΦΑΡΙϹΑΙΟΥ ΚΤ̃ ΤΟΥ ΤΕΛ̃ΝΥ:
ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΠΕΡΩΤΗϹΑΝΤ̃ ΠΛΥ
ϹΙΟΥ τ̃ ΙΝ̃:

ξδ περὶ τοῦ τυφλοῦ:
ξε περὶ ζακχαίου:
ξϛ περὶ τοῦ πορευθέντο λαβεῖν
ἑαυτῷ βασιλείαν:
ξζ περὶ τῶν λαβόντων δέκα μνῶν:
ξη περὶ τοῦ πώλου:
ξθ περὶ τῶν ἐπερωτησάντων τῶν κν
ἀρχιερέων καὶ γραμματέων:
ο περὶ τῆς παραβολῆς τοῦ ἀμπελῶν:
οα περὶ τῶν ἐγκαθέτων διὰ τὸν κῆνσον:
οβ περὶ τῶν σαδδουκαίων:
ογ ἐπερώτησις πρὸς τοὺς φαρισαί
πως ἐστὶν υἱὸς δαδ ὁ χο:
οδ περὶ τῶν χήρας τῆς τὰ δύο λεπτά:
οε ἐρώτησις περὶ συντελείας:
οϛ περὶ τοῦ πάσχα:
οζ περὶ τῶν φειλονικησάντων τῶν μείζ:
οη περὶ τῆς ἐξαιτήσεως τοῦ σατανᾶ:
οθ ἐξουθένωσις ἡρώδου:
π περὶ τῶν κοπιομένων γυναικῶν:
πα περὶ τοῦ μετανοήσαντο λῃστοῦ:
πβ περὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ κυριακοῦ σώματος:
πγ περὶ κλεόπα:

τέλος τοῦ κατὰ λουκᾶν εὐ τὰ κεφ

141

136

Π 11

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ

[illegible]

Ὠφθὴ γὰρ αὐτῷ ἄγγελος κυ. ἐστὼς
ἐκ δεξιῶν τοῦ θυσιαστηρίου
τοῦ θυμιάματος· ὡς ἐταράχθη
Ζαχαρίας ἰδὼν· καὶ φόβος
ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτόν· εἰπὲ γ
ρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος· μὴ φοβοῦ
Ζαχαρίαι· διότι εἰσηκούσθη ἡ
δέησίς σου· ὡς ἡ γυνή σου ἐμ
σάμετ γεννήσει υἱόν σοι· καὶ
καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἰω
άννην· καὶ ἔσται χαρά σοι καὶ
ἀγαλλίασις· καὶ πολλοὶ ἐπὶ
τῇ γεννήσει αὐτοῦ χαρρήσονται·
Ἔσται γὰρ μεγάς ἐνώπιον κυ· ὡς
οἶνον καὶ σίκερα οὐ μὴ πίῃ· καὶ
πνς ἁγίου πλησθήσεται· ἔτι
ἐκ κοιλίας μρς αὐτοῦ· καὶ πολ
λοὺς τοὺς υἱοὺς ἰηλ ἐπιστρέψει ἐ
πὶ κν τὸν θν αὐτῶν· ὡς αὐτὸς
προελεύσεται ἐνώπιον αὐτοῦ
ἐν πνι καὶ δυνάμει ἡλίου· ἐπι
στρέψει καρδίας πρὸς ἐπιτέ
κνα· ὡς ἀπειθεῖς ἐν φρονή
σει δικαίων· ἑτοιμάσαι κω
λαὸν κατεσκευασμένον·

ἐς τὸν οἶκον αὐτοῦ· μετὰ ἡ τάντ
Τὰς ἡμέρας· σῖτον ἐλαμεν ἐλι
σάμεν ἡ γυνὴ αὐτοῦ· ὡς περιέ
κρυμεν ἑαυτῆ μήνας πέντε,
λείουσα· ὅτι οὕτως μοι πε
ποίηκεν ὁ κ̅ς̅· ἐν ἡμέραις αἷς
ἐπεῖδεν ἀφελεῖν· τὸ ὄνειδός
μου ἐν ἀνοῖς· ε̅ τ̅ ἐν ἡ τῶν μη
Νὶ τὰ ἔκτω ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος
γαμριὴλ ὑπὸ τοῦ θ̅υ̅ εἰς πο
λιν τῆς γαμμαίας ἡ ὄνομα
ναζαρετ· πρὸς παρθένον
μεμνηστευμένην ἀνδρὶ ᾧ ὄνο
μα ἰωσὴφ· ἐξ οἴκου δ̅α̅δ̅· καὶ
τὸ ὄνομα τῆς παρθένου μα
ριάμ· καὶ εἰσελθὼν ὁ ἄγγελος
Πρὸς αὐτὴν εἶπε· χαῖρε κεχαρι
τωμένη ὁ κ̅ς̅ μετὰ σοῦ· εὐλογη
μένη σὺ ἐν γυναιξίν· ἡ δὲ ἰδοῦ
σα· διεταράχθη ἐπὶ τῷ λόγῳ
αὐτοῦ· ὡς διελογίζετο ποτα
πὸς εἴ ὁ ἀσπασμὸς οὗτος· καὶ
Εἶπεν ὁ ἄγγελος αὐτῇ· μὴ φο
βοῦ μαριάμ· εὗρες γὰρ χάριν
παρὰ τῷ θ̅ῷ̅· ἰδοῦ συλλή

P 111

ἐν γαστρὶ καὶ τέξῃ υἱόν· καὶ κα-
λέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἰν· οὗ- Α
τος ἔσται μέγας· καὶ υἱὸς ὑψίστου
κληθήσεται· καὶ δώσει αὐτῷ
κ̅ς̅ ὁ θ̅ς̅ τ̅ θρόνον δ̅α̅δ̅ τοῦ
πρ̅ς̅ αὐτοῦ· καὶ βασιλεύσει ἐ-
πὶ τ̅ οἰκονία μὲν ἐστοὺς
αἰῶνας· καὶ τῆς βασιλείας Η
αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος· εἶπε
Δ ἐ μαριὰμ πρὸς τὸν ἄγγελον·
πῶς ἔσται τοῦτο· ἐπεὶ ἄνδρα οὐ
γινώσκω· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγ-
γελος ἐκ πεμαυτῇ· πν̅α̅ ἅγιο Φ
ἐπελεύσεται ἐπὶ σε· καὶ δύνα-
μις ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι· διὸ
καὶ τὸ γεννώμενον ἅγιον· κλη-
θήσεται υἱὸς θ̅υ̅· καὶ ἰδοὺ ἐ-
Λ ισάμετ ἡ συγγενίς σου· καὶ αὐτη Ι
συνειληφυῖα ὑ̅ν̅ ἐν γήρει αὐτῆς·
καὶ οὗτος μὴν ἕκτος ἐστὶν αὐτῇ·
τῇ καλουμένῃ στείρᾳ· ὅτι οὐ-
κ ἀδυνατήσει παρὰ τῷ θ̅ῷ
πᾶν ῥῆμα· εἶπε δὲ μαριάμ·
Ι δοὺ ἡ δούλη κ̅υ̅· γένοιτό μοι
κατὰ τὸ ῥῆμα σου· καὶ ἀπῆλ- Κ

θεν ἀπ' αὐτῆς ὁ ἄγγελος. ε̅ τ̅

Ἀναστᾶσα δὲ μαριὰμ ἐν ταῖς ἡ-
μέραις ταύταις, ἐπορεύθη εἰς
τὴν ὀρεινὴν μετὰ σπουδῆς
εἰς πόλιν ἰούδα. καὶ εἰσῆλθεν
εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπά-
σατο τὴν ἐλισάμετ. καὶ ἐγέ-
νετο ὡς ἤκουσεν ἡ ἐλισάμετ τὸν
ἀσπασμὸν τῆς μαρίας, ἐσκίρ-
τησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ
αὐτῆς. καὶ ἐπλήσθη πνς ἁγίου
ἡ ἐλισάμετ. καὶ ἀνεφώνησε
φωνῇ μεγάλῃ καὶ εἶπεν. εὐλογη-
μένη σὺ ἐν γυναιξὶ, καὶ εὐλογη-
μένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.
καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἐλ-
θῇ ἡ μὴρ τοῦ κυμου πρός με.
Ἰδοὺ γὰρ ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ
ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὦτα μου,
ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλ-
λιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. καὶ
μὰ μαρίαν ἡ πιστεύσασα ὅτι
ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλη-
μένοις αὐτῇ παρὰ κυ.
Καὶ εἶπε μαριάμ. μεγαλύνει

ρ 1111

ιν ἔτους ϛ̅ϡ̅ιε̅ μηνὸς ἰουνίου κ̅ε̅ ἰνδικτιῶνος ιε̅ ἐν τῇ πόλει
τῶν ἁγίων ἀποστόλων τῇ θεοσῴστῳ ἐν τῷ ἁγίῳ βήματι
τοῦ ἁγίου ὀστέου τοῦ ἁγίου ἀποστόλου ἀνδρέου τοῦ πρωτοκλήτου
τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου πέτρου τοῦ κορυφαίου
τῶν ἀποστόλων τοῦ ἰησοῦ χριστοῦ τοῦ θεοῦ καὶ σωτῆρος
ἡμῶν ἐν τῇ ἁγίᾳ καὶ ἀγαθοδότῃ καὶ ζωοποιῷ καὶ
ἀναστασίμῳ τραπέζῃ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου ἀνδρέου
τοῦ πρωτοκλήτου τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου πέτρου
τοῦ κορυφαίου τῶν ἀποστόλων τοῦ ἰησοῦ χριστοῦ τοῦ θεοῦ
καὶ σωτῆρος ἡμῶν ἐν τῇ ἁγίᾳ καὶ ἀγαθοδότῃ καὶ
ζωοποιῷ καὶ ἀναστασίμῳ τραπέζῃ ἐν ἐπιφανείᾳ
καὶ παρουσίᾳ τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου καὶ θαυμασίου
ἀποστόλου ἀνδρέου τοῦ πρωτοκλήτου τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ
ἁγίου ἀποστόλου πέτρου τοῦ κορυφαίου τῶν ἀποστόλων
τοῦ ἰησοῦ χριστοῦ τοῦ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν
καὶ

Τῆς ἐλισάμετ ἐπλήσθη ὁ χρόνο
τοῦ τεκεῖν αὐτ. καὶ ἐγέννησεν
υἱόν. καὶ ἤκουσαν οἱ περίοι
κοι καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῆς ὅτι ἐ
μεγάλυνε κ̅σ̅ τὸ ἔλεος αὐτοῦ με
τ' αὐτῆς. καὶ συνεχαίρον αὐτῇ. καὶ
Ἐγένετο τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ ἦλθο
περιτεμεῖν τὸ παιδίον. καὶ ἐ
κάλουν αὐτὸ ἐπὶ τῷ ὀνόματι
τοῦ πρ̅ς̅ αὐτοῦ Ζαχαρίαν. καὶ
ἀποκριθεῖσα ἡ μ̅η̅ρ̅ αὐτοῦ. εἶ
πεν. οὐχί. ἀλλὰ κληθήσεται
ἰωάννης. καὶ εἶπον πρὸς αὐτ.
Ὅτι οὐδείς ἐστιν ἐν τῇ συγγενείᾳ
σου. ὃς καλεῖται τῷ ὀνόματι
τούτῳ. ἐνένευον τὴ τῷ πρ̅ι̅ αὐ
τοῦ, τὸ τί ἂν θέλοι καλεῖσθαι αὐ
τόν. καὶ αἰτήσας πινακίδιον.
ἔγραψε λέγων. ἰωάννης ἐστὶ τὸ
ὄνομα αὐτοῦ. καὶ ἐθαύμασαν
πάντες. ἀνεῴχθη τὸ στόμα
Αὐτοῦ παραχρῆμα καὶ ἡ γλῶσ
σα αὐτοῦ. καὶ ἐλάλει εὐλογῶν τ̅
θ̅ν̅. καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάντας
φόβος. τοὺς περιοικοῦν τ
αὐτούς.

Καὶ ἐπορεύθη εἰς τὴν ὀρεινὴν μετὰ σπουδῆς εἰς πόλιν Ἰούδα. καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας ἡ Ἐλισάβετ, ἐσκίρτησεν τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη πνεύματος ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ καὶ ἀνεφώνησεν κραυγῇ μεγάλῃ καὶ εἶπεν· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. καὶ πόθεν μοι τοῦτο ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ κυρίου μου πρὸς ἐμέ; ἰδοὺ γὰρ ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὦτα μου, ἐσκίρτησεν ἐν ἀγαλλιάσει τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ κυρίου. καὶ εἶπεν Μαριάμ· μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον, καὶ ἠγαλλίασεν τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ σωτῆρί μου, ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσίν με πᾶσαι αἱ γενεαί, ὅτι ἐποίησέν μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰς καὶ γενεὰς τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. ἐποίησεν κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν, καθεῖλεν δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσεν ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλεν κενούς, ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησεν πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως τοῦ αἰῶνος. ἔμεινεν δὲ Μαριὰμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. τῇ δὲ Ἐλισάβετ ἐπλήσθη ὁ χρόνος τοῦ τεκεῖν αὐτήν, καὶ ἔτεκεν υἱόν. καὶ ἤκουσαν οἱ γείτονες καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῆς ὅτι ἐμεγάλυνεν κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετ' αὐτῆς, καὶ συνέχαιρον αὐτῇ. καὶ ἐγένετο τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἦλθον περιτεμεῖν τὸ παιδίον, καὶ ἐκάλουν αὐτὸ ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ζαχαρίαν. καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἶπεν· οὐχί, ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης. καὶ εἶπαν πρὸς αὐτὴν ὅτι οὐδείς ἐστιν ἐν τῇ συγγενείᾳ σου ὃς καλεῖται τῷ ὀνόματι τούτῳ. ἐνένευον δὲ τῷ πατρὶ αὐτοῦ τί ἂν θέλοι καλεῖσθαι αὐτό. καὶ αἰτήσας πινακίδιον ἔγραψεν λέγων· Ἰωάννης ἐστὶν ὄνομα αὐτοῦ. καὶ ἐθαύμασαν πάντες. ἀνεῴχθη δὲ τὸ στόμα αὐτοῦ παραχρῆμα καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει εὐλογῶν τὸν θεόν. καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάντας φόβος τοὺς περιοικοῦντας αὐτούς, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ὀρεινῇ τῆς Ἰουδαίας διελαλεῖτο πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα. καὶ ἔθεντο πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν λέγοντες· τί ἄρα τὸ παιδίον τοῦτο ἔσται; καὶ γὰρ χεὶρ κυρίου ἦν μετ' αὐτοῦ. καὶ Ζαχαρίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐπλήσθη πνεύματος ἁγίου καὶ προεφήτευσεν λέγων· εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησεν λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ἤγειρεν κέρας σωτηρίας ἡμῖν ἐν οἴκῳ Δαυὶδ παιδὸς αὐτοῦ, καθὼς ἐλάλησεν διὰ στόματος τῶν ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνος προφητῶν αὐτοῦ, σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς, ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ, ὅρκον ὃν ὤμοσεν πρὸς Ἀβραὰμ τὸν πατέρα ἡμῶν, τοῦ δοῦναι ἡμῖν ἀφόβως ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν ῥυσθέντας λατρεύειν αὐτῷ

ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ.
ἐνώπιον αὐτοῦ πάσας τὰς ἡ-
μέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν· καὶ σὺ
Παιδίον προφήτης ὑψίστου κλη-
θήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ προ-
προσώπου κυρίου ἑτοιμάσαι ὁ δ
αὐτοῦ· τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτη-
ρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ· ἐν ἀφέσει ἁ-
μαρτιῶν αὐτῶν, διὰ σπλάγχνα
ἐλέους θυ ἡμῶν· ἐν οἷς ἐπε-
σκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὑψ.
ἐπιφάναι τοῖς ἐν σκότει καὶ
σκιῷ θανάτου καθημένοις,
τοῦ κατευθύναι τοὺς πόδας
ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης· τὸ δὲ
παιδίον ηὔξανε, ὡς ἐκραταιοῦ
το πνι· καὶ ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις
ἕως ἡμέρας ἀναδείξεως αὐτοῦ
πρὸς τὸν ἰηλ· ε τ ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς
Ἡμέραις ἐκείναις, ἐξῆλθε δόγ-
μα παρὰ καίσαρος αὐγούστου·
ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τὴν
οἰκουμένην αὐτὴ ἡ ἀπογρα-
φὴ πρώτη ἐγένετο ἡγεμονεύο-
τος τῆς συρίας κυρηνίου·

Καὶ ἐπορεύοντο πάντες ἀπο
γράφεσθαι, ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν
πόλιν· ἀνέβη δὲ καὶ ἰωσὴφ ἀπὸ
Τῆς γαλιλαίας ἐκ πόλεως να
ζαρὲτ εἰς τὴν ἰουδαίαν εἰς πό
λιν δαδ. ἥτις καλεῖται βη
θλεὲμ· διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴ
κου καὶ πατριᾶς δαδ. ἀπο
γράψασθαι σὺν μαριὰμ τῇ
μεμνηστευμένῃ αὐτοῦ γυναι
κὶ, οὔσῃ ἐγκύῳ· ἐγένετο δὲ ἐν
Τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐκεῖ· ἐπλήσθη
σαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐ
τήν· καὶ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς
τὸν πρωτότοκον· καὶ ἐσπαργά
νωσεν αὐτὸν καὶ ἀνέκλινεν αὐτὸν
ἐν τῇ φάτνῃ, διότι οὐκ ἦν αὐ
τοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύμα
τι· καὶ ποιμένες ἦσαν ἐν τῇ
Ϫ ὡραυτῇ αὐτῇ, ἀγραυλοῦντες
καὶ φυλάσσοντες φυλακὰς
τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὴν ποίμνην αὐ
τῶν· καὶ ἰδοὺ ἄγγελος κυ ἐπέ
στη αὐτοῖς· καὶ δόξα κυ περιε
λαμψεν αὐτοῖς· καὶ ἐφοβήθη

σαν φόβον μεγάν· καὶ εἶπεν αὐ
τοῖς ὁ ἄγγελος· μὴ φοβεῖσθε·
ἰδοὺ γὰρ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν
χαρὰν μεγάλην, ἥτις ἔσται πα
τὶ τῷ λαῷ· ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν
σήμερον σῆρ ὅς ἐστι χ̅ο̅ κ̅ο̅· ἐν
πόλει δ̅α̅δ̅· καὶ τοῦτο ὑμῖν τὸ
σημεῖον· εὑρήσετε βρέφος ἐ
σπαργανωμένον κείμενον
ἐν φάτνῃ· καὶ ἐξαίφνης ἐγέ
νετο σὺν τῷ ἀγγέλῳ πλῆθος
στρατιᾶς οὐ ὑνίου, αἰνούντ
τὸν θ̅ν̅ καὶ λεγόντων· δόξα ἐν
ὑψίστοις θ̅ῳ̅· καὶ ἐπὶ γῆς εἰρή
νη ἐν ἀνοῖς εὐδοκία· καὶ ἐ
γένετο ὡς ἀπῆλθον ἀπ' αὐτῶν
εἰς τὸν οὐ ὀνοὶ ἄγγελοι· καὶ οἱ
ἀνοῖοι ποιμένες· εἶπον πρὸς
ἀλλήλους· διέλθωμεν δὴ ἐ
ως μηθλεέμ, καὶ ἴδωμεν τὸ
ῥῆμα τοῦτο τὸ γεγονὸς· ὃ ὁ κ̅ο̅
ἐγνώρισεν ἡμῖν· καὶ ἦλθον
πεύσαντες· καὶ ἀνεύρον τήν τε
μαριὰμ καὶ τὸν ἰωσὴφ· καὶ
τὸ βρέφος κείμενον ἐν τῇ
φάτνῃ·

Ἰδόντες ὃ διεγνώρισαν περὶ τοῦ
ῥήματος τοῦ λαληθέντος αὐτοῖς
περὶ τοῦ παιδίου τούτου· καὶ
πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐθαύ
μασαν περὶ τῶν λαληθέντων
ὑπὸ τῶν ποιμένων πρὸς αὐτούς· ἡ δὲ μαριαμ
Συνετήρει πάντα τὰ ῥήματα
ταῦτα· συμμάλλουσα ἐν τῇ
καρδίᾳ αὐτῆς· καὶ ὑπέστρε
ψαν οἱ ποιμένες, δοξάζον
τες καὶ αἰνοῦντες τὸν θεὸν ἐπὶ πᾶ
σιν οἷς ἤκουσαν καὶ εἶδον, κα
θὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς·
Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέ
ραι ὀκτὼ τοῦ περιτεμεῖν αὐ
τὸν, καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐ
τοῦ ἰσ· τὸ κληθὲν ὑπὸ τοῦ ἀγ
γέλου, πρὸ τοῦ συλληφθῆναι
αὐτὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ· καὶ ὅ
τε ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ Δ
καθαρισμοῦ αὐτῶν κατὰ τὸ
νόμον μωσέως· ἀνήγαγον
αὐτὸν εἰς ἱεροσόλυμα παρα
στῆσαι τῷ κῷ· καθὼς γέγρα
πται ἐν νόμῳ κυ· ὅτι πᾶν

περὶ τοῦ συμεῶνος :

ἄρσεν διανοίγον μήτραν· ἅγιο
τῷ κῷ κληθήσεται· καὶ τοῦ δοῦ
ναι θυσίαν κατὰ τὸ εἰρημένον
ἐν νόμῳ κῦ· ζεῦγος τρυγόνων·
ἢ δύο νεοσσοὺς περιστερῶν·

ϰ ἀρ

Καὶ ἰδοὺ ἄνος ἦν ἐν ἰλῆμ· ὦ ὄνο
μα συμεὼν· καὶ ὁ ἄνος οὗτος δίκαιο
καὶ εὐλαμὴς, προσδεχόμενος
παράκλησιν τοῦ ἰηλ· καὶ πνα
ἦν ἅγιον ἐπ' αὐτόν· καὶ ἦν αὐτῷ κε
χρηματισμένον ὑπὸ τοῦ πνος
τοῦ ἁγίου μὴ ἰδεῖν θάνατον πρὶ
ἢ ἴδη τὸν χν κυ· καὶ ἦλθεν ἐν τῷ
πνι εἰς τὸ ἱερόν· καὶ ἐν τῷ εἰσα
γαγεῖν τοὺς γονεῖς τὸ παιδίον ἰν·
τοῦ ποιῆσαι αὐτοὺς κατὰ τὸ εἰ
θισμένον τοῦ νόμου περὶ αὐτοῦ·
καὶ αὐτὸς ἐδέξατο αὐτὸ· εἰς τὰς
ἀγκάλας αὐτοῦ· καὶ εὐλόγησε τὸν
θν καὶ εἶπε· νῦν ἀπολύεις τὸν
Δούλον σου δέσποτα κατὰ τὸ ῥῆ
μα σου ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ
ὀφθαλμοί μου τὸ σριόν σου· ὃ
ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπο
πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀ

πολλαπλασίονα δόξαν λαοῦ
σου ἐν ἡλίῳ ϛ̄ καὶ ἐν ἡμέρᾳ
αὐτοῦ θαυμαζόμενα ἐν πᾶσιν
λαμβανομένοις περὶ αὐτοῦ.
Κ αὐτὸς ἐν λόγοις ἁγίοις στηρίσας μ̄
ἃ ἔπεσε προσμαρτυρῆσαι περὶ αὐτ̄
ἰδοὺ γὰρ κεῖται ἐν τῷ τάφῳ μ̄
καὶ ἐν τῷ ἡλίῳ ἐμπαίζουσιν αὐτ̄
καὶ ἐν τῷ ἡλίῳ ἐμπαίζουσιν αὐτ̄
ὅτι ἀναστήσεται ἐν τῇ ἡμέρᾳ
τῆς ἀναστάσεως τῶν ἀνθρώπων
καὶ ἀναστήσεται ὁ λαὸς αὐτοῦ
καὶ ἀναστήσεται ὁ λαὸς αὐτοῦ
διὰ παντὸς διαμένοντες. καὶ ἐν ἡμέρᾳ
Η αὐτοῦ προφῆται θαυμάσιοι καὶ
ὅσιοι φυλάσσουσιν αὐτὴν προσευχὴν
καὶ αἴνεσιν μεγάλην ποιοῦσιν. ἐν
ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἐν μέρει ἐν μέρει
τοῦ ἔτους. ἐν τῷ ἔτει τῷ ἑβδόμῳ
τῆς ἐξόδου μου. οὐκ ἀφίσταται
τοῦ ἱεροῦ μηνὸς ἕως ἐβδόμου
τῆς λατρείας αὐτῶν ἕως ἐβδόμου
μηνὸς ἐν τῷ ἔτει τῷ ἑβδόμῳ
ἐν τῷ ἔτει τῷ ἑβδόμῳ
καὶ

τοῖς προσδεχομένοις μετρωσι
ἐν ἰλῆμ· ε̅ τ̅ καὶ ὡς ἐτέλεσαν ἁ
Παντα τὰ κατὰ τὸν νόμον κυ·
ὑπέστρεψαν εἰς τὴν ταμμαίαν· εἰς
τὴν πόλιν ἑαυτῶν ναζαρέτ· τὸ
δὲ παιδίον ἠύξανε καὶ ἐκραταιοῦ
το πνι· πληρούμενον σοφίας·
καὶ χάρις θυ ἦν ἐπ' αὐτό· ε̅ τ̅ καὶ
Ἐπορεύοντο οἱ γονεῖς αὐτοῦ κατ'
ἔτος εἰς ἱερουσαλὴμ τῇ ἑορτῇ
τοῦ πάσχα· καὶ ὅτε ἐγένετο ἐ
τῶν δώδεκα· ἀναβάντ' αὐτ
εἰς ἱεροσόλυμα κατὰ τὸ ἔθος
τῆς ἑορτῆς· καὶ τελειωσάντων
τὰς ἡμέρας· ἐν τῷ ὑποστρέφει
αὐτοὺς· ὑπέμεινεν ἰσ ὁ παῖς
ἐν ἰλῆμ· καὶ οὐκ ἔγνω ἰωσὴφ καὶ
ἡ μὴρ αὐτοῦ· νομίσαντες καὶ αὐτὸ
ἐν τῇ συνοδίᾳ εἶναι· ἦλθον ἡ
μέρας ὁδόν· καὶ ἀνεζήτουν αὐτ
ἐν τοῖς συγγενέσι καὶ τοῖς γνω
στοῖς· καὶ μὴ εὑρόντες αὐτ· ὑπέ
στρεψαν εἰς ἰλῆμ ζητοῦντες
αὐτόν· καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρ
Τρεῖς· εὗρον αὐτ ἐν τῷ ἱερῷ

δαίας· καὶ τετραρχοῦντος τῆς
γαμμαίας ἡρώδου· φιμπτου
δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τετραρ
χοῦντος τῆς ἰτουραίας ἐστρα
χωνίτιδος χώρας· κλυσανίου
τῆς ἀμιλημῆς τετραρχοῦντος·
ἐπὶ ἀρχιερέως ἄμμα ἐν καϊά
φα· ἐγένετο ῥῆμα θῦ ἐπὶ ἰω
άμμην τὸν ζαχαρίου υἱὸν ἐν τῇ
ἐρήμῳ· καὶ ἦλθεν εἰς πᾶσαν
τὴν περίχωρον τοῦ ἰορδάνου· κη
ρύσσων βάπτισμα μετανοίας
εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· ὡς γε
γραπται ἐν βιβλῳ λόγων· ἡ
σαΐου τοῦ προφήτου λεγόντος·
φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ·
ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν κυ· εὐθείας
ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ· πᾶ
σα φάραγξ πληρωθήσεται· καὶ
πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινω
θήσεται· καὶ ἔσται τὰ σκομὰ εἰς
εὐθείαν, καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁ δὺ
λείας· καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ
τὸ σρῖον τοῦ θῦ· ἔλεγεν οὖν
τοῖς ἐκπορευομένοις ὄχλοις·

ϛ̄ ε̄ τ̄ ἐπερωτηϲάντ τ̄ ἰωάννην:

μαπιαθῆναι ὑπ' αὐτοῦ· γεννή
ματα ἐχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν
ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσ
ὀργῆς· ποιήσατε οὖν καρπὸς
ἀξίους τῆς μετανοίας· ϛ μὴ
ἄρξησθε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· πρᾶ
ἐχόμεν τὸν ἀμραάμ· λέγω γὰρ Τ
ὑμῖν· ὅτι δύναται ὁ θ̄ς ἐκ τῶν
λίθων τούτ̄, ἐγεῖραι τέκνα τ̄
ἀμραάμ· ἤδη γὰρ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸ
τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων κεῖ
ται· πᾶν οὖν δένδρον μὴ ποι
οῦν καρπὸν καλὸν· ἐκκόπεται
καὶ εἰς πῦρ βάλλεται· καὶ ἐπη
ϛ̄ ρ ώτων αὐτὸν οἱ ὄχλοι λέγοντες:
τί οὖν ποιήσομεν· ἀποκριθ ss
δὲ λέγει αὐτοῖς· ὁ ἔχων δύο χιτ̄
νας· μεταδιδότω τῷ μὴ ἔχον Τ
τι· καὶ ὁ ἔχων βρώματα, ὁμοί
ως ποιείτω· ἦλθον γὰρ καὶ τελῶ
ναι βαπτισθῆναι· ϛ εἶπον πρὸ
αὐτόν· διδάσκαλε, τί ποιήσο
μεν· ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς·
Μ ηδὲν πλέον παρὰ τὸ διατε Ρ
ταγμένον ὑμῖν πράσσετε·

ἐπηρώτων τὸν αὐτὸν καὶ τρατεύομε-
νοι, λέγοντες· καὶ ἡμεῖς τί ποιή-
σομεν· καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς·
μηδένα διασείσητε· μηδὲ συ-
κοφαντήσητε· καὶ ἀρκεῖσθε τοῖς
ὀψωνίοις ὑμῶν· προσδοκῶν
Τὸς τὸν λαοῦ· καὶ διαλογιζομέ-
νων πάντων ἐν ταῖς καρδί-
αις αὐτῶν περὶ τοῦ ἰωάννου·
μήποτε αὐτὸς ἐστὶ ὁ χ̅ς̅· ἀπεκρί-
νατο ὁ ἰωάννης ἅπας ἐλέγων·
ἐγὼ μὲν ὕδατι μαπτίζω ὑμᾶς·
ἔρχεται ὁ ἰσχυρότερός μου, οὗ οὐ
κεἰμὶ ἱκανὸς λῦσαι τὸν ἱμάν-
τα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ·
αὐτὸς ὑμᾶς μαπτίσει, ἐν πνι̅ ἁ-
γίῳ καὶ πυρί· οὗ τὸ πτύον ἐν
Τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ διακαθαρὶ εἰ-
τὴν ἅλωνα αὐτοῦ· καὶ συνάξει
τὸν σῖτον εἰς τὴν ἀποθήκην
αὐτοῦ· τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύ-
σει πυρὶ ἀσμέστω· πολλὰ μὲν
οὖν καὶ ἕτερα παρακαλῶν, ἐκη-
γελίζετο τὸν λαόν· ε̅ τ̅ ὁ τὸν ἡρώδ̅
Ὁ τετράρχης ἐλεγχόμενος ὑπ' αὐ-
τοῦ

περὶ τῆς ῥωδιάδος τῆς γυναικὸς
τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ· καὶ περιπά-
των ὧν ἐποίησε πονηρῶν ὁ τῆ-
ρώδης, προσέθηκε καὶ τοῦτο ἐ-
πὶ πᾶσι· καὶ κατέκλεισε τὸ
ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ·
ιτ α Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἀπαντισθῆναι
ἅπαν τὰ τῶν λαὸν· καὶ ἰοῦ ἀπαντι-
σθέντος καὶ προσευχομένου, ἀ-
νεῴχθῆναι τὸν οὐρανὸν καὶ κατα-
βῆναι τὸ πνᾶ τὸ ἅγιον σωμα-
τικῷ εἴδει ὡσεὶ περιστερὰν ἐ-
πὰν τῶν· καὶ φωνὴν ἐξ οὐρανοῦ γε-
νέσθαι λέγουσαν· σὺ εἶ, ὁ υἱός
μου ὁ ἀγαπητός· ἐν σοὶ ηὐδόκησα· ε τ χ αρ
ιδ τ Καὶ αὐτὸς ἦν ὁ ἰσ ὡσεὶ ἐτῶν τριά-
κοντα· ἀρχόμενος ὢν, ὡσε-
νομίζετο υἱὸς ἰωσήφ· τοῦ ἠ-
λεί· τοῦ ματθάν· τοῦ λεΐ· τοῦ
μελχί· τοῦ ἰωαννά· τοῦ ἰω-
σήφ· τοῦ ματθίου· τοῦ ἀμώς·
Τοῦ ναούμ· τοῦ ἐσλί· τοῦ ἀγαί·
τοῦ μαάθ· τοῦ ματταθίου·
τοῦ σεμεεί· τοῦ ἰωσήφ· τοῦ
ἰούδα· τοῦ ἰωαννάν· τοῦ

ρησά· τοῦ Ζορουάμελ· τοῦ σα
λαθιήλ· τοῦ μηρεί· τοῦ μελχί·
Τοῦ ἀδδί· τοῦ κωσάμ· τοῦ ἐλμω
δάμ· τοῦ ἠρ· τοῦ ἰωσῆ· τοῦ ἐλμ
έζερ· τοῦ ἰωρείμ· τοῦ ματθάτ·
τοῦ λεϊ· τοῦ συμεών· τοῦ ἰούδα·
τοῦ ἰωσήφ· τοῦ ἰωαννᾶν· τοῦ
ἐλιακίμ· τοῦ μελεᾶ· τοῦ μαι
νᾶν· τοῦ ματταθᾶ· τοῦ ναθᾶν·
Τοῦ δαδ· τοῦ ἰεσσαί· τοῦ ὠβήδ·
τοῦ βοόζ· τοῦ σαλμών· τοῦ
ναασσών· τοῦ ἀμιναδάμ· τοῦ
ἀράμ· τοῦ ἰωράμ· τοῦ ἑσρώμ·
τοῦ φαρεσ· τοῦ ἰούδα· τοῦ ἰα
κώβ· τοῦ ἰσαάκ· τοῦ ἀβραάμ·
τοῦ θάρα· τοῦ ναχώρ· τοῦ σε
ρούχ· τοῦ ῥαγαῦ· τοῦ φάλεγ·
τοῦ ἔβερ· τοῦ σαλᾶ· τοῦ καϊνᾶ·
τοῦ ἀρφαξάδ· τοῦ σήμ· τοῦ
Νῶε· τοῦ λάμεχ· τοῦ μαθουσάλα·
τοῦ ἐνώχ· τοῦ ἰάρεδ· τοῦ μα
λελεήλ· τοῦ καϊνᾶν· τοῦ ἐνώς·
τοῦ σήθ· τοῦ ἀδάμ· τοῦ θυ·
Ἰ σ̄ ϛ πλήρης πν̄ϲ ἁγίου κ̄ ὑπέστρε ιε̄ αρ
τεν ἀπὸ τοῦ ἰορδάνου· κ̄ ἤγετο β

148

ιε
ε

Φ αμὲν οὖν ἡμῖν ταῦτα διωρισμένα κείσθω· ἐπισκεπτέον δὲ ἐφεξῆς περὶ τοῦ διαμέτρου· καὶ οὐκ ἔστιν ἡμῖν ταῦτα διορίσασθαι πρὸς τὸν ὑποκείμενον σκοπόν· ἐπεὶ καὶ ἄλλως ἐστὶν ἀναγκαῖον τὴν διάμετρον ἀσύμμετρον εἶναι τῇ πλευρᾷ μήκει μόνον δυνάμει δὲ δυπλασίαν· ἐπεὶ γὰρ ἴσος ὁ ἀριθμὸς ἐστὶν ὁ συγκείμενος ἐκ τοῦ τε τῆς διαμέτρου καὶ τοῦ τῆς πλευρᾶς, ἐκάτερος δὲ τῶν τῆς διαμέτρου καὶ τῆς πλευρᾶς ἐστὶν ἀριθμὸς ὁ μὲν τῆς διαμέτρου ὁ τὴν δυπλασίαν δυνάμενος τῆς πλευρᾶς, ὁ δὲ τῆς πλευρᾶς ὁ ἴσος τῷ ἐξ ἀρχῆς ἀφορισθέντι ἐπιπέδῳ, ἐὰν ἐκτεθῇ ἡ διάμετρος, ἐκτεθήσεται καὶ ἡ πλευρὰ μήκει μόνον· ἐὰν δὲ ἡ διάμετρος μήκει μόνον, οὐκ ἐκτεθήσεται ἡ πλευρὰ μήκει μόνον· ἐὰν γὰρ ἐκτεθῇ ἡ πλευρὰ μήκει μόνον, ἐκτεθήσεται καὶ ἡ διάμετρος

μήσῃς κῦ τὸν θν̄ σου, ὡς αὐτὸν μὸν
λατρεύσεις· καὶ λίγμβμαὶ τῷ
λῃ, καὶ ἐφλισθμαὶ τ̄ ἐπὶ τὸ πρό-
ρύμον τοῦ ἱεροῦ, καὶ εἰ τὸ θμαὶ τ̄·
εἰ γὰρ εἶ τοῦ θν̄, καὶ μβ σθαὶ τ̄ θμ
τὸν θμ καὶ τ̄· τέγραπται γὰρ ὅτι
τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ θμ τὸν λεῖται
περὶ σοῦ τοῦ διαφυλάξαι σε·
καὶ ἐπὶ χειρῶν μὲ ἀροῦσίν σε· μή πο
τε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν
πόδα σου· καὶ ἀποκριθεὶς εἶ
πεν αὐτῷ ὁ ἰ̄σ· ὅτι εἴρηται, οὐ
κ ἐκπειράσεις κῦ τὸν θν̄ σου·
καὶ πάλιν τὸν λέσας ὁ διάβολος
εἰς ὄρος ὑψηλὸν λίαν, ἔδειξεν
αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας τοῦ
κόσμου καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν·
καὶ εἶπεν αὐτῷ· ταῦτά σοι πάντα
δώσω ἐὰν πεσὼν προσκυνήσῃς
μοι· τότε λέγει αὐτῷ ὁ ἰ̄σ· ὕπαγε
σατανᾶ· γέγραπται γὰρ· κύ-
ριον τὸν θν̄ σου προσκυνήσεις
καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις·
τότε ἀφίησιν αὐτὸν ὁ διάβολος
καὶ ἰδοὺ ἄγγελοι προσῆλθον
καὶ διηκόνουν αὐτῷ· ὡς δὲ ἤκου-
σεν ὁ ἰ̄σ ὅτι ἰωάννης παρε-
δόθη, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν
γαλιλαίαν· καὶ καταλιπὼν
τὴν ναζαρὲτ ἐλθὼν κατῴκη-
σεν εἰς καπερναοὺμ τὴν πα-
ραθαλασσίαν ἐν ὁρίοις ζα-
βουλὼν καὶ νεφθαλείμ· ἵνα
πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ ἡσαΐου
τοῦ προφήτου λέγοντος· γῆ
ζαβουλὼν καὶ γῆ νεφθαλείμ·

143
111

ἐσωθὸ αὐτῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαμμά
των ἐς τὴν συναγωγὴν. ὡς ἀμέτρη
ἀνατμῶμαι. ὡς ἐπεδόθη αὐτῷ
Φ μιμόμη ἡσαΐου τοῦ προφήτου Π
καὶ ἀναπτύξας τὸ μιμόμον. εὗρε
τὸν τόπον οὗ ἦν τετραμμένον.
πνᾶ κυ ἐπ' ἐμὲ, οὗ ἕνεκεν ἔχρι
σέ με. εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς
ἀπέσταλκέ με. ἰάσασθαι τοὺς
συντετριμμένους τὴν καρδίαν
κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφεσιν Λ
καὶ τυφλοῖς ἀνάμλεψιν. ἀπο
στεῖλαι τεθραυσμένους ἐν ἀ
φέσει. κηρύξαι ἐνιαυτὸν κυ δε
κτόν. ὡς πτύξας τὸ μιμόμον ἀ
Π οδοῦς τῶν ὑπηρέτῃ ἐκάθισε.
καὶ πάντων ἐν τῇ συναγωγῇ
οἱ ὀφθαλμοὶ ἦσαν ἀτενίζοντ'
αὐτῷ. ἤρξατο λέγειν πρὸς
αὐτοὺς. ὅτι σήμερον πεπλη Η
ρωται ἡ γραφὴ αὕτη ἐν τοῖς
ιθ a ὠσὶν ὑμῶν. ὡς πάντες ἐμαρ
τύρουν αὐτῷ. καὶ ἐθαύμαι χ αρ
Ζ ον ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτο
τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τοῦ

στόματος αὐτοῦ καὶ ἐλέγον· οὐχὶ τοῦτο
ἐστιν ὁ υἱὸς ἰωσήφ; καὶ εἶπε πρὸς
αὐτούς· πάντως ἐρεῖτε μοι τὴν
παραβολὴν ταύτην· ἰατρὲ θεράπευσον σεαυτόν· ὅσα ἠκούσαμεν
γενόμενα ἐν τῇ Καπερναοὺμ, ποίησον καὶ ὧδε ἐν τῇ πρίδι
σου· εἶπε δὲ· ἀμὴν ὑμῖν λέγω
ὅτι οὐδεὶς προφήτης δεκτός
ἐστιν ἐν τῇ πρίδι αὐτοῦ· ἐπὶ
ἀληθείας δὲ λέγω ὑμῖν· πολλαὶ χῆ
ραι ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις ἠλιοῦ
ἐν τῷ ἰηλ· ὅτε ἐκλείσθη ὁ οὐρ
ἐπὶ ἐτη τρία καὶ μῆνας ἐξ· ὡς
ἐγένετο λιμὸς μέγας ἐπὶ πᾶσαν
τὴν γῆν· καὶ πρὸς οὐδὲ μίαν αὐτῶν
ἐπέμφθη ἠλίας· εἰ μὴ εἰς σα
ρεφθὰ τῆς σιδῶνος πρὸς γυ
ναῖκα χήραν· καὶ πολλοὶ λεπροὶ
ἦσαν ἐπὶ ἐλισσαίου τοῦ προφή
του ἐν τῷ ἰηλ· καὶ οὐδεὶς αὐτῶν
ἐκαθαρίσθη· εἰ μὴ νεεμὰν ὁ
σύρος· καὶ ἐπλήσθησαν πάν
τες θυμοῦ ἐν τῇ συναγωγῇ ἀ
κούοντες ταῦτα· καὶ ἀναστάν
τες,

ι κ ι
ι κα α ι κβ ι

ιγ̄ α̅ Ἡμέρας ὀξέλθ(ε) ὁ πορεύτης ὁδὸν ἡμέ-
ραν τὸν τόπον· καὶ οἱ ὀχλοι ἐζήτουν
αὐτ(ὸν) καὶ ἦλθον πρὸς αὐτόν· καὶ κατεῖχον αὐτ(ὸν) τοῦ μὴ πορεύεσθαι
ἀπ' αὐτῶν· ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς·
ὅτι καὶ ταῖς ἑτέραις πόλεσίν
μου εὐαγγελίσασθαί με δεῖ τὴν βασι-
λείαν τοῦ θ(εο)ῦ· ὅτι εἰς τοῦτο
ἀπέσταλμαι· καὶ ἦν κηρύσσων εἰς
τὰς συναγωγὰς τῶν Ἰουδαίων κατὰ τὰς πόλεις.
κ̅θ̅ δ̅ Καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος ὀνόματι Ἰάειρος, καὶ οὗτος ἄρχων τῆς συναγωγῆς ὑπῆρχεν·
καὶ πεσὼν παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰ(ησο)ῦ παρεκάλει αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ·
ὅτι θυγάτηρ μονογενὴς ἦν αὐτῷ ὡς ἐτῶν δώδεκα, καὶ αὐτὴ ἀπέθνησκεν.
ἐν δὲ τῷ ὑπάγειν αὐτὸν οἱ ὄχλοι συνέπνιγον αὐτόν· καὶ γυνὴ οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος ἀπὸ ἐτῶν δώδεκα,
ἥτις ἰατροῖς προσαναλώσασα ὅλον τὸν βίον οὐκ ἴσχυσεν ὑπ' οὐδενὸς θεραπευθῆναι,
προσελθοῦσα ὄπισθεν ἥψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· καὶ παραχρῆμα ἔστη ἡ ῥύσις τοῦ αἵματος αὐτῆς.
καὶ εἶπεν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· τίς ὁ ἁψάμενός μου; ἀρνουμένων δὲ πάντων εἶπεν ὁ Πέτρος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ·
ἐπιστάτα, οἱ ὄχλοι συνέχουσί σε καὶ ἀποθλίβουσι, καὶ λέγεις τίς ὁ ἁψάμενός μου;
ὁ δὲ εἶπε πρός τινα· ἥψατό μου τις· ἐγὼ γὰρ ἔγνων δύναμιν ἐξελθοῦσαν ἀπ' ἐμοῦ.
ἰδοῦσα δὲ ἡ γυνὴ ὅτι οὐκ ἔλαθεν, τρέμουσα ἦλθε καὶ προσπεσοῦσα αὐτῷ δι' ἣν αἰτίαν ἥψατο αὐτοῦ
ἀπήγγειλεν ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ, καὶ ὡς ἰάθη παραχρῆμα.
ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· θύγατερ, ἡ πίστις σου σέσωκέν σε· πορεύου εἰς εἰρήνην.

περὶ τὰ ἄγρας τῶν ἰχθύων : ια 157

Τὸ μάθο· καὶ χαλάσαντες τὰ δίκτυα Η ια
ὑμῶν εἰς ἄγραν· καὶ ἀποκριθεὶς
ὁ σίμων εἶπεν αὐτῷ· ἐπιστάτα·
δι' ὅλης τῆς νυκτὸς κοπιάσαν
τες οὐδὲν ἐλάμομεν· ἐπὶ δὲ
τῷ ῥήματί σου χαλάσω τὸ δί
κτυον· καὶ τοῦτο ποιήσαντ',
Συνέκλεισαν πλῆθο ἰχθύων
πολύ· διερρήγνυτο τὸ δίκτυ
ον αὐτῶν· καὶ κατένευσαν τοῖς
μετόχοις τοῖς ἐν τῷ ἑτέρῳ
πλοίῳ· τοῦ ἐλθόν τ' σύλλαμε Ο
σκαιαὐτοῖς· καὶ ἦλθον καὶ ἐπλη
σαν ἀμφότερα τὰ πλοῖα,
Ὡς τε βυθίζε σκαιαὐτά· ιδ λα
Δὲ σίμων πέτρος, προσέπεσε ι
τοῖς γόνασιν ἰυλέγων·
ἐξέλθε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι ἀνὴρ ἁ
μαρτωλός εἰμι κε· θάμμος
γὰρ περιέσχεν αὐτὸν καὶ πάντας
τοὺς σὺν αὐτῷ ἐπὶ τῇ ἄγρα
τῶν ἰχθύων ἣ συνέλαμον· ὁ
μοίως τὸ καὶ ἰάκωμον καὶ ἰωάννη
ὑοὺς ζεμεδαίου· οἳ ἦσαν κοι
νωνοὶ τῷ σίμωνι· καὶ εἶπε λβ
β

Προσ τ̄ σίμωνα ὁ ἰσ̄ · μὴ φοβοῦ
ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνοῦσ ἔσῃ ζωγρῶν ·
καὶ κατάγαγόντες τὰ πλοῖα
ἐπὶ τὴν γῆν · ἀφέντες ἅπαν
τα ἠκολούθησαν αὐτῷ · ε̄ τ̄

ιβ λ̄ γ̄ β Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτ̄ ἐν
μιᾷ τ̄ πόλεων · καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ
πλήρης λέπρας · κ̄ ῑ δ̄ τ̄ ῑ η̄ ·
πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον ἐδεήθη
αὐτοῦ λέων · κ̄ ε̄ · ἐὰν θέλ
δύνασαί με καθαρίσαι · καὶ
ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἥ τα
το αὐτοῦ εἰπών · θέλω καθα
ρίσθητι · καὶ εὐθέως ἡ λέπρα
ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ · καὶ αὐτὸ
παρήγγειλεν αὐτῷ μηδενὶ ἐ
πεῖν · ἀλλὰ ἀπελθὼν δεῖξο
σεαυτ̄ τῷ ἱερεῖ · καὶ προσένεγκε
περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου κα
θὼς προσέταξε μωσῆς, εἰσ
λ̄ δ̄ α Μαρτύριον αὐτοῖς · διήρχετο
δὲ μᾶλλον ὁ λόγος περὶ αὐτοῦ
καὶ συνήρχοντο ὄχλοι πολ
λοὶ, ἀκούειν καὶ θεραπεύεσθαι
ὑπ' αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀσθενεῖ

ἀυτ̄ · ἀυτὸ ϛ ἦν ὑποχωρ̄ ἐν ταῖς
ἐρήμοις κ̄ προσευχόμενος · Π
Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾶ τῶν ἡμερῶν
κ̄ ἀυτὸς ἦν διδάσκ̄ · ϛ ἦσαν κα
θήμενοι φαρισαῖοι · ϛ νομο
διδάσκαλοι · οἳ ἦσαν ἐληλ
θότες ἐκ πάσης κώμης τῆς
γαμμαίας · ϛ ἰουδαίας · καὶ
ἰλῆμ · κ̄ δύναμις κ̄ ὑ ἦν εἰς
τὸ ἰᾶσθαι ἀυτούς · καὶ ἰδοὺ
Ἄνδρες φέροντες ἐπὶ κλίνης
ἀνόν · ὃς ἦν παραλελυμένος ·
καὶ ἐζήτουν ἀυτ̄ εἰσενεγκεῖν
καὶ θεῖναι ἐνώπιον ἀυτοῦ · ϛ
μὴ εὑρόντες πῶς ἐισενέγκωσι
ἀυτ̄ διὰ τ̄ ὄχλον, ἀναβάντες
ἐπὶ τὸ δῶμα, διὰ τῶν κεράμων
καθῆκαν ἀυτ̄ σὺν τῷ κλινιδί
ῳ ἐις τὸ μέσον ἐμπροσθεν τοῦ
ἰῦ · καὶ ἰδὼν τὴν πίστιν ἀυτῶν ·
Εἰπεν ἀυτῷ · ἄνε, ἀφέων ταίσοι
αἱ ἁμαρτίαι σου · ϛ ἤρξαντο
διαλογίζεσθαι οἱ γραμματεῖς
κ̄ οἱ φαρισαῖοι λέγοντες · τίς
ἐστιν ὁ τ̄ ὃς λαλεῖ βλασφημί
ας ·

τις δύναται ἀφιέναι ἁμαρτίας· εἰ μὴ μόνος ὁ θς· ὃς μίγα
λοις τοῖς διαμαρτάνουσιν ἑαυτῷ, ὡς τὸν λῃστὴν ἐν τῷ
σταυρῷ· εἰ μὴ πρὸς αὐτόν· τίδιαυλογεῖται ἡ καρδία
σου ἐν ἡμῖν· τί ἐν τῷ κόπτειν
ρον· εἰ μὴ ἵνα ἀφέσωμεν ταῖς σοῖς αὐ
ἁμαρτίαις σου· ἢ εἰ μὴ ἵνα ἄρῃ
ς περιπατῇ· ἵνα τί εἰδῇς τὸ
ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀν
θρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέ
ναι ἁμαρτίας· εἶπε τότε παρα
λελυμένῳ· σοὶ λέγω· ἔγειρε
καὶ ἆρας τὸ κράβαττόν σου, πο
ρεύου εἰς τὸν οἶκόν σου· ὃ παρα
χρῆμα ἀναστὰς ἐνώπιον αὐτῶν,
ἆρας ἐφ᾽ ὃ κατέκειτο, ἀπῆλ
θεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ δοξά
ζων τὸν θν· ὃν δικαίως σὺν λέγειν
ἁπαντας, καὶ ἐδόξαζον τὸν
θν· ὃν καὶ ἡμεῖς σήμερον ἑορτά
ζοντες· ὑπὲρ ἡμῶν μόνων τὸν λόγον
ἔλαβε σὰρξ ἐνανθρωπήσας· καὶ μετὰ
ταῦτα ἐν τῷ σταυρῷ ἐκρεμάσθη· καὶ
ἐν τῷ τάφῳ ἐτέθη· καὶ τοῖς ἰδίοις
μαθηταῖς ὤφθη· καὶ τὴν ἐπαγγελίαν
τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐπλήρωσε· καὶ
διὰ τοῦτο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς πεντηκο
στῆς ἐπεδήμησε τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ·
καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐν τῷ οὐρανῷ
ἀνελήφθη· καὶ ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ· καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ
ἐν τῷ οὐρανῷ

θήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον· καὶ
εἶπεν αὐτῷ· ἀκολούθει μοι· καὶ
καταλιπὼν ἅπαντα· ἀναστὰς
ἠκολούθησεν αὐτῷ· καὶ ἐποίη λθ
Σεδοχὴν μεγάλην λευὶς αὐτῷ ἐν
τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ· καὶ ἦν ὄχλος
τελωνῶν πολὺς καὶ ἄλλων· οἳ
ἦσαν μετ' αὐτῶν κατακείμενοι·
καὶ ἐγόγγυζον οἱ γραμματεῖς
αὐτῶν καὶ οἱ φαρισαῖοι πρὸς τοὺς
μαθητὰς αὐτοῦ λέγοντες· διὰ
τί μετὰ τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν
ἐσθίετε καὶ πίνετε· καὶ ἀπο μ
Κριθεὶς ὁ ἰσ εἶπε πρὸς αὐτούς·
οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ὑγιαίνον
τες ἰατροῦ· ἀλλ' οἱ κακῶς ἔ
χοντες· οὐκ ἐλήλυθα καλέ
σαι δικαίους· ἀλλὰ ἁμαρτω
λοὺς εἰς μετάνοιαν· ε οἱ δὲ εἶ χ
πον πρὸς αὐτοῦ· διατί οἱ μαθη
τὰι ἰωάννου νηστεύουσι πυ
κνὰ, καὶ δεήσεις ποιοῦνται·
ὁμοίως καὶ οἱ τῶν φαρισαίων, οἱ δὲ
σοὶ ἐσθίουσι καὶ πίνουσιν·
Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· μὴ δυ

νασθαι τοὺς υἱοὺς τοῦ νυμφῶ
νος ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ' αὐτῶν ἐστι
ποιῆσαι νηστεύειν· ἐλεύσονται
δὲ ἡμέραι· καὶ ὅταν ἀπαρθῇ ἀ
πὰ τῶν ὁ νυμφίος, τότε νη
στεύσουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς
ἡμέραις· ἔλεγε δὲ καὶ παραμο
λὴν πρὸς αὐτούς· ὅτι οὐδεὶς θ
ἐπίβλημα ἱματίου καινοῦ
ἐπιβάλλει ἐπὶ ἱμάτιον πα
λαιόν· εἰ δὲ μήγε, καὶ τὸ καινὸ
σχίζει, καὶ τῷ παλαιῷ οὐ συμ
φωνεῖ τὸ ἀπὸ τοῦ καινοῦ· καὶ
οὐδεὶς βάλλει οἶνον νέον εἰς
ἀσκοὺς παλαιούς· εἰ δὲ μήγε
ῥήξει ὁ νέος οἶνος τοὺς ἀσκούς,
καὶ αὐτὸ ἐκχυθήσεται· καὶ οἱ ἀσκοὶ
ἀπολοῦνται· ἀλλ' οἶνον νέον θ
εἰς ἀσκοὺς καινοὺς βλητέον
καὶ ἀμφότεροι συντηροῦνται·
καὶ οὐδεὶς πιὼν παλαιὸν,
εὐθέως θέλει νέον· λέγει γάρ·
ὁ παλαιὸς χρηστότερός ἐστι· ε τ
μα β Ε γένετο δὲ ἐν σαββάτῳ δευτερο
πρώτῳ διαπορεύεσθαι αὐτὸν χ αρ

διὰ τῶν σπορίμ· καὶ ἔτι λλομοὶ μα-
θηταὶ αὐτοῦ τοὺς στάχυας καὶ ἤ-
σθιον. ψώχοντες ταῖς χερσί· τι-
νες δὲ τῶν φαρισαίων· εἶπον αὐτοῖς·
τί ποιεῖτε ὃ οὐκ ἔξεστι ποιεῖν
ἐν τοῖς σάμμασι· καὶ ἀποκρι-
θεὶς ὁ ἰσ εἶπε πρὸς αὐτούς· οὐδὲ
τοῦτο ἀνέγνωτε ὃ ἐποίησε δαδ.
ὁ πότε ἐπείνασεν αὐτὸς καὶ οἱ
μετ' αὐτοῦ ὄντες· ὡς εἰσῆλθεν
εἰς τὸν οἶκον τοῦ θυ· καὶ τοὺς
ἄρτους τῆς προθέσεως ἔλαβε
καὶ ἔφαγε· καὶ ἔδωκε καὶ τοῖς με-
τ' αὐτοῦ· οὓς οὐκ ἔξεστι φαγεῖν, εἰ
μὴ μόνους τοὺς ἱερεῖς; καὶ ἔλεγεν
αὐτοῖς· ὅτι κύριός ἐστιν ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνου καὶ τοῦ σαμμάτου·
Ἐγένετο δὲ καὶ ἐν ἑτέρῳ σαμμάτῳ, μβ/β ιε
εἰσελθεῖν αὐτὸν εἰς τὴν συναγω-
γὴν καὶ διδάσκειν· καὶ ἦν ἐκεῖ
ἄνος, καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἡ δεξιὰ ἦν
ξηρά· παρετήρουν δὲ οἱ γραμ-
ματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι εἰ τοῖς
σαμμάτῳ θεραπεύσει, ἵνα
εὕρωσι κατηγορίαν κατ' αὐτοῦ

ιϛ ε πτης τ̄ ἀποστόλων Μαται π

αὐτὸ· ἢ δεῖ τοὺς διαλογισμοὺς
αὐτ̄· καὶ εἰ πετῶ ἀν̄ ὦ τῶ ξηρὰν
ἔχοντι τὴν χεῖραι· ἐγείρε ὡς τῆθι
εἰς τὸ μέσον· ὁ δὲ ἀναστὰς ἔστη·
εἰ πεν οὖν πρὸς αὐτοὺς ὁ ἰσ̄·
ἐπερωτήσω ὑμᾶς· τί ἐξεστι
τοῖς σάμμασιν· ἀγαθοποιῆ
σαι· ἢ κακοποιῆσαι· ψυχὴν
σῶσαι· ἢ ἀποκτεῖναι· ὡς πε
ριμλεψάμενος πάντας αὐτοὺς·
εἰ πεν αὐτῶ· ἔκτεινον τ̄ χεῖ
ρά σου· ὁ δὲ ἐποίησεν οὕτως·
καὶ ἀποκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ
ὡς ἡ ἄλλη· ε τ αὐτοὶ δὲ ἐπλήσθησα
ἀνοίας καὶ διελάλουν πρὸς
ἀλλήλους· τί ἀν ποιήσειαν τ̄ ἰῦ·
1 μ̄ Β Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις τάν
ταις· ἐξῆλθεν εἰς τὸ ὄρος προ
σεύξασθαι· ὡς ἦν διανυκτερεύω
1 ιϛ ἐν τῇ προσευχῇ τοῦ θῦ· ὡς ὅτε
1 μ̄ Β Ἐγένετο ἡμέραι· προσεφώνη
σε τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· καὶ
ἐκλεξάμενος ἀπ' αὐτ̄ δώδεκα·
οὓς καὶ ἀποστόλους ὠνόμασε·
σίμωνα· ὃν καὶ ὠνόμασε πέτρ̄·

ι καὶ ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ·
ἰάκωβον τὸν τοῦ ζεβεδαίου καὶ
φίλιππον καὶ βαρθολομαῖον · καὶ
θωμᾶν καὶ ματθαῖον τὸν τελώνην ·
ἰάκωβον τὸν τοῦ ἀλφαίου καὶ
θαδδαῖον · σίμωνα τὸν καναναῖον
καὶ ἰούδαν ἰσκαριώτην τὸν καὶ
παραδόντα αὐτόν. ιγ΄ ιγ΄ ιγ΄

μαστιλείαι τοῦ θῦ· μακάριοι
Οἱ πεινῶντες νῦν, ὅτι χορτα
σθήσεσθε· μακάριοι οἱ κλαίον
τες νῦν, ὅτι γελάσετε· μακά
ριοι ἐστὲ ὅταν μισήσωσιν ὑμ
οἱ ἄνοι· καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμ
καὶ ὀνειδίσωσι· καὶ ἐκκάψωσι τὸ
ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρὸν· ἕνε
κεν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνοῦ· χάρητε
ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ σκιρτή
σατε· ἰδοὺ γὰρ ὁμισθὸ ὑμῶν
πολὺς ἐν τῷ οὐνῷ· κατὰ τὰ
ταὶ γὰρ ἐποίουν τοῖς προφήταις
οἱ πρὸς αὐτ· ἀρ πλὴν οὐαὶ ὑμῖν
Τοῖς πλουσίοις, ὅτι ἀπέχετε
τὴν παράκλησιν ὑμῶν· οὐαὶ
ὑμῖν οἱ ἐμπεπλησμένοι, ὅτι
πεινάσετε· οὐαὶ ὑμῖν οἱ γελ
τες νῦν, ὅτι πενθήσεται καὶ
κλαύσετε· οὐαὶ ὅταν καλῶς
ὑμᾶς εἴπωσιν οἱ ἄνοι· κατὰ
ταῦτα γὰρ ἐποίουν τοῖς ψευδ
προφήταις οἱ πρὸς αὐτ· ἀλ
λὰ ὑμῖν λέγω τοῖς ἀκούουσιν·
ἀγαπᾶτε / τοὺς ἐχθροὺς ὑμ·

καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν
ὑμᾶς· εὐλογεῖτε τοὺς καταρω
μένους ὑμῖν· προσεύχεσθε ὑ
Περ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς·
τῷ τύπτοντί σε ἐπὶ τὴν σιαγό
να, πάρεχε καὶ τὴν ἄλλην·
καὶ ἀπὸ τοῦ αἴροντός σου τὸ ἱ
μάτιον, καὶ τὴν χιτῶνα μὴ κωλύ
σῃς· παντὶ τῷ αἰτοῦντί σε
δίδου· καὶ ἀπὸ τοῦ αἴροντος
τὰ σὰ μὴ ἀπαίτει· ε/τ καὶ κα
Θὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν
οἱ ἄνοι, καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς
ὁμοίως· καὶ εἰ ἀγαπᾶτε τοὺς
ἀγαπῶντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν
χάρις ἐστί· καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ,
τοὺς ἀγαπῶντας αὐτοὺς ἀγα
πῶσι· καὶ ἐὰν ἀγαθοποιῆτε τοὺς
ἀγαθοποιοῦντας ὑμᾶς, ποία
ὑμῖν χάρις ἐστί· καὶ γὰρ οἱ ἁμαρ
τωλοὶ, τὸ αὐτὸ ποιοῦσι· καὶ
Ἐὰν δανείζητε παρ' ὧν ἐλπί
ζετε ἀπολαμεῖν, ποία ὑμῖν
χάρις ἐστί· καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ
ἁμαρτωλοῖς δανείζουσιν,

ΝΓ Ε
ΝΔ Ε
ΝΕ Ε

δὲ πᾶς ἔσται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ.

ΝΒ ε Τί δὲ βλέπεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ
ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὴν
δὲ δοκὸν τὴν ἐν τῷ ἰδίῳ ὀφθαλμῷ
οὐ κατανοεῖς· ἢ πῶς δύνασαι
λέγειν τῷ ἀδελφῷ σου, ἀδελφὲ
ἄφες ἐκβάλω τὸ κάρφος τὸ ἐν
τῷ ὀφθαλμῷ σου, αὐτὸς τὴν
ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου δοκὸν οὐ
βλέπων· ὑποκριτά· ἐκβα-
λὸν πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀ-
φθαλμοῦ σου, ὡς τότε διαβλέ-
πεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος τὸ ἐν
τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου.

ΞΕ Οὐ γὰρ ἔστι δένδρον καλὸν, ποιοῦν
καρπὸν σαπρόν· οὐδὲ δένδρον
σαπρὸν, ποιοῦν καρπὸν καλόν·
ΞΑ ε Ἕκαστον γὰρ δένδρον, ἐκ τοῦ ἰ-
δίου καρποῦ γινώσκεται· οὐ
γὰρ ἐξ ἀκανθῶν συλλέγουσι σύ-
κα· οὐδὲ ἐκ βάτου τρυγῶσι
ΞΒ ε σταφυλήν· ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος, ἐκ
Τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ τῆς καρ-
δίας αὐτοῦ προφέρει τὸ ἀγαθὸν·
Καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος, ἐκ τοῦ

σήμαν ἐς καπερναούμ· ε̅τ̅

Ἑκατόνταρχου δέ τινος δοῦλος ιη̅
καλῶς ἔχων ἐμέλλε τελευτᾶ,
ὃς ἦν αὐτῷ ἔντιμος· ἀκούσ
ὃς περὶ τοῦ ἰ̅υ̅· ἀπέστειλε πρὸς
αὐτὸν πρεσβυτέρους τ̅ ἰουδαίων,
ἐρωτ̅ αὐτὸν ὅπως ἐλθὼν διαι
σώσηται δοῦλον αὐτοῦ· οἱ δὲ πα
ρεγενόμενοι πρὸς τὸν ἰ̅ν̅, παρε
κάλουν αὐτὸν σπουδαίως λέγον
τες· ὅτι ἄξιός ἐστιν ὦ παρέξει
τοῦτο· ἀγαπᾶ γὰρ τὸ ἔθνος ἡμῶν·
κ̅τ̅ ἦν συνεργὸν ἦν αὐτὸς ὠ
κοδόμησεν ἡμῖν· ὁ δὲ ἰ̅σ̅ ἐπο
ρεύετο σὺν αὐτοῖς· ἤδη δὲ αὐτοῦ
Οὐ μακρὰν ἀπέχοντος ἀπὸ τῆς
οἰκίας, ἔπεμψε πρὸς αὐτὸν ὁ
ἑκατόνταρχος φίλους λέγω
αὐτῷ· κ̅ε̅· μὴ σκύλλου· οὐ γὰρ εἰμὶ
ἱκανὸς ἵνα μου ὑπὸ τὴν στέγη
ἐισέλθης· διὸ οὐδὲ ἐμαυτὸν ἠ
ξίωσα πρὸς σὲ ἐλθεῖν· ἀλλ' εἰ
πὲ λόγῳ καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς
μου· ὡς γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπος εἰμι ὑπὸ
ἐξουσίαν τας σόμενος· ἔχω

οἱ τὰ μαρτύζοντες ἔτησαν· καὶ
εἶπε· μεανίσκε, σοὶ λέγω ἐγέρθη
τι· καὶ ἀνεκάθισεν ὁ νεκρὸς,
καὶ ἤρξατο λαλεῖν· καὶ ἔδωκεν
αὐτὸν τῇ μρῖ αὐτοῦ· ἔλαμε τὸ φό
μος ἅπαντας, καὶ ἐδόξαβον
τὸν θν̄ λέγοντες· ὅτι προφή
της μέγας ἐγείρεται ἐν ἡμῖν·
καὶ ὅτι ἐπεσκέψατο ὁ θσ̄ τὸν λαὸν
ξη ι αὐτοῦ· ε τ καὶ ἐξῆλθεν ὁ λόγος αρ
Ο τοῦ ἐν ὁλῃ τῇ ἰουδαίᾳ περὶ αὐ
τοῦ· καὶ ἐν πάσῃ τῇ περιχώρῳ·
καὶ ἀπήγγειλαν ἰωάννῃ οἱ μα
θηταὶ αὐτοῦ περὶ πάντ τ τούτ θι
ξθ ε των· καὶ προσκαλεσάμενος κ
Δ ὁ τινὰς τ μαθητ αὐτοῦ ὁ ἰω
άννης, ἔπεμψε πρὸς τὸν ἰν̄λέ
ιων· σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλον
προσδοκῶμεν· παραγενόμε
νοι τὸν πρὸς αὐτὸν οἱ ἄνδρες εἶπο·
Ι ωάννης ὁ βαπτιστ̄ ἀπέσταλ
κεν ἡμᾶς πρὸς σὲ λέγων· σὺ
εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλον προσ
δοκῶμεν· ἐν αὐτῇ τὴ ὥρᾳ·
ἐθεράπευσε πολλοὺς· ἀπὸ

νόσων καὶ μαστίγ̅ κ̅ πνῶν πο
νηρ̅· ὡς τυφλοῖς πολλοῖς ἐχα
ρίσατο τὸ μέπειν· ὡς ἀποκρι
θεὶς ὁ ἰσ̅ εἶπεν αὐτοῖς· πορευ
θέντες ἀπαγείλατε ἰωάννη,
ἃ εἴδετε κ̅ ἠκούσατε· ὅτι τυ
φλοὶ ἀναμλέπουσι, χωλοὶ πε
ριπατοῦσι· λεπροὶ καθαρί
ζονται· κωφοὶ ἀκούουσι· νε
κροὶ ἐγείρονται· πτωχοὶ εὐαγγε
λίζονται· ὡς μακάριός ἐστιν,
ὃς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐ
μοί· ἀπελθόντων δὲ τ̅ ἀγγέ
λων ἰωάννου, ἤρξατο λέγειν τ̅
ὄχλοις περὶ ἰωάννου· τί ἐξε
λήλυθατε εἰς τ̅ ἐρήμον θεά
σασθαι· κάλαμον ὑπὸ ἀνέμ
σαλευόμενον; ἀλλὰ τί ἐξελη
λύθατε ἰδεῖν· ἀνῶν ἐν μαλα
κοῖς ἱματίοις ἠμφιεσμένο;
ἰδοὺ οἱ ἐν ἱματισμῷ ἐν δόξῳ κ̅
τρυφῇ διάγοντες, ἐν τοῖς βασι
λείοις εἰσίν· ἀλλὰ τί ἐξήλθε
τε ἰδεῖν· προφήτ̅; ναὶ λέγω
ὑμῖν κ̅ περισσότερον προφή
του·

Ὁ τῶ ἐστιν περὶ οὗ γέγραπται· ἰδοὺ
ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ
προσώπου σου, ὃς κατασκευά-
σει τὴν ὁδόν σου ἐμπροσθέν σου·
λέγω γὰρ ὑμῖν· μείζων ἐν γεν- Θ
νητοῖς γυναικῶν προφήτης ἰωάν-
νου τοῦ βαπτιστοῦ, οὐδείς ἐστι·
ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ
τοῦ θεοῦ μείζων αὐτοῦ ἐστι· καὶ
πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσας καὶ οἱ τελ-
ῶναι ἐδικαίωσαν τὸν θεόν, βαπτι-
σθέντες τὸ βάπτισμα ἰωάννου·
οἱ δὲ φαρισαῖοι καὶ οἱ νομικοὶ,
τὴν βουλὴν τοῦ θεοῦ ἠθέτησαν Λ
εἰς ἑαυτοὺς, μὴ βαπτισθέντες
ὑπ' αὐτοῦ· ε τίνι οὖν ὁμοιώ-
σω τοὺς ἀνοῦς τῆς γενεᾶς ταύτης·
καὶ τίνι εἰσὶν ὅμοιοι· ὅμοιοί εἰ-
σι πεδίοις τοῖς ἐν ἀγορᾷ καθη-
μένοις· καὶ προσφωνοῦσιν ἀλλή-
λοις καὶ λέγουσιν· ἠυλήσαμεν ὑ-
μῖν, καὶ οὐκ ὠρχήσασθε· ἐθρη-
νήσαμεν ὑμῖν, καὶ οὐκ ἐκλαύσατε·
Ἐλήλυθε γὰρ ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς·
μὴ τε ἄρτον ἐσθίων· μὴ τε

161

T 11111

καταφιλοῦσα μου τοὺς πόδ.
ἐλαίῳ τῆ κεφαλήν μου οὐκ ἤλει
τας· αὐτὴ δὲ μύρῳ ἤλειψε μου
τοὺς πόδας· οὗ χάριν λέγω σοι·
ἀφέωνται αἱ ἁμαρτίαι αὐτῆς Τ
αἱ πολλαὶ· ὅτι ἠγάπησε πολύ·
ϛκ ὦ δὲ ὀλίγον ἀφίεται· ὀλίγον ἀγα
πᾶ· εἶπε δὲ αὐτῇ· ἀφέωνταί σου
αἱ ἁμαρτίαι· καὶ ἤρξαντο οἱ συ
Ν ανακείμενοι λέγειν ἐν ἑαυτοῖς·
τίς οὗτός ἐστιν· ὃς καὶ ἁμαρτίας ἀ
φίησιν· εἶπε δὲ πρὸς τὴν γυναῖκα·
ἡ πίστις σου σέσωκέσε· πορεύου
ο ε εἰς εἰρήνην· ε τ καὶ ἐγένετο ἐν τῷ
Κ αθεξῆς, καὶ αὐτὸ διώδευε κατὰ χ αρ
πόλιν καὶ κώμην κηρύσσων καὶ
εὐαγγελιζόμενος τὴν βασιλείαν
τοῦ θῦ· καὶ οἱ δώδεκα σὺν αὐτῷ·
καὶ γυναῖκες τινὲς, αἱ ἦσαν τε
θεραπευμέναι· ἀπὸ πνευμά
των πονηρῶν καὶ ἀσθενειῶν
μαρία ἡ καλουμένη μαγδαλὴν ἡ Θ
ἀφ ἧς δαιμόνια ἑπτὰ ἐξελήλυ
θει· καὶ ἰωάννα γυνὴ χουζᾶ
ἐπιτρόπου ἡρώδου· καὶ σω

στιλέγας τοῦ θῦ. Τοῖς ἐλοιποῖς
ἐν παραμολαῖς· ἵνα μέτρον Α
τε, μὴ μέτρωσι· καὶ ἀκούουσι τ
μὴ συνιῶσιν· ἐστὶ γὰρ τὴν πα
ρ αμολή· ὁ πόρος ἐστὶν ὁλόγος τοῦ Τ
θῦ· οἱ γὰρ παρὰ τὴν ὁδόν εἰσιν
οἱ ἀκούοντες· ἔστα· ἐρχεταῖο·
διάμολος καὶ αἴρει τὸν λόγον ἀπὸ Κ
τῆς καρδίας αὐτῶν· ἵνα μὴ πι
στεύσαντες σωθῶσιν· οἱ δὲ
Ε πὶ τῆς πέτρας· οἱ ὅταν ἀκού
σωσι μετὰ χαρᾶς δέχονται τὸν
λόγον· καὶ οὗτοι ῥίζαν οὐκ ἔχουσι·
οἱ πρὸς καιρὸν πιστεύουσι· καὶ
ἐν καιρῷ πειρασμοῦ ἀφίστα
ν ται· τὸ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας Π
πεσὸν, οὗτοί εἰσιν οἱ ἀκούσα
ντες καὶ ὑπὸ μερίμνης καὶ πλούτου
καὶ ἡδονῶν τοῦ βίου πορευόμε
νοι, συμπνίγονται καὶ οὐτελε
φοροῦσι· τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ γῇ,
Ο υτοί εἰσιν οἵτινες ἐν καρδίᾳ Θ
καλῇ καὶ ἀγαθῇ ἀκούσαντες τὸν
λόγον κατέχουσι· καὶ καρποφο
ροῦσιν ἐν ὑπομονῇ· ε τ ταῦτα

λεγὼν ἐφώνει· ὁ ἔχων ὦτα ἀ
Ἀκούειν ἀκουέτω· οὐδεὶς λύ
χνον ἅψας καὶ ὑπὲρ αὐτὸν σκεύει·
ἢ ὑποκάτω κλίνης τίθησιν·
ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν ἐπιτίθη
σιν· ἵνα οἱ εἰς πορευόμενοι
μέπωσι τὸ φῶς· οὐ γὰρ ἔστι
Κρυπτὸν, ὃ οὐ φανερὸν γενήσεται·
οὐ γὰρ ἀπόκρυφον· ὃ οὐ γνωσθή
σεται καὶ εἰς φανερὸν ἐλθῃ·
βλέπετε οὖν πῶς ἀκούετε· ὃς
γὰρ ἐὰν ἔχῃ· δοθήσεται αὐτῷ·
καὶ ὃς ἂν μὴ ἔχῃ· καὶ ὃ δοκεῖ
ἔχειν ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ·
Παρεγένοντο δὲ πρὸς αὐτὸν ἡ μήρ
καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἠ
δύναντο συντυχεῖν αὐτὸ διὰ
τὸν ὄχλον· καὶ ἀπηγγέλλη αὐ
τῷ λεγόντων· ἡ μήρ σου καὶ οἱ
ἀδελφοί σου, ἑστήκασιν ἔξω
ἰδεῖν σε θέλοντες· ὁ δὲ ἀποκρι
θεὶς, ἔφη πρὸς αὐτοὺς· μήρ
μου καὶ ἀδελφοί μου οὗτοί εἰ
σιν, οἱ τὸν λόγον τοῦ θυ ἀκούον
τες καὶ ποιοῦντες αὐτόν·

κγ περὶ τῆς ἐπιτιμήσεως τοῦ ἀν[illegible]

κγ πγ β Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν· ὡς αὐτὸ
ἐν ἐκείνῃ ἐστὶ τὸ πλοῖον καὶ οἱ μαθη
ταὶ αὐτοῦ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς
διέλθωμεν ἐς τὸ πέραν τῆς
λίμνης· καὶ ἀνήχθησαν· πλε
όν τε δὲ αὐτῶν ἀφύπνωσε· καὶ
κατέκλαιλαψ ἀνέμου ἐς τὴν
λίμνην· καὶ συνεπληροῦντο
καὶ ἐκινδύνευον· ὡς προσελ
θόντες διήγειραν αὐτὸν λέγοντες·
ἐπιστάτα ἐπιστάτα ἀπολλύ
μεθα· ὁ δὲ ἐγερθεὶς ἐπετίμη
σε τῷ ἀνέμῳ καὶ τῷ κλύδωνι
τοῦ ὕδατος· ὡς ἐπαύσαντο· καὶ
ἐγένετο γαλήνη· ἔτι πεδὲ αὐτοῖς·
ποῦ ἡ πίστις ὑμῶν· φοβηθέν
τες δὲ ἐθαύμασαν λέγοντες·
πρὸς ἀλλήλους· τίς ἄρα οὗτος
ἐστιν· ὅτι ὡς τοῖς ἀνέμοις ἐπι
τάσσει, καὶ τῷ ὕδατι· ὡς ὑ
πακούουσιν αὐτῷ· ε τ ὡς κα
τέπλευσαν εἰς τὴν χώραν τῶν γα
δαρηνῶν· ἥτις ἐστὶν ἀντίπε
κδ ραν τῆς γαλιλαίας· ἐξελθό
Τι δὲ αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν, ὑπήντη

κδ: περὶ τοῦ ἔχοντος τὸν λεγεῶνα:

σεν αὐτῷ ἀνήρτησε κ πόλεως
ὃς εἶχε δαιμόνια ἐκ χρόνων
ἱκανῶν· καὶ ἱμάτιον οὐκ ἐνε
διδύσκετο· καὶ ἐν οἰκίᾳ οὐ
κ ἔμενεν· ἀλλ' ἐν τοῖς μνήμα
σιν· ἰδὼν δὲ τὸν ἰν καὶ ἀναμρά
ξας· προσέπεσεν αὐτῷ· καὶ
φωνήμεγάλη εἶπε· τί ἐμοὶ καὶ
σοὶ ἰυ ὑὲ τοῦ θυ τοῦ ὑτίστου·
δεόμαι σου, μὴ μεμασανίς·
παρήγγειλε γὰρ τῷ πνι τῷ ἀ
κάθαρτω· ἐξελθεῖν ἀπὸ τοῦ
ἀνου· πολλοῖς γὰρ χρόνοις
συνηρπάκει αὐτόν· καὶ ἐδεσμεῖ
το ἁλύσεσι καὶ πέδαις φυλασ
σόμενος· καὶ διαρήσσων τὰ
δεσμὰ, ἠλαύνετο εἰς τὰς ἐ
ρήμους ἀπὸ τοῦ δαίμονος·
Ἐπηρώτησε δὲ αὐτὸν ὁ ἰσ λέγων·
τί σοι ἐστὶν ὄνομα· ὁ δὲ εἶπε·
λεγεών· ὅτι δαιμόνια πολλὰ
εἰσῆλθεν εἰς αὐτόν· καὶ παρε
κάλουν αὐτὸν, ἵνα μὴ ἐπιτα
ξῃ αὐτοῖς εἰς τὴν ἀμμοσόνα
πελθεῖν· ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη

χοίρων ἱκαν̄ μοσκομένεν τ̄
ὄρει· ὡς παρεκάλουν αὐτ̄ ἵνα
ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς εἰς ἐκείνους
ἀπελθεῖν· ὡς ἐπέτρεψεν αὐτ̄·
Ε ξελθόντα δὲ τὰ δαιμόνια
ἀπὸ τοῦ ἀνου· εἰς ἦλθεν εἰς τ̄
χοίρους· καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη
κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τ̄ λίμν̄·
καὶ ἀπεπνίγη· ἰδόντες δὲ οἱ
μόσκοντες τὸ γεγενημένον· Θ
ἔφυγον ὡς ἀπήγγειλαν εἰς τὴν
πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς· ἐξῆλ
θον τὸ ἰδεῖν τὸ γεγονός· ὡς ἦλ
θον πρὸς τ̄ ἰν̄· ὡς εὗρον καθή Η
μενον τ̄ ἀνο̄ν ἀφ' οὗ τὰ δαι
μόνια ἐξεληλύθει· ἱματις
μένον κ̄ σωφρονοῦντα πα
ρὰ τοὺς πόδας τοῦ ἰῡ ὡς ἐφο
μήθησαν· ἀπήγγειλαν δὲ
αὐτοῖς καὶ οἱ ἰδόντες πῶς ἐ
σώθη ὁ δαιμονισθείς· καὶ ἠρ̄
Τ ησαν αὐτ̄ ἅπαν τὸ πλῆθος
τῆς περιχώρου τ̄ γαδαρηνῶν Κ
ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτ̄· ὅτι φόμω
μεγάλω συνείχοντο· αὐτὸς τὸ

περὶ τῆς θυγατρὸς τοῦ ἀρχισυνάγω: κε 171

ἐμμὰς εἰς τὸ πλοῖον ὑπέστρε-
ψεν· ἐδέετο γὰρ αὐτοῦ ὁ ἀνὴρ ἀ-
φ οὗ ἐξεληλύθει τὰ δαιμόνια·
εἶναι σὺν αὐτῷ· ἀπέλυσε δὲ
αὐτὸν ὁ ἰσ̄ λέγων· ὑπόστρεφε εἰς
τὸν οἶκόν σου· καὶ διηγοῦ ὅσα
ἐποίησέ σοι ὁ θσ̄· καὶ ἀπῆλ-
θε καθ' ὅλην τὴν πόλιν κηρύσ-
σων· ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ ἰσ̄· ε τ
Ἐγένετο γὰρ τῷ ὑποστρέψαι τὸν
ἰν̄· ἀπεδέξατο αὐτὸν ὁ ὄχλος·
ἦσαν γὰρ πάντες προσδοκ-
τῶν αὐτόν· καὶ ἰδοὺ ἦλθεν ἀ- χ ἀρ κε
Νὴρ ὦ ὄνομα ἰάειρος· ὡς αὐτὸς
ἄρχων τῆς συναγωγῆς ὑπῆρ-
χε· ὡς πεσὼν παρὰ τοὺς πόλ-
τοῦ ἰν̄· παρεκάλει αὐτὸν εἰσελθ-
εῖς τὸν οἶκον αὐτοῦ· ὅτι θυγάτηρ
μονογενὴς ἦν αὐτῷ ὡς ἐτ-
δώδεκα· καὶ αὐτὴ ἀπέθνη-
σκεν· ἐν τῷ ὑπάγειν αὐτὸν· οἱ
ὄχλοι συνέπνιγον αὐτόν· τ κς
Καὶ γυνὴ οὖσα ἐν ῥύσει αἵματο-
ν ἀπὸ ἐτῶν δώδεκα· ἥτις ἰα-
τροῖς προσαναλώσασα ὅλον

περὶ τῆς αἱμορροούσης: κς

166

τὸν μίον, οὐκ ἴσχυσεν ὑπ' οὐδενὸς
θεραπευθῆναι· προσελθοῦσα
δὲ ὄπισθεν, ἥ τα τοῦ κρασπέ- Ο
δου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· ὡς παρα-
χρῆμα ἐστὴ ἡ ῥύσις τοῦ αἱματο-
ὰν τῆς· καὶ εἶπεν ὁ ἰσ̅· τίς ὁ ἀ-
Ψ ἁμενός μου· ἀρνουμένων δὲ
πάντων, ἔφη πεν ὁ πέτρος καὶ
οἱ μετ' αὐτοῦ· ἐπιστάτα, οἱ ὄχλοι
συνέχουσίσε καὶ ἀποθλίμουσι·
κλέψεις τίς ὁ ἀψάμενός μου; ὁ δὲ
Ϊ σ̅ εἶπεν· ἥ τα τόμου τίς· ἐπὶ τὸ
ἔγνων δύναμιν ἐξελθοῦσαν ἀ-
πέμοῦ· ἰδοῦσα δὲ ἡγυνὴ ὅτι οὐ
κέλαθε, τρέμουσα ἦλθε· καὶ Π
πρὸς πεσοῦσα αὐτῷ δι' ἣν αἰτίαν
ἥ τα τὸ αὐτοῦ· ἀπήγγειλεν αὐτῷ
ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ,
καὶ ὡς ἰάθη παραχρῆμα·
ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· θάρσει θύγα-
τερ· ἡ πίστις σου σέσωκέσε·
πορεύου ἐς εἰρήνην· ἔτι αὐτοῦ
λαλοῦντος· ἔρχεταί τις παρὰ Κ
τοῦ ἀρχισυνάγωγου λέγων αὐτῷ·
ὅτι τέθνηκεν ἡ θυγάτηρσου,

μὴ σκύλλετε τὸν διδάσκαλον.

Ὁ δὲ ἰησοῦς ἀκούσας, ἀποκριθεὶς αὐτοῖς
λέγει· μὴ θρηνεῖτε· οὐ γὰρ ἀπέθανεν ἡ
παῖς ἀλλὰ καθεύδει. καὶ κατε-
γέλων αὐτοῦ. ὅτε δὲ ἐξέβαλε πάντας
πάντας· καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς·
ἔφη αὐτῇ· ταλιθὰ κοῦμι· τὸ παῖς, σοὶ λέγω·
καὶ εὐθέως ἀνέστη τὸ κοράσιον καὶ
περιεπάτει· ἦν γὰρ ἐτῶν δώδεκα· καὶ
ἐξέστησαν οἱ γονεῖς αὐτῆς·
ὁ δὲ παρήγγειλεν αὐτοῖς· μὴ
δοῦναι εἰπεῖν τὸ γεγονός· ἔτι σὺν κζ΄
Καὶ ἐξελθὼν ἐκεῖθεν ἦλθεν εἰς τὴν
ἐπαυλιν αὐτοῦ καὶ
ἐδίδασκεν αὐτοὺς διὰ παραβολῶν
πολλὰ καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς τὴν παραβολὴν
ταύτην· ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ
σπεῖραι τὸν σπόρον αὐτοῦ· καὶ
ἐν τῷ σπείρειν αὐτὸν ἃ μὲν ἔπεσεν
παρὰ τὴν ὁδόν· καὶ κατεπατήθη·
καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατέφαγεν
αὐτό· καὶ ἄλλο κατέπεσεν ἐπὶ τὴν πέτραν·
καὶ φυὲν ἐξηράνθη διὰ τὸ μὴ ἔχειν
ἰκμάδα· καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὰς ἀκάνθας·
καὶ συνανέβησαν αἱ ἄκανθαι καὶ
συνέπνιξαν αὐτό· καὶ καρπὸν οὐκ
ἔδωκεν· καὶ ἄλλα ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν
τὴν καλὴν καὶ ἐδίδου καρπὸν
ἀναβαίνοντα καὶ αὐξανόμενα·
καὶ ἔφερεν ἓν τριάκοντα καὶ ἓν ἑξήκοντα
καὶ ἓν ἑκατόν· καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς·
ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω·

167

ἀπέτειλεν αὐτοὺς κηρύσσειν τὴν
μασιλείαν τοῦ θῦ· ὃ ἰᾶσθαι τ
ἀσθενοῦντας· ὃ εἶπε πρὸ αὐτούς·
πζ Μηδὲν αἴρετε εἰς τὴν ὁδόν· μήτε Η
ῥάμδους· μήτε πήραν· μήτε
ἄρτον· μήτε ἀργύριον· μήτε
ἀνὰ δύο χιτῶνας ἔχειν· καὶ
εἰς ἣν ἂν οἰκίαν εἰσέλθητε, ἐ
κεῖ μένετε, ὃ ἐκεῖθεν ἐξερ
τη· χεσθε· ὃ ὅσοι ἐὰν μὴ δέξωνται
β ὑμᾶς· ἐξερχόμενοι ἀπὸ τῆς
πόλεως ἐκείνης, ὃ τὸν κονιορ
τὸν ἀπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν ἀπο
τινάξατε εἰς μαρτύριον ἐπ' αὐτ.
πθ Ἐξερχόμενοι δὲ, διήρχοντο κατὰ
η τὰς κώμας· εὐαγελιζόμενοι
ε κθεραπεύοντες πανταχοῦ τ
ζ ἀρ Ἠκουσε δὲ ἡρώδης ὁ τετράρχης
β τὰ γινόμενα ὑπ' αὐτοῦ πάντα·
καὶ διηπόρει· διὰ τὸ λέγεσθαι
ὑπότινων, ὅτι ἰωάννης ἐγή
γερται ἐκ νεκρῶν· ὑπότινων
δὲ, ὅτι ἠλίας ἐφάνη· ἄλλων
ὅτι προφήτης εἰς, τῶν ἀρχαίων
ἀνέστη· ἐξ εἶπεν ἡρώδης· ἰω

περὶ τῶν ε ἀρτ κ τ. δυοὶ χθύ: κη 173

ἀμμ ἐγὼ ἀπεκεφάμσα· τίς
δὲ ἐστιν οὗτος· περὶ οὗ ἐγὼ ἀκού
ω τοι αὐτα· ὃς ἐζήτει ἰδεῖν αὐτ·
Καὶ ὑποστρέψαντες οἱ ἀπόστολοι
διηγήσαντο αὐτῷ ὅσα ἐποίη
σαν· καὶ παραλαμὼν αὐτοὺς,
ὑπεχώρησε κατ' ἰδίαν· εἰς τό
πον ἔρημον πόλεως καλουμέ
νης μηθσαϊδάν· οἱ δὲ ὄχλοι
γνόντες, ἠκολούθησαν αὐτῷ·
καὶ δεξάμενος αὐτοὺς, ἐλα
λει αὐτοῖς περὶ τῆς μαστιλεί
ας τοῦ θυ· ὃς τοὺς χρείαν ἐχο
τας θεραπείας ἰᾶτο· ε τ ἡ δὲ
ἡμέρα ἤρξατο κλίνην· προ ἀρ κη
Σελθόντες δὲ οἱ δώδεκα· εἶπο
αὐτῷ· ἀπόλυσον τὸν ὄχλον, ἵνα
ἀπελθόντες εἰς τὰς κύκλῳ
κώμας καὶ τοὺς ἀγροὺς καταλ
ύσωσι· καὶ εὕρωσιν ἐπισι
τισμὸν· ὅτι ὧδε ἐν ἐρήμῳ τό
πῳ ἐσμέν· εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς·
Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν· οἱ δὲ
εἶπον· οὐκ εἰσὶν ἡμῖν πλέον,
ἢ πέντε ἄρτοι καὶ ἰχθύες δύο·

168

U 11

ἐμπλήτι πορευθέντες ἡμεῖς ἀ
γοράσομεν εἰς πάντα τὰ μὰ
τοῦτον ῥήματα· ἦσαν τὰς
ὡσεὶ ἄνδρες πεντακισχίλιοι· Α
εἰ πὲ τὸ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ
κατακλίνατε αὐτοὺς ἡμισίας·
ἀνὰ πεντήκοντα· ἐς ἐποίη
σαν οὕτως· καὶ ἀνέκλιν ἀνά
πάντας· λαμὼν τὸ τοὺς πέ
Τε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας,
ἀναμμέτας εἰς τὸν οὐνὸν· εὐλό
γησεν αὐτοὺς ἐς κατέκλασε·
καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς Π
παρατιθέναι τῷ ὄχλῳ· καὶ
ἔφαγον καὶ ἐχορτάσθησαν πά
τες· ἐς ἤρθη τὸ περὶς σεύσαν
αὐτοῖς, κλασμάτων κόφινοι
δώδεκα· ἀρ καὶ ἐγένετο ἐν τῷ
Ε ἶναι αὐτὸν προσευχόμενον κα
τὰ μόνας, συνῆσαν αὐτῷ οἱ
μαθηταί· ε τ καὶ ἐπηρώτη
σεν αὐτοὺς λέγων· τίνα μελέ
του σιν οἱ ὄχλοι εἶναι· οἱ δὲ ἀπο
κριθέντες εἶπον· ἰωάννην
τὸν βαπτιστήν· ἄλλοι δὲ ἠλία·

ἀμμοὶ τ, ὅτι προφήτ τίς. τῶν
ἀρχαίων ἀνέστη· εἰπὲ τ αὐτοῖς·
ὑμεῖς δὲ τίνα μέλλετε εἶναι·
Ἀποκριθεὶς τ πέτρος εἶπε· τ χν
τοῦ θυ· ὁ τ ἐπιτιμήσ αὐτοῖς·
παρήγγειλε μηδενὶ εἰπ τοῦτο·
εἰπὼν· ὅτι δεῖ τ υἱὸν τοῦ ἀνου
πολλὰ παθεῖν καὶ ἀποδοκιμα
σθῆναι ἀπὸ τ πρεσβυτέρων
καὶ ἀρχιερέ καὶ γραμματέων
καὶ ἀποκτανθῆναι· καὶ τῇ τρί
τῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι· ε τ ἔλεγε τ
Πρὸς πάντας· εἴ τις θέλει ὀπί ἀρ
σω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω
ἑαυτ καὶ ἀράτω τ τρόν αὐτοῦ
καθ ἡμέραν καὶ ἀκολουθεί
τω μοι· ὃς γὰρ ἂν θέλη τ ψυχ
αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτη·
ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τ ψυχ αὐτοῦ
ἕνεκεν ἐμοῦ, οὗτο σώσει αὐτη·
τί γὰρ ὠφελεῖται ἄνος κερδή
σας τ κόσμον ὅλον, ἑαυτὸν τ
ἀπολέσας ἢ ζημιωθεῖς·
Ὃς γὰρ ἂν ἐπαισχυνθῆμε καὶ τοὺς
ἐμοὺς λόγους, τοῦτον ὁ υἱὸς

τὸ δὲ μεταξὺ διαχωρίζοντα αὐτὰ
ἀπ' αὐτοῦ· εἰ μὲν ὁ πάτερος πατρὸς
τοῦ μὲν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ μητρὸς
ἢ μητρὸς ἀδελφὸς ἦν· ὁ ποιήσομεν
ἀκμαιότερος· μίαν οἱ καὶ μίαν
μοῖραν· καὶ μίαν ἡλίου· καὶ ἡ δὲ
ὁλκή· ταῦτα γὰρ αὐτοῦ λάβομεν· ε΄ λ΄
ἃ δὲ μετὰ μὲν φίλικὸς ἐστὶ σκιᾶσεν
αὐτοῖς· ὅθεν οὖν ἔθηκαν· ὅτι
ἀκείμοις ἀφ' ἑλλείμματος τὴν μὲν
φθίλην· ὃ δὲ φ' ἡ εἰς τὸ ἀκ
μαῖος φίλης μετοῦσαι· οὐ τὸ ἐφ' ἡμῖν
οὐ μόριον ἀφαιρεῖται· αὐτοῦ αὐ
κούστε· ὅτε μὴ τὸ τὴν μέσθαι τὴν φω
μὴν· ἀφ' ἑαυτοῦ ἡ μόρος ὃ αὐτοὶ
ἀφίλησαν· ὃ οὐδὲ μὴ ἀπολείψῃ χ΄
ἀμὲ κείμαις ταῖς λιμεβραις σόυ
δὲ μὴ· ἀφ' ἑαυτοῦ ἀμέ· ε΄ ἀφ' ἡμέ ιθ΄ β΄
Τοῦ δὲ μὴ τὸ ἐξ ἡ σὶ λιμέραι κ΄ ἀπὸ λθ΄ χ΄ φ΄ λα΄
τοῦ μὰ αὐτῶν μὰ ἀπὸ τοῦ ὁρίσαι· συ
μὴ μὴ τὶ σθαι αὐτοῦ ὁ χλος πορεύε·
κ΄ ἰδοὺ ἀμὲ ἀπὸ τοῦ ὁ χλου·
ἀμβυόησε λάμψω· διὸ ἀπὶ ἀμ
δὲ ὁμαίσου ὅταν μὲ ταὶ ὅταν τὸ
ἡμέρου· ὅτι μὲ ὁ τὸ μὴ τὸ ἀτ
μοι·

170

καὶ ἰδοὺ παρῆν μετὰ λαμπάδος
αὐτῷ, καὶ ἐβούλετο φῶς λαβεῖν·
ἀσπασάμενος δὲ αὐτὸν μικρὸν ἀφ' οὗ
καὶ μόνος ἀπῆλθε χωρεῖ ἀπὸ αὐτοῦ
σὺν τῷ φωτὶ αὐτοῦ. καὶ εἰσῆλθεν
τὸν μαθητὴν αὐτοῦ ἵνα ἐκκόψῃ
ὃ ἐποίησεν ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ
σὺν αὐτῷ καὶ οὐκ ἐδυνήθησαν.
πολιορκήσαντες δὲ οἱ ἄνδρες
ἀπὸ δὲ ἐκ διαμετρήσεως
πόντε ἐστὶν πρὸς τὴν πύλην, ἐὰν μὲ
ἔχοντα τὸν φῶς. καὶ ἐπιστρέψας
μου αὐτοῦ, ἔρριψεν αὐτὸν
ἀπὸ τοῦ φωτὸς καὶ ἐσβέσθη.
καὶ ἐπιστρέψας ἐπὶ τὸν
ἀπὸ τοῦ φωτὸς καὶ ἐσβέσθη.
ἐπὶ τὸν διδάσκαλον αὐτοῦ

μὴ παραδίδοσθαι ἐς χεῖρας
ἀνῶν· οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ ῥήματος τοῦ
το· καὶ ἦν παρακεκαλυμμέ
νον ἀπ' αὐτῶν, ἵνα μὴ αἴσθωντι
αὐτό· καὶ ἐφοβοῦντο ἐρωτῆσαι αὐ
τὸν περὶ τοῦ ῥήματος τούτου·
Εἰσῆλθε δὲ διαλογισμὸς ἐν αὐτῶν,
τὸ τίς ἂν εἴη μείζων αὐτῶν· ὁ δὲ ἰσ
ἰδὼν τὸν διαλογισμὸν τῆς καρδί
αυτ, ἐπιλαμόμενος παιδίου.
ἔστησεν αὐτὸ παρ' ἑαυτῶ. καὶ εἶ
πεν αὐτοῖς· ὃς ἐὰν δέξηται τοῦ
τοτὸ παιδίον ἐπὶ τῷ ὀνόματί
μου, ἐμὲ δέχεται· ὃς ὃς ἐὰν ἐμὲ
δέξηται, δέχεται τὸν ἀποστείλα
τάμε· ὁ γὰρ μικρότερος ἐν πᾶ
σιν ὑμῖν ὑπάρχων· οὗτος ἐστι
μέγας· ἀποκριθὲς δὲ ὁ ἰωάν
Νης εἶπεν· ἐπιστάτα· εἴδομέ
τινα ἐπὶ τῶν ὀνόματίσου ἐκμαλ
λοντα δαιμόνια καὶ ἐκωλύσα
μεν αὐτὸν, ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ με
θ' ἡμῶν· καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν
ὁ ἰσ· μὴ κωλύετε· ὃς γὰρ οὐ
κ ἐστικαθ' ὑμῶν, ὑπὲρ ὑμῶν ἐστιν·

πάλιν τοῖς ἐν αὐτῇ ἀσθενεῖς·
καὶ λέγετε αὐτοῖς· ἤγγικεν ἐφ' ὑ-
μᾶς ἡ μασιλεία τοῦ θῦ· ἐσ-
Ἡ ν δ' ἂν πόλιν εἰσέρχησθε καὶ
μὴ δέχονται ὑμᾶς, ἐξελθόν-
τες εἰς τὰς πλατείας αὐτῆς
εἴπατε· ὃς τὸν κονιορτὸν τὸν κολ-
λήθεν τὰ ἡμῖν ἐκ τῆς πό-
λεως ὑμῶν, ἀπομασσόμε-
θα ὑμῖν· πλὴν τοῦτο γινώ-
σκετε, ὅτι ἤγγικεν ἐφ' ὑμᾶς
ἡ μασιλεία τοῦ θῦ· λέγω ὑμῖν·
ὅτι σοδόμοις ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐ-
κείνῃ ἀνεκτότερον ἔσται, ἢ
τῇ πόλει ἐκείνῃ· οὐαίσοι
Ϫ ωραζίν· οὐαίσοι μηθσαϊ-
δά· ὅτι εἰ ἐν τύρῳ ὃς σιδῶνι
ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ τενόμε-
ναι ἐν ὑμῖν, πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ
καὶ σποδῷ καθήμεναι μετε-
νόησαν· πλὴν τύρῳ καὶ σι-
δῶνι ἀνεκτότερον ἔσται ἐν τῇ
κρίσει, ἢ ὑμῖν· ὃς σὺ καπερ-
ναοὺμ ἡ ἕως τοῦ οὐ ὑψω-
θεῖσα, ἕως ἅδου καταμι-
μασθήσῃ· τε

ρις α ἀρ

Ὁ ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει·
καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς, ἐμὲ ἀθετεῖ·
ὁ δὲ ἐμὲ ἀθετῶν, ἀθετεῖ τὸν ἀποστει-
ρις ι λαντάμε· ὑπέστρεψαν δὲ η
Οἱ ἑβδομήκοντα μετὰ χαρᾶς
λεγόντες· κε· καὶ τὰ δαιμό-
νια ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ
ὀνόματί σου· εἰπὲ δὲ αὐτοῖς·
ἐθεώρουν τὸν σατανᾶν ὡς ἀ- φ
στραπὴν ἐκ τοῦ οὐνοῦ πεσό-
τα· ἀρ ἰδοὺ δίδωμι ὑμῖν τὴν
Ἐξουσίαν τοῦ πατεῖν ἐπάνω
ὀφέων καὶ σκορπίων, καὶ ἐπὶ
πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθρῦ·
καὶ οὐδὲν ἡμᾶς οὐ μὴ ἀδικήσει·
πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαίρετε·
ὅτι τὰ πνᾶτα ὑμῖν ὑποτά- κ
σεται· χαίρετε δὲ, ὅτι τὰ ὀνό-
ματα ὑμῶν ἐγράφη ἐν τοῖς
ριη ε οὐνοῖς· ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἠ-
Γαλλιάσατο τῷ πνῖ ὁ ἰσ καὶ εἶ-
πεν· ἐξομολογοῦμαι σοι πέρ·
κε τοῦ οὐνοῦ καὶ τῆς γῆς· ὅτι
ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν
καὶ συνετῶν· καὶ ἀπεκάλυψας

πτοῦ ἐπερωτήσαντο νομικοῦ· λε

αὐτὰ μὴ πίοις· καὶ ὁ πήρ· ὁ
οὕτως ἐγένετο ἐν δοκίᾳ ἐν προ
σθέν σου· ε ιγ αρ πάντα μοι πα
ρεδόθη ὑπὸ τοῦ πρ̄ς μου· καὶ οὐ
δεὶς γινώσκει τίς ἐστιν ὁ υἱὸς
ἐν μὴ ὁ πήρ· καὶ τίς ἐστιν ὁ πήρ ἐν
μὴ ὁ υἱός· καὶ ὧν ἐὰν μούληται
ταὶ ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι· καὶ στρα
φεὶς πρὸς τοὺς μαθητ̄ κατ' ἰ
δίαν εἶπε· μακάριοι οἱ ὀφθαλ
μοὶ οἱ βλέπον τὰ ἃ βλέπετε·
λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ προ
φῆται καὶ βασιλεῖς ἠθέλησαν
ἰδεῖν ἃ ὑμεῖς βλέπετε· καὶ οὐ
κ εἶδον· καὶ ἀκοῦσαι ἃ ἀκούε
τε, καὶ οὐκ ἤκουσαν· ε ιγ αρ
Καὶ ἰδοὺ νομικός τις ἀνέστη ἐκ
πειράζων αὐτ̄ καὶ λέγων· δι
δάσκαλε· τί ποιήσας, ζωὴ
αἰώνιον κληρονομήσω· ὁ δὲ
εἶπε πρὸς αὐτόν· ἐν τῷ νόμῳ
τί γέγραπται· πῶς ἀναγινώ
σκεις· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπ̄·
ἀγαπήσεις κ̄ν τὸν θ̄ν σου·
ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου·

λ̅ς̅ περὶ τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τὴν λῃστῶν

καὶ ἐξ ὅλης τῆς τυχῆς σου· καὶ
ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου· καὶ ἐξ ὅ-
λης τῆς διανοίας σου· καὶ τὸν
πλησίον σου ὡς σεαυτόν· εἰ-
πὲ τὰ αὐτῷ· ὀρθῶς ἀπεκρίθης,
ρκβ τοῦτο ποίει καὶ ζήσῃ· ὁ δὲ θέλων
δικαιοῦν ἑαυτὸν, εἶπε πρὸς τὸν ἰν̅·
λ̅ς̅ κ̅ τίς ἐστί μου πλησίον· ὑπο-
λαμὼν δὲ ὁ ἰσ̅ εἶπεν· ἄνος τις
Κατεκαίνεν ἀπὸ ἰλῆν ἐστι ἱε-
ριχὼ, καὶ λῃσταῖς περιέπεσε·
οἳ καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν· καὶ
πληγὰς ἐπιθέντες, ἀπῆλ-
θον ἀφέντες ἡμιθανῆ τυγ-
χάνοντα· κατὰ συγκυρίαν
δὲ ἱερεύς τις κατεκαίνεν ἐν
τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ· καὶ ἰδὼν αὐτὸν
ἀντιπαρῆλθεν· ὁμοίως δὲ
καὶ λευΐτις· γενόμενος κατὰ
τὸν τόπον, ἐλθὼν καὶ ἰδὼν
ἀντιπαρῆλθε· σαμαρεῖτις
δέ τις ὁδεύων ἦλθε κατ' αὐτόν·
καὶ ἰδὼν αὐτὸν, ἐσπλαγχνίσθη·
καὶ προσελθὼν κατέδησε
τὰ τραύματα αὐτοῦ· ἐπι

χέων ἔλαιον καὶ οἶνον· ἐπιμ
ασάς τε αὐτὸν ἐπὶ τοῖ ἰδίον κτῆν,
ἤγαγεν αὐτὸν εἰς πανδοχεῖον καὶ ἐ
πεμελήθη αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ τὴν
αὔριον ἐξελθὼν ἐκ μαρὼν δύο δη
νάρια· ἔδωκε τῷ πανδοχεῖ
καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἐπιμελήθη
τι αὐτοῦ· καὶ ὅτι ἂν προσδαπα
νήσῃς ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαί
με ἀποδώσωσοι· τίς οὖν τῶν
τῶν τῶν τριῶν πλησίον δοκεῖ
σοι γεγονέναι· τοῦ ἐμπεσόντος
εἰς τοὺς λῃστάς· ὁ τὸ εἶπεν· ὁ
ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ· εἶ
πεν οὖν αὐτῷ ὁ ἰσ· πορεύου καὶ
σὺ ποίει ὁμοίως· ε τ ἐγένετο τὸ ἐ
Τῷ πορεύεσθαι αὐτοὺς· καὶ αὐτὸς λζ
εἰσῆλθεν εἰς κώμην τινά· γυ
νὴ δέ τις ὀνόματι μάρθα, ὑπε
δέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς·
καὶ τῇδε ἦν ἀδελφὴ καλου
μένη μαρία· ἣ καὶ παρακαθί
σασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ
ἰυ, ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ· ἡ δὲ
μάρθα περιεσπᾶτο περὶ

λη περὶ προσευχῆς:

πολλὰ διακονίαν· ἐπιστᾶσα τ
εἶπε· κε. οὐ μέλει σοι ὅτι ἡ ἀδελ
φήμου μόνην με κατέλιπεν
διακονεῖν; εἰπὲ οὖν αὐτῇ· ἵνα
μοι συναντιλάμηται· ἀπο
κριθεὶς τ εἶπεν αὐτῇ ὁ ἰσ· μάρ
θα μάρθα· μερίμνας ὑπερ
μάζη περὶ πολλά· ἑνὸς δέ ἐ Π
στιχρεία· μαρία δὲ τ ἀγαθὴν
μερίδα ἐξελέξατο, ἥτις οὐ κα
φαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς·
λη ρκγ ε Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτ ἐν τό
πῳ τινὶ προσευχόμενον· ὡς
ἐπαύσατο, ἀρ εἰπέ τις τ μα
θητ αὐτοῦ πρὸς αὐτόν· κε,
δίδαξον ἡμᾶς προσεύχεσθαι.
καθὼς καὶ ἰωάννης ἐδίδαξε Τ
τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· εἶπε τ
αὐτοῖς· ὅταν προσεύχησθε
λέγετε· πατὴρ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐ
ρανοῖς· ἁγιασθήτω τὸ ὄνομα Λ
σου, ἐλθέτω ἡ μασιλεία σου·
γενηθήτω τὸ θέλημά σου·
ὡς ἐν οὐ ὡ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς·
τὸν ἄρτον ἡ μ τ ἐπιούσιον

δίδου ἡμῖν τὸ καθ' ἡμέραν· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας
ἡμῶν· καὶ γὰρ καὶ αὐτοὶ ἀφίε
μεν παντὶ ὀφείλοντι ἡμῖν·
καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς
πειρασμόν· ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς
ἀπὸ τοῦ πονηροῦ· ὡς εἰ πε
ρὸς αὐτοὺς· τίς ἐξ ὑμῶν ἐξει
φίλον· καὶ πορεύσεται πρὸς
αὐτὸν μεσονυκτίου· καὶ εἴπῃ
αὐτῷ· φίλε χρῆσόν μοι τρεῖς
ἄρτους· ἐπεὶ δὴ φίλος πα
ρεγένετο ἐξ ὁδοῦ πρός με· καὶ
οὐκ ἔχω ὃ παραθήσω αὐτῷ·
κἀκεῖνος ἔσωθεν ἀποκριθεὶς
εἴπῃ· μὴ μοι κόπους πάρε
χε· ἤδη τὴν θύραν κεκλεῖται·
καὶ τὰ παιδία μου μετ' ἐμοῦ
εἰς τὴν κοίτην εἰσίν· οὐ δύ
ναμαι ἀναστὰς δοῦναί σοι·
λέγω ὑμῖν· εἰ καὶ οὐ δώσει αὐτῷ
ἀναστὰς διὰ τὸ εἶναι αὐτοῦ
φίλον· διά γε τὴν ἀναίδειαν αὐ
τοῦ· ἐγερθεὶς δώσει αὐτῷ ὅ
σον χρήζει· κἀγὼ ὑμῖν λέγω·

νῶν. ἤρξατο λέγειν· ἤγεν δὲ Ὁ
αὐτὴ· γενεὰ πονηρά ἐστι· ση
μεῖον ἐπιζητεῖ· καὶ σημεῖον οὐ
δοθήσεται αὐτῇ εἰ μὴ τὸ σημεῖο
ἰωνᾶ τοῦ προφήτου· καθὰ
γὰρ ἐγένετο ἰωνᾶς σημεῖον
τοῖς νηνευῖταις· οὕτως ἔσται
καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνοῦ τῇ γενεᾷ
ταύτῃ· κασίλισσα νότου
Ἐγερθήσεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ
τῶν ἀνδρῶν τῆς γενεᾶς ταύ
της καὶ κατακρινεῖ αὐτούς·
ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν περάτω
τῆς γῆς ἀκοῦσαι τῆς σοφίας
σολομῶντος· καὶ ἰδοὺ πλεῖον σο
λομῶντος ὧδε· ἄνδρες νι
νευῖ ἀναστήσονται ἐν τῇ κρί
σει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτῃ Τ
καὶ κατακρινοῦσιν αὐτήν,
ὅτι μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγ
μα ἰωνᾶ· καὶ ἰδοὺ πλεῖον ἰ
ωνᾶ ὧδε· οὐδεὶς τὸ λύχνο
Ἀ τας εἰς κρυπτὴν τίθησιν οὐ
δὲ ὑπὸ τὸν μόδιον· ἀλλ' ἐ
πὶ τῆς μυχνίας· ἵνα οἱ εἰς πορ

ΜΒ περὶ τοῦ φαρισαίου τοῦ καλεσ-
αντος τὸν ἰν̄:

ρ ρ̄λ̄ δ ε Ὁρεύομεν οἱ τὸ φαῦμα πρόπωσι· ε τ
Ὁλύχνος τοῦ σώματός ἐστιν ὁ
ὀφθαλμός· ὅταν οὖν ὁ ὀφθαλ-
μός σου ἁπλοῖς ἦ· ὅλον τὸ σῶ-
μα σου φωτεινόν ἐστιν· ἐπὰν
δὲ πονηρὸς ἦ· καὶ ὅλον τὸ σῶ-
μα σου σκοτεινόν· σκόπει τοῦ
οὖν μὴ τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκο-
τος ἐστίν· εἰ οὖν τὸ σῶμα σου
ὅλον φωτεινὸν· μὴ ἔχον τί μέ-
ρος σκοτεινὸν· ἔσται φωτεινὸν
ὅλον· ὡς ὅταν ὁλύχνος τῇ
ρ̄λ̄ε ε ἀστραπῇ φωτίζεισε· ἐν
ΜΒ Δὲ τῷ λαλῆσαι αὐτὸν ταῦτα· ἠρ-
ώτα αὐτὸν φαρισαῖος τίς·
ὅπως ἀριστήσει παρ' αὐτῷ·
εἰσελθὼν δὲ ἀνέπεσεν· ὁ δὲ
φαρισαῖος ἰδὼν ἐθαύμασε· ὑ
ὅτι οὐ πρῶτον ἐμαπτίσθη
πρὸ τοῦ ἀρίστου· εἰπὲ δὲ ὁ κ̄ς̄
Πρὸς αὐτόν· νῦν ὑμεῖς οἱ φαρι-
σαῖοι τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτη-
ρίου καὶ τοῦ πίνακος καθ Δ
αρίζεται· τὸ δὲ ἔσωθεν ὑ-
μῶν γέμει ἁρπαγῆς καὶ

πονηρίας· ἀφρονες· οὐχὸ
ποιήσας τὸ ἔξωθεν καὶ τὸ
ἔσωθεν ἐποίησε; πλὴν τὰ
ἐνόντα δότε ἐλεημοσύνην·
καὶ ἰδοὺ πάντα καθαρὰ ὑ
ρλς μῖν ἐστιν· ε τ ἀλλ' οὐαὶ ὑμῖν
Τοῖς φαρισαίοις, ὅτι ἀποδε
κατοῦτε τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ πή
γανον καὶ πᾶν λάχανον· καὶ
παρέρχεσθαι τὴν κρίσιν καὶ
τὴν ἀγάπην τοῦ θυ· ταῦτα
δὲ ἔδει ποιῆσαι· κἀκεῖνα
ρλζ μὴ ἀφιέναι· χ αρ οὐαὶ ὑμῖν τ
Φαρισαίοις· ὅτι ἀγαπᾶτε τὴν
πρωτοκαθεδρίαν ἐν ταῖς
συναγωγαῖς· καὶ τοὺς ἀσπα
ρλη σμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς· οὐαὶ
Υμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖ
οι ὑποκριταί· ὅτι ἐστὲ ὡς τὰ
μνημεῖα τὰ ἄδηλα· καὶ οἱ
ἄνοι περιπατοῦντες ἐπὰ
νω οὐκ οἴδασιν· ἀποκριθεὶς
Δέτις τ νομικῶν λεγεῖ αὐτῷ·
διδάσκαλε, ταῦτα λέγων καὶ
ἡμᾶς ὑβρίζεις· ὁ δὲ εἶπε·

ρλθ ε Καὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς οὐαί·
ὅτι φορτίζετε τοὺς ἀνοῦς
φορτία δυσμάστακτα· καὶ
αὐτοὶ ἑνὶ τῶν δακτύλων ὑμῶν
οὐ προσψάνετε τοῖς φορτοῖς
ρμ ε Οὐαὶ ὑμῖν· ὅτι οἰκοδομεῖτε
τὰ μνημεῖα τῶν προφητῶν·
οἱ δὲ πρῶτε ὑμῶν ἀπέκτειναν
αὐτούς· ἄρα μαρτυρεῖτε
καὶ συνευδοκεῖτε τοῖς ἔργοις
τῶν πρῶν ὑμῶν· ὅτι αὐτοὶ
μὲν ἀπέκτειναν αὐτούς,
ὑμεῖς δὲ οἰκοδομεῖτε αὐτῶν τὰ
ρμα ε μνημεῖα· διὰ τοῦτο καὶ ἡ
Σοφία τοῦ θεοῦ εἶπεν· ἀπο
στελῶ εἰς αὐτοὺς προφήτας
καὶ ἀποστόλους· καὶ ἐξ αὐτῶν
ἀποκτενοῦσι καὶ ἐκδιώ
ξουσιν, ἵνα ἐκζητηθῇ τὸ
αἷμα πάντων τῶν προφητῶν
τὸ ἐκχυνόμενον ἀπὸ καταβο
λῆς κόσμου· ἀπὸ τῆς γε
νεᾶς ταύτης· ἀπὸ τοῦ αἵ
ματος ἄμεν· ἕως τοῦ αἵμα
τος Ζαχαρίου· τοῦ ἀπολο Π

Φ 1114.

πε τὸ θέλον τὸ μερίσασθαι τὸν οὐσίαν: με

διαφέρετε· ε/τ λέγω δὲ ὑμῖν· Ὁ
ἀσὸς ἀνομολογήσῃ ἐν ἐμοὶ
ἐμπροσθεν τῶν ἀνῶν, ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνοῦ ὁμολογήσει ἐν αὐτῷ
ἐμπροσθεν τῶν ἀγγέλων τοῦ θυ·
ρ μς B Ὁ δὲ ἀρνησάμενός με ἐνώπιον
τῶν ἀνῶν· ἀπαρνηθήσεται
ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ θυ·
ρ μζ B Καὶ πᾶς ὃς ἐρεῖ λόγον εἰς τὸν υἱὸ Λ
τοῦ ἀνοῦ· ἀφεθήσεται αὐτῷ·
τῷ δὲ εἰς τὸ ἅγιον πνᾶ μλασφη
μήσαντι, οὐκ ἀφεθήσεται·
ρ μη B Ὅταν δὲ προσφέρωσιν ὑμᾶς
ἐπὶ τὰς συναγωγὰς καὶ τὰς
ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας, μὴ
μεριμνᾶτε πῶς ἢ τί ἀπολο
γήσησθε ἢ τί εἴπητε· τὸ γὰρ
ἅγιον πνᾶ διδάξει ὑμᾶς
ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ· ἀδεῖ εἰπεῖ· Ὁ
μθ ι Εἰπεδέ τις αὐτῷ ἐκ τοῦ ὄχλου· αρ με
διδάσκαλε, εἰπὲ τῷ ἀδελφῷ
μου μερίσασθαι μετ' ἐμοῦ τῆς
κληρονομίας· ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ·
ἀνε· τίς με κατέστησεν δικα
στὴν ἢ μεριστὴν ἐφ' ὑμᾶς·

μ̅ς περὶ οὗ ἐν φόρῃ σεν ἡ χώρα πλυ
σίου:

Εἰ πε δὲ πρὸς αὐτοὺς· ὁρᾶτε
καὶ φυλάσσεσθε ἀπὸ τῆς
πλεονεξίας, ὅτι οὐκ ἐν τῷ
περισσεύειν τινὶ ἡ ζωὴ αὐτοῦ
ἐστιν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ:

μ̅ς Εἰ πε τὸ παραμολὴν πρὸς αὐ
τοὺς λέγων· ἀμοῦ τινος πλυ
σίου εὐφόρησεν ἡ χώρα· καὶ
διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ λέγων· Κ
τί ποιήσω, ὅτι οὐκ ἔχω πῦ
συνάξω τοὺς καρποὺς μου·
καὶ εἶπε, τοῦτο ποιήσω· κα
θελῶ μου τὰς ἀποθήκας,
καὶ μείζονας οἰκοδομήσω·
καὶ συνάξω ἐκεῖ πάντα
τὰ γενήματά μου καὶ τὰ ἀ
γαθά μου· καὶ ἐρῶ τῇ ψυχῇ μου·
ψυχὴ· ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ·
κεῖμεν ἀεὶ ἐστι πολλά· ἀνα
πάνου· φάε· πίε· εὐφραίνου·
εἶπε τὸ αὐτῷ ὁ θ̅ς̅· ἄφρον τὰν
τῇ νυκτὶ τῆς ψυχήν σου ἀ
παιτοῦσιν ἀπὸ σοῦ· ἃ δὲ
ἡτοίμασας, τίνι ἔσται· οὕτω
ὁ θησαυρίζων ἐαυτῷ· καὶ

Πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ.
διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν· μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν τί φάγητε· μηδὲ τῷ σώματι τί ἐνδύσησθε· οὐχὶ ἡ ψυχὴ πλεῖόν ἐστι τῆς τροφῆς· καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος·
Κατανοήσατε τοὺς κόρακας· ὅτι οὐ σπείρουσι οὐ θερίζουσιν· οἷς οὐκ ἔστι ταμεῖον οὐδὲ ἀποθήκη· καὶ ὁ θεὸς τρέφει αὐτούς· πόσῳ μᾶλλον ὑμεῖς διαφέρετε τῶν πετεινῶν· τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἕνα· εἰ οὖν οὐδὲ ἐλάχιστον δύνασθε· περὶ τῶν λοιπῶν τί μεριμνᾶτε·
καταμάθετε τὰ κρίνα πῶς αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ· οὐ νήθει· λέγω δὲ ὑμῖν, οὐδὲ Σολομὼν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιεβάλετο ὡς ἓν τούτων· εἰ δὲ χόρτον τὸν

182

μερον ἐν τῷ ἀγρῷ ὄντα. Καὶ
ἀνριον εἰσηλίμανον μαλλο
μενον, ὁ θσ̄ ὁ ὕτως ἀμφιέν
νυσι. πόσω μᾶλλον ὑμᾶς
ὀλιγόπιστοι. καὶ ὑμεῖς μὴ ζη
τεῖτε τί φάγητε ἢ τί πίητε.
καὶ μὴ μετεωρίζεσθε. ταῦτα
γὰρ πάντα, τὰ ἔθνη τοῦ κόσ
μου ἐπιζητεῖ. ὑμῶν γὰρ ὁ πηρ
οἶδεν ὅτι χρήζετε τούτων.
πλὴν ζητεῖτε τὴν μασι
λείαν τοῦ θῡ. ἐν ταῦτα πά
τα προστεθήσεται ὑμῖν. ε̄ τ
ρ̄ν̄α ι Μὴ φοβοῦ τὸ μικρὸν ποίμνιον
ὅτι εὐδόκησεν ὁ πηρ ὑμῶν
δοῦναι ὑμῖν τὴν μασιλείαν.
ρ̄ν̄β β Πωλήσατε τὰ ὑπάρχοντα
ὑμῶν καὶ δότε ἐλεημοσύνη.
ρ̄ν̄γ ε Ποιήσατε ἑαυτοῖς μαλλάν
τια μὴ παλαιούμενα. θη
σαυρὸν ἀνέκλειπτον ἐν τοῖς
οὐν οἷς. ὅπου κλέπτης οὐ
κεγγίζει, οὐ γὰρ σὴς διαφθείρη.
ὅπου γὰρ ἐστιν ὁ θησαυρὸς
ὑμῶν, ἐκεῖ καὶ ἡ καρδία ὑμῶν
ἔσται.

ΝΔ Ἐστωσαν αἱ ὀσφῦες ὑμῶν πε
ρισζωσμέναι καὶ οἱ λύχνοι
καιόμενοι· καὶ ὑμεῖς ὅμοιοι
ἀνοῖς προσδεχομένοις τὸν κν
ἑαυτῶν, πότε ἀναλύσει ἐκ τῶν
γάμων· ἵνα ἐλθόντος καὶ
κρούσαντος· εὐθέως ἀνοίξω
ρΝΕ σιν αὐτῷ· μακάριοι οἱ δοῦλοι
Ἐκεῖνοι, οὓς ἐλθὼν ὁ κσ εὑρή
σει γρηγοροῦντας· ἀμὴν λέ
γω ὑμῖν, ὅτι περιζώσεται·
καὶ ἀναμνεῖ αὐτοὺς, καὶ πα
ρελθὼν διακονήσει αὐτοῖς·
Καὶ ἐὰν ἐλθὴ ἐν τῇ δευτέρᾳ Μ
φυλακῇ· καὶ ἐὰν τῇ τρίτῃ φυ
λακῇ ἐλθὴ καὶ εὑρηούτως,
μακάριοι εἰσὶν οἱ δοῦλοι ἐ Π
ρΝΣ κεῖνοι· τοῦτο γινώσκετε·
Ὅτι εἰ ἤδει ὁ οἰκοδεσπότης
ποίᾳ ὥρᾳ ὁ κλέπτης ἔρχεται,
ἐγρηγόρησεν ἂν καὶ οὐκ ἂν ἀ
φῆκε διορυγῆναι τὸν οἶκον αὐ
τοῦ· καὶ ὑμεῖς οὖν γίνεσθε
ἕτοιμοι, ὅτι ἡ ὥρᾳ οὐδοκεῖ
τε ὁ υἱὸς τοῦ ἀνοῦ ἔρχεται· τε

Εἰπεδὲ αὐτῷ ὁ πέρ· κε πρὸ
ὑμᾶς τὴν παραμολὴν ταύτη
λέγεις· ἢ καὶ πρὸς πάντας·
ρ̄ν̄ζ ε ἢ πεὶ ὁ κσ̄· ἀρ τίς ἄρα ἐστὶν ὁ
Πιστὸς οἰκονόμος ὁ φρόνιμος·
ὃν καταστήσει ὁ κσ̄ ἐπὶ τῆς
θεραπείας αὐτοῦ· τοῦ δοῦν
ἐν καιρῷ τὸ σιτομέτριον· μα
ρ̄ν̄η ε Κάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος· ὃν ἐλ
θὼν ὁ κσ̄ αὐτοῦ εὑρήσει ποι
οῦντα οὕτως· ἀμὴ θῶς λέ
γω ὑμῖν· ὅτι ἐπὶ πᾶσι τοῖς
ὑπάρχουσιν αὐτοῦ· κατα
ρ̄ν̄η ε στήσει αὐτόν· ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ
δοῦλος ἐκεῖνος· ἐν τῇ καρ
δίᾳ αὐτοῦ· χρονίζει ὁ κσ̄
μου ἐρχέσθαι· ὁ ἄρξηται τύ
πτειν τοὺς παῖδας ὁ τὰς
παιδίσκας· ἐσθίειν τε καὶ
πίνειν καὶ μεθύσκεσθαι·
Ἥξει ὁ κσ̄ τοῦ δούλου ἐκείνου·
ἐν ἡμέρᾳ ἢ οὐ προσδοκᾷ· ὁ
ἐν ὥρᾳ ἢ οὐ γινώσκει· ὁ δι
χοτομήσει αὐτὸν· ὁ τὸ μέρ
αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀπίστ θήσει·

Ἐκεῖνος δὲ ὁ δοῦλος ὁ γνὺς τὸ θέλη-
μα τοῦ κυ αὐτοῦ· καὶ μὴ ἑτοιμά-
σας μὴ δὲ ποιήσας πρὸς τὸ
θέλημα αὐτοῦ, δαρήσεται
πολλάς· ὁ δὲ μὴ γνοὺς ποιήσ-
δε ἄξια πληγῶν, δαρήσεται ὀ-
λίγας· ἀρ· πᾶν τὶ δὲ ὧ ἐδόθη
Πολὺ, πολὺ ζητηθήσεται παρ'
αὐτοῦ· καὶ ὧ παρέθεν τὸ πο-
λὺ, περισσότερον αἰτήσου-
σιν αὐτόν· ἐτ· πῦρ ἦλθον μαλ'
Εἰς τὴν γῆν· καὶ τί, θέλω εἰ
ἤδη ἀνήφθη· κάπισμα δὲ ἔ-
χω καπισθῆναι, καὶ πῶς σ-
υνέχομαι ἕως οὗ τελεσθῇ·
δοκεῖτε ὅτι εἰρήνην παρεγε-
νόμην δοῦναι ἐν τῇ γῇ; οὐχὶ
λέγω ὑμῖν· ἀλλ' ἢ διαμερισμόν·
Ἔσονται γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν πέν-
τε ἐν οἴκῳ ἐνὶ διαμεμερισ-
μένοι· τρεῖς ἐπὶ δυσὶ, καὶ δύο
ἐπὶ τρισί· διαμερισθήσεται
πῆρ ἐφ' υἱῷ· καὶ υἱὸς ἐπὶ πρῖ·
μῆρ ἐπὶ θυγατρὶ· καὶ θυγάτηρ
ἐπὶ μρῖ· πεν θερὼ ἐπὶ τὴν

ρξα ε

νύμφη ἀυτῆς, καὶ νύμφη ἐπὶ
τὴν πενθερὰν αὐτῆς· ἔλε
Γε τὴ καὶ τοῖς ὄχλοις· ὅταν ἴδη
τε τῆν νεφέλην ἀνατέλλουσαν
ἀπὸ δυσμῶν, εὐθέως λέγετε ὄμ
μρος ἔρχεται· καὶ γίνεται οὕτως·
καὶ ὅταν νότον πνέον τα, λέ
γετε ὅτι καύσων ἔσται, καὶ γί
νεται· ὑποκριταί· τὸ πρό
σωπον τοῦ οὐ ὑνοῦ καὶ τῆς γῆς
οἴδατε δοκιμάζειν, τὴν καὶ
ρὸν τοῦτον πῶς οὐ δοκιμά
ρξβ ε ζετε· τί τὴν καὶ ἀφ' ἑαυτῶν οὐ
Κρίνετε τὸ δίκαιον· ὡς γὰρ ὑ
πάγεις μετὰ τοῦ ἀντιδίκου
σου ἐπ' ἄρχοντα, ἐν τῇ ὁδῷ
δὸς ἐργασίαν ἀπηλλάχθαι
ἀπ' αὐτοῦ· μήποτε κατα
σύρησε πρὸς τὴν κριτῆν· καὶ ὁ κρι
τῆς σε παραδῷ τῷ πρά
κτωρι· καὶ ὁ πράκτωρ σε
μάλη εἰς φυλακήν· λέγω
σοι οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν,
ἕως οὗ καὶ τὸ ἔσχατον λεπτὸν
ρξγ ι ἀποδῶς· ε τ παρῆσαν δέ τινι χ αρ

Ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ ἀπαγγέλον
τες αὐτῷ περὶ τῶν Γαμλαίων,
ὧν τὸ αἷμα πιλάτος ἔμιξε
μετὰ τῶν θυσιῶν αὐτῶν· ὁ ἀπο
κριθεὶς ὁ ἰσ̅, εἶπεν αὐτοῖς·
δοκεῖτε ὅτι οἱ Γαμλαῖοι οὗ
τοι ἁμαρτωλοὶ παρὰ πάντ
τοὺς Γαμλαίους ἐγένοντο. Ὅ
τι τοιαῦτα πεπόνθασιν;
οὐχὶ λέγω ὑμῖν· ἀλλ' ἐὰν μὴ με
τανοῆτε· πάντες ὡσαύτως
ἀπολεῖσθε· ἢ ἐκεῖνοι οἱ δέκα
καὶ ὀκτὼ ἐφ' οὓς ἔπεσεν ὁ πύρ
γος ἐν τῷ Σιλωὰμ ὁ ἀπέκτει
νεν αὐτοὺς, δοκεῖτε ὅτι οὗτοι
ὀφειλέται ἐγένοντο παρὰ πί
τας ἀνοῦς τοὺς κατοικοῦν
τας ἐν Ἰλ̅ἡ̅μ̅; οὐχὶ λέγω ὑμῖν·
ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοῆτε πάν
τες ὁμοίως ἀπολεῖσθε·
ΟΞΔ Ἐλεγὲ τὰ ὑπὲρ τὴν παραβολήν·
συκὴν εἶχέ τις πεφυτευμέ
νην ἐν τῷ ἀμπελῶνι αὐτοῦ·
καὶ ἦλθε ζητῶν καρπὸν ἐν αὐτῇ,
καὶ οὐχ ἄρεν· εἶπε δὲ πρὸς

ὅτι τῶ σαμμάτω ἐθεράπευ
σεν οἰσ̄. ἔλεγε τῶ ὄχλω· ἐξ ἡ
μέραι εἰσὶν ἐν αἷσ δεῖ ἐρτάζε
σθε· ἐν ταύταισ οὖν ἐρχόμε
νοι θεραπεύεσθαι. ὁ μὴ τῆ
ἡμέρα τοῦ σαμμάτου· ἀ
Πεκρίθη οὖν αὐτῶ ὁ κσ̄ ὁ εἶπε·
ὑπόκριταί· ἕκαστο ὑμῶν τῶ
σαμμάτω οὐ λύει τὸν μοῦν
αὐτοῦ ἢ τὸν ὄνον ἀπὸ τῆς φα
τνης· ὁ ἀπαγὼν ποτίζει·
ταύτην τὴν θυγατέρα ἄμρα
ἀμοῦσαν· ἣν ἔδησεν ὁ σατα
νᾶς ἰδοὺ δέκα καὶ ὀκτὼ ἔτη,
οὐκ ἔδει λυθῆναι ἀπὸ τοῦ
δεσμοῦ τούτου τῆ ἡμέρα τοῦ
σαμμάτου; ὁ ταῦτα λέγον
Τος αὐτοῦ κατηοχύνοντο πά
τεσ οἱ ἀντικείμενοι αὐτῶ· ὁ
πᾶς ὁ ὄχλος ἔχαιρεν· ἐπὶ
πᾶσι τοῖσ ἐν δόξοις τοῖσ
Ἐπ νομένοις ὑπ' αὐτοῦ· τε
Ἔλεγε δέ· τίνι ὁμοία ἐστὶν ἡ
μασιλεία τοῦ θῡ· ὁ τίνι
ὁμοιώσω αὐτήν· ὁμοία

ΝΕ Τοῦ ἐπερωτήσαντος· εἰ ὀλίγοι
οἱ σωζόμενοι:

ἐστὶ κόκκωσιν ἀπέσως· ὅν λα
μὼν ἀνὸς ἔμαρεν ἐς κῆπον
ἑαυτοῦ· καὶ ἤυξησε καὶ ἐγένετο
ἐς δένδρον μέγα· καὶ τὰ πε
τεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατεσκή
νωσεν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ·
ρξη ε Πάλιν εἶπε· τίνι ὁμοιώσω τὴν
βασιλείαν τοῦ θυ· ὁμοία
ἐστὶ ζύμη· ἣν λαμοῦσα γυ
νὴ· ἔκρυψεν ἐς ἀλεύρουσα
τα τρία· ἕως οὗ ἐζυμώθη
ρξθ β ὅλον· καὶ διεπορεύετο κα
τὰ πόλεις καὶ κώμας· διδά
σκων καὶ πορείαν ποιού
ρο ε μενος ἐς ἰλήμ· εἶπε δέ
τις αὐτῷ· κε· εἰ ὀλίγοι οἱ σω
ζόμενοι· ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτοῦ·
ἀγωνίζεσθε ἐς ἐλθεῖν διὰ τῆς
στενῆς πύλης· ὅτι πολλοὶ
λέγω ὑμῖν ζητήσουσιν εἰσελ
ροα ι θεῖν· καὶ οὐκ ἰσχύσουσιν· ἀφοῦ ἂν
Ε ἐγερθῇ ὁ οἰκοδεσπότης· καὶ
ἀπόκλεισῃ τὴν θύραν· καὶ ἄρ
ξησθε ἔξω ἑστάναι καὶ κρούειν
τὴν θύραν λέγοντες· κε κε

διὸ οὐ βούλεται ἀποκτεῖναι
ἀλλ' εἰ μὴ ἀφ' αὐτοῦ· προβλέπει
γὰρ εἰ μὴ ἀπ' αὐτοῦ πλείονα κακὰ γενή-
σεται. ἰδοὺ γὰρ καὶ ἄλλοι δαιμόνιοι
καὶ ἐξαίσιοι ἐπιβουλεύουσιν ἡμῖν
ἀλλὰ μὴν καὶ ἀόριστον, ὃ τὴν τρίτην τοῦ
λείπουσι· πολλὴν δεῖ μὲν οὖν
μὴ πορρωτέρω ἀπὸ τοῦ ἀορίστου
ἀφεστάναι τὴν ἀφορμήν, ὅτι οὐκ ἔστιν
ὅπου οὐκ ἔστιν· ἀλλ' ἐγγὺς
ἐστὶ τοῦ ἀορίστου ἡ ἀφορμή.
ὁ δὲ σωτὴρ οὐκ ἐθέλει ἀποκτεῖναι
ἀλλὰ μὴ ἀπ' αὐτοῦ· ἐπεὶ καὶ ἐπὶ τοῦ
Ἡρῴδου ἐπιβουλεύσαντος αὐτῷ
ἐξαίφνης, μήτε ἱερουσαλὴμ
μήτε ἐκ τῆς Ἡρῴδου αὐλῆς
ἐξῆλθεν· ἀλλ' ἐν τοῖς ὁρίοις
τοῦ ἀορίστου ἐστὶν ἡ ἀφορμή.
καὶ ἐπὶ τοῦ Ἰούδα προσκυνήσαντος
καὶ ἐπιβουλεύσαντος αὐτῷ
ἐξαίφνης, οὐκ ἐθέλησεν αὐτὸν
ἀποκτεῖναι, οὐδὲ ἐκβαλεῖν
ἀπὸ τῆς ἑστιάσεως τῆς ἑαυτοῦ
ἀλλὰ μὴ ἐν τοῖς ὁρίοις τοῦ
ἀορίστου ἐστὶν ἡ ἀφορμή.
ἰδοὺ γὰρ καὶ ἐπὶ τοῦ Ἰούδα
ἐπιβουλεύσαντος αὐτῷ
ἐξαίφνης, οὐκ ἐθέλησεν αὐτὸν
ἀποκτεῖναι, οὐδὲ ἐκβαλεῖν
ἀπὸ τῆς ἑστιάσεως τῆς ἑαυτοῦ
ἀλλὰ μὴ ἐν τοῖς ὁρίοις τοῦ
ἀορίστου ἐστὶν ἡ ἀφορμή.

χομ τοῦ φαρισαίου μᾶλλον
δὲ τελώνου. ἢ οὐκ οἶδα,
εἰ καὶ τοῦ φαρισαίου ἢ τοῦ τελώνου. ΝΒ
Καὶ ἰδού τις τῶν ἀρχόντων ἐλθὼν προ-
σεκύνει αὐτῷ λέγων ὅτι ἡ θυγάτηρ μου ἄρτι
ἐτελεύτησεν· ἀλλὰ ἐλθὼν ἐπίθες τὴν χεῖρά σου
ἐπ' αὐτὴν καὶ ζήσεται. καὶ ἐγερθεὶς ὁ Ἰησοῦς
ἠκολούθει αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. καὶ
ἰδοὺ γυνὴ αἱμορροοῦσα δώδεκα ἔτη προσελθοῦσα
ὄπισθεν ἥψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ·
ἔλεγε γὰρ ἐν ἑαυτῇ· ἐὰν μόνον ἅψωμαι τοῦ
ἱματίου αὐτοῦ σωθήσομαι. ὁ δὲ Ἰησοῦς στραφεὶς
καὶ ἰδὼν αὐτὴν εἶπε· θάρσει θύγατερ· ἡ πίστις σου
σέσωκέν σε. καὶ ἐσώθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τῆς ὥρας
ἐκείνης. καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ
ἄρχοντος καὶ ἰδὼν τοὺς αὐλητὰς καὶ τὸν ὄχλον
θορυβούμενον ἔλεγεν· ἀναχωρεῖτε· οὐ γὰρ ἀπέθανεν
τὸ κοράσιον ἀλλὰ καθεύδει. καὶ κατεγέλων αὐτοῦ·
καὶ ὅτε ἐξεβλήθη ὁ ὄχλος εἰσελθὼν ἐκράτησε τῆς
χειρὸς αὐτῆς καὶ ἠγέρθη τὸ κοράσιον. καὶ ἐξῆλθε
φήμη αὕτη εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐκείνην. καὶ παρά-
γοντι ἐκεῖθεν τῷ Ἰησοῦ ἠκολούθησαν αὐτῷ δύο τυφλοὶ
κράζοντες καὶ λέγοντες· ἐλέησον ἡμᾶς υἱὸς Δαυίδ.
ἐλθόντι δὲ αὐτῷ εἰς τὴν οἰκίαν προσῆλθον αὐτῷ οἱ
τυφλοὶ καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· πιστεύετε ὅτι
δύναμαι τοῦτο ποιῆσαι ὑμῖν; λέγουσιν αὐτῷ· ναί
κύριε. τότε ἥψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν λέγων·
κατὰ τὴν πίστιν ὑμῶν γενηθήτω ὑμῖν. καὶ ἀνεῴχθη-
σαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί. καὶ ἐνεβριμήσατο αὐτοῖς
ὁ Ἰησοῦς λέγων· ὁρᾶτε μηδεὶς γινωσκέτω· οἱ δὲ
ἐξελθόντες διεφήμισαν αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ γῇ ἐκείνῃ.
αὐτῶν δὲ ἐξερχομένων ἰδοὺ προσήνεγκαν αὐτῷ
ἄνθρωπον κωφὸν δαιμονιζόμενον. καὶ ἐκβληθέντος
τοῦ δαιμονίου ἐλάλησεν ὁ κωφός. καὶ ἐθαύμασαν
οἱ ὄχλοι λέγοντες· οὐδέποτε ἐφάνη οὕτως ἐν τῷ
Ἰσραήλ. οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἔλεγον· ἐν τῷ ἄρχοντι
τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. καὶ περιή-
γεν ὁ Ἰησοῦς τὰς πόλεις πάσας καὶ τὰς κώμας
διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν καὶ κηρύσσων
τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας καὶ θεραπεύων πᾶσαν
νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ. ἰδὼν δὲ τοὺς
ὄχλους ἐσπλαγχνίσθη περὶ αὐτῶν ὅτι ἦσαν ἐκλελυ-
μένοι καὶ ἐρριμμένοι ὡσεὶ πρόβατα μὴ ἔχοντα
ποιμένα. τότε λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· ὁ μὲν
θερισμὸς πολύς οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι· δεήθητε οὖν
τοῦ κυρίου τοῦ θερισμοῦ ὅπως ἐκβάλῃ ἐργάτας εἰς
τὸν θερισμὸν αὐτοῦ. καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς
δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν
πνευμάτων ἀκαθάρτων ὥστε ἐκβάλλειν αὐτὰ καὶ
θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν.
τῶν δὲ δώδεκα ἀποστόλων τὰ πρῶτα
κλεῖδι :

188

ποτε ἐν τιμότερος σου ἡ κεκλη
μένος ὑπ' αὐτοῦ· καὶ ἐλθὼν ὁ σὲ
καὶ αὐτὸν καλέσας· ἐρεῖ σοι· δὸς
τούτῳ τόπον· καὶ τότε ἄρξῃ με
τὰ ἰσχύνης· τὸν ἔσχατον τόπον
κατέχειν· ἀλλ' ὅταν κληθῇς·
πορευθεὶς ἀνάπεσαι εἰς τὸν ἔ
σχατον τόπον· ἵνα ὅταν ἔλθῃ
ὁ κεκληκώς σε εἴπῃ σοι· φί
λε· προσανάμηθι ἀνώτερο·
τότε ἔσται σοι δόξα ἐνώπιον
τῶν συναναπειμένων σοι·
ρ̄ο̄θ ε ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπει
νωθήσεται· καὶ ὁ ταπεινῶν ἑαυτὸν
ρ̄π̄ ι ὑψωθήσεται· ἔλεγε καὶ τῷ
Δ κεκληκότι αὐτόν· ὅταν ποιῇς
ἄριστον ἢ δεῖπνον· μὴ φώνει
τοὺς φίλους σου· μηδὲ τοὺς
ἀδελφούς σου· μηδὲ τοὺς
συγγενεῖς σου· μὴ γιείτονας
πλουσίους· μήποτε καὶ αὐτοί
σε ἀντικαλέσωσι· καὶ γένηταί
σοι ἀνταπόδομα· ἀλλ' ὅταν
ποιῇς δοχὴν, κάλει πτωχ̄ ἀ
ναπήρους· χωλούς· τυφλ̄·

Ο

Κ

καὶ μακάριος ἔσῃ· ὅτι οὐκ ἔ-
χουσιν, ἀνταποδοῦναι σοι·
ἀνταποδοθήσεται γάρ σοι
ἐν τῇ ἀναστάσει τῶν δικαίων·
ἀκούσας δέ τις τῶν συνανα-
κειμένων ταῦτα, εἶπεν αὐτῷ·
μακάριος ὃς φάγεται ἄριστον
ἐν τῇ μασιλείᾳ τοῦ θῦ· τε
Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· ἄνος τις ἐ- ἀρ
ποίησε δεῖπνον μέγα· καὶ ἐκά-
λεσε πολλούς· καὶ ἀπέστειλε τὸν
δοῦλον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ δεί-
πνου, εἰπεῖν τοῖς κεκλημέ-
νοις· ἔρχεσθε ὅτι ἤδη ἕτοιμά
ἐστι πάντα· καὶ ἤρξαντο ἀ-
πὸ μιᾶς παραιτεῖσθαι πάν-
τες· ὁ πρῶτος εἶπεν αὐτῷ·
ἀγρὸν ἠγόρασα καὶ ἔχω ἀνάγκη
ἐξελθεῖν καὶ ἰδεῖν αὐτόν· ἐρω-
τῶσε, ἔχε με παρητημένον·
Καὶ ἕτερος εἶπε· ζεύγη μοῶν ἠγό-
ρασα πέντε καὶ πορεύομαι δοκι-
μάσαι αὐτά· ἐρωτῶσε ἔχε-
με παρητημένον· καὶ ἕ-
τερος εἶπε· γυναῖκα ἔγημα·

καὶ διὰ τοῦτο οὐ δύναμαι
ἐλθεῖν· καὶ παρεγένομε
Ν ὁ δοῦλος ἐκεῖνος· ἀπήγ
γειλε τῷ κῷ αὐτοῦ ταῦτα·
τότε ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδεσπό
της· εἰπε τῷ δούλῳ αὐτοῦ·
ἐξελθε ταχέως εἰς τὰς πλα
τείας καὶ ῥύμας τῆς πόλε
ως· καὶ τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀνα
πήρους· καὶ τυφλοὺς κ̄ χω
λοὺς, εἰσάγαγε ὧδε· καὶ εἶπεν
ὁ δοῦλος· κε̄ γέγονεν ὡς ἐ
πέταξας· καὶ ἔτι τόπος ἐστί·
καὶ εἶπεν ὁ κ̄ς̄ πρὸς τ̄ δοῦ
λον· ἐξελθε εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ
φραγμοὺς καὶ ἀνάγκασον·
εἰσελθεῖν, ἵνα γεμισθῇ ὁ οἰ
κος μου· λέγω γὰρ ὑμῖν· ὅτι
οὐδεὶς τ̄ ἀνδρῶν ἐκείνων
τῶν κεκλημένων γεύσεται
ρπβ μου τοῦ δείπνου· ε̄ τ συνε ἀρ
ε
Π ορεύοντο τὸ αὐτῷ ὄχλοι πολ
λοί· καὶ στραφεὶς εἶπε πρὸς
αὐτούς· εἴ τις ἔρχεται πρὸς
με καὶ οὐ μισεῖ τ̄ πρ̄ᾶ αὐτοῦ

καὶ τ̄ μρ̄α· καὶ τ̄ γυναῖκα
κ̄ τὰ τέκνα· ὡς τοὺς ἀδελ
φοὺς καὶ τὰς ἀδελφάς· ἔτι
δὲ καὶ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν,
οὐδύναταί μου εἶναι μαθη
τής· καὶ ὅς τις οὐ κατάζει
τ̄ τρ̄ον αὐτοῦ καὶ ἔρχεται ὀπί
σω μου, οὐδύναταί μου εἶναι
μαθητής· τ̄ίς γὰρ ἐξ ὑμῶ
Θέλων πύργον οἰκοδομῆσαι·
οὐχὶ πρῶτον καθίσας ψη
φίζει τὴν δαπάνην ἐξ ἔχει τὰ
πρὸς ἀπαρτισμόν· ἵνα μή
ποτε, θέντος αὐτοῦ θεμέ
λιον καὶ μὴ ἰσχύοντος ἐκτε
λέσαι· πάντες οἱ θεωροῦν
τες ἄρξωνται ἐμπαίζειν αὐ
τῷ λέγοντες· ὅτι οὗτος ὁ ἄνος
ἤρξατο οἰκοδομεῖν· ὡς οὐκ ἰ
σχύσεν ἐκτελέσαι· ἢ τίς κα
σιλεὺς πορευόμενος συμκα
λεῖν ἑτέρω κασιλεῖ ἐς πό
λεμον· οὐχὶ καθίσας πρῶ
τον κουλεύεται· ἐδύνατός
ἐστιν ἐν δέκα χιλιάσιν ἀπα

X 1111

τῆσαι τῶμ ἐστὰ ἑκοσιχιμά
δων ἐρχομένω ἐπ' αὐτόν· ἐστὶ
μήτε ἐστὶ πόρρω αὐτοῦ ὄντο·
πρεσμέσαν ἀποστείλας· ἐρω
ρπ̅ λ ε τὰ τὰ πρὸς εἰρήνην· οὕτως
Ο ὖν πᾶς ἐξ ὑμῶ· ὃς οὐκ ἀποτ
ίσεται πᾶσι τοῖς ἐσαυτοῦ ὑπάρ
χουσιν· οὐδύνα τάι μου εἶ
ρπ̅ ε β ναι μαθητής· καλὸν τὸ ἅ
λας· ἐὰν δὲ τὸ ἅλας μωρανθῇ·
ἐν τίνι ἀρτυθήσεται· οὔτε
ἐστὶ τὴν, οὔτε ἐστὶ κοπρίαν εὐ
θετόν ἐστιν· ἔξω μάλλουσι Λ
αὐτό· ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν
ρπ̅ ς β ἀκουέτω· ε̅ τ̅ ἀρ ἦσαν δὲ
Ἐγγίζοντες αὐτῷ πάντες
οἱ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ,
ἀκούειν αὐτοῦ· καὶ διεγόγ
γυζον οἱ φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμ Μ
ματεῖς λέγοντες· ὅτι οὗτος
ἁμαρτωλοὺς πρὸς δέχεται
ρπ̅ ζ ε καὶ συνεσθίει αὐτοῖς· εἶπε
κ̅ ς Δὲ πρὸς αὐτοὺς τὴν παρα
βολὴν ταύτ̅ λέγων· τ̅ ἰς ἀν ἀρ
θρωπος ἐξ ὑμῶν ἔχων ἑκα

τὸν πρόματα· καὶ ἀπολέ
σας ἐν ἑξαυτῇ οὐ καταμίπη
τὰ ἐν ἐνήκοντα ἐν μέᾳ ἐν
τῇ ἐρήμῳ· ἐς πορεύεται ἐπὶ
τὸ ἀπολωλὸς ἕως οὗ εὕρη αὐ
τό· καὶ εὑρὼν ἐπιτίθησιν Ο
ἐπὶ τοὺς ὤμους ἑαυτοῦ χαίρ·
καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν οἶκον· συγ
καμεῖται τοὺς φίλους καὶ τοὺς
γείτονας λέγων αὐτοῖς· συγ
χάρηταί μοι ὅτι εὗρον τὸ πρό
ματόν μου τὸ ἀπολωλός·
Λέγω ὑμῖν· ὅτι οὕτως χαρὰ ἔ
σται ἐν τῷ οὐρῷ ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρ
τωλῷ μετανοοῦντι· ἢ ἐπὶ ἐ
νήκοντα ἐν μέᾳ δικαίοις Θ
οἵτινες οὐ χρείαν ἔχουσι με
ρπη τανοίας· ἢ τίς γυνὴ δραχ
Μὰς ἔχουσα δέκα· ἐὰν ἀπο
λέσῃ δραχμὴν μίαν· οὐχὶ
ἅπτει λύχνον· καὶ σαροῖ τὴν
οἰκίαν· ἐς ζητεῖ ἐπιμελῶς· Δ
ἕως ὅτου εὕρη· ἐς εὑροῦσα·
συγκαμεῖται τὰς φίλας ἐς
τὰς γείτονας λέγουσα· συγ

σαι τὴν κοιμίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς
κεραυτίων ὧν ἡσθιον οἰχοί-
ροι. καὶ οὐδεὶς ἐδίδου αὐτῷ. Ὁ
ἐς ἑαυτὸν ἐλθὼν. εἶπε·
πόσοι μίσθιοι τοῦ πρὸς μου,
περισσεύουσιν ἄρτων, ἐ-
γὼ λιμῷ ἀπόλλυμαι· ἀνα-
στὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν Χ
πρᾶ μου καὶ ἐρῶ αὐτῷ· πέρ·
ἡμαρτον εἰς τὸν οὐνὸν καὶ ἐνώ-
πιόν σου· καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος
κληθῆναι υἱός σου· ποίη-
σόν με ὡς ἕνα τῶν μισθίων σου·
καὶ ἀναστὰς ἦλθε πρὸς τὸν
πρᾶ ἑαυτοῦ· ἔτι δὲ αὐτοῦ
Μακρὰν ἀπέχοντος, εἶδεν
αὐτὸν ὁ πὴρ αὐτοῦ καὶ ἐσπλαν-
χνίσθη· καὶ δραμὼν ἐπέπε-
σεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ,
καὶ κατεφίλησεν αὐτόν·
ἐς πὲ γὰρ αὐτὸν ὁ υἱός· πέρ ἡμαρ-
τον εἰς τὸν οὐνὸν καὶ ἐνώπιόν
σου· καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος
Δ κληθῆναι υἱός σου· ἐς πε-
ὲ ὁ πὴρ πρὸς τοὺς δούλους
αὐτοῦ·

ἐξενέγκατε τὴν στολὴν τὴν πρῶ- Ι
την· καὶ ἐνδύσατε αὐτῷ· καὶ δό-
τε δακτύλιον ἐς τὴν χεῖρα
αὐτοῦ· καὶ ὑποδήματα εἰς
τοὺς πόδας· καὶ ἐνέγκαν-
τες τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν θύ-
σατε· καὶ φαγόντες εὐφραν-θῶ-
μεν· ὅτι οὗτος ὁ υἱός μου νε-
κρὸς ἦν καὶ ἀνέζησε· καὶ
ἀπολωλὼς ἦν καὶ εὑρέθη·
Καὶ ἤρξαντο εὐφραίνεσθαι· ἦν
δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρεσβύτερος
ἐν ἀγρῷ· καὶ ὡς ἐρχόμενος
ἤγγισε τῇ οἰκίᾳ· ἤκουσε συμ-
φωνίας καὶ χορῶν· καὶ προς-
καλεσάμενος ἕνα τῶν παί-
δων· ἐπυνθάνετο τί ἐστι ταῦ-
τα· ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· ὅτι ὁ Κ
ἀδελφός σου ἥκει· καὶ ἔθυ-
σεν ὁ πήρ σου τὸν μόσχον τὸν
σιτευτὸν· ὅτι ὑγιαίνοντα
αὐτὸν ἀπέλαμεν· ὠργίσθη
δὲ καὶ οὐκ ἤθελεν εἰσελθεῖν·
Ὁ οὖν πήρ αὐτοῦ ἐξελθὼν πα-
ρεκάλει αὐτῷ· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
ἔφη τῷ πρῖ·

Ἰδοὺ τοσαῦτα ἔτη δουλεύω
σοι, καὶ οὐδέποτε ἐν το
λήν σου παρῆλθον· καὶ ἐ
μοὶ οὐδέποτε ἔδωκας ἔ
ριφον· ἵνα μετὰ τῶν φίλων
μου εὐφρανθῶ· ὅτε δὲ οὗτος
σου οὗτος ὁ καταφαγών σου
τὸν βίον μετὰ πορνῶν ἦλ
θεν, ἔθυσας αὐτῷ τὸν μό
σχον τὸν σιτευτόν· ὁ δὲ εἶπεν αὐ
τῷ· τέκνον, σὺ πάντοτε Κ
μετ' ἐμοῦ εἶ· καὶ πάντα τὰ
ἐμὰ σά ἐστιν· εὐφρανθῆ
ναι δὲ καὶ χαρῆναι ἔδει· ὅτι
ὁ ἀδελφός σου οὗτος νεκρὸς
ἦν καὶ ἀνέζησε· καὶ ἀπολωλὸς
ἦν καὶ εὑρέθη· ε/τ ἐλεγεδὲ ΝΗ
Καὶ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ·
ἄνος τις ἦν πλούσιος, ὃς
εἶχεν οἰκονόμον· καὶ οὗτος
διεμνήθη αὐτῷ· ὡς διασκορ
πίζων τὰ ὑπάρχοντα αὐ
τοῦ· καὶ φωνήσας αὐτὸν,
εἶπεν αὐτῷ· τί τοῦτο ἀκούω
περὶ σοῦ· ἀπόδος τὸν λόγο

τῆς οἰκονομίας σου· οὐ γὰρ
δυνήσῃ ἔτι οἰκονομεῖν·
Εἰπὲ τὸ ἐν ἑαυτῷ ὁ οἰκονόμος·
τί ποιήσω ὅτι ὁ κύριός μου
ἀφαιρεῖται τὴν οἰκονομί-
αν ἀπ' ἐμοῦ· σκάπτην οὐ
κισχύω· ἐπαιτεῖν αἰσχύνο-
μαι· ἐγνων τί ποιήσω· ἵ-
να ὅταν μεταταθῶ τῆς
οἰκονομίας δέξωνταί με
εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν· ὃς πρὸ
καλεσάμενος ἕνα ἑκατο-
τῶν χρεωφειλετῶν τοῦ κυ Ο
ρίου ἑαυτοῦ· ἔλεγε τῷ πρ-
τῷ· πόσον ὀφείλεις τῷ κυ-
ρίῳ μου· ὁ δὲ εἶπεν ἑκατο-
μάτους ἐλαίου· ὃς εἶπεν
αὐτῷ· δέξαι σου τὸ γράμμα·
καὶ καθίσας ταχέως γρά-
ψον πεντήκοντα· ἔπει-
τα ἑτέρῳ εἶπε· σὺ δὲ πόσο-
ν ὀφείλεις· ὁ δὲ εἶπεν· ἑκα-
τὸν κόρους σίτου· ὃς λέγει· Δ
αὐτῷ· δέξαι σου τὸ γράμμα
καὶ γράψον ὀγδοήκοντα·

καὶ ἐπήνεσεν ὁ κ̅ς̅ τ̅ οἰκο
νόμον τῆς ἀδικίας, ὅτι φρο
νίμως ἐποίησεν· ὅτι υἱοὶ Θ
τοῦ αἰῶνος τούτου, φρονι
μώτεροι ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς
τοῦ φωτὸς εἰς τὴν γενεὰν
τὴν ἑαυτ̅ εἰσί· κ̅ γὼ ὑμῖν λέ
γω· ποιήσατε ἑαυτοῖς φί
λους ἐκ τοῦ μαμωνᾶ τῆς
ἀδικίας· ἵνα ὅταν ἐκλεί
πητε· δέξωνται ὑμᾶς εἰς
τὰς αἰωνίους σκηνάς· ε̅ τ̅
Ὁ πιστὸς ἐν ἐλαχίστῳ, καὶ ἐν
πολλῷ πιστός ἐστι· καὶ ὁ ἐν
ἐλαχίστῳ ἄδικος, καὶ ἐν πολ
λῷ ἄδικός ἐστιν· εἰ οὖν ἐν
τῷ ἀδίκῳ μαμωνᾶ πιστοὶ
οὐκ ἐγένεσθε, τὸ ἀληθινὸ
τίς ὑμῖν πιστεύσει· καὶ εἰ ἐν
τῷ ἀλλοτρίῳ πιστοὶ οὐκ ἐγέ
νεσθε, τὸ ὑμέτερον τίς ὑμῖ
δώσει· οὐδεὶς οἰκέτις
Δύναται δυσὶ κυρίοις δουλεύ·
ἢ γὰρ τ̅ ἑνὰ μισήσει· καὶ τὸν
ἕτερον ἀγαπήσει· ἢ ἑνὸς ἀν

θέξεται, καὶ τοῦ ἑτέρου κα
ταφρονήσει· οὐδύνασθε Τ
θῷ δουλεύειν καὶ μαμωνᾷ·
ρ ζ β Η κουον τὰ ταῦτα πάντες· ὡς
οἱ φαρισαῖοι φιλάρτυροι ὑ
πάρχοντες· ὡς ἐξεμυκτή
ρ ζ ρ ριζον αὐτόν· καὶ εἶπεν αὐ
τοῖς· ὑμεῖς ἐστε οἱ δικαιοῦν
τες ἑαυτοὺς ἐνώπιον τῶν
ἀνῶν· ὁ τὸ θσ γινώσκει τὰς
καρδίας ὑμῶν· ὅτι τὸ ἐν
ρ ζ τ ἀνοῖς ὑψηλὸν, ἐδέλυγμα
ε ἐνώπιον τοῦ θυ· ε τ ὁ νόμο
Κ αὶ οἱ προφῆται· ἕως ἰωάν
νου· ἀπὸ τότε ἡ βασιλεία
τοῦ θυ εὐαγγελίζεται· ὡς πᾶ
ρ ζ δ ε ἐς αὐτὴν βιάζεται· εὐκο
πώτερον δέ ἐστι τὸ οὐνὸν
κ τὴν τὴν παρελθεῖν, ἢ τοῦ
νόμου μίαν κεραίαν πεσεῖ·
ρ ζ ε β Πᾶς ὁ ἀπολύων τὴν γυναῖ
κα αὐτοῦ, καὶ τὰ μῶν ἑτέρ
μοι χεύει· καὶ πᾶς ὁ ἀπολε
λυμένην ἀπὸ ἀνδρὸς τὰ
ρ ζ ς ι μῶν μοιχεύει· ἀρ ἄνος δὲ

καὶ τοὺς προφήτ. ὃς ἀκου-
σάτω σαν αὐτῶν· ὁ δὲ εἶπεν·
οὐχὶ πεῖρ ἀμραιάμ· ἀλλ' ἐάν τις
ἀπὸ νεκρῶν πορευθῇ πρὸς
αὐτοὺς μετανοήσουσιν· εἶπε
δὲ αὐτῷ· εἰ μωσέως ὃς τῶν
προφήτ. οὐκ ἀκούουσιν· οὐ
δὲ ἐάν τις ἐκ νεκρῶν ἀνα-
στῇ πεισθήσονται· ε̅ τ̅ ἐ̅ τ̅ πε-
Δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς· ἀνέ-
δεκτόν ἐστι τοῦ μὴ ἐλθεῖν
τὰς σκάνδαλα· οὐαὶ δὲ οὗ
ἔρχεται· λυσιτελεῖ αὐτῷ ἐ-
μύλος ὀνικὸς περίκειται
περὶ τ̅ τράχηλον αὐτοῦ καὶ
ἔρριπται εἰς τὴν θάλασσαν,
ἢ ἵνα σκανδαλίσῃ ἕνα τ̅ μι-
κρῶν τούτων· ἀρ̅ χ̅ προσέχετε
Τε ἑαυτοῖς· ἐὰν δὲ ἁμάρτη εἰς
σὲ ὁ ἀδελφός σου, ἐπιτίμη-
σον αὐτῷ· ὃς ἐὰν μετανοήσῃ
ἄφες αὐτῷ· καὶ ἐὰν ἑπτάκ-
τῆς ἡμέρας ἁμάρτη εἰς σέ·
καὶ ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ἐπι-
στρέψῃ λέγων μετανοῶ, ἀφή-
σεις αὐτῷ· ε̅ τ̅

καὶ ἐστὶ πονοῖ ἀπόστολοι τῶν ἐκ
πρόσθεν ἡμῖν πίστιν· ἐστὶ πεὶ
Ὁ κσ· ἐστὶ εἰχεται πίστιν ὡς κόκκ
σιν ἀπέως· ἐλέγετε ἀν τῆσυ Α
καμίνω ταύτη ἐκρίζω θη τι
καὶ φυτεύθη τίεν τῆθαλάσ
σῃ· καὶ ὑπήκουσεν ἂν ὑμῖν·
ε α Τίσδε ἐξ ὑμῶν δοῦλον ἔχων
ἀροτριῶντα ἢ ποιμαίνον
τα· ὃς εἰσελθόν τι ἐκ τοῦ ἀ
γροῦ· ἐρεῖ εὐθέως· παρελθὼ
ἀνάπεσαι· ἀλλ' οὐχὶ ἐρεῖ αὐτῷ
ἑτοίμασον τί δεῖ πνήσω·
καὶ περιζωσάμενος διακό
νει μοι ἑὼς φάγω καὶ πίω· καὶ
μετὰ ταῦτα φάγεσαι καὶ πίεσαι
σύ· μὴ χάριν ἔχει τῷ δούλῳ ἐ
κείνῳ ὅτι ἐποίησεν τὰ δια
ταχθέντα; οὐ δοκῶ· οὕτως Α
καὶ ὑμεῖς ὅταν ποιήσητε
πάντα τὰ διαταχθέντα
ὑμῖν, λέγετε ὅτι δοῦλοι ἀχρεῖοι
ἐσμέν· ὅτι ὃ ὀφείλομεν ποιῆ
σαι πεποιήκαμεν· ϛ καὶ
Ἐγένετο ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὸν

λημι. καὶ αὐτὸ διὰ χεῖρος
σῶμεν σου τὰς ἁμαρτίας καὶ τοὺς
λιλαίας. ξ' καὶ εἰσῆρχοντο οἱ ξ'
Α υἱοὶ ἡσσὴ μαὶ ἐμοῦμεν. ἀναλώ
τησαν αὐτὸ δὲ καὶ λέγουσι τοῖς ἀμ
φοῖς· οἱ εἰ ἔφαγεν μετὰ τελωνῶν
καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει;
Τ ὁ δὲ ἀκούσας εἶπεν αὐτοῖς·
οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ὑγιαίνοντες
ἰατροῦ ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες.
καὶ ἐλθὼν μάθετε τί ἐστιν·
ἔλεος θέλω καὶ οὐ θυσίαν. οὐ γὰρ
ἦλθον καλέσαι δικαίους ἀλλὰ
τοὺς ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.
καὶ ἦσαν οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου νη-
στεύοντες καὶ δεήσεις ποιοῦν
ται καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων ὁμοίως·
καὶ ἔρχονται καὶ λέγουσιν αὐτῷ·
διὰ τί οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου καὶ
Α οἱ τῶν Φαρισαίων νηστεύουσιν
οἱ δὲ σοὶ μαθηταὶ οὐ νηστεύουσιν;
καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· μὴ δύ
νανται οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος ἐν
ᾧ ὁ νυμφίος μετ' αὐτῶν ἐστιν
νηστεύειν; ὅσον χρόνον ἔχουσι
τὸν νυμφίον μετ' αὐτῶν οὐ δύ
νανται νηστεύειν. ἐλεύσονται
δὲ ἡμέραι καὶ ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ'
αὐτῶν ὁ νυμφίος τότε νηστεύ
σουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.

197

τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνοῦ· ἤσθιον·
ἔπινον· ἐγάμουν· ἐξεγαμί
ζοντο· ἀχρίης ἡμέρ εἰσῆλθε
νῶε εἰς τὴν κιβωτὸν· ὑ ἦλ
θεν ὁ κατακλυσμὸς ὑ ἀπώ
λεσεν ἅπαντας· ὁμοίως
Καὶ ὡς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέρ
λωτ· ἤσθιον· ἔπινον· ἠγό
ραζον· ἐπώλουν· ἐφύτευ
ὠκοδόμουν· ἢ ἡ ἡμέρα ἐξῆλ
θε λὼτ ἀπὸ σοδόμων· ἔβρε
ξε πῦρ καὶ θεῖον ἀπὸ οὐ οὐ
καὶ ἀπώλεσεν ἅπαντας·
κατὰ τὰ αὐτὰ ἔσται ἢ ἡμέ
ρα ὁ υἱὸς τοῦ ἀνοῦ ἀποκαλύ
πτεται· ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέ
ρα ὃς ἔσται ἐπὶ τοῦ δώματος·
κ τὰ σκεύη αὐτοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ,
μὴ καταμάτω ἆραι αὐτά· κ
ὃ ἐν τῷ ἀγρῷ ὁμοίως· μὴ ἐπι
στρεψάτω εἰς τὰ ὀπίσω·
Μνημονεύετε τῆς γυναικὸς
λώτ· ὃς ἐὰν ζητήσῃ τὴν ψυ
χὴν αὐτοῦ σῶσαι· ἀπολέσει
αὐτήν· κ ὃς ἐὰν ἀπολέσῃ

ξ ⲁ̅ περὶ τοῦ κριτοῦ τ̅ ἀδικι : π

ϛ̅ ⲓ̅ⲃ̅ ε ἀντ̅ . ζωοτομήσει ἀντ̅ . λ̅ ἐγώ
Ὑμῖν · ταύτη τῆν νυκτὶ ἔσον τῆς
δύο ἐπὶ κλίνης μιᾶς · εἰς
παραληφθήσεται · ὁ ὁ ἕτερο
ἀφεθήσεται · δύο ἔσον ταὶ ἀ Ϡ
λήθουσαι ἐπιτοαυτό · μία
παραληφθήσεται · καὶ ἡ ἕτε
ϛ̅ ⲓ̅ⲅ̅ ε ρα ἀφεθήσεται · ὡς ἀποκρι
θέν τες λέγουσιν αὐτῶ · πῦ
κε̅ · ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς · ὅπου
τὸ σῶμα, ἐκεῖ συναχθήσον
ϛ̅ ⲓ̅ⲇ̅ ι ται οἱ ἀετοί · ε̅ τ̅ ἔλεγε δὲ πα
Ραμολὴν αὐτοῖς πρὸς τὸ δεῖν
πάν τοτε προσεύχεσθε καὶ Α
μὴ ἐκκακεῖν λέγων · ἀρ κριτ̅
ξ̅ ⲁ̅ Τίς ἦν ἐν τινι πόλει τ̅ θ̅ν̅ μὴ
φοβούμενος ὡς ἄνο̅ν μὴ ἐν
τρεπόμενος · χήρα δὲ ἦν ἐν
τῆ πόλει ἐκείνη · ὡς ἤρχετο πρὸ
ἀντ̅ λέγουσα · ἐκδίκησόν με
ἀπὸ τοῦ ἀντιδίκου μου · ὡς οὐ Ϡ
κήθελεν ἐπὶ χρόνον · μετὰ
δὲ ταῦτα, εἶπεν ἐν ἑαυτῶ ·
εἰ καὶ τ̅ θ̅ν̅ οὐ φοβοῦμαι · καὶ
ἄνο̅ν οὐκ ἐντρέπομαι · διὰ τε

πτου φαρισαιου κ τοῦ τελώνου. ξβ
204

τὸ παρέχειν μοι κόπον τὴν
χήραν ταύτην, ἐκδικήσω
αὐτὴν· ἵνα μὴ εἰς τέλος
ἐρχομένη ὑπωπιάζημε·
Ε ἰπὲ τὸ ὁ κ σ· ἀκούσατε τί ὁ
κριτὴς τῆς ἀδικίας λέγει·
ὁ δὲ θ σ οὐ μὴ ποιήσῃ τὴν ἐκδί
κησιν τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ τῶν
βοώντων πρὸς αὐτὸν ἡμέρας
καὶ νυκτὸς· ὡς μακροθυμῶν
ἐπ' αὐτοῖς; λέγω ὑμῖν ὅτι ποι
ήσει τὴν ἐκδίκησιν αὐτῶν
ἐν τάχει· ε τ πλὴν ὁ υἱὸς τοῦ
Α νοῦ ἐλθὼν· ἀρᾶ εὑρήσει τὴν
πίστιν ἐπὶ τῆς γῆς; εἰπὲ δὲ
πρός τινας τοὺς πεποιθό
τας ἐφ' ἑαυτοῖς ὅτι εἰσὶ δίκαι
οι, καὶ ἐξουθενοῦντας τὴν
λοιποὺς, τὴν παραβολὴν
ταύτην· αρ ἀν οἱ δύο ἀνέ ξβ
Β ησαν εἰς τὸ ἱερὸν προσεύξα
σθαι· ὁ εἷς φαρισαῖος, ὁ ὁ ἑ
τέρος τελώνης· ὁ φαρισαῖος
σταθεὶς· πρὸς ἑαυτὸν ταῦτα
προσηύχετο· ὁ θ ς εὐχαριστῶ σοι·

199

4 111

ὅτι οὐκ εἰμὶ ὡς πέρ οἱ λοιποὶ
τῶν ἀνῶν· ἅρπαγες· ἄδικοι·
μοιχοί· ἢ καὶ ὡς οὗτος ὁ τελώ
νης· νηστεύω· δὶς τοῦ σαμμά
του· ἀποδεκατῶ πάν τα
ὅσα κτῶμαι· ὡς ὁ τελώνης
μακρόθεν ἐστὼς· οὐκ ἤθελε
οὐ τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸν οὐ
ρανὸν ἐπᾶραι· ἀλλ' ἐτύπτεν
εἰς τὸ στῆθος αὐτοῦ λέγων· ὁ
θ̅ς̅ ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτ̅
λῷ· λέγω ὑμῖν· κατέκη οὗ
τος δεδικαιωμένος εἰς τὸν
οἶκον αὐτοῦ· ἢ γὰρ ἐκεῖνος·
ὅτι πᾶς οὐ τῶν ἑαυτ̅ ταπει
νωθήσεται· ὁ τὰ ταπεινῶν ἑ
αὐτ̅ ὑψωθήσεται· ε̅ τ̅ προσε
ερον τὰ αὐτῶ ὡς τὰ κρέφη· ἵμα
αὐτῶν ἅπτηται· ἰδόντες δὲ
οἱ μαθηταὶ· ἐπετίμησαν
αὐτοῖς· ὁ τὶ ἰ̅σ̅ προσκαλεσά
μενος αὐτὰ εἶπεν· ἄφετε
τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρός
με ὡς μὴ κωλύετε αὐτά· τῶν
γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία

ΣΙΕ
Ε
ΣΙΣ
Β

δὲ αὐτῷ ὁ ἰσ̅ περίλυπον τεμό
μενον. εἶπε· πῶς δυσκόλ Κ
οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες. εἰ
σελεύσονται εἰς τὴν μασιλεί
αν τοῦ θυ̅· εὐκοπώτερον τὸ
ἐστι κάμηλον διατρυμαλιὰς
ῥαφίδος εἰσελθεῖν· ἢ πλούσ
ιον εἰς τὴν μασιλείαν τοῦ θυ̅
εἰσελθεῖν· εἶπον τὸ οἱ ἀκούσα
ες· καὶ τίς δύναται σωθῆναι· Ο
Τ ὁ τὸ εἶπε· τὰ ἀδύνατα πα
ρὰ ἀνοῖς, δυνατά ἐστι παρὰ
τῷ θῷ· ε̅ τ εἶπε τὸ πέτρος· ἰδοὺ Θ
ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα
καὶ ἠκολουθήσαμέν σοι· ὁ τὸ
ἐ̅ι πεν αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑ
ϛκα Μ ῖν· ὅτι οὐδείς ἐστιν ὃς ἀφῆκε
β οἰκίαν· ἢ τομεῖς· ἢ ἀδελφοὺς·
ἢ γυναῖκα· ἢ τέκνα· ἕνεκε
τῆς μασιλείας τοῦ θυ̅· ὃς οὐ
μὴ ἀπολάμη πολλαπλασίο
να ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ, καὶ ἐν ε̅ τ
τῷ ἐρχομένῳ ζωὴν αἰώνιον·
ϛκβ Π αραλαμὼν τοὺς δώδεκα,
β εἶπε πρὸς αὐτούς· ἰδοὺ ἀ

ἀγίσαντο γὰρ αὐτοῦ· ὃ πηρώτησεν
αὐτὸν λέγ· τί σοι θέλεις ποιήσω·
ὁ γὰρ εἶπε· κε· ἵνα ἀναβλέψω·
καὶ ὁ ἰσ εἶπεν αὐτῷ· ἀνάβλεψον·
ἡ πίστις σου σέσωκέσε· καὶ πα-
ραχρῆμα ἀνέβλεψε· καὶ ἠκολου-
θεῖ αὐτῷ δοξάζων τὸν θν· καὶ πᾶς
ὁ λαὸς ἰδὼν ἔδωκεν αἶνον τῷ
θῷ· ε τ καὶ εἰσελθὼν διήρχετο τῆς
ἐρικῶ· καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ὀνόματι
καλούμενος ζαμχαῖος· καὶ αὐτὸς
ἦν ἀρχιτελώνης· καὶ οὗτος ἦν πλου-
σίος· καὶ ἐζήτει ἰδ τὸν ἰν τίς ἐστι·
καὶ οὐκ ἠδύνατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου·
ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν· καὶ
Προδραμὼν ἔμπροσθεν· ἀνέ-
βη ἐπὶ συκομορραίαν ἵνα
ἴδη αὐτὸν ὅτι δι' ἐκείνης ἤμελ-
λε διέρχεσθαι· καὶ ὡς ἦλθεν
ἐπὶ τὸν τόπον· ἀναβλέψας ὁ ἰσ
εἶδεν αὐτὸν· καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν·
ζαμχαῖε, σπεύσας κατάβη-
θι· σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴ-
κῳ σου δεῖ μεμεῖναι· καὶ
σπεύσας κατέβη, καὶ ὑπεδέξ

περὶ τοῦ πορευθέντος λαβεῖν
ἐαυτῷ βασιλείαν.

Καὶ ἰδοὺ πᾶς ὁ λαὸς πᾶσα ἡ γῆ ἐν τῷ
παραπορεύεσθαι τὸν βασιλέα ἐκλαιε φωνῇ
μεγάλῃ καὶ πᾶς ὁ λαὸς διέβαινεν τὸν
χειμάρρουν Κεδρών· καὶ ὁ βασιλεὺς διέβη
κατέναντι τοῦ λαοῦ κατὰ πρόσωπον τῆς
ἐρήμου· καὶ ἰδοὺ καὶ Σαδὼκ καὶ πάντες
οἱ Λευῖται μετ' αὐτοῦ αἴροντες τὴν κιβωτὸν
διαθήκης τοῦ θεοῦ· καὶ ἔθεντο τὴν κιβωτὸν
τοῦ θεοῦ καὶ ἀνέβη Ἐβιάθαρ ἕως ἐξέλιπεν
πᾶς ὁ λαὸς διαβῆναι ἐκ τῆς πόλεως· καὶ
εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Σαδώκ· ἀπόστρεψον
τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ εἰς τὴν πόλιν· εἰ εὑρήσω
χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου, καὶ ἀναστρέψει
με καὶ ὄψομαι αὐτὴν καὶ τὸν οἶκον αὐτῆς·
καὶ οὕτως εἴπῃ· οὐκ εὐδοκῶ ἐν σοί· ἰδοὺ
ἐγώ εἰμι· καὶ τί ἀγαθὸν ἐνώπιον αὐτοῦ
ποιήσει μετ' ἐμοῦ· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς
πρὸς Σαδὼκ τὸν ἱερέα· ἰδοὺ σὺ ἐπιστρέφεις
εἰς τὴν πόλιν ἐν εἰρήνῃ· καὶ Ἀχιμάας ὁ
υἱός σου καὶ Ἰωνάθαν ὁ υἱὸς Ἐβιάθαρ
οἱ δύο υἱοὶ ὑμῶν μετ' ὑμῶν· ἰδοὺ ἐγὼ
ἐν ταῖς διαβάσεσιν τῆς ἐρήμου ἕως τοῦ
ἐλθεῖν λόγον παρ' ὑμῶν ἀπαγγεῖλαι μοι·
καὶ ἐπέστρεψεν Σαδὼκ καὶ Ἐβιάθαρ τὴν
κιβωτὸν τοῦ θεοῦ εἰς Ἱερουσαλήμ· καὶ
ἐκάθισαν ἐκεῖ· καὶ Δαυὶδ ἀνέβη τὴν ἀνάβασιν
τῶν ἐλαιῶν ἀναβαίνων καὶ κλαίων καὶ
κεφαλὴ αὐτοῦ κατακεκαλυμμένη καὶ αὐτὸς
ἐπορεύετο ἀνυπόδητος· καὶ πᾶς ὁ λαὸς
ὃς ἦν μετ' αὐτοῦ ἐκάλυψαν ἕκαστος τὴν
κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἀνέβαινον κλαίοντες·
καὶ ἀπηγγέλη τῷ Δαυὶδ λέγοντες· ὅτι
Ἀχιτοφὲλ ἐν τοῖς συνομόσασιν μετὰ
Ἀβεσσαλώμ· καὶ εἶπεν Δαυὶδ· διασκέδασον
δὴ κύριε τὴν βουλὴν Ἀχιτοφέλ· καὶ
ἐγένετο ὡς ἦλθεν Χουσὶ ὁ ἑταῖρος Δαυὶδ
εἰς τὴν πόλιν καὶ Δαυὶδ εἰσεπορεύετο
Ἱερουσαλήμ· καὶ Ἀβεσσαλὼμ εἰσεπορεύετο
εἰς Ἱερουσαλήμ· καὶ Χουσὶ εἶπεν πρὸς
Ἀβεσσαλώμ· ζήτω ὁ βασιλεύς· ζήτω ὁ
βασιλεύς· καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλὼμ πρὸς
Χουσί· οὐκ ἔστιν τοῦτο τὸ ἔλεός σου
μετὰ τοῦ φίλου σου· ἵνα τί οὐκ ἐπορεύθης
μετὰ τοῦ φίλου σου· καὶ εἶπεν Χουσὶ
πρὸς Ἀβεσσαλώμ· ὅτι ἐγὼ τοῦ λαοῦ τούτου
καὶ ὃν ἐκλέξεται κύριος καὶ οὗτος ἔσομαι
καὶ μετὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ πατρός μου οὕτως
ἔσομαι μετὰ σοῦ· καὶ ἐγένετο ὡς ἦλθεν
Ἀβεσσαλὼμ εἰς Ἱερουσαλήμ· καὶ Ἀχιτοφὲλ
μετ' αὐτοῦ· καὶ εἰσῆλθεν Χουσὶ ὁ ἑταῖρος
Δαυὶδ πρὸς Ἀβεσσαλώμ· καὶ εἶπεν Χουσὶ
πρὸς Ἀβεσσαλώμ· ζήτω ὁ βασιλεύς· ζήτω
ὁ βασιλεύς· καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλὼμ πρὸς
Ἀχιτοφέλ· δότε ὑμῖν βουλὴν τί ποιήσωμεν·
καὶ εἶπεν Ἀχιτοφὲλ πρὸς Ἀβεσσαλώμ·
εἴσελθε πρὸς τὰς παλλακὰς τοῦ πατρός
σου ἃς κατέλιπεν φυλάσσειν τὸν οἶκον
καὶ ἀκούσεται πᾶς Ἰσραὴλ ὅτι ἐβδελύξω
τὸν πατέρα σου καὶ ἰσχυροποιηθήσονται
αἱ χεῖρες πάντων τῶν μετὰ σοῦ· καὶ
ἔπηξαν τῷ Ἀβεσσαλὼμ τὴν σκηνὴν ἐπὶ
τοῦ δώματος καὶ εἰσῆλθεν Ἀβεσσαλὼμ
πρὸς τὰς παλλακὰς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ
ἐνώπιον παντὸς Ἰσραήλ· καὶ βουλὴ
Ἀχιτοφὲλ ἣν ἐβουλεύσατο ἐν ταῖς ἡμέραις
ἐκείναις ὡς ἐὰν ἐπερωτήσῃ τις τὸν λόγον
τοῦ θεοῦ οὕτως πᾶσα βουλὴ Ἀχιτοφὲλ
καὶ μετὰ Δαυὶδ καὶ μετὰ Ἀβεσσαλώμ·
καὶ εἶπεν Ἀχιτοφὲλ πρὸς Ἀβεσσαλώμ·
τὴν βουλὴν ταύτην ἐγὼ βουλεύσομαι
μετὰ σοῦ ἐκλεξάμενος δώδεκα χιλιάδας
ἀνδρῶν καὶ ἀναστήσομαι καὶ καταδιώξω
ὀπίσω Δαυὶδ τὴν νύκτα ταύτην· καὶ
ἐπιπεσοῦμαι ἐπ' αὐτὸν καὶ αὐτὸς πεφοβημένος
καὶ φοβηθήσεται πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ
καὶ πατάξω τὸν βασιλέα μόνον· καὶ
ἐπιστρέψω πάντα τὸν λαὸν πρὸς σέ·
ὡς ἐπιστρέφει πᾶσα ἡ χεὶρ πάντων ἐπὶ
τὸν ἄνδρα ὃν σὺ ζητεῖς· καὶ πᾶς ὁ λαὸς
εἰρηνεύσει· καὶ ἀρεστὸν τὸ ῥῆμα ἐν
ὀφθαλμοῖς Ἀβεσσαλὼμ καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς
πάντων τῶν πρεσβυτέρων Ἰσραήλ· καὶ
εἶπεν Ἀβεσσαλὼμ· κάλεσον δὴ καὶ τὸν
Χουσὶ τὸν Ἀρχί καὶ ἀκουσόμεθα καὶ τί
ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ· καὶ εἰσῆλθεν Χουσὶ
πρὸς Ἀβεσσαλώμ· καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλὼμ
πρὸς αὐτὸν λέγων· κατὰ τὸν λόγον τοῦτον
ἐλάλησεν Ἀχιτοφέλ· εἰ ποιήσομεν τὸν
λόγον αὐτοῦ· εἰ μὴ σύ· λάλησον· καὶ
εἶπεν Χουσὶ πρὸς Ἀβεσσαλώμ· οὐκ ἀγαθὴ
ἡ βουλὴ ἣν ἐβουλεύσατο Ἀχιτοφὲλ τὸ
καιρὸν τοῦτο· καὶ εἶπεν Χουσὶ· σὺ οἶδας
τὸν πατέρα σου καὶ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ
ὅτι δυνατοί εἰσιν καὶ πικρὰ ψυχὴ αὐτῶν
ὡς ἄρκος ἐν ἀγρῷ ἠρπασμένος τέκνα·
καὶ πατὴρ πολέμων ὁ ἀνὴρ οὗτος καὶ οὐ
μὴ αὐλισθῇ μετὰ τοῦ λαοῦ· ἰδοὺ νῦν
κέκρυπται ἐν τῷ φάραγγι ἢ ἐν ἑνὶ τῶν
τόπων· καὶ ἔσται ἐὰν πρῶτον πέσωσιν
ἐν αὐτοῖς καὶ ἀκούσεται ὃς ἐὰν ἀκούσῃ
καὶ ἐροῦσιν· ἐγένετο φόνος ἐν τῷ λαῷ
ὀπίσω Ἀβεσσαλώμ· καὶ ἔσται καὶ ὁ υἱὸς
ὁ ἀνδρεῖος ὃς τὴν καρδίαν αὐτοῦ ὡς
καρδία λέοντος ἐκλυθήσεται ἐκλυθήσεται·
ὅτι πᾶς Ἰσραὴλ ἐπίσταται ὅτι δυνατὸς
ὁ πατήρ σου καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἄνδρες
δυνατοί· καὶ εἶπεν Χουσὶ πρὸς Ἀβεσσαλώμ·
βουλὴ ἣν ἐβουλεύσατο Ἀχιτοφὲλ οὐκ
ἀγαθὴ τὸ καιρὸν τοῦτο· καὶ εἶπεν Χουσὶ·
σὺ οἶδας τὸν πατέρα σου καὶ τοὺς ἄνδρας
αὐτοῦ ὅτι δυνατοί εἰσιν καὶ πικρὰ ψυχὴ
αὐτῶν ὡς ἄρκος ἐν ἀγρῷ ἠρπασμένος
τέκνα· καὶ πατὴρ πολέμων ὁ ἀνὴρ οὗτος
καὶ οὐ μὴ αὐλισθῇ μετὰ τοῦ λαοῦ· ἰδοὺ
νῦν κέκρυπται ἐν τῷ φάραγγι ἢ ἐν ἑνὶ
τῶν

δοθῶ κἀμοὶ αὐτοῖς δ[ύ]ο ἵνα μιμῶ-
καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· πρω-
ματεύσασθε ἕως ἔρχομαι· οἱ
δὲ πολῖται αὐτοῦ ἐμίσουν αὐτόν·
Καὶ ἀπέστειλαν πρεσβείαν ὀ
πίσω αὐτοῦ λέγοντα· οὐ θέ-
λομεν τοῦτον βασιλεῦσαι ἐ-
φ' ἡμᾶς· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ
ἀναστρέψαι αὐτὸν λαβόντα
τὴν βασιλείαν αὐτοῦ· καὶ εἶπε αὐτῷ
φωνηθῆναι αὐτῷ τοὺς δού-
λους τούτους οἷς ἔδωκε τὸ ἀρ-
γύριον· ἵνα γνῷ τί διε-
πραγματεύσατο· παρῆλ-
θε δὲ ὁ πρῶτος λέγων· κύ-
ριε σου τὸ νόμισμα ἐποίησε δέκα
μνᾶς· καὶ εἶπε αὐτῷ· καὶ σὺ
λέφαλε ἐπὶ πέντε πόλεσι τῆς
ἀρχῆς· καὶ ἕτερος ἦλθε λέγων· κύ-
ριε σου τὸ νόμισμα ἐποίησε πέντε
μνᾶς· εἶπε δὲ καὶ τούτῳ· καὶ σὺ γίνου
ἐπάνω πέντε πόλεων· καὶ ἄλλος
ἦλθε λέγων· κύριε ἰδοὺ τὸ νόμισμά
σου ὃ εἶχον ἀποκείμενον ἐν σουδαρίῳ·
ἐφοβούμην γάρ σε ὅτι ἄνθρωπος αὐ-
στηρός εἶ· αἴρεις ὃ οὐκ ἔθηκας καὶ
θερίζεις ὃ οὐκ ἔσπειρας· λέγει αὐτῷ·
ἐκ τοῦ στόματός σου κρινῶ σε πονηρὲ
δοῦλε· ἤδεις ὅτι ἐγὼ ἄνθρωπος αὐστηρός
εἰμι αἴρων ὃ οὐκ ἔθηκα καὶ θερίζων ὃ οὐκ
ἔσπειρα· καὶ διὰ τί οὐκ ἔδωκας τὸ ἀργύ-
ριόν μου ἐπὶ τράπεζαν· ἵνα ἐλθὼν σὺν τόκῳ
ἂν αὐτὸ ἀπῄτησα παρ' αὐτοῦ· καὶ τοῖς
παρεστῶσιν εἶπε· ἄρατε ἀπ' αὐτοῦ τὴν
μνᾶν καὶ δότε τῷ τὰς δέκα μνᾶς ἔχοντι·
καὶ ἐροῦσιν αὐτῷ· κύριε ἔχει δέκα μνᾶς·
λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι παντὶ τῷ ἔχοντι
δοθήσεται· καὶ περισσευθήσεται·
ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος καὶ ὃ ἔχει
ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ· πλὴν τοὺς ἐχθρούς
μου τούτους τοὺς μὴ θελήσαντάς με
βασιλεῦσαι ἐπ' αὐτοὺς ἀγάγετε ὧδε
καὶ κατασφάξατε ἔμπροσθέν μου·
καὶ εἰπὼν ταῦτα ἔμπροσθεν ἐπορεύετο
ἀναβαίνων εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ ἐγένετο

γετε ὧδε καὶ κατασφάξατε
ἐμπροσθέν μου· ὡς εἰπὼν ταῦτα·
ἐπορεύετο ἐμπροσθεν· ἀνα
βαίνων εἰς ἱεροσόλυμα· ε̅ τ̅
ϛλβ β Καὶ ἐγένετο ὡς ἠγγίσθη εἰς μηθ ϑ ἀρ
σφαγὴ ὡς μηθανίαν πρὸς τὸ
ὄρος τὸ καλούμενον ἐλαιῶν·
ἀπέστειλε δύο τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ εἰπών· ὑπάγετε εἰς τὴν
κατέναντι κώμην· ἐν ᾗ εἰσ
πορευόμενοι εὑρήσετε πῶλο
δεμένον, ἐφ' ὃν οὐδεὶς πώ
ποτε ἀνθρώπων ἐκάθισε· λύσα
τε αὐτὸν ἀγάγετε· ὡς ἐάν τις
ὑμᾶς ἐρωτᾶ διατί λύετε· Φ
οὕτως ἐρεῖτε αὐτῷ· ὅτι ὁ κ̅σ̅
ϛλγ β αὐτοῦ χρείαν ἔχει· ἀπελθο
Τες δὲ οἱ ἀπεσταλμένοι· εὗρον κα
θὼς εἶπεν αὐτοῖς· λυόντων
δὲ αὐτῶν τὸν πῶλον, εἶπον οἱ
κύριοι αὐτοῦ πρὸς αὐτούς· τί
λύετε τὸν πῶλον· οἱ δὲ εἶπον Η
ὁ κ̅σ̅ αὐτοῦ χρείαν ἔχει· ὡς ἤ
γαγον αὐτὸν πρὸς τὸν ἰ̅ν̅· καὶ
ἐπιρρίψαντες ἑαυτῶν τὰ ἱμά

τιαὶ ἐπὶ τῶν πόλον. ἐπεκί
κασαν τῶν ἰν. πορευομένου
δὲ αὐτοῦ. ὑπεστρώννυον τὰ
ἱμάτια αὐτοῦ ἐν τῇ ὁδῷ.
λ̄ δ α Ἐγγίζοντος τὰ αὐτοῦ ἤδη πρὸς Χ χ αρ
τῇ καταμάσει τοῦ ὄρους τῶν ἐλαῖν, ἤρ
ξαντο ἅπαν τὸ πλῆθος τῶν
μαθητῶν χαίρον τε αἰνεῖν τῶν
θν φωνῇ μεγάλῃ περὶ πασῶν
ὧν εἶδον δυνάμεων λέγοντες.
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος
κασιλεὺς ἐν ὀνόματι κυ. Κ
εἰρήνη ἐν οὐνῷ. καὶ δόξα
λ̄ ε ε ἐν ὑψίστοις. Καί τινες τῶν
Φαρισαίων ἀπὸ τοῦ ὄχλου εἶ
πον πρὸς αὐτόν. διδάσκα
λε ἐπιτίμησον τοῖς μαθη
ταῖς σου. ὡς ἀποκριθεὶς εἶ Π
πεν αὐτοῖς. λέγω ὑμῖν. ὅτι
ἐὰν οὗτοι σιωπήσωσιν. οἱ
λ̄ ς λίθοι κεκράξονται. ὡς ὡς
Ἡγίσεν. ἰδὼν τὴν πόλιν ἐ
κλαυσε ἐπ' αὐτῇ λέγων. ὅτι
εἰ ἔγνως καὶ σὺ καὶ γε ἐν τῇ
Η μέρᾳ σου ταύτῃ τὰ πρὸς Τ
εἰρήνην σου.

μῶν δὲ ἐκρύμη ἀπὸ ὀφθαλμῶν Δ
σου· ὅτι ἥξουσιν ἡμέραι ἐπὶ σε·
ϲλζ B καὶ περιμαλοῦσιν οἱ ἐχθροί σου
χάρακά σοι· καὶ περικυκλώ
σουσί σε· καὶ συνέξουσί σε πάν
τοθεν· καὶ ἐδαφιοῦσι σε
καὶ τὰ τέκνα σου ἐν σοί· καὶ
οὐ καφήσουσιν ἐν σοὶ λίθον
ἐπὶ λίθῳ· ἀνθὼν οὐκ ἔγνως ε̅ τ
τὸν καιρὸν τῆς ἐπισκοπῆς σου·
ϲλη a Καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ ἱερὸν, ἤρ
ξατο ἐκκάλλειν τοὺς πωλοῦν
τας ἐν αὐτῷ καὶ ἀγοράζοντας
λέων αὐτοῖς· γέγραπται ὁ οἶ
κος μου οἶκος προσευχῆς ἐστιν·
ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποιήσατε σπη
ϲλθ a λαιον λῃστῶν· καὶ ἦν διδάσκ
Τὸ καθ' ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ· οἱ
δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς
ἐζήτουν αὐτὸν ἀπολέσαι· καὶ
οἱ πρῶτοι τοῦ λαοῦ, καὶ οὐχ ἐρι
σκον τὸ τί ποιήσουσιν· ὅλα
ὃς γὰρ ἅπας, ἐξεκρέμματο
ϲμ B αὐτοῦ ἀκούων· ε̅ τ· καὶ ἐγένε
Τὸ ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ἐκείνῃ Η

περὶ τῆς κλήρωσεως ξθ΄ 210
ρέων καὶ τραπεζοποιῶν:

ξθ΄ Διδάσκαλος τοῦ τῆς μεγάλης τοῦ θεοῦ
ἱερᾶς καὶ ἁγιοπολίτου μονῆς. ἐπε-
ρωτήσαμεν οἱ ἱερεῖς τοὺς τραπεζο-
ποιοὺς τοὺς παρὰ τοῖς ὑπερόροις,
καὶ εἰ ἔστιν μέρος αὐτῆς μονῆς.
εἰ πεπλήρωνται ὑπὸ ἐξουσίας
ταύτας ποιεῖν. καὶ τίς ἐστιν ὁ
δοὺς αὐτοῖς τὴν ἐξουσίαν ταύτην,
ἢ ἀπὸ ἱερωσύνης εἰ ἐστὶν παρὰ τοῦ
ἐρωτήσαντος μίαν καὶ τὸν αὐτὸν
λόγον. εἰ ἔστιν αὐθεντικὸν τὸ κατὰ
τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἢ συμβολικὸν
ἐστιν μόνον; οἱ δὲ συμβολισάμε-
νοι τοῦτο παρὰ τοῦ ἁγιωτάτου
ὀφείλουσιν ἐξ ἀνάγκης ἐκπλη-
ρῶσαι αὐτό. καὶ εἰ ἔστιν μέρος ἐξ
θεμελίου τῆς ἁγιοπολίτου μονῆς,
ἢ ἀπὸ ἱερωσύνης ἐστὶν ἢ ἀπὸ
ἄλλης τινὸς ἐξουσίας ἐστὶν ἢ
ἐκ τοῦ ἁγιωτάτου ἐστὶν μόνον
ἐκ συμβολισμοῦ. καὶ εἰ ἔστιν
ἐκ συμβολισμοῦ μόνον, ἐὰν
ἐκπληρώσωσιν τὸν συμβολισμὸν
ἢ οὐκ ἐκπληρώσωσιν, ἐὰν
ἐκπληρώσωσιν ἢ οὐκ ἐκπλη-
ρώσωσιν, ἐὰν ἐκπληρώσωσι

τῆ παραμολλὼν ταύτῃ· ἀμπὸς
ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα· καὶ
ξέδοτο αὐτὸν τεωργοῖς, καὶ ἀπε
δήμησε χρόνους ἱκανούς·
καὶ ἐν καιρῷ ἀπέστειλε πρὸς
τοὺς τεωργοὺς δοῦλον, ἵνα
ἀπὸ τοῦ καρποῦ τοῦ ἀμπε
λῶνος δῶσιν αὐτῷ· οἱ δὲ τεωρ
γοὶ δέραντες αὐτὸν, ἐξαπε
στειλαν κενόν· καὶ προσέθετο
πέμψαι ἕτερον δοῦλον· οἱ δὲ
κἀκεῖνον δείραντες καὶ ἀτι
μάσαντες, ἐξαπέστειλαν κε
νόν· καὶ προσέθετο πέμψαι
τρίτον· οἱ δὲ καὶ τοῦτον τραυ
ματίσαντες ἐξέμαλον. Εἰ
πε δὲ ὁ κ̅ς̅ τοῦ ἀμπελῶνος
τί ποιήσω· πέμψω τὸν υἱόν
μου τὸν ἀγαπητὸν, ἴσως τοῦτο
ἰδόντες ἐν τραπήσονται·
Ἰδόντες δὲ αὐτὸν οἱ τεωργοὶ, διε
λογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς λέγο
τες· οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος·
δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτὸν,
ἵνα ἡμῶν γένηται ἡ κλη

ρομένου. καὶ ἐκκλασάμενος
αὐτὸν ἔδωκε τοῖς μαθηταῖς,
καὶ εἶπεν· λάβετε φάγετε·
τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου τὸ
κλώμενον ὑπὲρ ὑμῶν εἰς
ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. καὶ
λαβὼν τὸ ποτήριον εὐχαρι-
στήσας ἔδωκεν αὐτοῖς
λέγων· πίετε ἐξ αὐτοῦ πάν-
τες· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ αἷμά
μου τὸ τῆς καινῆς διαθήκης
τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυνόμε-
νον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
λέγω δὲ ὑμῖν, οὐ μὴ πίω
ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τούτου
τοῦ γενήματος τῆς ἀμπέ-
λου ἕως τῆς ἡμέρας ἐκεί-
νης ὅταν αὐτὸ πίνω καινὸν
μεθ' ὑμῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ
τοῦ πατρός μου. καὶ ὑμνή-
σαντες ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος
τῶν ἐλαιῶν. τότε λέγει
αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· πάντες
ὑμεῖς σκανδαλισθήσεσθε
ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ·
γέγραπται γάρ· πατάξω
τὸν ποιμένα, καὶ διασκορ-
πισθήσονται τὰ πρόβατα
τῆς ποίμνης. μετὰ δὲ τὸ
ἐγερθῆναί με προάξω ὑμᾶς
εἰς τὴν Γαλιλαίαν. ἀπο-
κριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν
αὐτῷ· εἰ πάντες σκανδα-
λισθήσονται ἐν σοί, ἐγὼ
οὐδέποτε σκανδαλισθήσο-
μαι. ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
ἀμὴν λέγω σοι ὅτι σὺ σήμε-
ρον ταύτῃ τῇ νυκτὶ πρὶν
ἀλέκτορα φωνῆσαι τρίς με
ἀπαρνήσῃ. ὁ δὲ ἐκπερισσῶς
ἔλεγε· κἂν δέῃ με συναπο-
θανεῖν σοι, οὐ μή σε ἀπαρ-
νήσομαι. ὁμοίως δὲ καὶ
πάντες οἱ μαθηταὶ εἶπον.
Καὶ ἐξῆλθε καὶ ἐπορεύθη
κατὰ τὸ ἔθος εἰς τὸ ὄρος
τῶν ἐλαιῶν· ἠκολούθησαν
δὲ αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ. γενόμενος δὲ ἐπὶ
τοῦ τόπου εἶπεν αὐτοῖς·
προσεύχεσθε μὴ εἰσελθεῖν
ὑμᾶς εἰς πειρασμόν. καὶ
αὐτὸς ἀπεσπάσθη ἀπ' αὐ-
τῶν ὡσεὶ λίθου βολήν,
καὶ θεὶς τὰ γόνατα προ-
σηύχετο λέγων· πάτερ,
εἰ βούλει παρένεγκε τὸ
ποτήριον τοῦτο ἀπ' ἐμοῦ·
πλὴν μὴ τὸ θέλημά μου
ἀλλὰ τὸ σὸν γινέσθω.
ὤφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος
ἀπ' οὐρανοῦ ἐνισχύων
αὐτόν. καὶ γενόμενος ἐν
ἀγωνίᾳ ἐκτενέστερον προ-
σηύχετο. ἐγένετο δὲ ὁ ἱδρὼς
αὐτοῦ ὡσεὶ θρόμβοι αἵμα-
τος καταβαίνοντες ἐπὶ τὴν
γῆν. καὶ ἀναστὰς ἀπὸ τῆς
προσευχῆς ἐλθὼν πρὸς
τοὺς μαθητὰς εὗρεν αὐτοὺς
κοιμωμένους ἀπὸ τῆς λύ-
πης. καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
τί καθεύδετε; ἀναστάντες
προσεύχεσθε μὴ εἰσελθεῖν
ὑμᾶς εἰς πειρασμόν.

δικαίους εἶναι· ἵνα ἐπιλαμ-
ταιαὐτοῦ λόγου, εἰς τὸ παρα-
δοῦναι αὐτὸν τῇ ἀρχῇ καὶ τῇ ἐξου-
σίᾳ τοῦ ἡγεμόνος· καὶ ἐπηρ-
τήσαν αὐτὸν λέγοντες· διδά-
σκαλε· οἴδαμεν ὅτι ὀρθῶς
λέγεις καὶ διδάσκεις· καὶ οὐ
λαμμάνεις πρόσωπον, ἀλλὲ
παλιθείας τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ δι-
δάσκεις· ἐξεστιν ἡμῖν καίσα-
ρι φόρον δοῦναι, ἢ οὔ· κατα-
νοήσας δὲ αὐτῶν τὴν πανουρ-
γίαν, εἶπε πρὸς αὐτούς· τί
με πειράβετε· ἐπιδείξατε
μοι δηνάριον· οἱ δὲ ἐδείξαν· καὶ
εἶπεν· τίνος ἔχει εἰκόνα καὶ
ἐπιγραφήν· ἀποκριθέντες
δὲ εἶπον· καίσαρος· ὁ δὲ εἶπεν
αὐτοῖς· ἀπόδοτε τοίνυν τὰ
καίσαρος καίσαρι, καὶ τὰ τοῦ
θεοῦ τοῦ θεοῦ· καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἐ-
πιλαμέσθαι αὐτοῦ ῥήματο
ἐναντίον τοῦ λαοῦ· καὶ θαυ-
μάσαντες ἐπὶ τῇ ἀποκρί-
σει αὐτοῦ ἐσίγησαν·

περὶ τῶν ἐν τῷ κόσμῳ καινῶν.

Προσελθόντων δέ τινων τῷ σωτῆρι Σαδουκαίων οἱ ἀμφιλέγοντες ὅτι ἀνάστασις οὐκ ἔστιν, ἐπηρώτησαν αὐτὸν λέγοντες· διδάσκαλε, Μωσῆς ἔγραψεν ἡμῖν, ἐάν τινος ἀδελφὸς ἀποθάνῃ ἔχων γυναῖκα, καὶ οὗτος ἄτεκνος ἀποθάνῃ, ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα, καὶ ἐξαναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. ἦσαν οὖν ἀδελφοὶ ἑπτά. καὶ ὁ πρῶτος λαβὼν γυναῖκα, ἀπέθανεν ἄτεκνος. καὶ ὁ δεύτερος τὴν γυναῖκα ἔλαβεν, καὶ οὗτος ἀπέθανεν ἄτεκνος. καὶ ὁ τρίτος ὡσαύτως. οἱ δὲ ἑπτὰ οὐκ ἀφῆκαν τέκνα καὶ ἀπέθανον. ὕστερον δὲ πάντων καὶ ἡ γυνὴ ἀπέθανεν. ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει τίνος τῶν ἑπτὰ ἔσται γυνή; πάντες γὰρ ἔσχον αὐτήν. ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου γαμοῦσιν καὶ γαμίσκονται· οἱ δὲ καταξιωθέντες τοῦ αἰῶνος ἐκείνου τυχεῖν καὶ τῆς ἀναστάσεως τῆς ἐκ νεκρῶν οὔτε γαμοῦσιν οὔτε γαμίσκονται· οὐδὲ γὰρ ἀποθανεῖν ἔτι δύνανται· ἰσάγγελοι γάρ εἰσιν καὶ υἱοί εἰσιν τοῦ θεοῦ τῆς ἀναστάσεως υἱοί. ὅτι δὲ ἐγείρονται οἱ νεκροί, καὶ Μωσῆς ἐμήνυσεν ἐπὶ τῆς βάτου, ὡς λέγει κύριον τὸν θεὸν Ἀβραὰμ καὶ θεὸν Ἰσαὰκ καὶ θεὸν Ἰακώβ. οὐκ ἔστιν δὲ θεὸς νεκρῶν ἀλλὰ ζώντων· πάντες γὰρ αὐτῷ ζῶσιν. ἀποκριθέντες δέ τινες τῶν γραμματέων εἶπαν· διδάσκαλε, καλῶς εἶπας. οὐκέτι γὰρ ἐτόλμων αὐτὸν οὐδὲν ἐπερωτῆσαι.

ουν κ̅ν̅ αυτ̅ ηαμ̅ε̅, ηαι πω̅σ
υιος αυτου εστιν. ε̅ τ̅ ακουον
Τοσ τ̅ παντος του λαου. ει πε
τοισ μαθηταις αυτου. προ
σεχετε απο τ̅ γραμματεων
των θελοντων περιπατειν
εν στολαις. ηαι φιλουντων
ασπασμους εν ταις αγοραις. ις
πρωτοκαθεδριας εν ταις συ
ναγωγαις. ις πρωτοκλισιας
εν τοις δειπνοις. οι κατε
σθιουσι τ̅ οικιας τ̅ χηρων.
ηαι προφασει μαηρα προ
σεχωνται. ουτοι ληψονται
περισσοτερον κριμα. αναλ
Β λεψασ δε, ει δε τους μαλλον τ̅
τα δωρα αυτ̅ εις τοι ταβοφυ
λαηιον πλουσιους. ε̅ δε δε
τινα ις χηραν πενιχραν,
μαλλουσαν εκ ει δυολεπτα.
ις ει πεν. αμηθως λεγω υμιν.
οτι η χηρα η πτωχη αυτη,
πλειον παντων εμαλεν.
α παντεσ γαρ ουτοι εκ του
περισσεον τ̅ αυτοις εμαλο

ὁε Ἐρώτησις περὶ συντελεῖ:

ἐστὶ τὰ δῶρα τοῦ θῦ· αὐτὴ
δὲ ἐκ τοῦ ὑπερήματος αὐτ̄·
ἅπαντα τὴν μίον ὃν εἶχεν ἐκάλε·

ϲ μη Κ ἀ ἰ τὴν ὀνλεόντων περὶ τοῦ
β ἱεροῦ· ὅτι λίθοις καλοῖς καὶ
ἀναθήμασι κεκόσμηται·
εἶπε· ταῦτα ἃ θεωρεῖτε·
ἐλεύσονται ἡμέραι ἐν αἷς
οὐκ ἀφεθήσεται λίθος ἐπὶ
λίθον· ὃς οὐκ καταλυθήσεται·

ϲ μθ Ἐ πηρώτησαν τὸν αὐτὸν λεόντ̄·
β διδάσκαλε· πότε οὖν ταῦ
τα ἔσται· ἐστὶ τὸ σημεῖον· ὅ
ταν μέλλη ταῦτα γίνεσθαι·
ὅ τ̄ εἶπε· ἀρ μλέπετε μὴ πλα
Ν ηθῆτε· πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται
ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου λεόντες
ὅτι ἐγώ εἰμι· καὶ ὁ καιρὸς ἤγ
γικε· μὴ οὖν πορευθῆτε ὀ
πίσω αὐτῶν· ὅταν τὰ ἀκού
Ϲ ητε πολέμους ἐν ἀκατα
στασίας· μὴ πτοηθῆτε· δεῖ
γὰρ ταῦτα γενέσθαι πρῶτον·
ἀλλ' οὐκ εὐθέως τὸ τέλος· τό
τε ἔλεγεν αὐτοῖς· ἐγερθήσε

ται ἔθνος ἐπὶ ἔθνος, καὶ βα
σιλεία ἐπὶ βασιλείαν· σει
σμοί τε μεγάλοι κατὰ τόπ
καὶ λιμοὶ καὶ λοιμοὶ ἔσονται·
φόβητρά τε καὶ σημεῖα ἀπ' οὐ
ρανοῦ μεγάλα ἔσται· πρὸ δὲ
ἡ ἀ Τούτων ἁπάντων, ἐπιβαλοῦ χ ἀρ
σιν ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν
καὶ διώξουσι· παραδιδόν
τες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακὴ
ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ
ἡγεμόνας· ἕνεκεν τοῦ ὀνό
ματός μου· ἀποβήσεται
ὑμῖν εἰς μαρτύριον· θέσθε
Ο ὑν τὰς καρδίας ὑμῶν μὴ προ CΗα
μελετᾶν ἀπολογηθῆναι· ἐ B
γὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ
σοφίαν· ἣ οὐδυνήσονται ἀν
τιπεῖν ἢ ἀντιστῆναι πάντες
οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν· πα
ραδοθήσεσθε καὶ ὑπὸ γονέ
καὶ φίλων· καὶ ἀδελφῶν·
καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν·
καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ
πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου.

Καὶ θρὶξ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν
οὐ μὴ ἀπόληται· ἐν τῇ ὑπο
μονῇ ὑμῶν, κτήσασθε τὰς
CNB 1 ψυχὰς ὑμῶν· ὅταν δὲ ἴδητε
Κυκλουμένην ὑπὸ στρατοπέ
δων τὴν Ἰλημ, τότε γνῶτε
ὅτι ἤγγικεν ἡ ἐρήμωσις αὐτῆς·
CNΓ B Τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσ
ἐς τὰ ὄρη· καὶ οἱ ἐν μέσῳ αὐτῆς
ἐκχωρείτωσαν· ὡς οἱ ἐν ταῖς
χώραις μὴ εἰσερχέσθωσαν εἰς
αὐτὴν, ὅτι ἡμέραι ἐκδικήσε
ως αὗται εἰσι· τοῦ πλησθῆ
ναι πάντα τὰ γεγραμμένα·
CNΔ B Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις
καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν
CNE B ἐκείναις ταῖς ἡμέραις· ἔστι
γὰρ ἀνάγκη μεγάλη ἐπὶ τῆς
γῆς· καὶ ὀργὴ ἐν τῷ λαῷ τούτῳ
CNS 1 τῷ· ὡς πεσοῦνται στόματι μα
χαίρας· καὶ αἰχμαλωτισθή
σονται εἰς πάντα τὰ ἔθνη·
Καὶ Ἰλημ ἔσται πατουμένη
ὑπὸ ἐθνῶν· ἄχρι πληρωθῶ
CNZ B σι καιροὶ ἐθνῶν· ἔτ καὶ ἔσται

Σημεῖα ἐν ἡλίῳ καὶ σελήνῃ καὶ
ἀστροις καὶ ἐπὶ τῆς γῆς συνοχὴ
ἐθνῶν· ἐν ἀπορίᾳ ἠχούσης
θαλάσσης καὶ σάλου ἀποψυ-
χόντων ἀνῶν· ἀπὸ φόβου
καὶ προσδοκίας, τῶν ἐπερ-
χομένων τῇ οἰκουμένῃ·
Αἱ γὰρ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σα-
λευθήσονται· καὶ τότε ὄψον-
ται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνοῦ ἐρχόμε-
νον ἐν νεφέλῃ, μετὰ δυνά-
μεως καὶ δόξης πολλῆς· ἀρ-
χομένων τὰ τούτων γίνεσθαι,
ἀναλύψατε καὶ ἐπάρατε τὰ
κεφαλὰς ὑμῶν, διότι ἐγγίζει
ἡ ἀπολύτρωσις ὑμῶν· καὶ
Εἶπε παραβολὴν αὐτοῖς·
ἴδετε τὴν συκῆν καὶ πάντα
τὰ δένδρα ὅταν προβάλω-
σιν ἤδη, βλέπον τες ἀφ' ἑαυ-
τῶν γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ
θέρος ἐστίν· οὕτω καὶ ὑμεῖς ὅ-
ταν ἴδητε ταῦτα γινόμενα,
γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς ἐστὶν ἡ
βασιλεία τοῦ θεοῦ· ἀμὴν λέ-

ΗΡ
ΗΡ
ΗΡ

α΄. Ὅτι τοῦ ἱεροῦ ἀλλοῦ ἐμαυτοῦ.

Η ΜΙΖ΄ ἐὰν ἐν ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ λέ- ος΄
γουσιν ἡμῖν τὸ πάσχα. καὶ ἐζήτουν
οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς.
τὸν τρόπον ἐμελέτων ἐμαυτόν. ἵνα
φοβῶμαι τὸν λαόν. Ἐν
C ηλθεν δὲ ὁ σατανᾶς εἰς Ἰούδαν
τὸν μισούμενον ὑπὸ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δώ-
δεκα. καὶ ἀπελθὼν ἐλάλησεν
Τ οἷς ἀρχιερεῦσιν καὶ στρατηγοῖς,
τὸν τρόπον αὐτῶν παραδοῦναι αὐτοῖς.
καὶ ἐχάρησαν. καὶ συνέθεντο αὐ-
τῷ ἀργύριον δοῦναι. καὶ ἐζή-
τησεν. καὶ ἐζήτει εὐκαιρίαν ἵνα
παραδοῦναι αὐτὸν αὐτοῖς. ἄ-
τερ ὄχλου. Ἦλθε δὲ ἡμέρα
Τ ἀζύμων ἐν ᾗ ἔδει θύεσθαι
τὸ πάσχα, καὶ ἀπέστειλε πέτρο
Καὶ Ἰωάννην εἰπών. πορευ-
θέντες ἑτοιμάσατε ἡμῖν
Η τὸ πάσχα. ἵνα φάγωμεν. πορευ-
θέντες δὲ εὗρον καθὼς εἶπεν
αὐτοῖς. καὶ ἡτοίμασαν
Ι τὸ πάσχα. ὅτε δὲ ἐγένετο ὥρα ἀνέ-
κλιθη καὶ οἱ δώδεκα ἀπόστολοι
σὺν αὐτῷ. καὶ εἶπεν πρὸς αὐ-
τούς. ἐπιθυμίᾳ ἐπεθύμησα
τοῦτο τὸ πάσχα φαγεῖν μεθ' ὑμῶν
πρὸ τοῦ με παθεῖν. λέγω γὰρ
ὑμῖν ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ φάγω
αὐτὸ ἕως ὅτου πληρωθῇ ἐν τῇ
βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ. καὶ δεξάμενος
ποτήριον εὐχαριστήσας εἶπεν.
λάβετε τοῦτο καὶ διαμερίσατε
εἰς ἑαυτούς. λέγω γὰρ ὑμῖν
ὅτι οὐ μὴ πίω ἀπὸ τοῦ νῦν
ἀπὸ τοῦ γενήματος τῆς ἀμπέλου
ἕως οὗ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ
ἔλθῃ. καὶ λαβὼν ἄρτον εὐχα-
ριστήσας ἔκλασεν καὶ ἔδωκεν
αὐτοῖς λέγων. τοῦτό ἐστιν τὸ
σῶμά μου τὸ ὑπὲρ ὑμῶν διδό-
μενον. τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν
ἐμὴν ἀνάμνησιν. ὡσαύτως
καὶ τὸ ποτήριον μετὰ τὸ δει-
πνῆσαι λέγων. τοῦτο τὸ ποτή-
ριον ἡ καινὴ διαθήκη ἐστὶν
ἐν τῷ αἵματί μου τῷ ὑπὲρ
ὑμῶν ἐκχυνόμενον. πλὴν
ἰδοὺ ἡ χεὶρ τοῦ παραδιδόντος
με μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τῆς τρα-
πέζης. καὶ ὁ μὲν υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου κατὰ τὸ ὡρισμένον
πορεύεται. πλὴν οὐαὶ τῷ ἀν-
θρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ παρα-
δίδοται. καὶ αὐτοὶ ἤρξαντο
συζητεῖν πρὸς ἑαυτοὺς τὸ τίς
ἄρα εἴη ἐξ αὐτῶν ὁ τοῦτο
μέλλων πράσσειν. ἐγένετο
δὲ καὶ φιλονεικία ἐν αὐτοῖς
τὸ τίς αὐτῶν δοκεῖ εἶναι μεί-
ζων. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς. οἱ
βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν κυριεύ-
ουσιν αὐτῶν καὶ οἱ ἐξουσιά-
ζοντες αὐτῶν εὐεργέται κα-
λοῦνται. ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως.
ἀλλ' ὁ μείζων ἐν ὑμῖν γενέ-
σθω ὡς ὁ νεώτερος. καὶ ὁ
ἡγούμενος ὡς ὁ διακονῶν.
τίς γὰρ μείζων. ὁ ἀνακείμε-
νος ἢ ὁ διακονῶν. οὐχὶ ὁ
ἀνακείμενος. ἐγὼ δὲ ἐν μέσῳ
ὑμῶν εἰμι ὡς ὁ διακονῶν.

211

τὴν πόλιν συναντήσει ὑμῖν
ἄνος κεράμιον ὕδατος ἀκολου-
θήσατε αὐτῷ
ἐς τὴν οἰκίαν οὗ ἐς πορεύεσθε.
καὶ ἐρεῖτε τῷ οἰκοδεσπότη
τῆς οἰκίας· λέγει σοι ὁ διδά- Υ
σκαλος· ποῦ ἐστι τὸ κατάλυ-
μα· ὅπου τὸ πάσχα μετὰ τῶν
μαθητῶν μου φάγω· κἀκεῖνος
ὑμῖν δείξει· ἀνώγεων μέγα
ἐστρωμμένον, ἐκεῖ ἑτοιμάσα-
τε· ἀπελθόντες δὲ εὗρον κα- Υ
θὼς ἔφρη κεναυτοῖς, ὡς ἡτοί-
μασαν τὸ πάσχα· καὶ ὅτε
ἐγένετο ἡ ὥρα ἀνέπεσε· ὡς
οἱ δώδεκα ἀποστολοι σὺν
ἀυτῷ· ϗ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Η
Θ πιθυμία ἐπεθύμησα τοῦ
τοτὸ πάσχα φαγεῖν μεθ' ὑμῶν
πρὸ τοῦ με παθεῖν· λέγω
γὰρ ὑμῖν, ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ φα-
γω ἐξ αὐτοῦ, ἕως ὅτου πλη-
ρωθῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θυ Τ
Κ αἰδεξάμενος ποτήριον,
εὐχαριστήσας ἔφπε· λάβετε

τοῦτο καὶ διαμερίσατε
ἑαυτοῖς· λέγω γὰρ ὑμῖν· ὅτι
οὐ μὴ πίω ἀπὸ τοῦ γενήμα
τος τῆς ἀμπέλου· ἕως ὅτου
ἡ βασιλεία τοῦ θῦ ἔλθη·
Καὶ λαμὼν ἄρτον εὐχαριστήσ·
ἔκλασε καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς
λέγων· τοῦτό ἐστι τὸ σῶμα
μου τὸ ὑπὲρ ὑμῶν διδόμε
νον· τοῦτο ποιεῖτε· εἰς τὴν
ἐμὴν ἀνάμνησιν· ὡσαύτ
Καὶ τὸ ποτήριον μετὰ τὸ δεῖ
πνῆσαι λέγων· τοῦτο τὸ πο
τήριον ἡ καινὴ διαθήκη ἐν
τῷ αἱματί μου· τὸ ὑπὲρ ὑ
μῶν ἐκχυνόμενον· πλὴν ἰδοὺ
Ἡ χεὶρ τοῦ παραδιδόντος με·
μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τῆς τραπέζ· Θ
ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνοῦ πορεύε
ται κατὰ τὸ ὡρισμένον· πλ
οὐαὶ τῷ ἀνῷ ἐκείνῳ δι' οὗ πα
ραδίδοται· καὶ αὐτοὶ ἤρξαν
Τοσυζητεῖν πρὸς ἑαυτοὺς·
τὸ τίς ἄρα εἴη ἐξ αὐτῶν ὁ τοῦτο
μέλλων πράσσειν· ἐγένε

ο̅ζ̅ ⲡⲉ ⲧ̅ⲫⲓⲗⲟⲛⲉⲓⲕⲏⲥ ⲁⲛ ⲧ̅ ⲧ̅ⲙⲉⲓⲍ̅:

ο̅ζ̅ Τοδὲ καὶ φιλονεικία ἐν αὐτῷ·
τὸ τίς αὐτῶν δοκεῖ εἶναι μείζ̅·
ὁ ἢ εἰ πεν αὐτοῖς· οἱ κασιλεῖς
τῶν ἐθνῶν, κυριεύουσιν αὐ
τῶν· καὶ οἱ ἐξουσιάζοντες αὐ
τῶν, εὐεργέται καλοῦνται·
ⲥⲟ̅ⲁ̅ Ὑμεῖς τὸ οὐχ οὕτως· ἀλλ' ὁ μείζω
ἐν ὑμῖν· γενέσθω ὡς ὁ νεότε
ρος· καὶ ὁ ἡγούμενος, ὡς ὁ
διακόν̅· τίς γὰρ μείζων· ὁ
ἀνακείμενος, ἢ ὁ διακονῶν·
οὐχὶ ὁ ἀνακείμενος; ἐγὼ δὲ
εἰμὶ ἐν μέσῳ ὑμῶν ὡς ὁ δια
κόν̅· ὑμεῖς δὲ ἐστε οἱ διαμε
μενηκότες ἐν τοῖς πειρα
σμοῖς μου· κἀγὼ διατίθε
μαι ὑμῖν· καθὼς διέθετο
μοι ὁ πήρ μου κασιλείαν, ἵ
να ἐσθίητε καὶ πίνητε ἐπὶ
τῆς τραπέζης μου· ἐν τῇ
ⲥⲟ̅ⲃ̅ ε κασιλείᾳ μου· καθίσεσθε
ἐπὶ θρόνων κρίνοντες τὰς
δώδεκα φυλὰς τοῦ ἰη̅λ̅·
ⲥⲟ̅ⲅ̅ ε Εἰπὲ τὸ ὁ κ̅σ̅· σίμων σίμων,
ⲟ̅ⲏ̅ ἰδοὺ ὁ σατανᾶς ἐξητήσατο

ⲟ̅ⲏ̅ περὶ τ̅ ἐξαιτήσεως τοῦ σατα
νᾶ καὶ ἀρνήσεως πέτρου:

213

τοὺς μαθητὰς· εὗρεν αὐτοὺς
κοιμωμένους ἀπὸ τῆς λύ-
πης· καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τί κα-
θεύδετε· ἀνατάντες προσεύ-
χεσθε· ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς
πειρασμόν· ἔτι τὰ αὐτοῦ λα-
Λοῦντος ἰδοὺ ὄχλος καὶ ὁ λεγό-
μενος ἰούδας εἷς τῶν δώδε-
κα προήρχετο αὐτοῦς· καὶ ἤγ-
γισε τῷ ἰυ φιλήσαι αὐτόν· τοῦ-
τοι δὲ σημεῖον δεδώκει αὐτοῖς·
ὃν ἂν φιλήσω αὐτός ἐστιν· ὁ τὶ σ
εἰ πεν αὐτῷ· ἰούδα φιλήμα-
τι τὴν υἱὸν τοῦ ἀνοῦ παραδίδεις·
Ἰδόντες τὸ ἱ περὶ αὐτὴν τὸ ἐσόμε-
νον, εἰπὸν αὐτῷ· κε. εἰ πατα-
ξομεν ἐν μαχαίρᾳ· καὶ ἐπάτα-
ξεν εἷς τίς ἐξ αὐτῶν τὴν δοῦλο
τοῦ ἀρχιερέως καὶ ἀφεῖλεν
αὐτοῦ τὸ οὖς τὸ δεξιόν· ἀπο-
Κριθ. τὸ ἱ σ εἶπεν· ἐάτε ἕως
τούτου· καὶ ἁγάμενος τοῦ ὠ-
τίου αὐτοῦ, ἰάσατο αὐτόν·
Εἰπὲ τὸ ἱ σ πρὸς τοὺς παρα-
γενομένους πρὸς αὐτὴν ἀρχιε||

ρεῖς καὶ στρατηγοὺς τοῦ ἱεροῦ
καὶ πρεσβυτέρους· ὡς ἐπὶ λη
στὴν ἐξεληλύθατε μετὰ μα
χαιρῶν καὶ ξύλων; καθ' ἡμέ
ραν ὄντος μου ἐν τῷ ἱερῷ· οὐ
κ ἐξετείνατε τὰς χεῖρας ἐπ' ἐ
με· ἀλλ' αὕτη ἐστὶν ἡμῶν ἡ ὥ
ρα· καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ σκότους
Συλλαμόντες δὲ αὐτὸν ἤγαγον·
καὶ εἰσήγαγον αὐτὸν εἰς τὸν οἶκο
τοῦ ἀρχιερέως· ὁ δὲ πέτρος
ἠκολούθει μακρόθεν· ἁψά
Των δὲ πῦρ ἐν μέσῳ τῆς αὐλῆς·
καὶ συγκαθισάντων αὐτῶν· ἐ
κάθητο ὁ πέτρος ἐν μέσῳ αὐ
τῶν· ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν παιδίσκη
τίς καθήμενον πρὸς τὸ φῶς
καὶ ἀτενίσασα αὐτῷ, εἶπε·
καὶ οὗτος σὺν αὐτῷ ἦν· ὁ δὲ, ἠρνή
σατο αὐτὸν λέγων· γύναι, οὐκ οἶ
δα αὐτόν· καὶ μετὰ μραχὺ ἑτέ
ρος ἰδὼν αὐτὸν· ἔφη· καὶ σὺ ἐξ αὐ
τῶν εἶ· ὁ δὲ πέτρος εἶπεν ἀν
θρώπε, οὐκ εἰμί· καὶ διαστά
σης ὡς ἐπὶ ὥρας μιᾶς, ἄλλος

τισ δι ἰσχρίζ Σολέων· ἐπὶ ἀ
λη θείας καὶ οὗτος μετ' αὐτοῦ ἦν·
καὶ γὰρ γαμλαῖος ἐστίν· ἐστὶ πετ
ὸ πέτρος· ἀμὲν οὐκ οἶδα ὁ λέ
γεισ· καὶ παραχρῆμα ἐτίλα
μοῦντος αὐτοῦ· ἐφώνησεν
ἀλέκτωρ· Καὶ γραμφεὶς ὁ
Κ σ ἐνέμνεθε τὸ πέτρω· καὶ ὑ
πεμνήσθη ὁ πέτρος τοῦ λόγου
τοῦ κυ ὡς εἶπεν αὐτῷ· ὅτι
πρὶν ἀλέκτωρα φωνῆσαι·
ἀπαρνήσῃ μετρίς· καὶ ἐξελ
θὼν ἔξω ὁ πέτρος· ἔκλαυσε
πικρῶς· καὶ οἱ ἄνδρες οἱ συ
Ν ἔχοντες τ ἰμ· ἐνέμπαιζον
αὐτῷ δαίροντες· καὶ περικα
λύψαντες αὐτ ἐπὶ αὐτοῦ τὸ προ
σωπ· καὶ ἐπερώτων αὐτ λέ
γοντες· προφήτευσον τίς
ἐστιν ὁ παίσασσε· καὶ ἕτερα
πολλὰ βλασφημοῦντες ἐ
λέγον εἰς αὐτόν· καὶ ὡς ἐγένε
Τ ο ἡμέρα· συνήχθη τὸ πρε
σβυτέριον τοῦ λαοῦ ἀρχιε
ρεῖς τε καὶ γραμματεῖς· καὶ

Δ μριθεὶς αὐτῷ ἔφη· σὺ λέγεις· ὁ
ἐπιλάτος εἶπε πρὸς τοὺς ἀρ
χιερεῖς καὶ τοὺς ὄχλους· οὐδὲ
εὑρίσκω αἰτίον ἐν τῷ ἀνῷ τούτῳ·
ὅτι ἐπίσχυον λέγοντες·
ὅτι ἀνασείει τὸν λαὸν· διδά
σκων καθόλης τῆς ἰουδαίας·
ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς γαμμαί
ἑως ὧδε· πιλάτος τὰ κούσ
γαμλαίαν, ἐπηρώτησεν εἰ ὁ
ἀνὸς γαλιλαῖος ἐστι· καὶ ἐπιγν
Ὅτι ἐκ τῆς ἐξουσίας ἡρώδου
ἐστὶν· ἀνέπεμψεν αὐτὸν πρὸς ἡ
ρώδην· ὄνταν καὶ αὐτὸν ἐν ἱερο
σολύμοις ἐν ταύταις ταῖς ἡ
μέραις· ὁ τὸ ἡρώδης ἰδὼν τὸν
ἰν· ἐχάρηλιαν· ἦν γὰρ θέλων
ἐξ ἱκανοῦ ἰδεῖν αὐτὸν· διὰ τὸ
ἀκούειν πολλὰ περὶ αὐτοῦ·
καὶ ἤλπιζε τι σημεῖον ἰδεῖν ὑ
πὰ αὐτοῦ γινόμενον· ἐπηρώ
Τ ὰ δὲ αὐτὸν ἐν λόγοις ἱκανοῖς·
αὐτὸς τὸ οὐδὲν ἀπεκρίνατο
αὐτῷ· εἱστήκεισαν τὸ οἱ ἀρχιερ
εῖς καὶ οἱ γραμματεῖς· ἐκτο

ΟΘ Ἐξουθενησις ἡρωδου:

ΤΣ Ἐνωσκατηγορουν τε αὐτου·
ΟΘ Ἐξουθενησας δὲ αὐτὸν ὁ ἡρώδης
σὺν τοῖς στρατεύμασιν αὐτοῦ
καὶ ἐμπαίξας· περιβαλὼν αὐ
τὸν ἐσθῆτα λαμπρὰν· ἀνέ
πεμψεν αὐτὸν τῷ πιλάτῳ· ἐ
γένοντο δὲ φίλοι ὅ τε πιλάτος
καὶ ὁ ἡρώδης ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέ
ρᾳ μετ' ἀλλήλων· προϋπῆρχ
ταρ ἐν ἐχθρᾳ ὄντες πρὸς ἑαυτούς·
ΤΖ Πιλάτος δὲ συγκαλεσάμενος
τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ἄρχον
τας καὶ τὸν λαὸν· ἔφη πρὸς
αὐτούς· προσηνέγκατέ μοι τὸν
ἄνθρωπον τοῦτον· ὡς ἀποστρέφοντα
τὸν λαὸν· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐνώπιον
ὑμῶν ἀνακρίνας· οὐδὲν εὗρο
ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ αἴτιον ὧν κα
τηγορεῖτε κατ' αὐτοῦ· ἀλλ' οὐδὲ
ΤΗ ἡρώδης· ἀνέπεμψα γὰρ ὑμῶν
πρὸς αὐτόν· καὶ ἰδοὺ οὐδὲν ἄ
ξιον θανάτου ἐστὶ πεπραγμέ
ΤΘ νον αὐτῷ· παιδεύσας οὖν
αὐτὸν ἀπολύσω· ἀνάγκην
Δὲ εἶχεν ἀπολύειν αὐτοῖς κα

τὰ ἑορτ̄ ἔνα· ἀμ κραξαν
δὲ παμπληθεὶ λέγοντες· ϑ τι α
αἶρε τοῦτον· ἀπόλυσον τὴν
μὲν μαραμμᾶν· ὅστις ἦν
διὰ στάσιν τινὰ γενομένην
ἐν τῇ πόλει καὶ φόνον με
βλημένος ἐς φυλακήν·
Πάμνοιν ὁ πιλάτος προσεφώ
νησε· θέλων ἀπολῦσαι τὸν
ἰν̄· οἱ δὲ ἐπεφώνουν λέγοντες·
σταύρωσον σταύρωσον αὐτόν·
Ὁ δὲ τρίτον εἶπε πρὸς αὐτοὺς Π
τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν οὗτος·
οὐδὲν αἴτιον θανάτου εὗρο
ν ἐν αὐτῷ· παιδεύσας οὖν αὐ
τὸν ἀπολύσω· οἱ δὲ ἐπέκει
Τοφωναῖς μεγάλαις· αἰτού
μενοι αὐτὸν σταρωθῆναι· ὡς κα
τίσχυον αἱ φωναὶ αὐτῶν καὶ τῶν
ἀρχιερέων· ὁ δὲ πιλάτος
Ἐπέκρινε γενέσθαι τὸ αἴτη
μα αὐτῶν· ἀπέλυσε δὲ
αὐτοῖς τὸν διὰ στάσιν ὡς φόν
ον μεμλημένον ἐς τὴν φυλακὴν
ὃν ἠτοῦντο· τὸν δὲ ἰν̄ παρέ

δωκε τῶ θελήματι αὐτῶν·
τι̅ε̅ α Καὶ ὡς ἀπήγαγον αὐτ̄· ἐπιλαμ
ώμενοι σίμωνός τινος Κ
κυρηναίου ἐρχομένου ἀπὸ
γρου· ἐπέθηκαν αὐτῶ τὸν
γρ̄ον· φέρειν ὄπισθεν τοῦ ἰν̄·
π̄ τι̅ς̅ ι Ἠκολούθει δὲ αὐτῶ πολὺ πλῆ
θο τοῦ λαοῦ· καὶ γυναικῶν
αἱ καὶ ἐκόπτον τὸ ἐθρή
νουν αὐτόν· γραφεὶς δὲ
Πρὸς αὐτὰς ὁ ἰσ̄ εἶπε· θυγα
τέρες ἰλη̄μ· μὴ κλαίετε ἐ
πὲ ἐμέ· πλὴν ἐφ' ἑαυτ̄ κλαί
τε κ̄ ἐπὶ τὰ τέκνα ὑμῶν·
ὅτι ἰδοὺ ἔρχονται ἡμέραι
ἐν αἷς ἐροῦσι μακάριαι αἱ
γεῖραι· ὡς αἱ κοιλίαι αἱ οὐκε
γέννησαν· ὡς μαγοὶ οἱ οὐκε
θήλασαν· τότε ἄρξονται
λέγειν τοῖς ὄρεσιν πέσετε
φ' ἡμᾶς· ὡς τοῖς μουνοῖς κ
καλύψατε ἡμᾶς· ὅτι εἰ ἐν τ
ὑγρῶ ξύλω ταῦτα ποιοῦσι·
ἐν τῶ ξηρῶ τί γένηται·
τι̅ζ̅ α Ἦγον τὸ ἐκ ἑτέροι δύο κακοῦρ

γοι σὺν αὐτῷ ἀναιρεθῆναι·
Καὶ ὅτε ἀπῆλθον ἐπὶ τὸν τόπον
τὸν καλούμενον κρανίον· ἐ
κεῖ ἐσταύρωσαν αὐτὸν ὡς τοὺς
κακούργους· ὃν μὲν ἐκ δεξι
ῶν· ὃν δὲ ἐξ ἀριστερῶν· ὁ δὲ
Ἰ ἔλεγε· περ· ἄφες αὐτοῖς· ἐ
γὰρ οἴδασι τί ποιοῦσι· διά
μεριζόμενοι δὲ τὰ ἱμάτια
αὐτοῦ ἐμάλλον κλῆρον· ὡς
εἱστήκει ὁ λαὸς θεωρῶν· ἐξ
Μυκτηρίζον δὲ καὶ οἱ ἄρχοντ·
σὺν αὐτοῖς λέγοντες· ἄλλους
ἔσωσε, σωσάτω ἑαυτὸν εἰ οὗτο
ἐστὶν ὁ χρ ὁ τοῦ θυ ἐκλεκτός·
Ἐ νέπαιζον δὲ αὐτῷ ὡς οἱ στρατι
ῶται προσερχόμενοι ὡς ὄξ
προσφέροντες αὐτῷ κλε
γοντες· εἰ σὺ εἰ ὁ βασιλεὺς τ
ἰουδαίων· σῶσον σεαυτόν·
Ἦν δὲ καὶ ἐπιγραφὴ γεγραμμέ
νη ἐπ' αὐτῷ· γράμμασιν ἑλ
ληνικοῖς ὡς ῥωμαϊκοῖς· ὡς
ἐβραϊκοῖς· οὗτός ἐστιν ὁ βα
σιλεὺς τ ἰουδαίων· εἷς δὲ

πτ̄ ἐπ τοῦ μετανοήσαντος λῃστοῦ

τῶν ἱερεμιασθέντων ἡμα
κόιρτων· ἐκμασφήμει αὐ Α
τὸν λέων· εἰ σὺ εἶ ὁ χ̄ς· σῶ
σον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς·
τκ̄ς ι Λ ποκριθεὶς ὁ ἕτερος· ἐπεστί
μα αὐτῷ λέων· οὐ δὲ φοβῇ
σὺ τὸν θ̄ν ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρί
ματι εἶ; ὡς ἡμεῖς μὲν δικαί
ως· ἄξια γὰρ ὧν ἐπράξα
μεν ἀπολαμμάνομεν· οὗ
τος δὲ οὐδὲν ἀτοπον ἔπρα
ξε· ὡς ἐλέε τῷ ἰ̄ῡ· μνήσθη
τί μου κε ὅταν ἐλθῃς ἐν τῇ
μασι λείᾳ σου· ὡς εἶπεν αὐ
ιπ̄ τῷ ὁ ἰ̄σ̄· ἀμὴν λέω σοι· σή Υ
μερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ πα
τκ̄ζ β ρα δείσω· ἦν δὲ ὡσεὶ ὥρα
Ε κτη· ὡς σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλη
τὴν γῆν· ἕως ὥρας ἐνάτης·
τκ̄η β κ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος· καὶ ἐ
σχίσθη τὸ κατα πετάσμα
τκ̄θ α τοῦ ναοῦ μέσον· ὡς φωνήσ
φωνὴ μεγάλη ὁ ἰ̄σ̄ εἶπε· πε̄ρ·
εἰς χεῖρας σου παραθήσο
μαι τὸ πνᾶ μου· ὡς ταῦτα

περὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ κυριακοῦ σώματος: πβ 224

τλ β Δ ἐν πόνῳ· ἐξέπνευσεν· ἰδὼν
ἐν ὁ ἑκατόνταρχος τὸ γενό-
μενον, ἐδόξασε τὸν θν̄ λέγων·
ὄντος ὁ ἀν̄ος οὗτος δίκαιος
τλα ι ἦν· καὶ πάντες οἱ συμπαρα- Α
γενόμενοι ὄχλοι ἐπὶ τὴν θε-
ωρίαν ταύτην· θεωροῦντες
τὰ γενόμενα, τύπτοντες
ἑαυτῶν τὰ στήθη ὑπέστρε-
φον· ἐστήκεισαν δὲ πάντες
οἱ γνωστοὶ αὐτοῦ μακρόθεν.
καὶ γυναῖκες αἱ συνακολου-
θήσασαι αὐτῷ ἀπὸ τῆς
γαλιλαίας· ὁρῶσαι ταῦτα· ε τ
τλβ α Καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ὀνόματι ἰωσὴφ· πβ
βουλευτὴς ὑπάρχων· ἀνὴρ
ἀγαθὸς καὶ δίκαιος· οὗτος οὐ
κ ἦν συγκατατεθειμένος Θ
τῇ βουλῇ καὶ τῇ πράξει αὐτῶν
ἀπὸ ἀριμαθαίας πόλεως
τῶν ἰουδαίων· ὃς καὶ αὐτὸς
προσεδέχετο τὴν βασιλείαν
τοῦ θῡ· οὗτος προσελθὼν
τῷ πιλάτῳ, ἠτήσατο τὸ
τλγ α σῶμα τοῦ ἰῡ· καὶ καθελὼν

219

a 111

αὐτὸ· ἐν ἐτύλιξεν αὐτὸ σινδό
νι· καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν μνήμα
τι λαξευτῷ· οὗ οὐκ ἦν οὐδέπω
τλ ιδ οὐδεὶς κείμενος· καὶ ἡμέρα
Ἡ ν παρασκευή· σάμματον
ἐπέφωσκε· κατακολουθή
σασαι γυναῖκες· αἵτινες
ἦσαν συνεληλυθυῖαι αὐτῷ
ἐκ τῆς ταμμαίας· ἐθεάσα
το τὸ μνημεῖον· καὶ ὡς ἐτέθη
τλε ε τὸ σῶμα αὐτοῦ· ὑποστρέ
ψασαι δὲ ἡτοίμασαν ἀρώμα
τα καὶ μύρα· καὶ τὸ μὲν σάβ
βατον ἡσύχασαν κατὰ τὴν
τλς α ἐν τολήν· τε αρ τῇ δὲ μιᾷ
Τ ῶν σαμμάτων ὀρθρουμαθέ
ος· ἦλθον ἐπὶ τὸ μνῆμα
φέρουσαι ἃ ἡτοίμασαν ἀρ
ώματα καί τινες σὺν αὐ
ταῖς· εὗρον δὲ τὸν λίθον ἀπο
κεκυλισμένον ἀπὸ τοῦ
μνημείου· καὶ εἰσελθοῦσαι·
οὐχ εὗρον τὸ σῶμα τοῦ κυ ιυ·
Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεῖ
σθαι αὐτὰς περὶ τούτου·

Καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο ἐπέστη
σαν αὐταῖς· ἐν ἐσθῆσιν
τλζ ἀστραπτούσαις· ἐμφόνω
β Δ ἐτενομένων αὐτῶν· ὡς κλινὴ
σῶν τὸ πρόσωπον εἰς τὴν
γῆν· ἐξ ὧν πρὸς αὐτάς·
τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ
τῶν νεκρῶν· οὐκ ἔστιν ὧ
δε, ἀλλ' ἠγέρθη· μνήσθητε
ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν ἔτι ὢν ἐ
τῆ γαλιλαίᾳ λέγων· ὅτι δεῖ
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνοῦ παραδο
θῆναι εἰς χεῖρας ἀνῶν ἁμαρ
τωλῶν· ὡς σταυρωθῆναι· ὡς
τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι·
τλη καὶ ἐμνήσθησαν τῶν ῥημα
β τῶν αὐτοῦ· ὡς ὑποστρέψα
C αι ἀπὸ τοῦ μνημείου· ἀπήγ
γειλαν ταῦτα πάντα τοῖς
τλθ ἕνδεκα καὶ πᾶσι τοῖς λοιπῶν·
ἦσαν δὲ ἡ μαγδαλὴν ἡ μαρία·
Καὶ ἰωάννα· ὡς μαρία ἡ ἰα
κώνου· ὡς αἱ λοιπαὶ σὺν αὐ
ταῖς· αἱ ἔλεγον πρὸς τοὺς
ἀποστόλους ταῦτα· καὶ ἐφά

cl 1111

μησαν ἐμώτωτον αὐτῶν ὡς ἐξ λήρ
τὰ ῥήματα αὐτῶν, καὶ ἠπίστουν αὐτῶν.
Ὁ τὸ πέτρο ἀνάστρεψ, ἔδραμεν ἐπὶ τὸ
μνημεῖον· καὶ παρακύψας, Κ
ἀπέπει τὰ ὀθώνια κείμε
να μόνα· καὶ ἀπῆλθε πρὸς
ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γενόμενος.
Καὶ ἰδοὺ δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν πορευό
μενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς
κώμην ἀπέχουσαν σταδίους
ἑξήκοντα ἀπὸ ἰλῆμ, ἡ ὄνο
μα ἐμμαοῦς· καὶ αὐτοὶ ὡμίλου
πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντ
τῶν συμμεμηκότ τούτων.
Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὁμιλεῖν αὐτοὺς
καὶ συζητεῖν· καὶ αὐτὸ οἷς ἐγγίσ· Ϛ
συμεπορεύετο αὐτοῖς· οἱ δὲ
ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατοῦντο,
τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι αὐτόν· εἶ
πε τὸ πρὸς αὐτούς· τίνες οἱ λό
γοι οὗτοι· οὓς ἀντιμάλλεται
πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦ
τες· καὶ ἐστὲ σκυθρωποί·
πϛ Ἀπολριθεὶς τὸ ἐξ ὠόνομα
κλεόπας· ἐπὶ πρὸς αὐτό·

συμφωνος τοις προφηταις λεγουσιν.
καὶ ἐγενετο τοις ημεραις εκειναις
καὶ ἐγενετο εν ταις ημεραις εκειναις
καὶ ἐγενετο εν τοις ημεραις αυτοις· ποιαι· οἱδε
εἰσιν αἱ ημεραι αὐτοῦ· τινες τοῦ προφητου
μαλαχιου· ὡς ἐλεγετο αὐτω
μη προφητης· ἡ μαλλον προφητης
καὶ λεγω· ημεραι τουτου·
καὶ ημεραι τοῦ λαοῦ· ὁποιος
τις ων ἐν ἐκεινοις ταις ημεραις
ειδε καὶ ἐθαυμασεν· ἐν ταις ημεραις
ἐκειναις· ἐν ταις ημεραις ταυταις·
ἐν ταις ημεραις ἐκειναις· ἐν ταις ημεραις
ταυταις· ἐν ταις ημεραις ἐκειναις·
ἐν ταις ημεραις ταυταις

κ̀ ἔνρον οὕτως καθὼς καὶ γυ
ναῖκες εἶπον· αὐτὸς οὐκ ἔφη·
Καὶ αὐτὸς ἔπεπρος αὐτούς· ὦ
ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τῇ καρ
δίᾳ· τοῦ πιστεύειν ἐπὶ πᾶσι
οἷς ἐλάλησαν οἱ προφῆται·
οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν
χν̄ καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξ
αὐτοῦ; καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ
μωσέως καὶ ἀπὸ πάντων
τῶν προφητ̄. διηρμήνευε
αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γρα
φαῖς τὰ περὶ ἑαυτοῦ, καὶ ἤγ
γισαν εἰς τὴν κώμην, οὗ ἐπο
ρεύοντο· καὶ αὐτὸς προσεποι
ἐιτοπορρωτέρω πορεύεσθαι·
κ̀ παρεβιάσαντο αὐτὸν λέ
γοντες· μεῖνον μεθ' ἡμῶν
ὅτι πρὸς ἐσπέραν ἐστὶ καὶ κε
κλήκεν ἡμέρα· καὶ εἰσῆλθε
τοῦ μεῖναι σὺν αὐτοῖς· καὶ ἐ
γένετο· ἐν τῷ κατακλιθῆ
ναι αὐτὸν μετ' αὐτ̄, λαβὼν τ̄
ἄρτον εὐλόγησε· καὶ κλάσ
ας ἐπεδίδου αὐτοῖς· αὐτ̄ δὲ

διηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ·
καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς
ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν·
Καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους·
οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη
ἦν ἐν ἡμῖν· ὡς ἐλάλει ἡμῖν
ἐν τῇ ὁδῷ· καὶ ὡς διηνοίγεν
ἡμῖν τὰς γραφάς; καὶ ἀνα
στάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὑπε
στρεψαν εἰς ἰλῆμ καὶ εὗρον συ
νηθροισμένους τοὺς ἐν δε
κα καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς· λεγόν
τας· ὅτι ἠγέρθη ὁ κσ ὄντως·
καὶ ὤφθη σίμωνι· καὶ αὐτοὶ ἐξη
γοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ· καὶ ὡς
ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλα
σει τοῦ ἄρτου· ε τ ταῦτα τ
Αὐτῶν λαλούντων· καὶ αὐτὸς ὁ ἰσ
ἔστη ἐν μέσῳ αὐτῶν καὶ λεγει αὐ
τοῖς· εἰρήνη ὑμῖν· πτοηθέ
τες δὲ καὶ ἐμφοβοι γενόμε
νοι· ἐδόκουν πνα θεωρεῖν·
καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τί τε ταρα
μένοι ἐστε· καὶ διατί διαλογι
σμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς

καρδίαι σου· ἴδετε τὰς χεῖράς
μου καὶ τοὺς πόδας μου· ὅτι
αὐτὸς ἐγώ εἰμι· ψηλαφήσατέ
με καὶ ἴδετε· ὅτι πνεῦμα σάρ-
κα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει, καθὼς
ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα· καὶ
τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς
τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας.
ἔτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν
τῇ χαρᾷ καὶ θαυμαζόντων,
εἶπεν πρὸς αὐτούς· ἔχετέ τι
ὧδε βρώσιμον; οἱ δὲ ἐπέδωκαν
αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος·
καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου·
καὶ λαβὼν διὰ πάντων αὐτῶν
ἔφαγε· εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· οὗ-
τοι οἱ λόγοι οὓς ἐλάλησα πρὸς
ὑμᾶς ἔτι ὢν σὺν ὑμῖν· ὅτι δεῖ
πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμ-
μένα ἐν τῷ νόμῳ Μωσέως καὶ
προφήταις καὶ ψαλμοῖς περὶ
ἐμοῦ· τότε διήνοιξεν αὐτῶν
τὸν νοῦν τοῦ συνιέναι τὰς γρα-
φάς· καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ὅτι οὕτως
γέγραπται.

Καὶ οὕτως ἔδει παθεῖν τὸ
χ̅ν̅· ὃς ἀνασταθῆναι ἐκ νεκρῶ
τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ· ὃς κηρυ
χθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ
μετάνοιαν καὶ ἄφεσιν ἁμαρτι
ῶν ἐς πάντα τὰ ἔθνη, ἀρξά
μενον ἀπὸ ἰλη̅μ̅· ὑμεῖς δὲ
ἐστὲ μάρτυρες τούτ̅· ὃς ἰδοὺ
ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἐπαγε
λίαν τοῦ πρ̅ς̅ μου ἐφ' ὑμᾶς·
ὑμεῖς δὲ καθίσατε ἐν τῇ πό
λει ἰλη̅μ̅· ἕως οὗ ἐν δύσῃ
σθε δύναμιν ἐξ ὕψους· ἐξή
γαγε δὲ αὐτοὺς ἔξω· ἕως εἰς
μηθανίαν· ὃς ἐπάρας τὰς
χεῖρας αὐτοῦ, εὐλόγησεν αὐ
τούς· ὃς ἐγένετο ἐν τῷ εὐλο
γεῖν αὐτὸν αὐτοὺς διέστη ἀ
πὰ αὐτῶν, ὃς ἀνεφέρετο εἰς
τὸν οὐνόν· ὃς αὐτοὶ προσκυ
νήσαντες αὐτὸν, ὑπέστρεψα
εἰς ἰλη̅μ̅ μετὰ χαρᾶς μεγά
λης· ὃς ἦσαν διὰ παντὸς
ἐν τῷ ἱερῷ, αἰνοῦντες καὶ
εὐλογοῦντες τὸν θ̅ν̅, ἀμήν ⁘

⁘ τέλ̅ο̅ τὸ κ̅τ̅ λουκᾶν ἐναγγέλιο ⁘

ἀπὸ τοῦ κατὰ ιω εὐαγγελίου·

Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ παρελάβετο ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς· ἰδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς Ἰερουσαλήμ· καὶ τελεσθήσεται πάντα τὰ γεγραμμένα διὰ τῶν προφητῶν τῷ υἱῷ τοῦ ἀνθρώπου· παραδοθήσεται γὰρ τοῖς ἔθνεσιν καὶ ἐμπαιχθήσεται καὶ μαστιγωθήσεται καὶ ἐμπτυσθήσεται· καὶ μετὰ τὸ μαστιγῶσαι ἀποκτενοῦσιν αὐτόν· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται· καὶ αὐτοὶ οὐδὲν τούτων συνῆκαν· καὶ ἦν τὸ ῥῆμα τοῦτο κεκρυμμένον ἀπ' αὐτῶν· καὶ οὐκ ἐγίνωσκον τὰ λεγόμενα· Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἐγγίζειν αὐτὸν εἰς Ἰεριχὼ τυφλός τις ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν προσαιτῶν· καὶ ἀκούσας ὄχλου διαπορευομένου ἐπυνθάνετο τί ἂν εἴη τοῦτο· ἀπήγγειλαν δὲ αὐτῷ ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος παρέρχεται· καὶ ἐβόησεν λέγων· Ἰησοῦ υἱὲ Δαυίδ, ἐλέησόν με· καὶ οἱ προάγοντες ἐπετίμων αὐτῷ ἵνα σιωπήσῃ· ὁ δὲ πολλῷ μᾶλλον ἔκραζεν· υἱὲ Δαυίδ, ἐλέησόν με· σταθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀχθῆναι πρὸς αὐτόν· καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν λέγων· τί θέλεις ποιήσω σοι; ὁ δὲ εἶπεν· κύριε, ἵνα ἀναβλέψω· καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· ἀνάβλεψον· ἡ πίστις σου σέσωκέν σε· καὶ παραχρῆμα ἀνέβλεψεν καὶ ἠκολούθει αὐτῷ δοξάζων τὸν θεόν· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἰδὼν ἔδωκεν αἶνον τῷ θεῷ·

Βαρὺμ κλῆρον· τὸ ζ σὺν μιᾷ δὲ θήκην μέσον καὶ ἡ τοῦ τριλήμβδον· κ ὁ φ· θλη

τοῖς μαθηταῖς· σὺ δὸς αὐτοῖς
φαγεῖν· οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν·
οὐκ ἔστιν ἡμῖν ὧδε εἰ μὴ πέντε
ἄρτοι καὶ δύο ἰχθύες· εἶπεν
αὐτοῖς· φέρετέ μοι αὐτοὺς
ὧδε· καὶ κελεύσας τοὺς ὄχλους
ἀναπεσεῖν ἐπὶ τοῦ χόρτου
λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ
τοὺς δύο ἰχθύας ἀναβλέψας
εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλόγησεν
καὶ κλάσας ἔδωκε τοῖς μα-
θηταῖς τοὺς ἄρτους καὶ οἱ
μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις· καὶ
ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτά-
σθησαν καὶ ἦραν τὸ περισ-
σεῦον τῶν κλασμάτων
δώδεκα κοφίνους πλήρεις·
ἦσαν δὲ οἱ φαγόντες ἄνδρες
ὡσεὶ πεντακισχίλιοι χωρὶς
γυναικῶν καὶ παιδίων· οἱ
οὖν ἄνθρωποι ἰδόντες ὃ
ἐποίησεν σημεῖον ἔλεγον
ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς
ὁ προφήτης ὁ ἐρχόμενος
εἰς τὸν κόσμον· ὁ οὖν
Ἰησοῦς γνοὺς ὅτι μέλλουσιν
ἔρχεσθαι καὶ ἁρπάζειν
αὐτὸν ἵνα ποιήσωσιν
αὐτὸν βασιλέα ἀνεχώρησεν
πάλιν εἰς τὸ ὄρος αὐτὸς
μόνος· ὀψίας δὲ γενομένης
κατέβησαν οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ ἐπὶ τὴν θάλασσαν
καὶ ἐμβάντες εἰς πλοῖον
ἦρχοντο πέραν τῆς θαλάσσης
εἰς Καπερναούμ· καὶ σκοτία
ἤδη ἐγεγόνει καὶ οὔπω
ἐληλύθει πρὸς αὐτοὺς ὁ
Ἰησοῦς· ἡ δὲ θάλασσα
ἀνέμου πνέοντος διεγείρετο·
ἐληλακότες οὖν ὡς σταδίους
εἴκοσι ἢ τριάκοντα θεωροῦσιν
τὸν Ἰησοῦν περιπατοῦντα
ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ
ἐγγὺς τοῦ πλοίου γινόμενον
καὶ ἐφοβήθησαν· ὁ δὲ λέγει
αὐτοῖς· ἐγώ εἰμι μὴ φοβεῖσθε·
ἤθελον οὖν λαβεῖν αὐτὸν εἰς
τὸ πλοῖον καὶ εὐθέως ἐγένετο
ἡ πλοῖον ἐπὶ τῆς γῆς εἰς
ἣν ὑπῆγον· τῇ ἐπαύριον
ὁ ὄχλος ὁ ἑστηκὼς πέραν
τῆς θαλάσσης εἶδον ὅτι
πλοιάριον ἄλλο οὐκ ἦν
ἐκεῖ εἰ μὴ ἓν καὶ ὅτι οὐ
συνεισῆλθεν τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ πλοῖον
ἀλλὰ μόνοι οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ ἀπῆλθον· ἄλλα
πλοιάρια ἦλθεν ἐκ Τιβε-
ριάδος ἐγγὺς τοῦ τόπου
ὅπου ἔφαγον τὸν ἄρτον
εὐχαριστήσαντος τοῦ κυ·
ὅτε οὖν εἶδεν ὁ ὄχλος ὅτι
Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ἐκεῖ οὐδὲ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐνέβησαν
αὐτοὶ εἰς τὰ πλοιάρια καὶ
ἦλθον εἰς Καπερναοὺμ
ζητοῦντες τὸν Ἰησοῦν·
καὶ εὑρόντες αὐτὸν πέραν
τῆς θαλάσσης εἶπον αὐτῷ·
ῥαββί πότε ὧδε γέγονας·
ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς
καὶ εἶπεν· ἀμὴν ἀμὴν
λέγω ὑμῖν ζητεῖτέ με οὐχ
ὅτι εἴδετε σημεῖα ἀλλ'
ὅτι ἐφάγετε ἐκ τῶν ἄρτων
καὶ ἐχορτάσθητε· ἐργάζεσθε
μὴ τὴν βρῶσιν τὴν ἀπολλυ-
μένην ἀλλὰ τὴν βρῶσιν
τὴν μένουσαν εἰς ζωὴν
αἰώνιον ἣν ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου ὑμῖν δώσει·
τοῦτον γὰρ ὁ πατὴρ ἐσφρά-
γισεν ὁ θεός· εἶπον οὖν
πρὸς αὐτόν· τί ποιῶμεν
ἵνα ἐργαζώμεθα τὰ ἔργα
τοῦ θεοῦ· ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς
καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τοῦτό
ἐστιν τὸ ἔργον τοῦ θεοῦ
ἵνα πιστεύητε εἰς ὃν
ἀπέστειλεν ἐκεῖνος· εἶπον
οὖν αὐτῷ· τί οὖν ποιεῖς
σὺ σημεῖον ἵνα ἴδωμεν
καὶ πιστεύσωμέν σοι·
τί ἐργάζῃ· οἱ πατέρες
ἡμῶν τὸ μάννα ἔφαγον
ἐν τῇ ἐρήμῳ καθώς
ἐστιν γεγραμμένον· ἄρτον
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔδωκεν
αὐτοῖς φαγεῖν· εἶπεν οὖν
αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν
ἀμὴν λέγω ὑμῖν οὐ Μωϋσῆς
δέδωκεν ὑμῖν τὸν ἄρτον
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀλλ'
ὁ πατήρ μου δίδωσιν
ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ τὸν ἀληθινόν·
ὁ γὰρ ἄρτος τοῦ θεοῦ
ἐστιν ὁ καταβαίνων
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ
ζωὴν διδοὺς τῷ κόσμῳ·
εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν·
κύριε πάντοτε δὸς ἡμῖν
τὸν ἄρτον τοῦτον· εἶπεν
δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς
ζωῆς· ὁ ἐρχόμενος πρὸς
ἐμὲ οὐ μὴ πεινάσῃ καὶ
ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ μὴ
διψήσῃ πώποτε· ἀλλ'
εἶπον ὑμῖν ὅτι καὶ ἑωράκατέ
με καὶ οὐ πιστεύετε·
πᾶν ὃ δίδωσίν μοι ὁ πατὴρ
πρός με ἥξει καὶ τὸν
ἐρχόμενον πρός με οὐ μὴ
ἐκβάλω ἔξω· ὅτι καταβέβηκα
ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ οὐχ ἵνα
ποιῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν
ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμ-
ψαντός με· τοῦτο δέ ἐστιν
τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός
με ἵνα πᾶν ὃ δέδωκέν μοι
μὴ ἀπολέσω ἐξ αὐτοῦ
ἀλλὰ ἀναστήσω αὐτὸ
ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ·
τοῦτο γάρ ἐστιν τὸ θέλημα
τοῦ πατρός μου ἵνα πᾶς
ὁ θεωρῶν τὸν υἱὸν καὶ
πιστεύων εἰς αὐτὸν ἔχῃ
ζωὴν αἰώνιον καὶ ἀναστήσω
αὐτὸν ἐγὼ ἐν τῇ ἐσχάτῃ
ἡμέρᾳ· ἐγόγγυζον οὖν
οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ
ὅτι εἶπεν· ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος
ὁ καταβὰς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
καὶ ἔλεγον· οὐχ οὗτός ἐστιν
Ἰησοῦς ὁ υἱὸς Ἰωσὴφ οὗ
ἡμεῖς οἴδαμεν τὸν πατέρα
καὶ τὴν μητέρα· πῶς οὖν
λέγει οὗτος ὅτι ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ καταβέβηκα·
ἀπεκρίθη οὖν ὁ Ἰησοῦς
καὶ εἶπεν αὐτοῖς· μὴ
γογγύζετε μετ' ἀλλήλων·
οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν
πρός με ἐὰν μὴ ὁ πατὴρ
ὁ πέμψας με ἑλκύσῃ
αὐτόν· καὶ ἐγὼ ἀναστήσω
αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ
ἡμέρᾳ· ἔστιν γεγραμμένον
ἐν τοῖς προφήταις· καὶ
ἔσονται πάντες διδακτοὶ
θεοῦ· πᾶς ὁ ἀκούσας
παρὰ τοῦ πατρὸς καὶ
μαθὼν ἔρχεται πρός με·
οὐχ ὅτι τὸν πατέρα
ἑώρακέν τις εἰ μὴ ὁ ὢν
παρὰ θεοῦ οὗτος ἑώρακεν
τὸν πατέρα· ἀμὴν ἀμὴν
λέγω ὑμῖν ὁ πιστεύων
ἔχει ζωὴν αἰώνιον·
ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς
ζωῆς· οἱ πατέρες ὑμῶν
ἔφαγον ἐν τῇ ἐρήμῳ τὸ
μάννα καὶ ἀπέθανον·
οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβαί-
νων ἵνα τις ἐξ αὐτοῦ
φάγῃ καὶ μὴ ἀποθάνῃ·
ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν
ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς·
ἐάν τις φάγῃ ἐκ τούτου
τοῦ ἄρτου ζήσεται εἰς
τὸν αἰῶνα· καὶ ὁ ἄρτος
δὲ ὃν ἐγὼ δώσω ἡ σὰρξ
μού ἐστιν ὑπὲρ τῆς τοῦ
κόσμου ζωῆς· ἐμάχοντο
οὖν πρὸς ἀλλήλους
λέγοντες· πῶς δύναται
οὗτος ἡμῖν δοῦναι τὴν
σάρκα φαγεῖν· εἶπεν οὖν
αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν
ἀμὴν λέγω ὑμῖν ἐὰν μὴ
φάγητε τὴν σάρκα τοῦ
υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου καὶ
πίητε αὐτοῦ τὸ αἷμα
οὐκ ἔχετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς·
ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα
καὶ πίνων μου τὸ αἷμα
ἔχει ζωὴν αἰώνιον καὶ
ἐγὼ ἀναστήσω αὐτὸν
ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ·
ἡ γὰρ σάρξ μου ἀληθής
ἐστιν βρῶσις καὶ τὸ αἷμα
μου ἀληθής ἐστιν πόσις·
ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα
καὶ πίνων μου τὸ αἷμα
ἐν ἐμοὶ μένει κἀγὼ ἐν
αὐτῷ· καθὼς ἀπέστειλέν
με ὁ ζῶν πατὴρ κἀγὼ
ζῶ διὰ τὸν πατέρα καὶ
ὁ τρώγων με κἀκεῖνος
ζήσει δι' ἐμέ· οὗτός ἐστιν
ὁ ἄρτος ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
καταβάς· οὐ καθὼς ἔφαγον
οἱ πατέρες καὶ ἀπέθανον·
ὁ τρώγων τοῦτον τὸν
ἄρτον ζήσει εἰς τὸν αἰῶνα·
ταῦτα εἶπεν ἐν συναγωγῇ
διδάσκων ἐν Καπερναούμ·
πολλοὶ οὖν ἀκούσαντες
ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ
εἶπον· σκληρός ἐστιν
ὁ λόγος οὗτος· τίς δύναται
αὐτοῦ ἀκούειν· εἰδὼς δὲ
ὁ Ἰησοῦς ἐν ἑαυτῷ ὅτι
γογγύζουσιν περὶ τούτου
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἶπεν
αὐτοῖς· τοῦτο ὑμᾶς σκαν-
δαλίζει· ἐὰν οὖν θεωρῆτε
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου
ἀναβαίνοντα ὅπου ἦν
τὸ πρότερον· τὸ πνεῦμά
ἐστιν τὸ ζωοποιοῦν ἡ σὰρξ
οὐκ ὠφελεῖ οὐδέν· τὰ ῥήματα
ἃ ἐγὼ λελάληκα ὑμῖν
πνεῦμά ἐστιν καὶ ζωή
ἐστιν· ἀλλ' εἰσὶν ἐξ ὑμῶν
τινες οἳ οὐ πιστεύουσιν·
ἤδει γὰρ ἐξ ἀρχῆς ὁ Ἰησοῦς
τίνες εἰσὶν οἱ μὴ πιστεύ-
οντες καὶ τίς ἐστιν ὁ
παραδώσων αὐτόν· καὶ
ἔλεγεν· διὰ τοῦτο εἰρήκειν
ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς δύναται
ἐλθεῖν πρός με ἐὰν μὴ
ἦ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ
πατρός· ἀπὸ τούτου πολλοὶ
ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ
ἀπῆλθον εἰς τὰ ὀπίσω
καὶ οὐκέτι μετ' αὐτοῦ
περιεπάτουν· εἶπεν οὖν
ὁ Ἰησοῦς τοῖς δώδεκα·
μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε
ὑπάγειν· ἀπεκρίθη οὖν
αὐτῷ ὁ Σίμων Πέτρος·
κύριε πρὸς τίνα ἀπελευ-
σόμεθα· ῥήματα ζωῆς
αἰωνίου ἔχεις καὶ ἡμεῖς
πεπιστεύκαμεν καὶ ἐγνώκα-
μεν ὅτι σὺ εἶ ὁ ἅγιος
τοῦ θεοῦ· ἀπεκρίθη αὐτοῖς
ὁ Ἰησοῦς· οὐκ ἐγὼ ὑμᾶς
τοὺς δώδεκα ἐξελεξάμην
καὶ ἐξ ὑμῶν εἷς διάβολός
ἐστιν· ἔλεγεν δὲ τὸν
Ἰούδαν Σίμωνος Ἰσκαριώτου
οὗτος γὰρ ἔμελλεν παρα-
διδόναι αὐτὸν εἷς ὢν ἐκ
τῶν δώδεκα· καὶ μετὰ
ταῦτα περιεπάτει ὁ Ἰησοῦς
ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ· οὐ γὰρ
ἤθελεν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ
περιπατεῖν ὅτι ἐζήτουν
αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖ-
ναι· ἦν δὲ ἐγγὺς ἡ ἑορτὴ
τῶν Ἰουδαίων ἡ σκηνοπηγία·

✝

τοῦ κατὰ ἰω̅ ἐυαγγελίου
τὰ κεφάλαια :

ᾱ περὶ τοῦ ἐν κανᾶ γάμου :
β̅ περὶ τῶν ἐκβληθέντων ἐκ
τοῦ ἱερου :
γ̅ περὶ τοῦ νικοδήμου :
δ̅ ζήτησις περὶ καθαρκῶν :
ε̅ περὶ τῆς σαμαρείτιδος :
ϛ̅ περὶ τοῦ βασιλικοῦ :
ζ̅ περὶ τοῦ τριακοντα οκτω
ἐτη ἐχοντος ἐν τῇ ἀσθενείᾳ :
η̅ περὶ τῶν πέντε ἄρτων καὶ
τῶν δύο ἰχθύων :
θ̅ περὶ τοῦ ἐν θαλάσσῃ περιπατ
ι̅ περὶ τοῦ ἐκγεννητ τυφλοῦ
ια̅ περὶ λαζάρου :
ιβ̅ περὶ τῆς ἀλειψάσης τὸν κν̅ τ
μύρῳ :
ιγ̅ περὶ ὧν εἶπεν ἰούδας :
ιδ̅ περὶ τοῦ ὄνου :
ιε̅ περὶ τῶν προσελθόντων
ἑλλήνων :
ιϛ̅ περὶ τοῦ νιπτῆρος :
ιζ̅ περὶ τοῦ παρακλήτου :

ἰη̅ ⲡⲉⲣⲓⲡⲏⲥⲁⲓⲡⲏⲥⲉⲱⲥⲧⲟⲩⲕⲩ
ⲣⲓⲁⲕⲟⲩⲥⲱⲙⲁⲧⲟⲥ

ἐπιγραμμα εἰς ἀγεωνιω
τ̅ ἐυαγγελιστὴν ϛ θεολόγου

Βρονῆς τὸν υἱὸν. Τίς βροτῶν
μὴ θαυμάσει ⁘
Ἀεὶ γὰρ οὗτος ὡς ἐν ἀρχῇ τὸν
λόγον ⁘
Τῷ πρὶ δεικνῦς. καὶ πρὶν
οὐσιωμένον ⁘
Πάλιν τὸν αὐτὸν γηγενῆ
πεφυκότα ⁘
Τρανοῖ θεουργὸν. ϛ παθητὸν
σαρκίω ⁘

ΤΗ ΑΓΙΚ ΜΚ ΒΤΟΥΠΑ C

ΕΥΚΤΙΩΑΝΝΗΝ

[illegible]

αὐτὸ οὐ κατέλαβ. ἐγένετο
β Ἀνῶς ἀπεσταλμένος παρὰ θῦ
ὄνομα αὐτῶ ἰωάννης· οὗτος
ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν ἵνα μαρ
τυρήσῃ περὶ τοῦ φωτ. ἵνα
πάντ πιστεύσῃ διὰ αὐτοῦ·
οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς. ἀλλ' ἵ
να μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φω
τ. ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν
Ὁ φωτίζει πάντα ἀνῶν ἐρχόμε
νον εἰς τὸν κόσμον· ἐν τῷ κό
σμῳ ἦν· καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγέ
νετο. καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω·
λ εἰς τὰ ἴδια ἦλθε. καὶ οἱ ἴδιοι
αὐτὸν οὐ παρέλαμον· ὅσοι δὲ
λαμον αὐτ. ἔδωκ αὐτοῖς ἐξου
σίαν τέκνα θῦ γενέσθαι. τοῦ πι
στεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ· οἱ
οὐκ ἐξαίματ. οὐδὲ ἐκ θελήματ
σαρκὸς· οὐδὲ ἐκ θελήματ ἀν
δρ. ἀλλ' ἐκ θῦ ἐγεννήθησαν·
ε Καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο. καὶ ἐσκήν
σεν ἐν ἡμῖν· καὶ ἐθεασάμεθα τ
δόξαν αὐτοῦ· δόξαν ὡς μονογε
νοῦς παρὰ πρὸς πλήρης χάριτ

ς κ̀ ἀληθεῖ· ἰωάννης μαρτυ
α ρεῖ περὶ αὐτοῦ. κ̀ κέκραγε λέγ·
οὗτο ἦν ὁ μὲν εἶπ. ὁ ὀπίσ μου ἐρ
χόμενος. ἐμπροσθ μου γέγονε,
ζι ὅτι πρ τ μου ἦν· ς ἐκ τοῦ πλη
ρώματο αὐτοῦ ἡμεῖς πδν τ ἐ
λαμομ ς χάρ ἀν τὶ χάριτο· ὅτι
ὁ νόμος διὰ μωσέως ἐδόθη· ἡ
χάρις κ̀ ἡ ἀλήθεια διὰ ἰυ χυ ἐγέ
ηι μετο· ε τ θν, οὐδεὶς ἑώρακε
πώποτε· ὁ μονοιενὴς υἱὸς ὁ
ὢν εἰς τ κόλπ τοῦ πρ, ἐκεῖ
θι νος ἐξηγήσατο· ς αὐτ ἐστὶν ἡ
μαρτυρία τοῦ ἰωάννου ὅτε ἀ
πέστειλαν οἱ ἰουδαῖοι ἐξ ἱερο
σολύμ ἱερεῖς ς λευϊτ· ἵνα
ἐρωτήσ σ αὐτ σὺ τίς εἶ· ς ὡ
μολόγησε κ̀ οὐ κήρνήσατο· κ̀
ὡμολόγησεν ὅτι οὐκ εἰμὶ ἐγὼ
ὁ χσ· κ̀ ἠρώτησ αὐτ· τί οὖν
ἠλίας εἶσύ; ς λέγει· οὐκ εἰμί·
ὁ προφήτ εἶσύ; ς ἀπεκρίθη·
οὐ· εἶπ οὖν αὐτ· τίς εἶ, ἵνα
ἀπόκρισιν δ μ τοῖς πεμ
ψασιν ἡμᾶς· τί λέγεις περὶ
σεαυτοῦ·

ἔφη· ἀνὼ φνὴ βοῶν τὸ ἐν τῇ
ἐρήμῳ· εὐθύνατε τὰ ὁ δὲ κυκα
θὼς εἶπε ἡσαΐας ὁ προφήτ.
Καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι ἦσαν ἐκ
τῶν φαρισαίων· καὶ ἠρώτησ
αὐτὸν καὶ εἰπὲ αὐτ· τί οὖν μαπτί
ζεις εἰ σὺ οὐκ εἰ ὁ χ̅σ̅· οὔτε ἠλί
οὔτε ὁ προφήτ· ἀπεκρίθη
Αὐτοῖς ὁ ἰωάννης λέγ· ἐγὼ μα
πτίζω ἐν ὕδατι· μέσος ὑμῶν ἐ
στηκεν ὃν ὑμῶν οὐκ οἴδατε· αὐ
τὸ ἐστιν ὁ ὀπίσ μου ἐρχόμενος,
ὃς ἔμπροσθεν μου γέγον· οὗ ἐ
γὼ οὐκ εἰμὶ ἄξιο ἵνα λύσ αὐτ τὸ
ἱμάντα τοῦ ὑποδήματο·
Ταῦτα ἐν μηθανίᾳ ἐγένετο πέρ Τ
τοῦ ἰορδάνου· ὅπου ἦν ἰωάν
νης μαπτίζων· τῇ ἐπαύ
ριον μλέπει ἰωάννης τὸν ἰν ἐρ
χόμενον πρὸ αὐτ καὶ λέγει· ἴδε ὁ
ἀμνὸς τοῦ θυ ὁ αἴρων τὰ ἁμαρ
τίαν τοῦ κόσμου· οὗτο ἐστι πὲ
Οὐ ἐγὼ εἶπε· ὀπίσ μου ἐρχεταί ἀ
νὴρ· ὃς ἔμπροσθεν μου γέγονεν
ὅτι πρῶτο μου ἦν· κἀγὼ οὐ

κὴ δεῖν αὐτ̃· ἀλλ' ἵνα φανε
ρ̃θῆ τ̃ ἰηλ̃· Διατοῦτο ἦθο
ν̃ ὠ̃ ἐν τ̃ ὕδατι μαπτίζων·
Καὶ ἐμαρτύρησ̃ ἰωάννησ λέγ Κ
ὅτι τεθέαμαι τὸ πν̃ᾶ κατα
μαῖνον ὡσεὶ περιστερ̃ ἐξ οὐ
ρανοῦ, ὡς ἐμεῖν ἐπ' αὐτ̃· κα
γ̃ οὐκ ἤδ' αὐτ̃· ἀλλ' ὁ πέμ
ψάσ με μαπτίζειν ἐν ὕδατι Α
ἐκεῖνος μοι ἐ̃ πεν· ἐφ' ὃν ἂν
ἴδῃς τὸ πν̃ᾶ καταμαῖνο
κ̀ μένον ἐπ' αὐτ̃, οὗτ' ἔστιν ὁ
μαπτίζων ἐν πν̃ι ἁγίω· κα
γ̃ ἑώρακα κ̀ μεμαρτύρηκα, ε̃
ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ θῦ· τ
Τῇ ἐπαύριον πάλιν εἱ τήκει
ὁ ἰωάννησ· ὡς ἐκ τ̃ μαθητ̃
αὐτοῦ δύο, κ̀ ἐμαλέψ τ̃ ἰῦ
περιπατοῦντι λέγει· ἴδε
ὁ ἀμν̃ τοῦ θῦ· κ̀ ἤκουσ̃ αὐτοῦ
οἱ δύο μαθηταὶ λαλοῦντ̃· κ̀
ἠκολούθησ̃ τ̃ ἰῦ· τραφεὶς
δὲ ὁ ἰσ̃ κ̀ θεασάμ̃ αὐτ̃ ἀκολου
θοῦντ̃, λέγει αὐτ̃· τίζητε
τε· οἱ δὲ ἐ̃ π̃ αὐτ̃· ῥαμμί· ὁ

B111

μέσταιερμηνεύομεν διδάσκα
λε, πούμεν· λέγει αὐτοῖς· ἔρχε
σθε καὶ ἴδετε· ἦλθε καὶ εἶδον πῦ
μένει, καὶ παρ' αὐτοῖς ἔμειναν τὴν
ἡμέραν ἐκείνην· ὥρα ἦν ὡσ
δεκάτη· ἦν ἀνδρέας ὁ ἀδελ
φὸς σίμωνος πέτρου· εἷς ἐκ τῶν
ιζ δύο τῶν ἀκούσαντα παρὰ ἰωάννου
α καὶ ἀκολουθησάντα αὐτοῖς· εὑρί
C κει οὗτος πρῶτος τὸν ἀδελφὸν
τὸν ἴδιον σίμωνα· καὶ λέγει αὐτοῖς·
εὑρήκαμεν τὸν μεσίαν, ὃ ἐστιμε
θερμηνευόμενον χρ̄σ̄· καὶ ἤγα
γεν αὐτὸν πρὸς τὸν ἰν· ἐμιμέλ
δὲ αὐτοῖς ὁ ἰσ̄ εἶπε· σὺ εἶ σίμων
ὁ υἱὸς ἰωνᾶ· σὺ κληθήσῃ κη
φᾶς, ὃ ἑρμηνεύεται πέτρος· ε
ιη τ ἡ ἐπαύριον ἠθέλησε ὁ ἰσ̄ ἐξελ
ι θ̄ εἰς τὴν γαλιλαίαν, καὶ εὑρίσκει
φίλιππον καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ ἰσ̄· ἀ
κολούθει μοι· ἦν δὲ ὁ φίλιππος
ἀπὸ μηθσαϊδᾶ, ἐκ τῆς πόλεως
ἀνδρέου καὶ πέτρου· εὑρίσκει
φίλιππος τὸν ναθαναὴλ καὶ λέγει
αὐτοῖς· ὃν ἔγραψε μωσῆς ἐν τῷ

μομ̃ς οἱ ιπ̃ο φλ̃ται. ὑρικα
μ̃ιμ̃ τ̃ λομ τοῦ ιω̃ σκ̃φ̃ τ̃ ἀ
πομαʒαρ̃ε. ὡς ειπ̃ αὐ̃ μα
θαμαηλ. ὅκμαʒαρ̃ε δυ̃μαι
τ̃ ἀπαθ̃ εἶμαι; λ̓ ἀλ̓ αὐ̃ φι
λ̃ιππ̃. ὑρχουκ̃ ἴδε. ἀδαεμ
ὁ ιω̃ τ̃ μαθαμαηλ ὑρχόμ̃ενομ
πρ̃ὸ αὐ̃. ὡς ἀλ̓ ἠθ̃ε ἰδ̃ιαυτοῦ.
ἰδ̃ι ἀληθ̃ῶς ἰσρ̃αηλ̃ίτ̃ης. ἐμ ᾧ
δόλος οὐ λ̃ίκει. λ̓ ἀλ̓ αὐ̃ μαθα
μαηλ. πρ̃ό θεμ̃ε μ̃ιμ̃ σκ̃ῆ̃ψ̃ις.
λ̓ ἀπ̃ε θ̃ε ρ̃ιθ̃ι ω̃ κ̃ ειπ̃ αὐ̃ τ̃ῷ. πρ̃ὸ
τοῦ σ̃ε φ̃ίλ̃ι ω̃ σομ φ̃ῶ μ̃ῆ σαι
ὁμ̃ ταυ̃τὸν τ̃ συκ̃ημ̃ εἰ δομ σ̃ε.
ἀπ̃ε θ̃ε ρ̃ίθ̃η μ̃ αθαμαηλ ὡς λ̓ ἀλ̓ ε̃ι
αὐ̃. ε̃ρ̃ωμ̃ῖ. συ̃ εἶ ὁ λ̃ὸς τοῦ
θ̃υ̃. σὺ δ̓ ὁ ω̃ σ̃ὰ τοῦ ἰ̃ηλ̓.
λ̓ ἀπ̃ε θ̃ε ρ̃ίθ̃η ω̃ κ̃ εἶ π̃ αὐ̃. ὁ̓ τι
εἰ ω̃ σομ ὡς εἶ δομ σ̃ε ὑπ̃ο λ̃ε ἀ̃ῖ
τ̃ συκ̃η σ̃ε ἀλ̓ ἡ ἀ̃ῖ τ̃ ἐ; μ̃ὴ ʒω̃ ἶ̃χ
τ̃ ὁ̓ τ̃ει. ὡς λ̓ ἀλ̓ αὐ̃. ἀμ̃ὴ μ̃ὶ λ̓ ε̃γ̃ω̃ ὑ̃μ̃ῖ̃ν. ἀπ̃ αρ̃τι ὁ̓ ψ̃ε σθ̃ε τὸ
ὁρ̃ᾶ̃ν τ̃ὸν υ̃ἱ̃ὸν τ̃οῦ ἀ̃ν̃θ̃ρ̃ω̃π̃ου ἐ̃ρ̃χ̃ό̃μ̃ε̃ν̃ο̃ν̃ ἐ̃π̃ὶ̃ τ̃ῆ̃ς̃ δ̃ε̃ξ̃ι̃ᾶ̃ς̃
δ̃υ̃ν̃ά̃μ̃ε̃ω̃ς̃ τ̃οῦ θ̃ε̃ο̃ῦ̃ κ̃α̃ὶ̃ ἐ̃π̃ὶ̃ τ̃ῶ̃ν̃ ν̃ε̃φ̃ε̃λ̃ῶ̃ν̃ τ̃οῦ̃ ο̃ὐ̃ρ̃α̃ν̃οῦ̃.

B 1111

Κ ταμιεθναλεων. Τοτε η ολως
συνεκρηνισαν η καλουμενη
ουσα αρχη. ταυτην δυο ποσο
η αρχην η σημερον ομοιως δημο
μαντησταλιλαιαν. ὡς δηλονοτι
η δοξαμαυτου. κ δυο ιερεας ω
η οι μαθηταιαυτου. μετα
τουτο λεγει δευτερον κ παραβο
λην. αυτοις κ λεγει αυτοις. κ οι αγρ
φοι αυτου. κ οι μαθηται αυτου.
κ ειπεν παραβολην ταυτην αυτοις
και λεγω ημιν τοις εκ περιτομης
ιουδαιοις τοις πιστευσασιν εις
κ αμπελων ανθρωπος ην οικοδε
σποτης ος εφυτευσεν αμπελω
να εν τω ιδιω αγρω. κ φραγμον
αυτω περιεθηκεν. κ ωρυγα εν
αυτω ωκοδομησεν. κ πυργον
οικοδομησεν. κ εξεδετο αυτον
γεωργοις. κ απεδημησεν. ὡς
δηλονοτι ο θεος ο κτισας τον
κοσμον. κ τον ανθρωπον εν αυτω
κ τον νομον δους τοις ιουδαιοις
κ τους προφητας αποστειλας
κ τον ιδιον υιον εν τω κοσμω
παραγενομενον. ὡς δηλονοτι
ο κυριος ημων ιησους χριστος
ο τον ιδιον αγρον τουτεστι
τον κοσμον. κ τον αμπελωνα
τουτεστι τον ιουδαικον λαον
κ τον φραγμον τουτεστι τον
νομον. κ τον πυργον τουτεστι
τον ναον. κ την ωρυγα τουτε
στι το θυσιαστηριον. κ τους
γεωργους τουτεστι τους αρ
χιερεις. κ τους γραμματεις
κ τους πρεσβυτερους. κ τους
λοιπους αρχοντας του λαου.
κ απεδημησεν. ὡς δηλονοτι
ο κυριος ημων ιησους χριστος
ανελθων εις τους ουρανους
μετα την αναστασιν αυτου
εκ νεκρων. ὡς δηλονοτι ο κυ
ριος ημων ιησους χριστος
ανελθων εις τους ουρανους
μετα την αναστασιν αυτου
εκ νεκρων. ὡς δηλονοτι ο κυ

730
B 11111

κβ ι Ἐμνήσθησαν δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
ὅτι γεγραμμένον ἐστὶν, ὁ ζῆλος
τοῦ οἴκου σου καταφάγεταί με.
κτ ι ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ Η
εἶπον αὐτῷ· τί σημεῖον δεικνύ
κδ ι εις ἡμῖν ὅτι ταῦτα ποιεῖς·
Ἀπεκρίθη ἰσ καὶ ἀπ αὐτ· λύσα
τε τὸν ναὸν τοῦτον, καὶ ἐν τρισὶν
ἡμέραις ἐγερῶ αὐτόν· εἶπο
οὖν οἱ Ἰουδαῖοι· τεσσαράκοντα
καὶ ἐξ ἔτεσιν ὠκοδομήθη ὁ ναὸς
οὗτος, καὶ σὺ ἐν τρισὶν ἡμέραις Ο
ἐγερεῖς αὐτόν; ἐκεῖνος δὲ ἔλε
γε περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ σ̄ ματο
αὐτοῦ· ὅτε οὖν ἠγέρθη ἐκνε
κρῶν, ἐμνήσθησαν οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ ὅτι τοῦτο ἔλεγε· καὶ ἐπί
στευσ τῇ γραφῇ καὶ τῷ λόγῳ ὡ ἀπ
ὁ ἰσ· ε ὡς δὲ ἦν ἐν τῷ ἱερουσο
λύμοις ἐν τῷ πάσχα ἐν τῇ ἑορ Ι
τῇ, πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸ ὄνο
μα αὐτοῦ, θεωροῦν τῶν αὐτοῦ
τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει· αὐτὸς δὲ ὁ
ἰσ οὐκ ἐπίστευεν ἑαυτὸν αὐτοῖς·
διὰ τὸ αὐτὸν γινώσκειν πάντας·

Καὶ ὅτι οὐ χρείαν εἶχ ἵνα τίς Θ
μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ ἀνοῦ. αὐ
τὸ γὰρ ἐγίνωσκε τί ἦν ἐν τῷ ἀνῷ.
Ἦν δὲ ἀνὸς ἐκ τῶν φαρισαῖ, νικόδη
μ ὀνομα αὐτῷ ἀρχῶν τῶν ἰουδαίων.
οὗτος ἦλθε πρὸς αὐτὸν νυκτὸς καὶ εἶ
πε αὐτῷ. ῥαμμί· οἴδαμεν ὅτι ἀ Α
πὸ θῦ ἐλήλυθε διδάσκαλος.
οὐδεὶς γὰρ ταῦτα τὰ σημεῖα δύνα
ται ποιεῖν ἃ σὺ ποιεῖς. ἐὰν μὴ
ἦ ὁ θῦ μετ' αὐτοῦ. ἀπεκρίθη
Ὁ ἰς καὶ εἶπε αὐτῷ· ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι.
ἐὰν μή τις γεννηθῇ ἄνθ, οὐ δύ
ναται ἰδεῖν τὴν μασιλείαν τοῦ θῦ.
λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ νικόδημος· πῶς
δύναται ἀνὸς γεννηθῆναι γέρ
ων· μὴ δύναται εἰς τὴν κοιλίαν
τῆς μρὸς αὐτοῦ δεύτερον εἰς ἐλθεῖν
καὶ γεννηθῆναι; ἀπεκρίθη
Ἰ ς· ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι· ἐὰν μή Λ
τις γεννηθῇ ἐξ ὕδατος καὶ πνῦς,
οὐ δύναται εἰς ἐλθεῖν εἰς τὴν μασι
λείαν τοῦ θῦ· τὸ γεγεννημέ
νον ἐκ τῆς σαρκὸς, σάρξ ἐστι; καὶ
τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ πνῦς,

πνᾶ ἐστί· μὴ θαυμάσῃς ὅτι εἶ
πόνσοι, δεῖ ὑμῶν τεννηθῆναι ἄν-
θεν· τὸ πνᾶ ὅπου θέλει πνεῖ·
καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις·
ἀλλ' οὐκ οἶδας πόθεν ἔρχεται καὶ πῦ
πάγει· οὕτως ἐστὶ πᾶς ὁ τε
τεννημένος ἐκ τοῦ πνῶς· ἀπε-
κρίθη νικόδημος καὶ εἶπεν αὐτῶ· πῶ
δύνατα ταῦτα τενέσθαι; ἀ-
πεκρίθη ἰσ καὶ εἶπεν αὐτῶ· σὺ εἶ ὁ δι-
δάσκαλος τοῦ ἰηλ καὶ ταῦτα ἀγνι-
ώσκεις; ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι·
ὅτι ὃ οἴδαμεν λαλοῦμεν· καὶ ὃ ἑωρά-
καμεν μαρτυροῦμεν· καὶ τὴν μαρτυρί-
ἡ μῶν οὐ λαμβάνετε· εἰ τὰ ἐπι-
γεία εἶπε ὑμῖν καὶ οὐ πιστεύετε,
πῶς ἐὰν εἴπω ὑμῖν τὰ ἐπουρνία
πιστεύσητε· ε̅ τ̅ : ἀρ̅ς̅ ὃ δ̅ ἀ̅
Ναυεμηκεῖς τὸν οὐ νόν, εἰ μὴ ὁ
ἐκ τοῦ οὐ νοῦ καταμὰς ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνοῦ ὁ ὢν ἐν τῷ οὐ νῷ· καὶ
καθὼς μωσῆς ὕψωσε τὸν ὄφιν ἐ-
τῇ ἐρήμῳ, οὕτως ὑψωθῆναι
δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνοῦ· ἵνα πᾶς
ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπολη-
ται.

ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον. ε̅ τ̅ ἀρχ̅ ι̅

Τοσ γὰρ ἠγάπησ ὁ θ̅ς̅ τ̅ κόσμον. Π
ὡς τὸ τ̅ υἱὸν αὐτοῦ τ̅ μονοτε
νῆ ἔδωκ· ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων
εἰς αὐτ̅ μὴ ἀπόληται. ἀλλ' ἔχῃ
ζωὴν αἰώνιον. ε̅ τ̅ οὐ γὰρ ἀπέστει
λεν ὁ θ̅ς̅ τ̅ υἱὸν αὐτοῦ εἰς τ̅ κό
σμον ἵνα κρίνῃ τ̅ κόσμ̅. ἀλ
λ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσμ̅ δι' αὐτοῦ. ε̅ τ̅
Ὁ πιστεύων εἰς αὐτ̅ οὐ κρίνεται. Π
ὁ δὲ μὴ πιστεύων ἤδη κέκριται.
ὅτι μὴ πεπίστευκ εἰς τὸ ὄνομα
τοῦ μονοτενοῦς υἱοῦ τοῦ θ̅υ̅.
αὐτὴ δέ ἐστιν ἡ κρίσις. ὅτι τὸ φ̅ῶ
ἐλήλυθεν εἰς τ̅ κόσμ̅. καὶ ἠγά
πησ οἱ ἄνοι μᾶλλον τὸ σκότ̅,
ἢ τὸ φ̅ῶς. ἦν γὰρ πονηρὰ αὐτ̅
τ̅ ἔργα. πᾶς γὰρ ὁ φαῦλα πρᾶσ
σων. μισεῖ τὸ φ̅ῶς. καὶ οὐκ ἔρ Η
χεται πρὸς τὸ φ̅ῶς. ἵνα μὴ ἐ
λεγχθῇ τ̅ ἔργα αὐτοῦ. ὁ δὲ
ποιῶν τ̅ ἀλήθειαν ἔρχεται πρὸ
τὸ φ̅ῶς. ἵνα φανερωθῇ αὐτοῦ
τὰ ἔργα ὅτι ἐν θ̅ῷ ἐστιν εἰργασ
μένα. ε̅ τ̅ μετὰ ταῦτα ἦλθε

οἱ σ̄ κοὶ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐς τὴν
δαίαν γῆν· ϛ ἐκεῖ διέτριβε με
κε τ ταῦτ̄ ϛ ἐμάπτιζεν· ἦν δὲ ϛ
Ἰ ωάννης μαπτίζων ἐν αἰνὼν ἐν
γὺς τοῦ σαλήμ, ὅτι ὕδατα
κϛ δ πολλὰ ἦν ἐκεῖ· ϛ παρεγίνοντο
τὸ κ ἐμαπτίζοντο· οὔπω
γὰρ ἦν μεμλημένος εἰς τ̄ φυ
κζ ι λακὴν ὁ ἰωάννης· ἐγένετο
Ὁ μυζητησις ἐκ τ̄ μαθητ̄ ἰω
άννου μετὰ ἰουδαίου περὶ κα
θαρισμοῦ· ϛ ἦλθ̄ πρὸ τ̄ ἰωάννη
κ εἰπὸν αὐτ̄· ῥαμμί· ὃς ἦν
μετὰ σοῦ πέραν τοῦ ἰορδάνου·
ὦ οὐ μεμαρτύρηκ· ἰ δὲ οὗτος
μαπτίζει· ϛ πάν τ̄· ἔρχον τ̄
πρὸς αὐτ̄· ἀπεκρίθη ἰωάν
νης κ εἶπεν· οὐ δύναται ἄνθρ̄
λαμμάν οὐ δὲν· ἐὰν μὴ ἦ δε
κη α δομένον αὐτ̄ ἐκ τοῦ οὐ ὑνοῦ·
Ἀ ποὶ ὑμεῖς μοι μαρτυρεῖτε ὅ
τι εἶπον οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ χ̄ ἀλ
κθ ι λ ὅτι ἀπεταλμένος εἰμὶ ἐμπρο
σθ̄ ἐκείνου· ὁ ἔχων τ̄ νύμ
φην νυμφίος ἐστίν· ὁ δὲ φίλος

ε ⁘ πε τε σαμαρείτιδος ⁘

Καὶ μαπτίζει ἡ οἰωδίνι, καί
τοι γε ἰς αὐτὸ οὐκ ἐμάπτιζεν
ἀλλ' οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. ἀφῆ
κε τὴν ἰουδαίαν καὶ ἀπῆλθεν εἰς
λβ τὴν γαλιλαίαν· ἔδει δὲ αὐτὸν διέρ
ζ χεσθαι διὰ τῆς σαμαρείας· ἔρ
ε λγ Χεται οὖν εἰς πόλιν τῆς σαμαρείας
ι λεγομένην συχὰρ πλησίον τοῦ
χωρίου· ὃ ἔδωκεν ἰακὼβ ἰω
σὴφ τῷ υἱῷ αὐτοῦ· ἦν δὲ ἐκεῖ πη
γὴ τοῦ ἰακώβ· ὁ οὖν ἰς κεκο
πιαμὼς ἐκ τῆς ὁδοιπορίας ἐ
καθέζετο οὕτως ἐπὶ τῇ πηγῇ
ὥρα ἦν ὡσεὶ ἕκτη· ἔρχεται γυ
Ηὴ ἐκ τῆς σαμαρείας, ἀντλῆσαι ὕδωρ
λέγει αὐτῇ ὁ ἰς· δός μοι πεῖν· οἱ γὰρ
μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπεληλύθεισα
εἰς τὴν πόλιν, ἵνα τροφὰς ἀ
γοράσῃσι· λέγει οὖν αὐτῷ ἡ γυνὴ
Ησαμαρεῖτις· πῶς σὺ ἰουδαῖος
ὢν παρ' ἐμοῦ πιεῖν αἰτῶν, οὔσ
γυναικὸς σαμαρείτιδος· οὐ γὰρ
συγχρῆται ἰουδαῖοι σαμαρείταις
ἀπεκρίθη ἰς καὶ εἶπεν αὐτῇ· εἰ ἦ
δεῖ τὴν δωρεὰν τοῦ θυ· ὅστις

ιη'

περὶ τοῦ βασιλικοῦ

Τὰς δ' ὁ ἡμέρας ἐξῆλθεν ἐκεῖ-
θεν. καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν Γα-
λιλαίαν· αὐτὸς γὰρ ὁ ἰσ̄ ἐμαρτύ-
ρησεν. ὅτι προφήτης ἐν τῇ
ἰδίᾳ πρίδι τιμὴν οὐκ ἔχει·
Ὅτε οὖν ἦλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.
ἐδέξαντο αὐτὸν οἱ Γαλιλαῖοι·
πάντα ἑωρακότες ἃ ἐποίη-
σεν ἐν ἱεροσολύμοις ἐν τῇ ἑορ-
τῇ· καὶ αὐτοὶ γὰρ ἦλθον εἰς τὴν
ἑορτήν· ἦλθεν οὖν πάλιν
Ὁ ἰσ̄ εἰς τὴν κανὰ τῆς Γαλιλαίας.
ὁ που ἐποίησε τὸ ὕδωρ οἶνον·
Καὶ ἦν τίς βασιλικὸς οὗ ὁ υἱὸς
ἠσθένει ἐν καπερναούμ· οὗτο
ἀκούσας ὅτι ἰσ̄ ἥκει ἐκ τῆς ἰου-
δαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἀπῆλ-
θε πρὸς αὐτὸν καὶ ἠρώτω αὐτὸ
ἵνα καταμῇ κ' ἰάσηται αὐτοῦ
τὸν υἱόν· ἐμέλλεται ἀποθνή-
σκειν· εἶπεν οὖν ὁ ἰσ̄ πρὸς αὐτὸν·
Ἐὰν μὴ σημεῖα κ' τέρατα ἴδητε
οὐ μὴ πιστεύσητε; λέγει πρὸς αὐτὸν
ὁ βασιλικός· κε̄. κατάμηθι
πρὶν ἀποθάν τὸ παιδίον μου·

ἀρατ̅ τ̅ πράμματ· ἀπεκρίθ̅ αὐ-
τοῖς· ὁ ποιήσας με ὑγιῆ ἐκεῖ-
νός μοι ἔτ̅· ἄρον τ̅ πράμματ̅
σου κ̅ περιπάτει· ὁ τ̅ ἰαθεὶς οὐ
κ̅ ἤδειτις ἔτιν· ὁ γὰρ ἰσ̅ ἐξένευ-
σ̅ ὄχλου ὄντο ἐν τ̅ τόπ̅· μετὰ
Τ αῦτα, εὑρίσκει αὐτ̅ ὁ ἰσ̅ ἐν τ̅ ἱερ̅·
καὶ ἔτ̅ αὐτ̅· ἰδὲ ὑγιὴς γέγον-
μὴ κέτι ἁμάρτα με ἵνα μὴ χεῖρο
τίσοι γένηται· ἀπῆλθ̅ ὁ ἀνὸς
κ̅ ἀνήγγειλε τοῖς ἰουδαίοις, ὁ
τι ἰσ̅ ἔτιν ὁ ποιήσ̅ αὐτ̅ ὑγιῆ· ε̅ τ̅
κ̅ διὰ τοῦτο ἐδίωκ τ̅ ἰν̅ οἱ ἰου-
δαῖοι κ̅ ἐζήτουν αὐτ̅ ἀποκτεῖ-
ναι ὅτι ταῦτα ἐποίει ἐν σαβμάτ̅·
λθ̅ ι̅ ιχ̅ ἀρ̅ ὁ τ̅ ἰσ̅ ἀπεκρίνατο αὐτοῖς·
Ο πήρ μου ἕως ~~[illegible]~~
κ̅ ἀπὸ ἐργάζομαι· διὰ τοῦτο
ὁ μυμάλλον ἐζήτουν αὐτ̅ οἱ ἰου-
δαῖοι ἀποκτεῖναι· οὐ μόνον ἐ-
λυετὸ σάμματ̅· ἀλλὰ κ̅ πρᾶ
ἰδιον ἔλεγε τ̅ θν̅· ἴσον ἑαυτὸ
ποιῶν τῷ θῷ· ἀπεκρίνατο
Ο μυ ὁ ἰσ̅ κ̅ ἔτ̅ αὐτ̅· ἀμὴν ἀμὴ
λέγω ὑμῖν, οὐ δύναται ὁ υἱὸς ποι

f38

111

ὁ πηρ ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ, οὕτω
ἔδωκε καὶ τῷ υἱῷ, ζωὴν ἔχειν ἐν
ἑαυτῷ· καὶ ἐξουσίαν ἔδωκε αὐτῷ,
καὶ κρίσιν ποιεῖν· ὅτι υἱὸς ἀνθρώπου
ἐστί. μὴ θαυμάζετε τοῦτο· ὅ
τι ἐρχεταιώρα. ἐν ἡ πάντες οἱ
ἐν τοῖς μνημείοις ἀκούσονται
τῆς φωνῆς αὐτοῦ· καὶ ἐκπορεύσονται
οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες, εἰς ἀ
νάστασιν ζωῆς· οἱ δὲ τὰ φαῦλα
πράξαντες εἰς ἀνάστασιν κρίσεως.
οὐ δύναμαι ἐγὼ ποιεῖν ἐμαυτοῦ
οὐδέν. ἀρ καθὼς ἀκούω κρίνω,
καὶ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ δίκαιά ἐστι.
Ο τι οὐ ζητῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν, ἀλ
λὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαν
τός με ε πρός. ἐὰν γὰρ ἐγὼ μαρ
τυρῶ περὶ ἐμαυτοῦ, ἡ μαρτυ
ρία μου οὐκ ἐστιν ἀληθής· ἀλλ
ὅ ἐστιν ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμοῦ.
καὶ οἶδα ὅτι ἀληθής ἐστιν ἡ μαρ
τυρία ἣν μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ
ἡμεῖς ἀπεστάλκατε πρὸς ἰωάνν.
καὶ μεμαρτύρηκε τῇ ἀληθείᾳ.
ἐγὼ δὲ παρὰ ἀνθρώπου τὴν μαρτυ

ρίαν λαμμάν· ἀλλὰ ταῦτα λέ
γω, ἵνα ὑμεῖς σωθῆτε· ἐκεῖ
νος ἦν ὁ λύχνος ὁ καιόμενος
καὶ φαίνων· ὑμεῖς δὲ ἠθελή
σατε ἀγαλλιαθῆναι πρὸς ὥρ
ἐν τῷ φωτὶ αὐτοῦ· ἐγὼ δὲ ἔ
χω τὴν μαρτυρίαν, μείζω τοῦ
ἰωάννου· τὰ ἔργα ἃ ἔδωκέ
μοι ὁ πῆρ ἵνα τελειώσω αὐτὰ.
αὐτὰ τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ· μαρ
τυρεῖ περὶ ἐμοῦ ὅτι ὁ πῆρ με
ἀπέσταλκε· καὶ ὁ πέμψας με πῆρ
αὐτὸς μεμαρτύρηκε περὶ ἐμοῦ·
Ὁ τε φωνὴν αὐτοῦ ἀκηκόατε
πώποτε· οὔτε εἶδος αὐτοῦ
ἑωράκατε· καὶ τὸν λόγον αὐ
τοῦ οὐκ ἔχετε μένον τὰ ἐν ὑμῖν·
ὅτι ὃν ἀπέσταλεν ἐκεῖνος, τοῦ
τῷ ὑμεῖς οὐ πιστεύετε· ἐρεύ
Η ατε τὰς γραφὰς, ὅτι ὑμεῖς
δοκεῖτε ἐν αὐταῖς ζωὴν αἰώ
νιον ἔχειν· καὶ ἐκεῖναί εἰσιν αἱ
μαρτυροῦσαι περὶ ἐμοῦ· καὶ
οὐ θέλετε ἐλθεῖν πρός με,
ἵνα ζωὴν ἔχητε· δόξαν παρὰ

1111

ἀμοιρούλαμπάμου· ἀλλ᾽ ἡμῶν
καὶ ἐμοῦ, ὃ τιν᾽ ἂν αὐτῶν ἡμῖν τοῦθ᾽
οὐκ ἀλλ᾽ ἑαυτοῖς· ἐπεὶ οὐδὲν
Λυθαυδὴν τὸ ὁμοίως τοῦ πρίαμο
κ᾽ οὐλαμπάμου· ἀλλ᾽ ἐπεὶ
λοσ᾽ ὀλίθη δὴν τὸ ὁμοίως τοῦ
ω· ὃ κεῖμο μὲν ἡ ἀθθ· ταῦτ᾽ ἐδυ
μᾶσθ᾽ ὑμᾶς ταῦτ᾽ ἀδύσασι· δὸς ἐμ
ταῦτ᾽ ἂν ἀλλ᾽ ἡμῖν οὐ λαμπάμου μὲν
καὶ τὴν μὲν δὸς ἐμ τὴν ὦ ταῦτ᾽ ἂν ὑμᾶς
μοῦ· θῦ οὐ ζῆ πεῖν τ᾽·
Δοκεῖ ν᾽ τὸ ὅτι εἰ᾽ κατηγορήσασ᾽ οὐ
μὲν μὲν πρὸς ἐ᾽ ταῦτ᾽ ἂν; ἀλλ᾽ ἡμῖν οὐ λαμπάμου
γορῶ οὐ μὲν ἡμῖν ὁμοίως τοῦ πρίαμο
ηλ ταῦτ᾽ ἂν καὶ· εἰ γὰρ δὴν ἀθάθ
ταῦτ᾽ ἐστί· δὴν ἀθάθ᾽ ἀμῖν οἱ τ᾽
γὸν ἡμῖν οὐ κεῖμο σ᾽ ἀγράπ᾽ ἐμ· ἀλλ᾽
κεῖμο υ τ᾽ ἀμῖν οὐ ταῦτ᾽ ἂν
τα, ταῦτ᾽ οἱ τοῖσ᾽ ἡμῖν οἱ ρ᾽ ἡμῖν οὐ
ἀδύσασι· μὲν ταῦτ᾽ ἂν ἀλλ᾽ ἡμῖν
Ο ἰσ᾽ ταῦτ᾽ ἂν ἀμῖν᾽ θαμαύσ᾽ ἡ ταλ
λαίαν᾽ ἡ τιμβριάν Δ᾽· ὃ ἡ κο
λοῦθ᾽ ἱ ἂν ὁ χλοσ ταῦτ᾽ ἂν;
ὃ τι ἀμῖν ταῦτ᾽ ἂν μὲν
ἀδυσοί τ᾽ ἀμῖν᾽ ἀθάθ᾽ ἡμῖν οὐ

περὶ τῶν ἐ ἀρ τ· κ τῶν δύο ἰχθύ·

ἀνῆλθε δὲ εἰς τὸ ὄρος ὁ ἰσ· κ ἐκεῖ ἐ
κάθητο μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ·
ἦν δὲ ἐγγὺς τὸ πάσχα ἡ ἑορτὴ τῶν
ἰουδαίων· ἐπαρ οὖν ὁ ἰσ
τοὺς ὀφθαλμοὺς· κ θεασάμεν
ὅτι πολὺς ὄχλος ἔρχεται πρὸ
αὐτὸν, λέγει πρὸς τὸν φίλιππον· πό
θ ἀγοράσομεν ἄρτους, ἵνα φαγ σ
οὗτοι· τοῦτο δὲ ἔλεγε πειράζων
αὐτὸν· αὐτὸς γὰρ ἤδει τί ἔμελλε
ποιεῖ· ἀπεκρίθη αὐτῶν φίλιπ
ος· διακοσίων δηναρίων
ἄρτοι, οὐκ ἀρκοῦσιν αὐτοῖς, ἵνα
ἕκαστος αὐτῶν μραχυτιλάμη· λε
γει αὐτῶν εἰς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ
ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς σίμνος πε
τρου· ἔστι παιδάριον ἐν ὧδε·
ὃ ἔχει πέντε ἄρτους κριθίνους
κ δύο ὀψάρια· ἀλλὰ ταῦτα,
τί ἔστιν εἰς τοσούτους· εἶπε
ὁ ἰσ· ποιήσατε τοὺς ἀνοῦς ἀ
ναπεσ· ἦν δὲ χόρτος πολὺς ἐ
τῶν τόπ· ἀνεπεσον οὖν οἱ ἄν
δρες· τὸν ἀριθμὸν ὡσὶ πεντακι
σχίλιοι· ἔλαμε δὲ τοὺς ἄρτους ὁ ἰσ

ιφι ⁘ περὶ τοῦ ἐν θαλάσσῃ περιπατ ⁘

κ̀ ἐχαριστήσ. διέδωκε τοῦ μα
θηταῖς· οἱ δὲ μαθητὰς τοῦ ἀνα
κειμένοις· ὁμοίως κ̀ ἐκ τοῦ ὀψα
ρίων ὁσον ἠθέλον· ὡς δὲ ἐνε
πλήσθησαν, λέγει τοῦ μαθητοῦ αὐ
τοῦ· συναγαγέτε τὰ περισσεύ
ον τὰ τοῦ κλασμάτ, ἵνα μήτι
ἀπόληται· συνήγαγον οὖν, κ̀
ἐγέμισθη δώδεκα κοφίνους
κλασμάτ ἐκ τοῦ πέντε ἄρτων
τοῦ κριθίν, ἃ ἐπερίσσευσε τοῦ
ν̄ μεμρωκόσι· ἀρ οἱ οὖν ἀνοι
δόν τοῦ ὃ ἐποίησε σημεῖον ὁ ἰσ.
ἔλεγον· ὅτι οὗτος ἐστιν ἀληθῶς ὁ
προφήτ. ὁ ἐρχόμενος εἰς τὸν
κόσμον· ε̄ ἰσ οὖν γνοὺς ὅτι
μέλλουσιν ἔρχεσθε κ̀ ἁρπάζει
αὐτοῦ ἵνα ποιήσ σιν αὐτοῦ βασι
λέα, ἀν ἐχώρησ εἰς τὸ ὄρος αὐτὸ
ν̄α μόνος· ὡς δὲ ὀψία ἐγένετο,
ιφι Κατέβησαν οἱ μαθητὰ αὐτοῦ ἐ
πὶ τοῦ θάλασσαν· ἐς ἐμβάν τοῦ εἰς
τὸ πλοῖον. ἤρχον τὸ πέραν τοῦ
θαλάσσ εἰς καπερναούμ· ἐς
σκοτία ἠδη ἐγένετο.

ἦλθον ἐς καπερναούμ ζητοῦν
τ̄ τ̄ ἰν̄· κ̄ εὑρόν τ̄ αὐτ̄ πέραν
τ̄ θαλάσσης. εἰ π̄ αὐτ̄· ῥαββί·
πότε ὧδε γεγόν· ἀπεκρίθη
αὐτ̄ οἰσ̄ κ̄ εἰ π̄· ἀμ̄ ἀμ̄ λέγ ὑμ̄·
ζητεῖτέ με οὐχ ὅτι εἴδετε σημ-
εῖα. ἀλλ ὅτι ἐφάγετε ἐκ τ̄ ἀρ
τ̄ κ̄ ἐχορτάσθητε· ἀρ ἔργα
ζεσθε μὴ τ̄ βρῶσιν τ̄ ἀπολλυ-
μέν. ἀλλὰ τ̄ βρῶσ τ̄ μένουσα
ἐς ζωὴν αἰώνιον· ἣν ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνοῦ ὑμῖν δώσει. τοῦτ γὰρ ὁ πτρ
ἐσφράγισ ὁ θσ̄· τ̄ εἰ π̄ οὖν πρ̄
Αὐτ̄· τί ποιῶμ ἵνα ἔργα ζ̄ μεθα
τ̄ ἔργα τοῦ θῡ· ἀπεκρίθη ἰσ̄
κ̄ εἰ π̄ αὐτ̄· τοῦτό ἐστιν τὸ ἔργο
τοῦ θῡ. ἵνα πιστεύσητε ἐς ὃν ἀ-
πέστελεν ἐκεῖν· εἰ π̄ οὖν αὐτ̄
μτ Τί οὖν ποιεῖς σὺ σημεῖον. ἵνα ἰ
δ̄ μ̄ κ̄ πιστεύσ μ̄ σοι· τί ἐργάζη
οἱ πρέσ ἡμ̄ τὸ μάννα ἐφάγον τ
ἐν τῇ ἐρήμῳ. καθώς ἐστι γεγραμ-
μένον. ἄρτ ἐκ τοῦ οὐνοῦ ἐδ̄
κεν αὐτ̄ φαγ̄· εἰ πεν οὖν αὐτ̄

οἰσ̄· ἀμ̄ ἀμ̄ λ̄ ἀμ̄ ὑμῖν· οὐ μωσ̄
δέδωκεν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ
οὐ̄ν̄οῦ, ἀλλ' ὁ πῆρ μου δίδωσιν
ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐ̄ν̄οῦ τὸν
ἀληθινόν· ὁ γὰρ ἄρτος τοῦ θῦ ἐστι
ὁ καταβαῖνον ἐκ τοῦ οὐ̄ν̄οῦ καὶ ζωὴν
διδοὺς τῶ κόσμω· εἶπον οὖν
πρὸς αὐτόν· κε̄· πάντοτε δὸς
ἡμῖν τὸν ἄρτον τοῦτον· εἶπε
Δε αὐτοῖς οἰσ̄· ἐγώ ἐμι ὁ ἄρτος
τῆς ζωῆς· ὁ ἐρχόμενος πρός με,
οὐ μὴ πεινάσῃ· καὶ ὁ πιστεύων
εἰς ἐμέ, οὐ μὴ διψήσῃ πώποτε·
ἀλλ' εἶπον ὑμῖν, ὅτι καὶ ἑωρά
κατέ με καὶ οὐ πιστεύετε· πᾶν
ὃ δίδωσί μοι ὁ πῆρ, πρὸς ἐμὲ
ἥξει· καὶ τὸν ἐρχόμενον πρός με,
ἐμὴ ἐκ βάλω ἔξω· ὅτι κατα
βέβηκα ἐκ τοῦ οὐ̄ν̄οῦ, οὐχ ἵνα
ποιῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμόν, ἀλλὰ
τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με·
οὗτο δέ ἐστι τὸ θέλημα τοῦ πέμ
ψαντός με πρ̄ς, ἵνα πᾶν ὃ
δέδωκέ μοι, μὴ ἀπολέσω ἐξ αὐτοῦ·
ἀλλὰ ἀναστήσω αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ

ἡμέρᾳ· τοῦτο δέ ἐστι τὸ θέλημα
τοῦ πέμψαντός με, ἵνα
πᾶς ὁ θεωρῶν τὸν υἱὸν καὶ πι
στεύων εἰς αὐτόν, ἔχῃ ζωὴν αἰ
ώνιον· καὶ ἀναστήσω αὐτὸν ἐγὼ
τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ· ἐγόγγυ
Ζ ον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ,
ὅτι εἶπεν ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος
ὁ καταβὰς ἐκ τοῦ οὐ νοῦ καὶ ἔ
λεγον· οὐχ οὗτός ἐστιν ἰσ ὁ υἱὸς
ἰωσὴφ, οὗ ἡμεῖς οἴδαμεν τὸν
πρῶ καὶ μρᾶ· πῶς οὖν λέγει
οὗτος, ὅτι ἐκ τοῦ οὐ νοῦ καταβ
ὰς ἐλήλυθα· ἀπεκρίθη οὖν ὁ ἰσ
εἶπεν αὐτοῖς· μὴ γογγύζετε
μετ' ἀλλήλων· οὐδεὶς δύναται
ἐλθεῖν πρός με, ἐὰν μὴ ὁ πηρ
ὁ πέμψας με ἑλκύσῃ αὐτόν·
ἐγὼ ἀναστήσω αὐτὸν ἐν τῇ
ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ· ἐστὶ γεγραμ
Μ ένον ἐν τοῖς προφήταις· ἔ
σονται πάντες διδακτοὶ θῦ
πᾶς οὖν ὁ ἀκούσας παρὰ τοῦ πρὸς
κ, μαθὼν, ἔρχεται πρός με· οὐχ
ὅτι τὸν πρᾶ τίς ἑώρακεν·

αἰώνι· καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτὸν τῇ
Ἀ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ· ἡ γὰρ σάρξ μου
ἀληθῶς ἐστι πρῶσις· καὶ τὸ αἷμα
μου, ἀληθῶς ἐστι πόσις· ὁ τρώ
γων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων
μου τὸ αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει κἀγὼ
ἐν αὐτῷ· καθὼς ἀπέστειλέ με
ὁ ζῶν πήρ· κἀγὼ ζῶ διὰ τὸν πρῶ
σ· ὁ τρώγων με κἀκεῖνος ζήσει
δι' ἐμέ· οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ ἐκ
τοῦ οὐ οὐ καταβάς· οὐκ ἀθά
σ ἀφ' ἡμῶν οἱ πρεσυμῶν τὸ μάννα
καὶ πέθανον· ὁ τρώγων τοῦτ
τὸν ἄρτον ζήσει εἰς τὸν αἰῶνα
Ταῦτα εἶπεν ἐν συναγωγῇ δι
δάσκων ἐν καπέρναοὺμ·
πολλοὶ οὖν ἀκούσαντες ἐκ τ
μαθητῶν αὐτοῦ ἔτπον· σκλη
ρός ἐστιν οὗτος ὁ λόγος· τίς δύνα
αὐτοῦ ἀκούειν· εἰδὼς δὲ οἷ
Ἐν ἑαυτῷ, ὅτι γογγύζουσι πέρ
τοῦ τοῦ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἔτπ
αὐτοῖς· τοῦτο ὑμᾶς σκανδα
λίζει· ἐὰν οὖν θεωρεῖτε τὸ
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνοῦ, ἀναβαίνον

μολός ἐστιν· ἔρχεται τῆς ἰουδ-
αίμοονος ἰσκαριώτην· οὗτος
γὰρ ἐμέλλεν αὐτὸν παραδιδόναι.
εἰς ὢν ἐκ τῶν δώδεκα· καὶ
Περιεπάτει οἱ ἰσ μετὰ ταῦτα ἐν
τῇ γαλιλαίᾳ· οὐ γὰρ ἤθελεν ἐν
τῇ ἰουδαίᾳ περιπατεῖν· ὅτι
ἐζήτουν αὐτὸν οἱ ἰουδαῖοι ἀπο-
κτεῖναι· ἦν δὲ ἐγὺς ἡ ἑορτη
τῶν ἰουδαίων ἡ σκηνοπηγία·
Εἰπονοὺν πρὸς αὐτὸν οἱ ἀδελφοὶ
αὐτοῦ· μετάμηθι ἐν τάθεν κ
ὕπαγε εἰς τὴν ἰουδαίαν· ἵνα
καὶ οἱ μαθηταί σου θεωρήσωσι
τὰ ἔρτα σου ἃ ποιεῖς· οὐδεὶς
γὰρ ἐν κρυπτῷ τί ποιεῖ, κ ζη-
τῶν αὐτὸς ἐν παρρησίᾳ εἶναι· ἐ
ταῦτα ποιεῖς, φανέρωσον σε
αὐτὸν τῷ κόσμῳ· οὐδὲ γὰρ
οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐπίστα ὀνεῖς
αὐτόν· λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ ἰσ·
ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς οὔπω πάρεστιν·
ὁ δὲ καιρὸς ὁ ὑμέτερος πάντοτε
ἐστὶν ἕτοιμος· οὐ δύναται ὁ
Κόσμος μισεῖν ὑμᾶς· ἐμὲ δὲ μισεῖ·

Πολλοὶ δὲ ἐκ τοῦ ὄχλου ἐπίστευσαν εἰς
αὐτὸν καὶ ἔλεγον· ὅτι ὁ χριστὸς ὅταν
ἔλθῃ· μὴ τι πλείονα σημεῖα
τούτων ποιήσει· ὧν οὗτος ἐποί-
ησεν; ἤκουσαν οἱ φαρισαῖοι τοῦ
ὄχλου γογγύζοντος περὶ αὐτοῦ
ταῦτα· καὶ ἀπέστειλαν ὑπηρέτ-
ας οἱ φαρισαῖοι καὶ οἱ ἀρχιερεῖς
ἵνα ποιάσωσιν αὐτόν· εἶπεν
οὖν οἷς· ἔτι μικρὸν χρόνον μεθ-
ὑμῶν εἰμι· καὶ ὑπάγω πρὸς τὸν
πέμψαντάμε· ζητήσετέμε
καὶ οὐχ εὑρήσετε· καὶ ὅπου εἰμὶ
ἐγώ· μεῖς οὐδύνασθε ἐλθεῖ·
εἶπαν οὖν οἱ ἰουδαῖοι πρὸ-
ς αὐτούς· ποῦ οὗτος μέλλει
πορεύεσθαι, ὅτι ἡμεῖς οὐχ εὑ-
ρήσομεν αὐτόν· μὴ εἰς τὴν
διασπορὰν τῶν ἑλλήνων
μέλλει πορεύεσθαι· καὶ δι-
δάσκειν τοὺς ἕλληνας; τίς
ἐστιν οὗτος ὁ λόγος ὃν εἶπε·
ζητήσετέμε καὶ οὐχ εὑρήσετε·

ὅπου ἦν δὰλ ὁ χ̅ς̅ ἐρχῆται·
Ἐ χίσμα οὖν ἐν τῷ ὄχλῳ εἰ ἐν ἡ
δι' αὐτόν· τινὲς δὲ ἤθελον εἰς
αὐτὸν ἐξ αὐτῶν πιᾶσαι· ἀλλ' οὐδὲ
εἰς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρ·
ἦλθον οὖν οἱ ὑπηρέται πρὸς
τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ φαρισαίους·
ζεῖπον αὐτοῖς ἐκεῖνοι· διατί
οὐκ ἠγάγετε αὐτόν· ἀπεκρίθησ
οἱ ὑπηρέται· οὐδέποτε οὕτως
ἐλάλησεν ἄνος, ὡς οὗτος ὁ ἄνος
ἀπεκρίθησαν οὖν αὐτοῖς οἱ φα
ρισαῖοι· μὴ καὶ ὑμεῖς πεπλά
νησθε; μή τις ἐκ τῶν ἀρχόν
τε ἐπίστευεν εἰς αὐτόν· ἢ ἐκ τῶν
φαρισαίων; ἀλλ' ὄχλος οὗτ
ὁ μὴ γεννώσκων τὸν νόμον, ἐπ'
ἐπαρ αὐτοίς εἰσι· λέγει νι
Κ ικοδ πρὸς αὐτοῖς· ὁ ἐλθὼ
νυκτὸς πρὸς αὐτόν· εἷς ὢν
ἐξ αὐτῶν· μὴ ὁ νόμος ἡμ̅ ἀρίνει
τον ἄνον ἐὰν μὴ ἀκόσῃ παρ'
αὐτοῦ πρότερον· καὶ νῶτι ποιεῖ;

ῥωτῶν τ' αὐτὸν· ἀνακύψας
εἶπε πρὸς αὐτοῖς· ὁ ἀναμάρτητος
ὑμῶν πρῶτος τὸν λίθον ἐπ' αὐτὴν
βαλέτω· καὶ πάλιν κάτω κύψας
γράφεν εἰς τὴν γῆν· οἱ δὲ ἀκού-
σαντες καὶ ὑπὸ τῆς συνειδήσεως
ἐλεγχόμενοι ἐξήρχοντο εἰς καθ'
ἑξάμενοι ἀπὸ τῶν πρεσβυ-
τέρων ἕως τῶν ἐσχάτων· καὶ
κατελείφθη μόνος οἷος καὶ ἡ γυ-
ὴ μέσον οἴσω· ἀνακύψας οἷος
καὶ μηδένα θεασάμενος πλὴν
τῆς γυναικός εἶπεν αὐτῇ· τί-
νων εἰσὶν οἱ κατήγοροί σου·
οὐδεὶς σε κατέκρινεν· ἡ δὲ
εἶπεν· οὐδεὶς κέ· εἶπε δὲ
ὁ ἰς· οὐδὲ ἐγώ σε κατακρίνω·
πορεύου καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν μη-
κέτι ἁμάρτανε· πάλιν οὖν
Α τοῖς οἰῦ ἐλάλησε λέγων· ἐγώ
εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκο-
λουθῶν ἐμοὶ οὐ μὴ περιπα-
τήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ· ἀλλ' ἔξει
τὸ φῶς τῆς ζωῆς· ἐξ τιον οἱ ἀν

269

Ῥήματα ἐλάλησεν οἷς ἐν τῷ γα-
ζοφυλακίῳ· διδάσκων ἐν τῷ
ἱερῷ· καὶ οὐδεὶς ἐπίασεν αὐτὸν
ὅτι οὔπω ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ.
Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ ἰσ.
ἐγὼ ὑπάγω καὶ ζητήσετε με.
καὶ ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ ὑμῶν ἀπο-
θανεῖσθε· ὅπου ἐγὼ ὑπάγω,
ὑμεῖς οὐδύνασθε ἐλθεῖν· ἔ-
λεγον οὖν οἱ ἰουδαῖοι· μή τι
ἀποκτενεῖ ἑαυτὸν, ὅτι λέγει
ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς οὐδύ-
νασθε ἐλθεῖν· καὶ εἶπεν αὐτοῖς
ὑμεῖς ἐκ τῶν κάτω ἐστέ· ἐγὼ
ἐκ τῶν ἄνω εἰμί· ὑμεῖς ἐκ τοῦ
κόσμου τούτου ἐστέ· ἐγὼ οὐκ
εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου.
Εἶπον οὖν ὑμῖν ὅτι ἀποθα-
νεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμ-
ῶν· ἐὰν γὰρ μὴ πιστεύσητε ὅτι
ἐγώ εἰμι, ἀποθανεῖσθε ἐν
ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν· ἔλεγο
οὖν αὐτῷ σὺ τίς εἶ· καὶ εἶπε
αὐτοῖς ὁ ἰσ· τὴν ἀρχὴν ὅτι

Λέγω· ὡσὲρ μὲν ἀμρὰ ἀμεὶ ὁμ̄,
ἐκ ἐνεὶ δὲ δουλεύ· ἀμὲν πώποτε
ἐν τοῦ λέγεις· ὁ τὲ λεύθεροι
ἐκ πήσεσθε· ἀπεκρίθη αὐτοῖς
ὁ ἰσ̄· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν·
ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν
δοῦλος ἐστὶ τῆς ἁμαρτίας·
ὁ δοῦλος οὐ μένει ἐν τῇ οἰ-
μίᾳ εἰς τὸν αἰῶνα· ὁ υἱὸς μέ-
νει εἰς τὸν αἰῶνα· ἐὰν οὖν ὁ υἱὸς
Ὑμᾶς ἐλευθερώσῃ, ὄντως ἐ-
λεύθεροι ἔσεσθε· οἶδα ὅτι
ὡσὲρ μὲν ἀβρὰ ἀμεὶ ἐστε· ἀλλὰ ζη-
τεῖτέ με ἀποκτεῖναι· ὁ
ὁ λόγος ὁ ἐμὸς οὐ χωρεῖ ἐν ὑμ-
ῖν· ἐγὼ ὃ ἑώρακα παρὰ τῷ πρίμ-
λαμ̄· καὶ ὑμεῖς οὖν ὃ ἑώρα-
κατε παρὰ τῷ πρὶ ὑμῖν ποι-
εῖτε· ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπο-
ν αὐτῷ· ὁ πῆρυ μῶν ἀμρὰ ἀμ-
εὶ· λέγει αὐτοῖς ὁ ἰσ̄· εἰ τέκνα
τοῦ ἀβρὰ ἀμεῖτε, τὰ ἔργα
τοῦ ἀβρὰ ἀμεῖ ποιεῖτε ἄν·

ἔστηκεν· ὅτι οὐκ ἔστιν ἀλή
θεια ἐν αὐτῷ· ὅτ' ἀν λαλῇ
τὸ ψεῦδος· ἐκ τῶν ἰδίων
λαλεῖ· ὅτι ψεύστης ἐστὶ καὶ
ὁ πὴρ αὐτοῦ· ἐγὼ δὲ ὅτι
τὴν ἀλήθειαν λέγω, οὐ πι
στεύεσέ μοι· τίς ἐξ ὑμῶν ἐ
λέγχει με περὶ ἁμαρτίας·
εἰ τὴν ἀλήθειαν λέγω, δι
ὰ τί ὑμεῖς οὐ πιστεύεσέ μοι·
ὁ ὢν ἐκ τοῦ θῦ, τὰ ῥήματα
τοῦ θῦ ἀκούει· διὰ τοῦτο ὑμ
ὑκ ἀκούετε, ὅτι ἐκ τοῦ θῦ
ὑκ ἐστέ· ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ
Οἱ ἰουδαῖοι καὶ εἶπον αὐτῷ·
ὑκ ἀλῶς λέγομεν ἡμεῖς ὅτι
σαμαρείτης εἶ σὺ καὶ δαι
μόνιον ἔχεις, ἀπεκρίθη
ἰσ· ἐγὼ δαιμόνιον οὐκ ἔχω·
ἀλλὰ τιμῶ τὸν πρά μου,
καὶ ὑμεῖς ἀτιμάζετέ με·
ἐγὼ οὐ ζητῶ τὴν δόξαν μου·
ἔστιν ὁ ζητῶν καὶ κρίνων·

Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἐάν τις
τὸν λόγον τὸν ἐμὸν τηρήσῃ,
θάνατον οὐ μὴ θεωρήσῃ εἰς τὸν
αἰῶνα· εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ ἰου-
δαῖοι· νῦν ἐγνώκαμεν ὅτι δαι-
μόνιον ἔχεις· ἀμρὰ ἀμ ἀ-
πέθανε καὶ οἱ προφῆτε,
καὶ σὺ λέγεις ἐάν τις τὸν λόγο-
μου τηρήσῃ, οὐ μὴ γεύσηται
θανάτου εἰς τὸν αἰῶνα; μὴ
σὺ μείζων εἶ τοῦ πρὸς ἡμῶν
ἀμρὰ ἀμ, ὅς τις ἀπέθανε,
καὶ οἱ προφῆται ἀπέθανον;
τίνα σε αὐτὸν σὺ ποιεῖς·
ἀπεκρίθη ἰσ· ἐὰν ἐγὼ δο-
ξάζω ἐμαυτὸν, ἡ δόξα μου
οὐδέν ἐστιν· ἔστιν ὁ πηρ μου
ὁ δοξάζων με, ὃν ὑμεῖς
λέγετε ὅτι θσ ἡμῶν ἐστι, καὶ
οὐκ ἐγνώκατε αὐτόν· ἐγὼ
δὲ οἶδα αὐτόν· καὶ ἐὰν εἴπω
ὅτι οὐκ οἶδα αὐτὸν, ἔσομαι
ὅμοιος ὑμῶν ψεύστης· ἀλλ' οἶδα

ἐν αὐτῷ· ἐμὲ δεῖ ἐργάζε
σθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαν
τός με, ἕως ἡμέρα ἐστίν·
ἔρχεται νὺξ, ὅτε οὐδεὶς δύ
ναται ἐργάζεσθαι· ὅταν
ἐν τῷ κόσμῳ ὦ, φῶς εἰμι
τοῦ κόσμου· ταῦτα εἰπὼν,
ἔπτυσε χαμαὶ, καὶ ἐποίησε
Πηλὸν ἐκ τοῦ πτύσματος, καὶ ἐ
πέχρισε τὸν πηλὸν ἐπὶ τοῦ
ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ,
καὶ εἶπεν αὐτῷ· ὕπαγε
νίψαι εἰς τὴν κολυμβήθραν
τοῦ σιλωάμ· ὃ ἑρμηνεύ
εται ἀπεσταλμένος· ἀπῆλ
θεν οὖν καὶ ἐνίψατο, καὶ
ἦλθε βλέπων· οἱ οὖν γείτονες
καὶ οἱ θεωροῦντες αὐτὸν
τὸ πρότερον, ὅτι τυφλὸς
ἦν, ἔλεγον· οὐχ οὗτός ἐστιν
ὁ καθήμενος καὶ προσαιτῶν·
ἄλλοι ἔλεγον, ὅτι οὗτός ἐστιν·
ἄλλοι δὲ, ὅτι ὅμοιος αὐτῷ ἐστιν·

Καὶ εἶπεν ὁ κύριος πρὸς αὐτόν

σερχόμενος διὰ τῆς θύρας
εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων.
ἀλλὰ ἀναμαίνων ἀλλαχόθεν,
ἐκεῖνος κλέπτης ἐστὶ καὶ λῃστής.
Ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς
θύρας. ποιμήν ἐστι τῶν προ
βάτων. τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀ
νοίγει. καὶ τὰ πρόβατα
τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει. ς
τὰ ἴδια πρόβατα καλεῖ
κατόνομα καὶ ἐξάγει αὐτά.
ς ὅταν τὰ ἴδια πρόβατα
ἐκβάλῃ, ἐμπροσθεν αὐτῶν
πορεύεται. καὶ τὰ πρόβατα
αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἴδασι
τὴν φωνὴν αὐτοῦ. ἀλλοτρίῳ
δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσωσιν. ἀλλὰ
φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ ὅτι οὐκ
οἴδασι τῶν ἀλοτρίων τὴν
φωνήν. ταύτην τὴν παροι
ίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἰσ. ἐ
κεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν, τίνα
ἦν ἃ ἐλάλει αὐτοῖς. εἶπεν
οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ ἰσ. ἀμὴ
ἀμὴν λέγω ὑμῖν. ὅτι ἐγώ εἰμι

256

ὅλως. καὶ σὺ διδάσκεις ἡμᾶς.
καὶ ἐξέμαρον αὐτὸν ἔξω. ἡμοῦ
Οἷς ὅτι ἐξέμαρον αὐτὸν ἔξω.
ἀρὼν αὐτὸν εἰς τὸν αὐτῶν. ἢ
πιστεύεις εἰς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ.
ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπεν
καὶ τίς ἐστι κε ἵνα πιστεύσω
εἰς αὐτόν. εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ ἰς.
καὶ ἑώρακας αὐτὸν, καὶ ὁ λαλ
μετὰ σοῦ ἐκεῖνός ἐστιν. ὁ δὲ
ἔφη. πιστεύω κε, καὶ προσε
κύνησεν αὐτῷ. καὶ εἶπεν
Οἷς. εἰς κρίμα ἐγὼ εἰς τὸν κόσμ
τοῦτον ἦλθον. ἵνα οἱ μὴ
πόντες κρέσσωσι, καὶ οἱ κλέ
πόντες τυφλοὶ γένωνται.
καὶ ἠκοῦσαν ἐκ τῶν φαρισαί
ταῦτα οἱ ὄντες μετ' αὐτοῦ.
εἶπον αὐτῷ. μὴ καὶ ἡμεῖς
τυφλοὶ ἐσμέν; εἶπεν αὐτ
ὁ ἰς. εἰ τυφλοὶ ἦτε, οὐκ ἂν
εἴχετε ἁμαρτίαν. νῦν δὲ
λέγετε ὅτι κλέπομεν. ἡ οὖν
ἁμαρτία ὑμῶν μένει.
Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν. ὁ μὴ εἰ

215

τῶν θεμ. κ γιμασκομενων
θεμ. καθως μὴ σκειμενου
κατὰ γιμασκ. τ τοῦ α. ς π
τυχὴμ τοῦ τιθημενου
προσωπ. κ ἄλλω τοιουτ
ὄχυ. ὡσ οὐκ ἐστιν αὐλη
τοῦ. κ ἀκειμένων δὲ ἀν
κ ς φασιν μὴ ἀκουσουσι
κ τοῦ κ θεμ. ἐστιν ἀκειμ
ποιημ. ἐστ ἀ διὰ τοῦτο
ποιημ. ἐστ ἀ διὰ τοῦτο
τιθημ. φασὶ δὲ τοὺς
μὴ τυχόντας μὴ ἀκου
σουσι. ἀλλ ἐστὶ τιθη
μενου ἀναφορικοῦ. ἔχου
σι. ἐστὶ δὲ τοιοῦτον
ἔχοντα ἐν ἑαυτοῖς. κ ἔχου
σι. ἐστὶ δὲ τοιοῦτον
ἐν ἑαυτοῖς. ἐστὶ γὰρ
ἐν ἑαυτοῖς ἔχειν τὸ
ἐν ἑαυτοῖς ἔχειν τὸ
ἐν ἑαυτοῖς ἔχειν τὸ

211

ια ∴ περὶ λαζάρου:

μὴ πιστεύετέ μοι· εἰ δὲ ποιῶ
κἂν ἐμοὶ μὴ πιστεύητε τοῖς
ἔργοις πιστεύσατε· ἵνα γνῶτε
ϛ γ κ πιστεύσητε, ὅτι ἐν ἐμοὶ ὁ πὴρ
κ ἀγὼ ἐν αὐτῷ· ε τ ἐζήτουν οὖν
Π ἄλιν αὐτὸν πιάσαι, κ ἐξῆλθε
ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν· ϛ ἀπῆλθε
πάλιν πέραν τοῦ ἰορδάνου,
εἰς τὸ τόπον ὅπου ἦν ἰωάν
νης τὸ πρῶτον βαπτίζων, κ
ϛ δ ἐμεῖνεν ἐκεῖ· ϛ πολλοὶ ἦλ
γ θ πρὸς αὐτὸν ϛ ἔλεγον· ὅτι ἰ
ωάννης μὲν σημεῖον ἐποίησε
οὐδέν· πάντα δὲ ὅσα εἶπε ἰω
περὶ τούτου, ἀληθῆ ἦν· κ ἐ
ε ια ἀρ Ἦ πιστεύσαν πολλοὶ ἐκεῖ εἰς αὐτὸν·
ν δέ τις ἀσθενῶν λάζαρος
ἀπὸ βηθανίας· ἐκ τῆς κώμ
μαρίας κ μάρθ τῆς ἀδελφῆς
αὐτῆς· ἦν δὲ μαρία ἡ ἀλείψα
σα τὸν κν μύρῳ, κ ἐκμάξασα
τοὺς πόδ αὐτοῦ ταῖς θριξὶ
αὐτῆς, ἧς ὁ ἀδελφὸς λάζαρο
ἠσθένει· ἀπέστειλαν οὖν αἱ
Α δελφαὶ πρὸ αὐτὸν λέγουσαι· Τ

259

2 111

κακοί μὴ τὰ
ἐμὰ δέχεσθαι μισοῦσι· ἢ πῶς
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· κεῖται
κοίμησις θάνατος· εἰρήκει
δὲ ὁ ἰησοῦς περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ
ἐκείνοις δόξαν· ὁ δὲ περὶ
κοιμήσεως τοῦ ὕπνου λέγει·
τί οὖν οὐκ ἦν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς
ρικτέον· λάβωμεν ἀπόθεσιν·
καὶ χάρισαι ἡμῖν τὴν
ἀφύπνωσιν ἵνα μὴ τὴν
ἐπὶ τοῦ ὕπνου κοίμησιν
λέγωμεν ἀπόθεσιν
εἰ καὶ οὐμὴ θάνατος ὁ ὕπνος
ἀλλ' ἐκμίσησις ἐστὶ τῆς
ἡμῶν αὐτῶν θεωρίας
ἡμᾶς αὐτοὺς·
ἐγὼ θαμὼ ὁμοίως καὶ
ἡμεῖς ἐσμὲν ἐν τῷ
κόσμῳ· ἀλλὰ τί
ἐστὶν ἐν τῷ κόσμῳ
ἐν τῷ ἀπατεῶνι
καὶ ἐν τῷ ἀπάτῃ
καὶ

ἠκούσ, ἐξ εἰρεται ταχὺ κ ἔρχεται
πρὸ αὐτ· οὕτω γ ἐλελύθη ὁ ἰσ
εἰς τ κ μην· ἀλλ ἦν ἐν τ τόπ
ὁ ποὺ ὑπήντησ αὐτ ἡ μαρ·
Οἱ οὖν ἰουδαῖοι οἱ ὄν τ μετ αὐτ
ἐν τῇ οἰκίᾳ κ παραμυθούμ
αὐτ· ἰδόν τ τ μαρίαν ὅτι ταχ
έως ἀνέστη κ ἐξῆλθεν· ἠκο
λούθησαν αὐτῇ λέγον τ· ὅτι ὑ
πάγει εἰς τὸ μνημεῖον ἵνα
κλαύσῃ ἐκεῖ· Εἰ οὖν μαρι
ὡς ἦλθ ὁ ποὺ ἦν ὁ ἰσ· ἰδοῦσα
αὐτ· ἔπεσεν αὐτοῦ εἰς τ πο
δ, λέγουσα αὐτ· κε· εἰ ἦσ ὧδε
οὐ κ ἀν ἀπέθανε μου ὁ ἀδελ
φός· ἰσ οὖν ὡς εἶδ αὐτὴ
κλαίουσαν· ὡς τ συνελθόν τ
αὐτῇ ἰουδαίους κλαίον τ· Ε
νεμριμήσατο τ πνικ συ
νεταράξεν ἑαυτ κ εἶπε· π
τεθείκατε αὐτ· λέγουσιν
αὐτ· κε, ἔρχου κ ἰδε· π ἐφι
λει αὐτ· τινὲς γ ἐξ αὐτ εἶπο
ὐκ ἠδύνατο οὗτο ὁ ἀνοίξ τοὺς
ὀφθαλμ τοῦ τυφλοῦ, ποιῆσ

Καὶ οἱ φ΄ ἀριθμοὶ τὸν λ΄ ἀριθμὸν
ἀναιροῦσι. μένει ὁ ε΄ ὃς ἐστι τὸ
ὑπόλειμμα τοῦ ἀριθμοῦ. ὁ
Ομοίως. ἀφ΄ ξ΄ περιέχει μὲν τοὺς
κα΄ κβ΄. οὐ μετρεῖ δὲ οὐδὲ τὸν
κγ΄ ἀριθμόν. ἐὰν οὖν ἀφέλω
κδ΄ ἀπὸ ξ΄ μένει λ΄. ὃς οὐ μετρεῖ
τὸν κγ΄. ἐὰν οὖν ἀφέλω κγ΄ ἀπὸ
λ΄ μένει ζ΄. ὃς οὐ μετρεῖ τὸν κδ΄.
ἐὰν οὖν ἀφέλω κδ΄ ἀπὸ κγ΄ μένει
ὁ ιθ΄. ὃς οὐ μετρεῖ τὸν κγ΄. ἐὰν
οὖν ἀφέλω ιθ΄ ἀπὸ κγ΄ μένει ὁ δ΄.
ὃς οὐ μετρεῖ τὸν ιθ΄. ἐὰν οὖν ἀφέλω
δ΄ ἀπὸ ιθ΄ μένει ὁ ιε΄. ὃς οὐ μετρεῖ
τὸν δ΄. ἐὰν οὖν ἀφέλω ιε΄ ἀπὸ δ΄
μένει ὁ α΄. ὃς μετρεῖ τὸν ιε΄.
Μαρία λαμπρὸν ἐσθῆτα λιπαρὰν
μεμαρμαρωμένην ἐν ἀστραπῇ
ἐνδεδυκυῖαν ἐν τῷ μνήματι
ἐκάθισεν ἐν τῷ τόπῳ ἔνθα ἔκειτο
τὸ σῶμα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ. καὶ ἰδοὺ ἄγγελος
κυρίου ἐπιστὰς αὐτῇ ἔλεγεν
αὐτῇ. τί κλαίεις γύναι; καὶ
ἀποκριθεῖσα ἡ Μαρία εἶπεν
αὐτῷ. ὅτι ἦρεν τὸν κύριόν μου
καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκεν αὐτόν.
Λέγει αὐτῇ ὁ ἄγγελος. ἐὰν
μὴ ἀπαγγείλῃς ἐμοὶ ποῦ ἔθηκεν
αὐτόν. ἐγὼ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκεν
αὐτόν. καὶ ἐὰν μὴ ἀπαγγείλῃς
ἐμοὶ ποῦ ἔθηκεν αὐτόν. ἐγὼ οὐκ
οἶδα ποῦ ἔθηκεν αὐτόν. καὶ

ⲡⲉⲣⲓ ⲧⲟⲩ ⲟⲛⲟⲩ

ⲁⲛⲛⲁ ⲉⲩⲟⲩⲏ ⲙ̀ⲡⲟⲉⲣⲭⲟⲙ̀ⲙⲉⲛⲟⲛ ⲟ
ⲣⲁ ⲙⲁⲧⲓⲕⲟⲩⲙⲁⲥⲓⲗⲉⲩⲥ ⲧⲟⲩⲓⲏⲗ.
ⲓⲇ ⲉⲩⲣⲱⲛ ⲇⲉ ⲟⲓ ⲟⲩⲁⲣⲓⲟⲛ. ⲉⲕⲁⲑⲓⲥ
ⲉⲧⲁⲩⲧⲟ. ⲕⲁⲑⲱⲥ ⲉⲧⲓ ⲅⲉⲅⲣⲁⲙ
ⲙⲉⲛⲟⲛ. ⲙⲏ ⲫⲟⲃⲟⲩ ⲑⲩⲓⲁ ⲧⲉⲣ
ⲣⲃ ⲥⲓⲱⲛ. ⲓⲇⲟⲩ ⲟⲩⲙⲁⲥⲓⲗⲉⲩⲥ ⲥⲩ
ⲉⲣⲭⲉⲧⲁⲓ ⲕⲁⲑⲏⲙⲉⲛⲟⲥ ⲉⲡⲓ ⲡⲱ
ⲗⲟⲛ ⲟⲛⲟⲩ. ⲧⲁⲩⲧⲁ ⲇⲉ ⲟⲩⲕ ⲉⲅⲛⲱ
ⲥⲁⲛ ⲟⲓ ⲙⲁⲑⲏⲧⲁⲓ ⲁⲩⲧⲟⲩ ⲧⲟ ⲡⲣⲱ
ⲧⲟⲛ. ⲁⲗⲗⲟ ⲧⲉ ⲉⲇⲟⲝⲁⲥⲑⲏ ⲓⲥ
ⲧⲟ ⲧⲉ ⲉⲙⲛⲏⲥⲑⲏⲥⲁⲛ ⲟⲧⲓ ⲧⲁⲩⲧⲁ
ⲏⲛ ⲉⲡⲁⲩⲧ ⲅⲉⲅⲣⲁⲙⲙⲉⲛⲁ. ⲕⲁⲓ
ⲧⲁⲩⲧⲁ ⲉⲡⲟⲓⲏⲥⲁⲛ ⲁⲩⲧ. Ⲉ
Ⲙⲁⲣⲧⲩⲣⲉⲓ ⲟⲩⲛ ⲟ ⲟⲭⲗⲟⲥ ⲟ ⲱⲛ
ⲙⲉⲧ ⲁⲩⲧⲟⲩ. ⲟⲧⲉ ⲧⲟⲛ ⲗⲁⲍⲁⲣⲟ
ⲉⲫⲱⲛⲏⲥ ⲉⲕ ⲧⲟⲩ ⲙⲛⲏⲙⲉⲓⲟⲩ
ⲕⲏⲩⲉⲓⲣ ⲁⲩⲧⲟⲛ ⲉⲕⲛⲉⲕⲣⲱⲛ.
Ⲇⲓⲁ ⲧⲟⲩⲧⲟⲩ ⲡⲱⲙⲏⲛ ⲧⲏⲥ ⲁⲩⲧ
ⲟ ⲟⲭⲗⲟⲥ. ⲟⲧⲓ ⲏⲕⲟⲩⲥ ⲧⲟⲩⲧⲟ
ⲁⲩⲧ ⲡⲉⲡⲟⲓⲏⲕⲉⲛⲁⲓ ⲧⲟ ⲥⲏⲙⲉⲓⲟⲛ.
Ⲟⲓ ⲟⲩⲛ ⲫⲁⲣⲓⲥⲁⲓⲟⲓ ⲉⲓⲡⲁⲛ ⲡⲣⲟⲥ ⲁⲩⲧ
ⲑⲉⲱⲣⲉⲓⲧⲉ ⲟⲧⲓ ⲟⲩⲕ ⲱⲫⲉⲗⲉⲓⲧⲉ
ⲟⲩⲇⲉⲛ; ⲓⲇⲉ ⲟⲕⲟⲥ ⲙⲟ ⲡⲓⲥⲱ
ⲁⲩⲧⲟⲩ ⲁⲡⲏⲗⲑⲉⲛ. ⲏⲥⲁⲛ ⲇⲉ
ⲓⲉ Ⲧⲓⲛⲉⲥ ⲉⲗⲗⲏⲛⲉⲥ ⲉⲕ ⲧ ⲁⲛⲁⲙⲁⲓ

ⲡⲉⲣⲓ ⲧ ⲡⲣⲟⲥⲉⲗⲑ ⲧ ⲉⲗⲗⲏⲛ

ρζ Τιμήσει αὐτὸν ὁ πήρ· μὴ ἡ
λ ψυχίμου τεταρακτὴ· ἐστὶ τέ
ρη πω· πέρ σῶσον με ἐκ τῆς
ι ὥρας ταύτης; ἀλλὰ διὰ τοῦτο
ἦλθον εἰς τὴν ὥραν ταύτην·
χ ἄρ Πέρ ἁγίε δόξασόν σου τὸ ὄνο
μα· ἦλθεν οὖν φωνὴ ἐκ τῆς
οὐνοῦ· καὶ ἐδόξασα καὶ πάλι
δοξάσω· ὁ οὖν ὄχλος ὁ ἑ
στὼς καὶ ἀκούσας· ἔλεγε βρον
τὴν γεγονέναι· ἄλλοι ἔλεγον
ἄγελος αὐτῷ λελάληκεν·
Ἀπεκρίθη ὁ ἰσ καὶ εἶπε· οὐ δι
ἐμὲ αὐτὴ ἡ φωνὴ γεγονέτω
ἀλλὰ διὰ ὑμᾶς· μὴν ἡ ρτι
ἐστὶ τοῦ κόσμου τούτου· μὴν
ὁ ἄρχ τοῦ κόσμου τούτου ἐκ
βληθήσεται ἔξω· κἀγὼ ἐὰν ὑ
ψωθῶ ἐκ τῆς γ. π τ ἑλκό
σω πρὸς ἐμαυτ· τοῦτο δέ ἔλε
γε σημαίνω ποίω θανάτ ἐμελλ
ἀποθνήσκ· ἀπεκρίθη
αὐτ ὁ ὄχλος· ἡμεῖς ἠκου
σαμ ἐκ τοῦ νόμου ὅτι ὁ χ
Μένει εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ πῶς

ρωκ αὐτῆς τὴν καρδίαν. ἵνα μὴ
ἴδ̄ σι τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑμῶν
σ̄ σι τῇ καρδίᾳ, καὶ ἐπιστραφῶ
ρι σι καὶ ἰώσ̄ μαι αὐτ̄. ταῦτα ἐκ
Η σαΐας ὅτε εἶδε τὴν δόξαν αὐτ̄
καὶ ἐλάλησε περὶ αὐτοῦ. ὁμοῦ
μέντοι καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων πολλοὶ
ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν. ἀλλὰ
διὰ τοὺς φαρισαίους οὐχ ὡμο
λόγουν, ἵνα μὴ ἀποσυνα
γωγοι γένωνται. ἠγάπησ̄ γὰρ
τὴν δόξαν τῶν ἀνῶν μᾶλλον. ἢ
ρια περ τὴν δόξαν τοῦ θῡ. ἰσ̄
Δ ἐκραξε καὶ εἶπ̄. ὁ πιστεύων
εἰς ἐμὲ. οὐ πιστεύει εἰς ἐμὲ.
ἀλλ εἰς τὸν πέμψαντά με.
καὶ ὁ θεωρῶν ἐμὲ. θεωρεῖ τὸν
ριβ πέμψαντά με. ἐγὼ φῶς
εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθα. ἵ
να πᾶς ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, ἐν
τῇ σκοτίᾳ μὴ μείνῃ. καὶ ἐάν τι
μου ἀκούσῃ τῶν ῥημάτων καὶ μὴ
πιστεύσῃ, ἐγὼ οὐ κρίνω αὐτόν
οὐ γὰρ ἦλθον ἵνα κρίνω τὸν κό
σμον. ἀλλ ἵνα σ̄ σω τὸν κόσμ.

⁘ περὶ τοῦ νιπτῆρος ⁘

Ὁ ἀθετῶν ἐμὲ καὶ μὴ λαμμάν
τα ῥήματά μου, ἔχει τὸν κρίνο
τα αὐτόν· ὁ λόγος ὃν ἐλάλη
σα, ἐκεῖνος κρινεῖ αὐτὸν ἐ
τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ· ὅτι ἐγὼ ἐξ ἐ
μαυτοῦ οὐκ ἐλάλησα· ἀλλ' ὁ
πέμψας με πῆρ, αὐτὸς μοι ἐν
τολὴν ἔδωκε, τί εἴπω καὶ τί
λαλήσω· καὶ οἶδα ὅτι ἡ ἐντολὴ
αὐτοῦ, ζωὴ αἰώνιός ἐστιν· ἃ
οὖν λαλῶ ἐγώ, καθὼς εἴρηκέ μοι
ὁ πῆρ, οὕτως λαλῶ· πρὸ τ
ῆς ἑορτῆς τοῦ πάσχα· εἰδὼς ὁ
ἰς ὅτι ἐλήλυθεν αὐτοῦ ἡ ὥρα
ἵνα μεταμὴ ἐκ τοῦ κόσμου
τούτου πρὸς τὸν πρα· ἀγα
πήσας τοὺς ἰδίους ἐν τῷ κόσμῳ,
ἐς τέλος ἠγάπησε αὐτοῦ· καὶ
δείπνου γενομένου· τοῦ δια
μόλου ἤδη μεμληκότος εἰς τὴν
καρδίαν ἰούδα σίμωνος ἰσκα
ριώτου, ἵνα αὐτὸν παραδῷ·
Εἰδὼς ὁ ἰς ὅτι πάντα δέδω
κεν αὐτῷ ὁ πῆρ εἰς τὰς χεῖρας·
καὶ ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἐξῆλθε καὶ πρὸ

ις
ιε
φ
χ
ιδ
ιε

τὴν θῆν ὑπάλει, ἀείρεται ἐκ τοῦ δεξ
πνου· ἐστίθησι τὰ ἱμάτια·
κλαμὼν λέντιον, δίσζωσε
ριε ι ἑαυτόν· Εἶτα μάλλει ὑπ
Δωρεῖς τὴν μὴ πῆρα· κ ἤρξατο
νίπτ τοὺς πόδ τῶν μαθ
κ ἐκμάσσ τῶν λεντίω ἦν δι
εζωσμένο· ἐρχεται οὖν πρὸς
σίμωνα πέτρον· κ λέγει αὐτῶ
ἐκεῖνος· κε· σύ μοι νίπτεις τὸν
πόδ· ἀπεκρίθη ἰσ κ εἶπ
αὐτ· ὃ ἐγ ποιῶ σὺ οὐκ οἶδ
ἄρτι· γνῶσι ἢ μετὰ ταῦτα· λε
γει αὐτ πέτρος· οὐ μὴ νί
τοὺς πόδ μου εἰς τὸν αἰῶνα
Α πεκρίθη αὐτ ὁ ἰσ· ἐὰν μὲν
ψωσε· οὐκ ἔχεισ μέρος μετ
μου· λέγει αὐτῶ σίμων πέτρος·
κε· μὴ τοὺς πόδ μου μόνο
ἀλλὰ κ τ χεῖρ κ τ κεφαλ·
λέγει αὐτ ὁ ἰσ· ὁ λελουμένος
οὐ χρείαν ἔχει, ἢ τὸν πόδ νίπτασθ
ἀλλ ἐστὶ καθαρὸς ὅλος· κ ὑ
μεῖς καθαροί ἐστε· ἀλλ οὐχ
πάντες· ἠδεὶ γὰρ τὸν παρα

ὁ τρ̃γων μετεμ τ̃ ἀρτ. ἐ
πηρεν ἐπεμε τ̃ πέρνα
αὐτοῦ· ἀπάρτι λέγω ὑμῖν
πρὸ τοῦ γενέσθαι. ἵνα ὁ τὰ
γενηται πιστεύσητε ὅτι ἐ
ρκα γώ εἰμι· ἀμὴν ἀμὴν λέγ
ω ὑμῖν· ὁ λαμμάνων ἐάν τινα
πέμψω, ἐμὲ λαμμάνει·
ὁ δὲ ἐμὲ λαμμάνων, λαμμα
ρκαλ νει τ̃ πέμψαν τάμε· ταῦ
ἐν πῶν ὁ ἰσ̃ ἐταράχθη τ̃ πνι
κ ἐμαρτύρησε κ ἔπεν·
ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι
εἰς ἐξ ὑμῶν παραδώσει
ρκβα με· ἐμλεπον οὖν εἰς ἀλ
λήλοις οἱ μαθητ̃. ἀπορου
μενοι περὶ τίνος λέγει·
ρκγι ἦν δὲ ἀνακείμενος εἰς τ̃ μα
θητ̃ αὐτοῦ ἐν τ̃ κόλπ τ̃
ἰυ̃, ὃν ἠγάπα ὁ ἰσ̃· νεύει οὖν
τούτῳ σίμ πέτρος πυ
θέσθαι, τίς ἂν εἴη περὶ οὗ
λέγει· ἐπὶ πεπὸν δὲ ἐκεῖ
νος οὕτως ἐπὶ τὸ στῆθος
τοῦ ἰυ̃, λέγει αὐτ̃· κέ τίς
ἐστιν·

μεθ' ὑμῶν εἰμι· ζητήσετέ με, καὶ
καθὼς εἶπον τοῖς ἰουδαίοις
ὅτι ὅπου ὑπάγω ἐγὼ ὑμεῖς οὐ
δύνασθε ἐλθεῖν, καὶ ὑμῖν λέ
γω ἄρτι· ἐν τολὴν καινὴν
δίδωμι ὑμῖν ἵνα ἀγαπᾶτε
ἀλλήλοις· καθὼς ἠγάπη
σα ὑμᾶς, ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀγα
πᾶτε ἀλλήλοις· ἐν τούτῳ
γνώσονται πάντες ὅτι ἐμοὶ μὰ
θηταί ἐστε, ἐὰν ἀγάπη ἔχητε
ἐν ἀλλήλοις· λέγει αὐτῷ
ρκς α
Σίμων πέτρος· κε, ποῦ ὑπά
γεις· ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἰς·
ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, οὐ δύνασαί
μοι νῦν ἀκολουθῆσαι· ὑστε
ρον δὲ ἀκολουθήσεις μοι· λε
γει αὐτῷ πέτρος· κε, διατί
οὐ δύνα μαίσοι ἀκολουθῆ
σαι ἄρτι· τὴν ψυχήν μου ὑ
περ σοῦ θήσω· ἀπεκρίθη
αὐτῷ ὁ ἰς· τὴν ψυχήν σου ὑ
περ ἐμοῦ θήσεις; ἀμὴν
ἀμὴν λέγω σοι· οὐ μὴ ἀλέκτω
φωνήσῃ, ἕως οὗ ἀπαρνή

ρκζ ι

σημε τρίσ. ἀρ μὴ ταρασ
C εσθω ὑμῶν ἡ καρδία· πιστεύ
ετε εἰς τὸν θν̄ κ̄ εἰς ἐμὲ πιστεύε
τε· ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πρ̄ς μ̄
ου μοναὶ πολλαί εἰσιν· εἰ δὲ μὴ
εἰπον ἂν ὑμῖν· πορεύομαι
ἑτοιμάσαι τόπον ὑμῖν· κ̄ ἐὰν πο
ρευθῶ ἑτοιμάσαι ὑμῖν τόπον·
πάλιν ἔρχομαι κ̄ παραλή
ψομαι ὑμᾶς πρὸς ἐμαυτόν·
ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ· κ̄ ὑμεῖς
ἦτε· κ̄ ὅπου ἐγὼ ὑπάγω οἴ
δατε κ̄ τ̄ ὁ δ̄ οἴδατε· λέγει
Λ υτῷ θωμᾶς· κε· οὐκ οἴδα
μεν ποῦ ὑπάγεις· ἐπ̄ δυ
νάμεθα τ̄ ὁ δ̄ εἰδέναι· λε
γει αὐτ̄ οἶσ· ἐγὼ εἰμὶ ἡ ὁδὸς
κ̄ ἡ ἀλήθεια κ̄ ἡ ζωή· οὐδεὶ
ἔρχεται πρὸς τ̄ πρ̄ν εἰμὶ
δι ἐμοῦ· εἰ εἰν̄ κεῖτε με
κ̄ τ̄ πρ̄ν μου ἐν̄ κεῖτε ἂν·
κ̄ ἀπάρτι γιν̄σκετε αὐτ̄· κ̄
ἑωρακατε αὐτόν· λέγει
Α υτῷ φίλιππ· κε· δεῖξον ἡ
μῖν τ̄ πρ̄ν κ̄ ἀρκεῖ ἡμῖν·

μάλ᾽ αὖτ᾽ οἰσ. Τοσοῦτ᾽ ἐχρόνου
μεθ᾽ ὑμῶν ἤμην. κ᾽ οὐκ ἐγνώκατε
με φίλτατοι; ὁ θαυμαστὸν
ἡμῖν. ὁρᾶτε γὰρ ὅτι πάντα.
οὐ λείπει σε δεῖ ἐξομνύμενον λέγειν.
οὐ πιστεύετε ὁ πιστεύομεν
ἐμοὶ κ᾽ ὁ πατὴρ ὁμοίως ἐστίν;
ἀφ᾽ ἑαυτοῦ οὐλαλῶ. ὁ δὲ πατὴρ
ὁ ἐν ἐμοὶ μένων. αὐτὸς ποιεῖ
τὰ ἔργα. πιστεύετε μοι ὅτι ἐγὼ
ἐν τῷ πατρὶ κ᾽ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί
ἐστιν; εἰ δὲ μή. διὰ τὰ ἔργα
αὐτὰ πιστεύετε. ἀμὴν ἀμὴν
λέγω ὑμῖν. ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ
τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ κἀκεῖνος
ποιήσει. κ᾽ μείζονα τούτων
ποιήσει. ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν
πατέρα πορεύομαι. κ᾽ ὅ τι
ἂν αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου
τοῦτο ποιήσω. ἵνα δοξασθῇ
ὁ πατὴρ ἐν τῷ υἱῷ. ἐάν τι
αἰτήσητε με ἐν τῷ ὀνόματί μου
ἐγὼ ποιήσω. ἐὰν ἀγαπᾶτε με
τὰς ἐντολὰς τὰς ἐμὰς τηρήσατε.
κ᾽ ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα
καὶ ἄλλον παράκλητον δώσει
ὑμῖν ἵνα μένῃ μεθ᾽ ὑμῶν εἰς
τὸν αἰῶνα. τὸ πνεῦμα τῆς
ἀληθείας. ὃ ὁ κόσμος οὐ δύναται
λαβεῖν. ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτὸ
οὐδὲ γινώσκει. ὑμεῖς δὲ γινώσκετε
αὐτό. ὅτι παρ᾽ ὑμῖν μένει
καὶ ἐν ὑμῖν ἔσται. οὐκ ἀφήσω
ὑμᾶς ὀρφανούς. ἔρχομαι πρὸς
ὑμᾶς. ἔτι μικρὸν καὶ ὁ κόσμος
με οὐκέτι θεωρεῖ. ὑμεῖς δὲ
θεωρεῖτε με. ὅτι ἐγὼ ζῶ
καὶ ὑμεῖς ζήσετε. ἐν ἐκείνῃ
τῇ ἡμέρᾳ γνώσεσθε ὑμεῖς
ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρί μου
καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοὶ κἀγὼ ἐν ὑμῖν.
ὁ ἔχων τὰς ἐντολάς μου
καὶ τηρῶν αὐτάς ἐστιν ὁ
ἀγαπῶν με. ὁ δὲ ἀγαπῶν με
ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τοῦ πατρός
μου κἀγὼ ἀγαπήσω αὐτὸν
καὶ ἐμφανίσω αὐτῷ ἐμαυτόν.
λέγει αὐτῷ Ἰούδας οὐκ ὁ
Ἰσκαριώτης. κύριε τί γέγονεν
ὅτι ἡμῖν μέλλεις ἐμφανίζειν
σεαυτὸν καὶ οὐχὶ τῷ κόσμῳ;
ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν
αὐτῷ. ἐάν τις ἀγαπᾷ με
τὸν λόγον μου τηρήσει
καὶ ὁ πατήρ μου ἀγαπήσει
αὐτόν. καὶ πρὸς αὐτὸν
ἐλευσόμεθα καὶ μονὴν παρ᾽
αὐτῷ ποιήσομεν. ὁ μὴ ἀγαπῶν
με τοὺς λόγους μου οὐ τηρεῖ.
καὶ ὁ λόγος ὃν ἀκούετε οὐκ
ἔστιν ἐμὸς ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός
με πατρός. ταῦτα λελάληκα
ὑμῖν παρ᾽ ὑμῖν μένων. ὁ δὲ
παράκλητος. τὸ πνεῦμα τὸ
ἅγιον ὃ πέμψει ὁ πατὴρ ἐν
τῷ ὀνόματί μου ἐκεῖνος ὑμᾶς
διδάξει πάντα. καὶ ὑπομνήσει
ὑμᾶς πάντα ἃ εἶπον ὑμῖν
ἐγώ. εἰρήνην ἀφίημι ὑμῖν.
εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι
ὑμῖν. οὐ καθὼς ὁ κόσμος
δίδωσιν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν.
μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία
μηδὲ δειλιάτω. ἠκούσατε ὅτι
ἐγὼ εἶπον ὑμῖν. ὑπάγω καὶ
ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. εἰ ἠγαπᾶτε
με ἐχάρητε ἂν ὅτι εἶπον
πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα.
ὅτι ὁ πατήρ μου μείζων μού
ἐστιν. καὶ νῦν εἰρηκα ὑμῖν
πρὸ τοῦ γενέσθαι. ἵνα ὅταν
γένηται πιστεύσητε. οὐκέτι
πολλὰ λαλήσω μεθ᾽ ὑμῶν.
ἔρχεται γὰρ ὁ τοῦ κόσμου
ἄρχων. καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει
οὐδέν. ἀλλ᾽ ἵνα γνῷ ὁ κόσμος
ὅτι ἀγαπῶ τὸν πατέρα. καὶ
καθὼς ἐνετείλατό μοι ὁ πατὴρ
οὕτως ποιῶ. ἐγείρεσθε ἄγωμεν
ἐντεῦθεν.

ιε κ ιζ
ρκθ
ρκη

M 1111

Καὶ τί ἐστιν ὁ τί ἡμῖν μέλλει
φανίζεσθαι, καὶ οὐχὶ τῶν κόσμῳ·
ἀπεκρίθη ἰσ· ἐστὶ πεν αὐτῷ·
ἐάν τις ἀγαπᾶ με, τὸν λόγον μ
τηρήσει· ἐστὶ ὁ πήρ μου ἀγαπ
σει αὐτόν· ἐστὶ πρὸς αὐτὸν ἐλεύ
μεθα, καὶ μονὴν παρ' αὐτῷ
ἡμῶν· ὁ μὴ ἀγαπῶν με, τοὺς
λόγους μου οὐ τηρεῖ· ἐστὶ ὁ λόγος
ὁ μακούετε οὐκ ἔστιν ἐμὸς·
ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με
πρός· ε τ ταῦτα λελάμηκα
ὑμῖν παρ' ὑμῖν μένων· ὁ γὰρ πα
ράκλητος τὸ πνῶ τὸ ἅγιον
ὁ πέμψει ὁ πήρ ἐν τῷ ὀνόμ
τί μου, ἐκεῖνος ὑμᾶς
δάξει πάντα· ἐστὶ ὑπομνή
σει ὑμᾶς πάντα ἃ εἶπον
ὑμῖν· εἰρήνην ἀφίημι
ὑμῖν· εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδω
μι ὑμῖν· οὐκ ἀθὼς ὁ κόσμος
δίδωσιν, ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν·
Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία
μὴ δειλιάτω· ἠκούσατε
ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν ὑπάγω, κ

ρλα
α
ρλβ
ι
ρ

H 11111 271

ἐν ἐμοὶ μείνητε· ἐγώ εἰμι
Ἄμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα·
ὁ μένων ἐν ἐμοὶ κἀὼ ἐν αὐτῷ,
οὗτος φέρει καρπὸν πολύν·
ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐδύνασθε
ποιεῖν οὐδέν· ἐὰν μήτις
Μείνη ἐν ἐμοὶ, ἐκλήθη ἔξω ὡς
τὸ κλῆμα καὶ ἐξηράνθη· καὶ συ-
νάγουσι ναυτὰ καὶ εἰς τὸ πῦρ Μ
ρλγ μάλλουσι καὶ καίετε· ἐὰν μεί-
δ νητε ἐν ἐμοὶ· καὶ τὰ ῥήματα
μου ἐν ὑμῖν μείνη· ὃ ἐὰν θέλη-
τε αἰτήσασθε καὶ γενήσεται ὑμῖν·
ρλδ Ἐν τούτῳ ἐδοξάσθη ὁ πήρ μου,
ι ἵνα καρπὸν πολὺν φέρητε καὶ
χ γενήσεσθε ἐμοὶ μαθηταί·
ρ Καθὼς ἠγάπησέ με ὁ πήρ,
κἀγὼ ἠγάπησα ὑμᾶς· μεί-
νατε ἐν τῇ ἀγάπητῇ ἐμῇ
ἐὰν τὰ ἐντολάς μου τηρήσητε,
μενεῖτε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου·
Καθὼς ἐγὼ τὰ ἐντολὰ τοῦ
πρός μου τετήρηκα, καὶ μεῖ τὰ
ρλε αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ· ταῦτα
δ Λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ἡ χαρὰ

ὅτι ἐμὲ πρ̃τ ὑμ̃ μεμίσηκε·
εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος
ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ
τοῦ κόσμου οὐκ ἐστὲ· ἀλλ' ἐγὼ
ἐξελεξάμ̃ ὑμ̃ ἐκ τοῦ κόσμου
διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος·
ρλθ τ Μνημονεύετε τοῦ λόγου οὗ ἐγὼ
εἶπον ὑμῖν· οὐκ ἐστὶ δοῦλος
ρμ ι μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ· εἰ
ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώ-
ξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησε,
καὶ τὸν ὑμ̃ ἐτερον τηρήσουσιν· ἰ
ἀλλὰ ταῦτα ποιήσουσιν
ρμα α ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου· ὅτι
κοίδασι τὸν πέμψαντα
ρμβ τ εἰ μὴ ἦλθ καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς,
ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ
ρμγ ι προφάσιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς
ἁμαρτίας αὐτῶν· ὁ ἐμὲ μισῶν
ρμδ ι Καὶ τὸν πρῶμου μισεῖ· εἰ τὰ
ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς
ρμε ι ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκε,
ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ καὶ
ἑωράκασι καὶ μεμισήκασι,
καὶ ἐμὲ καὶ τὸν πρῶμου· ἀλλ' ἵνα

ιβ ιβ

Καὶ ἐλθὼν πάλιν εἰς Καπερναοὺμ δι' ἡμερῶν, ἠκούσθη ὅτι ἐν οἴκῳ ἐστίν. καὶ εὐθέως συνήχθησαν πολλοί, ὥστε μηκέτι χωρεῖν μηδὲ τὰ πρὸς τὴν θύραν· καὶ ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον. καὶ ἔρχονται φέροντες πρὸς αὐτὸν παραλυτικὸν αἰρόμενον ὑπὸ τεσσάρων. καὶ μὴ δυνάμενοι προσενέγκαι αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον, ἀπεστέγασαν τὴν στέγην ὅπου ἦν· καὶ ἐξορύξαντες χαλῶσι τὸν κράβαττον ὅπου ὁ παραλυτικὸς κατέκειτο. ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν λέγει τῷ παραλυτικῷ· τέκνον, ἀφίενταί σου αἱ ἁμαρτίαι. ἦσαν δέ τινες τῶν γραμματέων ἐκεῖ καθήμενοι καὶ διαλογιζόμενοι ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν· τί οὗτος οὕτω λαλεῖ βλασφημίας; τίς δύναται ἀφιέναι ἁμαρτίας εἰ μὴ εἷς ὁ θεός; καὶ εὐθὺς ἐπιγνοὺς ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι αὐτοῦ ὅτι οὕτως διαλογίζονται ἐν ἑαυτοῖς, λέγει αὐτοῖς· τί ταῦτα διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; τί ἐστιν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν τῷ παραλυτικῷ· ἀφίενταί σου αἱ ἁμαρτίαι, ἢ εἰπεῖν· ἔγειρε καὶ ἆρον τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπάτει; ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας, λέγει τῷ παραλυτικῷ· σοὶ λέγω, ἔγειρε καὶ ἆρον τὸν κράβαττόν σου καὶ ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου. καὶ ἠγέρθη καὶ εὐθὺς ἄρας τὸν κράβαττον ἐξῆλθεν ἔμπροσθεν πάντων, ὥστε ἐξίστασθαι πάντας καὶ δοξάζειν τὸν θεὸν λέγοντας ὅτι οὕτως οὐδέποτε εἴδομεν.

ὁ τι ὁ πηρμεθεμοῦ ἐστι· ταῦτα
Λελάλικα ὑμῖν· ἵνα ἐν ἐμοὶ
εἰρήνην ἔχητε· ε/ε ἐν τῷ κο
σμῳ θλίψιν ἔχετε· ἀλλὰ θαρ
σεῖτε· ἐγὼ νενίκηκα τὸν κό
ρμγ σμον· ταῦτα ἐλάλησε ὁ ἰσ·
ι
Καὶ ἐπῆρε ἀρ τοὺς ὀφθαλμοὺς
αὐτοῦ εἰς τὸν οὐ νὸν καὶ εἶπε·
πέρ ἐλήλυθεν ἡ ὥρα, δόξα
σόν σου τὸν υἱὸν· ἵνα καὶ ὁ υἱός σου
δοξάσῃ σε· καθὼς ἔδωκ
αὐτῷ ἐξουσίαν πάσ σαρκός·
ἵνα πᾶν ὃ δέδωκ αὐτῷ, δῶσε αὐτῷ
ζωὴν αἰώνιον· αὕτη δέ ἐστι
ἡ αἰώνιος ζωὴ· ἵνα γινω
σκ σι σε τὸν μόνον ἀληθινὸν
θν· καὶ ὃν ἀπέστειλας ἰν χν·
Ἐγώ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γ· τὸ
ἔργον ἐτελείωσα ὃ δέδωκας
μοι ἵνα ποιήσω· καὶ νῦν δόξα
σόν με σὺ πέρ παρὰ σεαυτῷ·
τῇ δόξῃ ἣ εἶχον πρὸ τοῦ τὸ
κόσμον εἶναι παρὰ σοί· Ἐ
φανέρωσά σου τὸ ὄνομα τοῖς
ἀνοῖς· οὓς δέ δωκάς μοι

ἐξ αὐτῶν ἀπ' λεῦ ἐμὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀ-
πωλείας, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ.
Νῦν δὲ πρὸς σὲ ἔρχομαι· ἐν τῷ
λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ, ἵνα ἔχω-
σι τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπλη-
ρωμένην ἐν αὐτοῖς· ἐγὼ
δέδωκα αὐτοῖς τὸν λόγον σου
καὶ ὁ κόσμος ἐμίσησεν αὐτοὺς, ὅτι
οὐκ εἰσὶν ἐκ τοῦ κόσμου, κα-
θὼς ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου.
οὐκ ἐρωτῶ ἵνα ἄρῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ
κόσμου, ἀλλ' ἵνα τηρήσῃς αὐτοὺς
ἐκ τοῦ πονηροῦ· ἐκ τοῦ κό-
σμου οὐκ εἰσὶ, καθὼς ἐγὼ ἐκ
τοῦ κόσμου οὐκ εἰμί· ἁγίασον
Αὐτοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· ὁ λό-
γος ὁ σὸς, ἀλήθεια ἐστί· κα-
θὼς ἐμὲ ἀπέστειλας εἰς τὸν κόσμον,
κἀγὼ ἀπέστειλα αὐτοὺς εἰς τὸν κό-
σμον· ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἁγιάζω
ἐμαυτὸν, ἵνα ὦ αὐτοὶ ἡ σιν ἡ-
γιασμοὶ ἐν ἀληθείᾳ· οὐ περὶ
τούτου δὲ ἐρωτῶ μόνον, ἀλλὰ κὴ
περὶ τῶν πιστεύοντα διὰ τοῦ
λόγου αὐτῶν εἰς ἐμὲ, ἵνα πάντες

τοῖς μαθητ̄ αὐτ̄ περ τ̄ χει
μάρρου τ̄ κέδρων ὁπου ἦν
κῆπος· εἰς ὃν εἰσῆλθ̄ αὐτὸς κ̄
οἱ μαθητ̄ αὐτοῦ· ε̄ ἡ δεῖ
ρμζ ι κ̄ ἰούδ̄ ὁ παραδιδοὺς αὐτ̄
τ̄ τόπον· ὅτι πολλάκις
συνήχθη ὁ ἰσ̄ ἐκεῖ μετὰ τῶν
ρμκ α μαθητῶν αὐτοῦ· ὁ οὖν
Ἰ ούδ̄ λαμὼν τ̄ σπεῖραν ἐκ
τ̄ ἀρχιερέων κ̄ φαρισαίων
ὑπηρέτ̄· ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ
φανῶν κ̄ λαμπάδ̄ κ̄ ὁπλ̄·
ρμθ ι Ἰ σ̄ οὖν εἰδὼς πάντα τὰ ἐρ
χόμενα ἐπ' αὐτ̄· ἐξελθὼν
εἶπ̄ αὐτ̄· τί ναζητεῖτε
ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· ἰν τὸ
ναζωραῖον· λέγει αὐτ̄ ὁ ἰσ̄
ἐγώ εἰμι· εἰστήκει δὲ κ̄ ἰούδ̄
ὁ παραδιδ̄ αὐτ̄ μετ' αὐτῶν
ὡς οὖν εἶπ̄ αὐτ̄ ὅτι ἐγώ εἰ
μι· ἀπῆλθ̄ εἰς τὰ ὀπίσω
κ̄ ἔπεσον χαμαί· πάμιν
Ο ὖν αὐτοῖς ἐπηρώτησε· τί
ναζητεῖτε· οἱ δ̄ εἶπον· ἰν
τ̄ ναζωραῖον· ἀπεκρίθη

Τοῖς ἰουδαίοις, ὅτι συμφέ-
ρει ἕνα ἄνθρωπον ἀπολέσθαι ὑπὲρ
τοῦ λαοῦ. Ἠκολούθει δὲ
ρξδ Ὠ ἰῦσ τίμων πέτρος. ὁ ἀλλ
ρξε Τ μαθητ. ὁ δὲ μαθητ ἐκεῖν
ἦν γνωστ τῶ ἀρχιερεῖ. ὁ δὲ
ρξς μεισῆλθε τῶ ἰῦ εἰς τῶ αὐλ
α τοῦ ἀρχιερέως. ὁ δὲ πέτρ
εἰ τῆ κεῖ πρὸ τῆ θύρω ἔξω.
ἐξῆλθ οὖν ὁ μαθητὴς ὁ ἄλ
ρξζ λος. ὃς ἦν γνωστ τῶ ἀρχιε-
ρεῖ. καὶ εἶπε τῆ θυρωρ
καὶ εἰσήγαγε τὸν πέτρον.
ρξη Λ ἀλλ οὖν ἡ παιδίσκη ἡ θυρ
α ρὸς τῶ πέτρ. μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶ
μαθητῶ εἶ τοῦ ἀνθρώπου τούτου
ρξθ λέγει ἐκεῖνος. οὐκ εἰμί. εἰ
τῆ κεῖσαν δὲ οἱ δοῦλοι καὶ οἱ ὑ
πηρέται ἀνθρακιὰν πε
ποιηκότες. ὅτι ψῦχ ἦν καὶ
ἐθερμαίνοντο. ἦν δὲ με
τ αὐτῶ ὁ πέτρος ἑστὼς ἐθερ
μαινόμενος. ὁ οὖν ἀρχι
Θρεὺς ἠρώτησε τὸν ἰν περὶ τῶ

279

Q.111

οὐ μὲν κεῖν ἐκ τῆς πόλεως· οὐκ ἐκ μέρ·
λέγει εἰς ἐκ τῆς δούλης τοῦ ἀρχι
ερέως· συγγενὴς ὢν, οὐ ἀ
πεκοψε πέρος τὸ ὠτίον·
ρος δ οὐκ ἐγώσε εἰ δόμεν τῆς κλίτ
μεν αὐτοῦ; πάμμο οὖν ἦρ
Ν λίσατο πέρος, καὶ ἐθέως ἀ
λέκτωρ ἐφώνησεν· ἀρ ἀ
τοῦ σιν οὖν τὴν ἵνα πὸ τοῦ κα
ϊάφαιες τὸ πραιτῆρον·
ἦν γ πρωϊά· καὶ αὐτοὶ οὐ
κεῖσ ἦλθον ἐς τὸ πραιτῆρον
ἵνα μὴ μιανθῶσιν, ἀλλ' ἵ
ρος ι να φάγωσι τὸ πάσχα· ε
ἐξῆλθεν οὖν ὁ πιλάτος
πρὸς αὐτοὺς καὶ εἶπε· τίνα
κατηγορίαν φέρετε κατὰ
τοῦ ἀνθρώπου τούτου· ἀπε
Κρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· ἐμὴ
ἦν οὗτος κακοποιός, οὐκ ἄ
σοι παρεδώκαμεν αὐτῷ· εἶ
πεν οὖν αὐτοῖς ὁ πιλάτος·
λάμετε αὐτὸν ὑμεῖς, καὶ κατὰ
τὸν νόμον ὑμῶν κρίνατε αὐτὸν·
εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ ἰουδαῖοι·

281

4 1111

ρϛβ
λ
ρϛγ
ι

Λέγει τῷ ἰῷ· πόθεν ἐστίν· ὁ τοῦ ἰσ
ἀπόκρισιν οὐκ ἔδωκ αὐτῷ·
λέγει οὖν αὐτῷ ὁ πιλάτος· ἐμὸ
ὁ ὑλαμεῖς; οὐκ οἶδ' ὅτι ἐξου
σίαν ἔχω σταυρῶσίσε· καὶ ἐξου
σίαν ἔχω ἀπολῦσαίσε; ἀ
πεκρίθη ἰσ· οὐκ εἶχες ἐξου
σίαν οὐτ' μίαν κατ' ἐμοῦ· εἰ
μὴ ἦν σοι δεδομένον ἄνθ'· ου
διὰ τοῦτο ὁ παραδιδοῖς με
σοὶ μείζονα ἁμαρτίαν ἔχει· ἐκ
τούτου ἐζήτει ὁ πιλάτος ἀπο
λῦσαι αὐτόν· οἱ τοῖ οὐδαῖοι
ἐκραβον λέγοντες· ἐὰν τοῦ
τον ἀπολύσης, οὐκ εἶ φίλος
τοῦ καίσαρος· πᾶς ὁμασιλέ
ἑαυτὸν ποῖ, ἀντιλέγει τῷ καίσα
ρι· ἀρ ὁ οὖν πιλάτος ἀκούσ
τοῦ τὸν τλόγον, ἠγαγ' ἔξω τὸ
ἰν καὶ ἐκάθισ' ἐπὶ τοῦ μήμα
τος· εἰς τὸ πλεγόμλιθόστρωτ·
ἐμραϊστὶ γαμμαθά· ἦν δὲ
παρασκευὴ τοῦ πάσχα· ὥρα
δὲ ὡσεὶ ἕκτη· ὁ λέγει τῷ
ρϛδ
α
Ἰουδαῖ· ἴδε ὁμασιλεὺς ὑμῶν Μ

ρωμαϊστι· ϒ ἐλεγονοῦν τ̃
Πιλάτ̃ οἱ ἀρχιερεῖς τ̃ ἰουδ̃
μὴ γράφε ὁ βασιλεὺς τ̃ ἰου Λ
δαί· ἀλλ' ὅτι ἐκεῖνος ἐφ̃ ἐ
βασιλεύς εἰμι τ̃ ἰουδαίων·
ἀπεκρίθη ὁ πιλάτ̃· ὃ γέγραφ
γέγραφα· οἱ οὖν στρατιῶτ̃
ὅτε ἐστρ̃ωσ τ̃ ἰν̃, ἔλαμον τ̃ ἱμα
τία αὐτοῦ, καὶ ἐποίησ τ̃ σαρ̃ μέ
ρη· ἑκάστ̃ στρατιώτ̃ μέρ̃ ὃ τ̃
χιτ̃ να· ἦν δὲ ὁ χιτ̃ ἄραφ, ἐκ
τῶν ἄνωθεν ὑφαντ̃ διόλου·
Εἰπονοῦν πρὸ ἀλλήλους· μὴ σχ
σ̃ μ̃ αὐτ̃, ἀλλὰ λάχ μ̃ πεσοῖ
αὐτοῦ τίνος ἐστ̃· ἵνα ἡ γρα
φὴ πληρωθῇ ἡ λέγουσα· διε
μερίσαντο τ̃ ἱματιάμου ἐ
αὐτ̃, καὶ ἐπὶ τ̃ ἱματισμ̃ μου
ἔβαλον κλῆρον· οἱ μ̃ οὖν στρα
τιῶτ̃ ταῦτ̃ ἐποίησ· ἀρ εἰστή
κεισαν δὲ παρὰ τ̃ στρ̃ῶτου ἰυ̃
ἡ μὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ ἀδελφὴ τ̃ μρ̃ σ
αὐτοῦ· μαρία ἡ τοῦ κλωπ̃· ϛ
μαρία ἡ μαγδαλήνη· ἰσ οὖν ἰδ̃
Τὴν μρ̃α· ϛ τ̃ μαθ̃ τ̃ παρεστ̃ τ̃

ιη ι

περὶ τ αἰτήσεως τ κυριακ
σώματος:

ἵν ἐλθόν τ. ὡς εἶδ αὐτ ἤδη
τεθνηκότα, οὐκ ἀτέαξαν αὐ
τοῦ τὰς κέλη· ἀλλ εἷς τῶν
στρατιωτ λόγχη αὐτοῦ
πλευρὰν ἔνυξε· καὶ εὐθέ
ἐξ ἦλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ·
ἑωρακὼς μεμαρτύρηκε
καὶ ἀληθινὴ ἐστιν ἡ μαρτυρία
κἀκεῖνος οἶδ ὅτι ἀλη
λέγει, ἵνα ὑμεῖς πι
τε· ἐγένετο γὰρ ταῦτα, ἵνα
ἡ γραφὴ πληρωθῇ· ὁ
οὐ συντριμήσεται αὐτ
πάλιν ἑτέρα γραφὴ
ιη ι ιει· ὁ τόν ταὶ εἰς ὃν ἐξε
CS a τησαν ε π μετὰ ταῦτα
Ἡ ρώτησε τ πιλάτ. ὁ ἰωσὴ
ὁ ἀπὸ ἀριμαθαί. ὢν μαθι
τ τοῦ ἰυ· κεκρυμμένος δὲ
τ φόβον τ ἰουδαίων, ἵνα
ἀρητὸ σῶμα τοῦ ἰυ· καὶ
ἐπέτρεψεν ὁ πιλάτος
CZ ι ἦλθεν οὖν καὶ ἦρε τ σῶμα

ἡραν τὸν κν̄ ἐκ τοῦ μνημείου· κ
οὐκ οἴδαμεν ποῦ ἔθηκαν αὐτ
Ἐξ ἦλθεν οὖν ὁ πέτρος κ ὁ ἄλλ
μαθητ̄. ἐς ἦρχον τοὺς εἰς τὸ
μνημεῖον· ἔτρεχον δὲ οἱ δύο
μοῦ· κ ὁ ἄλλος μαθητ̄ πρ
δραμε τάχιον τοῦ πέτρου
κ ἦλθε πρῶτο εἰς τὸ μνη
μεῖον· κ παρακύψ
μλέπει κείμενα τὰ ὀθόν
εἰσῆλθεν· ἔρχεται οὖν
Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτ
σῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον·
ωρεῖ τὰ ὀθόνια κείμε
μόνα. κ τὸ σουδάριον ὃ κ
ὢν τ̄ κεφαλῆς αὐτοῦ οὐ
τ̄ ὀθονίκείμενον.
χωρὶς ἐν τετυλιγμένον
ἑνὰ τόπον· τότε οὖν
Σῆλθε κ ὁ ἄλλος μαθητ̄ ὁ
θὼν πρῶτο εἰς τὸ μνημεῖ
κ εἶδε κ ἐπίστευσεν· οὐδέπω
γὰρ ἠδεισαν τ̄ γραφὴν, ὅτι δὲ
αὐτ̄ ἐκ νεκρ̄ ἀναστῆναι· ἀ
πῆλθ οὖν πάλιν πρὸ ἐν

ιβ. οἱ μαθηταὶ τ : ἐρ. περὶ δὲ
α ἐσθίειν πρὸ τοῦ μὴ νίπτεσθαι τὰς
χεῖρας· ὅσοι οὖν θέλουσι πα
ράνομον τὸ μὴ νίπτεσθαι κ
τὰς χεῖρας εἰδώλοις ἐμλάκοις
χαθῆσθαι· ὅμοιον· ὅμοιον πρὸς ὅμοιον
κλίνεται· ἢ ὅμοιον πρὸς ὅμοιον
προσήκει· οὐ γὰρ ἐκεῖνο τὸ σῶμα
τοῦ ἰδίου ἐλάφου αὐτὴ
[illegible] ἐστίν· ἐκείνη
[illegible] ἡ ἔλαφος αὐτῆς·
[illegible] ἐκείνη ἐστὶν ἡ ἔλαφος
[illegible] ἡ ἔλαφος αὐτῆς·
[illegible] ἐκείνη ἐστὶν

μη μου ἅπτου· οὐ γὰρ ἀνα
βέβηκα πρὸς τὸν πρᾶμυν· πο
ρεύου δὲ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς
μου καὶ εἰπὲ αὐτοῖς· ἀναβαίνω
πρὸς τὸν πρᾶμυν ὃς πρᾶμυν
καὶ θεῦμου καὶ θεῦμυμῶν· ἐρ
μαρία ἡμαδαλμηνὴ ἀπαλέ
σαν τοῖς μαθηταῖς ὅτι ἑω
ρακε τὸν κν· ὃς τὰ ἐν τῇ
ΟΥ σης οὖν ὀψίας τῆμε
κείνη τῆμιᾶ τῶν σαμμάτων
τῶν θυρῶν κεκλεῖ ὅπου
ἦσαν οἱ μαθηταὶ φοίνη
διὰ τὸν φόμον τῶν ἰουδαίων
ἦλθεν οἷς καὶ ἔστη ἐς τὸ μέσον
καὶ λέγει αὐτοῖς· εἰρήνη
καὶ τοῦτο εἰπὼν δεῖξεν αὐτοῖς
τὸν χεῖρ καὶ τὸν πλευρὰν αὐτοῦ·
Ε χάρη σαν οὖν οἱ μαθητὶ ἰδόντες
τὸν κν· εἰπὲν οὖν αὐτοῖς οἷς
λιν· εἰρήνη ὑμῖν· καθὰς
ἀπέσταλκε μὲν ὁ πῆρ· κἀμὲ
πέμπω ὑμῖν· ὃς τοῦτο εἰπὼν
ἐνεφύσησε καὶ λέγει αὐτοῖς·
Λάμβε πνᾶ ἁγίον· ἀντίνα ἀφῆτε

286

Λ [illegible]

[illegible]

Τ [illegible]

W. 522

This document is a digital facsimile of a manuscript belonging to the Walters Art Museum, in Baltimore, Maryland, in the United States. It is one of a number of manuscripts that have been digitized as part of a project generously funded by the National Endowment for the Humanities, and by an anonymous donor to the Walters Art Museum. More details about the manuscripts at the Walters can be found by visiting The Walters Art Museum's website www.thewalters.org. For further information about this book, and online resources for Walters manuscripts, please contact us through the Walters Website by email, and ask for your message to be directed to the Department of Manuscripts.

The Walters Art Museum
600 N. Charles Street
Baltimore, Maryland
21201
http://www.thewalters.org/

Released under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 3.0 Unported license
http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/3.0/legalcode
Published 2013